Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Commune sanctorum paschale

urn:nbn:de:bsz:31-40541

Visual Library

¶ Incipit cōe ſctōꝛuꝫ paſ-
chale qđ deſeruit dumtaxat
feſtis int̄ diē paſche ꝛ pēthe
coſtes occurrētibꝰ. Nā feſ.
cuiuſcūqꝫ ſcti ſiue etiā dedi
cationis eccl'ie ifra hebđ. pē
the. occur. ſoꝛtit̄ offi. quātuꝫ
ad hoꝛ. queadmodū faceret
ſi poſt trinitat̄ occur. āne tñ
ad bñꝰ/ ꝛ ad mgt̄ ꝛ ſuffragia
patronoꝝ tpe paſchali ꝯſue
taviſqꝫ ad feſ. trini. ꝯtinuari
debēt. ¶ Hic ǧ aduertēdū
ꝙ pſ. cātica. hym. capl'a. orō
nes ꝛ vſi. ſuankvt in cōi al'ſ
cōſueto vſibꝰ adiuncto alla.
vno i medio ꝛ vno in fi. Pro
ānis. ad veſ. ſup pos. ad no.
laud. ꝛ hoꝛ. ſeruantur alla.
ſicut int̄ diē paſche ꝛ pēthe.
de tpe cātat̄/ q̄ nūqꝫ alterāt̄
niſi a feſto aſcenſiōis ad veſ.
tm̄ et ad lau. Reliqua pate-
būt infra. ¶ De martyꝛi. ad
veſ. R. Precioſa i ꝯſpectu.
vt infra pꝛimū. Ad mgt̄ ān.

Filie hierl'm venite
ꝛ videte martyꝛes
cū coꝛona q̄ coꝛo-
nauit eos dñs. In
die ſolēnitatis et letitie alla
alla. Inuit. de oi gñe ſctōꝝū
tpe paſcha. occurrentium.
Alla alla alla. ps. Venite.
R. i. Precioſa i ꝯſpectu dñi
alla. Moꝛs ſctōꝝ eiꝰ alla. V.
In ꝯſpectu omīs ppl'i eius
Moꝛs. R. ii. Iuſtoꝝū aīe in
manu dei ſunt. Et nō tanget
illos toꝛmentū malitie alla.
V. Viſi ſūt oculis inſipiētiū
moꝛi illi aūt ſunt i pace. Et
nō. R. iii. Tanqꝫ aurū i foꝛ-
nace pbauit electos dñs/ et
quaſi olocauſti hoſtiā acce-
pit eos. Alleluia alleluia.
Vꝰ. Exultent iuſti in conſpe
ctu dei/ ꝛ delectentur in leti
tia. Alleluia. R. iiii. Laue-
runt ſtolas ſuas. Et candi-
das eas fecerunt in ſangui-
ne agni alleluia. Vſus. Iſti
ſunt qui venerūt ex magna
tribulatione ꝛ lauerunt ſto-
las ſuas. Et. ¶ In ii. noct.
R. v. Triſtitia vr̄a alla. Cō-
uertetur in gaudium alla al
leluia. Vſus. Mundus qui-
dem gaudebit/ vos aūt con
triſtabimini: ſꝫ triſtitia vr̄a.
Conuertet̄. R. vi. Lux ppe
tua lucebit ſactis tuis dñe.
Et et̄nitas tpm alla alla. V.
Vox exultatiōis ꝛ ſalutis in
tabernaculis iuſtoꝝum. Et
eter. R. vii. Iuuenes et vir-
gines ſenes cū iunioꝛibꝰ lau
dēt nomē dñi. Qꝛ exaltatū
eſt nomē eiꝰ ſoliꝰ alla. V. Cā-
tate dño cāticū nouū laus
eiꝰ in eccl'ia ſctōꝛuꝫ. Qꝛ. R.
viii. Gaudete iuſti in dño al

leluia. Rectos decet collau
datio alľa alľa. ℣. In memo
ria eťna erunt iuſti/ab audi
tione mala nō timebūt. Re.
¶ In. iij. noc. ℟. ix. Ego ſuz
vitis vera et vos palmites.
Qui manet ī me et ego ī eo
hic fert fructū mľtū alľ. alľ.
℣. Manete in dilectiōe mea
ſicut dilexi vos. Qui manet
℟. x. Via ſctā vocabiť ꝛ alie
nus nō trāſibit ꝑ eā/ ſed am
bulabūt ꝑ eā. Qui liberati
fuerit a dño alľa. ℣. Letitia
ſempiterna ſuꝑ capita eoꝝ
gaudiū ꝛ letitiā obtinebunt
Qui li. ℟. xi. In ſeruis ſuis
alľa. Conſolabiť deꝰ alľa. ℣.
Iudicabit dñs pplm ſuū/et
in ſeruis ſuis. Cōſo. ℟. xij.
Filie hierľm venite ꝛ videte
martyres cū corona qua co-
ronauit eos dñs. In die ſo-
lēnitatis ꝛ letitie alľa. ℣. In
duit eos dñs ſtola glľie/ꝛ co
ronauit eos. In die. Ad l.
℟. brc. Scti tui dñe bñdi-
cent te. Alľa alľa. ℣. Glīā re
gni tui dicēt et potentiā tuā
loquentur alľa. Ad bñꝰ ān.
Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt
alľa/ꝛ nō tāget illos tormē
tū mortis alľa/ ī pace ſūt ea
que poſſidēt alľa. In. ij. veſ.
℟. j. in lau. Ad mēt ā. Lux
ꝑpetua lucebit ſanctis tuis
dñe alľa et eťnitas tpm alľa
alľa alľa. ¶ De vno marty.
ad veſ. ℟. Btūs vir q̇ metuit
vt infra. j. Ad m t ān. Filie
hierľm. in ſingulari. In prio
noc. ℟. j. Beatꝰ vir q̇ metuit
dñm alľa in mandatis eius
cupit nimis. Alľa alľa alľa.
℣. Potēs ī terra erit ſemen
eius gñatio rectoꝝ bñdice-
tur Alľa. ℟. ij. Letabiť iu-
ſtus in dño/ꝛ ſperabit in eo/
ꝛ laudabunť Oēs recti cor
de alľa alľa. ℣. Letamini in
dño ꝛ exultate iuſti/ꝛ gloria
mini. Omnes. ℟. iij. De ore
prudētꝭ ꝓcedit mel alľa dul
cedo mellis ē ligua eiꝰ alľa
Fauus diſtillās labia eius
alľa alľa. ℣. Sapiētia reqe
ſcit in corde eiꝰ ꝛ prudentia
in ſmone illiꝰ. Fauꝰ. ℟. iiij.
In diademate capitꝭ aarō
lapides precioſi fulgebant.
Duz ꝑficereť opus dei alľa
alľa alľa. ℣. Corona aurea
ſuper caput eius/expreſſa ſi
gno ſanctitatis. Dum perfi.
℟ia. in. ij. et. iij. noct. vtš de
marty. hoc attēto quod ℟.
Filie hierľm: caniť in ſingu.
Ad l. ℟. brc. Letabiť iuſtꝰ ī
dño ꝛ ſpabit in eo: alľa alľa.
℣. Et laudabuntur oēs re
cti corde Alľa. Ad bñ aña
Alľa ego ſuz vitis vera alľa

vos palmites mei alľa alľa
Inſcđis veſ. ℟. breue vťš. i
lauđ. Ad magt āň Qui ma=
net i me ⁊ ego in eo/ hic fert
fructum multū alľa. ¶ De
ꝯfeſſo. tā pōtifice ꝙ non pō=
tifice Ad veſ. ℟. De ore pru
dētꝫ. vťš de vno mar. ℟. iij.
Ad mgt ā. Beatꝰ vir q̇ me=
tuit dn̄m alľa/ in mādatꝫ eiꝰ
cupit nimis alľa. Rem vnde
cumū vťš. d vno mar. ℟. xij.
Docete filios vr̄os alľa. Ut
mēoriter teneāt alľa/ et ore
decantēt alľa alľa. ℣. Filij q̇
naſcenť ⁊ exurgent/ enarra
bunt filijs ſuis. Ut mēorťť.
Ad lau. ℟. bre. Amauit eū
dn̄s ⁊ ornauit eū. Alľa alľa.
℣. Stola gľe īduit eū Alľa.
Ad bn̄ꝰ ā. Iſte cognouit iu
ſtitiam alľa/ et vidit mirabi
lia magna ⁊ exorauit altiſſi=
mū et inuentꝰ eſt in numero
ſctoꝝ alľa alľa alľa. In. ij.
veſ. ℟. bre. vťš. in lauđ. Ad
mgt ā. Btūs vir q̇ inuētꝰ eſt
ſine macula alľa/ ⁊ opatꝰ eſt
iuſtitiā alľa. ¶ Ambroſij epi
xij. l. Sctōꝝ patrū. f. xxxiij.
Euāge Uos eſtis ſal terre.
fo. xliij. ¶ Tiburtij ⁊ vale=
riani marty. Comme. Oro.
Preſta q̄s ops̄ deꝰ vt
q̇ ſctōꝝ tuoꝝ tiburtij
valeriani ⁊ maximi ſolēnia
colimꝰ/ eoꝝ etiā v̄tutes imi=
temur. Per xp̄ꝫ do. ¶ Geor
gij marty. Comme. Oratio
Deus q̇ nos bti geor=
gij martyꝛꝫ tui meritꝫ
⁊ intcceſſione letificas ꝯcede
ꝓpitiꝰ/ vt q̇ eiꝰ bn̄ficia poſci=
mus dono tue gr̄e cōſequa=
mur. ꝑ xp̄m. ¶ Marci euā=
geliſte. xij. lec. Capľa oīa et
orōnes ad. vj. ⁊ ad. ix. de euā
geliſtis. hym. ℣. et ps̄. de cōi
apľorꝫ. Ad veſ. ℟. De ore
prudentis. vťš. de vno mar.
iij. Ad mgt āň. Filie hieruſa
lem. in ſingulari. Oratio.
Deus qui btm̄ mar=
cum euāgeliſtā tu
um euāgelice pre=
dicatiōis gr̄a ſub
limaſti: tribue q̄s eius nos
ſemꝑ ⁊ eruditiōe ꝓficere/ et
orōne defendi. Et faꝫ ꝑ do.
¶ Lectiōes. Manete i me.
foľ. iiij. Rem. ix. vťš. de vno
marť. tēpore paſchali. ℟. x.
Uirtute magna reddebant
apľi. Teſtioniū reſurrectio
nis ieſu xp̄i dn̄i nr̄i alľa alľ.
℣. Repleti quidē ſp̄ūſctō lo=
quebātur verbū dei cū fidu
cia. Teſti. ℟. ꝫ. xj. Uidi portā
ciuitatis ad orientē poſitā ⁊
apľorū noīa ⁊ agni ſuꝑ eam
ſcripta ⁊ ſuper muros eius
angelorum cuſtodiā alľa. ℣.

Uidi ſctām ciuitatē hierl'm
deſcēdentē de celo ornataꝫ
tāq̄ ſpōſā viro ſuo Alľa. R.
xij. Filie hierl'm i ſingulari.
vtā i cōi. ¶ In. iij. noc. lc. ix.
Lcō. ſ. euaꝛ ſꝫ iohēz. Cp. xv.
In il. t. d. i. d. ſ. Ego ſū
vitis vera: et paṫ meꝰ
agricola ē. Et reľ. Homeľ.
bti auguſtini epi: de ea. lc.
Iſte locꝰ euāgelicꝰ frēs vbi
ſe dñs vitē dicit ꝛ diſcipulos
ſuos palmites: ſcdꝫ hoc di-
cit ꝙ ē caput eccľe noſq̄ mē
bra eiꝰ: mediator dei ꝛ hoim
hō xp̄s ieſus. ¶ Uniꝰ quip-
pe nature ſunt vitis ꝛ palmi
tes. Propter quod cuꝫ eſſet
deus cuiꝰ nature non ſumꝰ/
factꝰ eſt hō: vt in illo eſſet vi
tis humana natura: cuius ꝛ
nos homines palmites eſſe
poſſumus. Tu. Lectio. x.
Quid ġ eſt Ego ſū vitis
vera? Nunq̇d vt adde
ret vera/ hoc ad eādē vitā retu
lit: vñ iſta ſiľitudo trāſlata
eſt? Sic enī dicit vitis p ſiľi-
tudinē non p ꝓprietatē: quē
admodum dicit ouis/ agnꝰ/
leo/ petra/ lapis angularis ꝛ
cetera hmōi que magis ipa
ſūt vera: ex q̇bꝰ dicunt iſte ſi
militudines nō ꝓprietates.
¶ Sꝫ cū dicit ego ſum vitis
vera: ab illa vtiq̄ ſe diſcernit
cui dicit. Quō ꝯuerſa es in
amaritudinē vitis aliene? Nā
quo pacto ē vitis vera q̄ expe
ctata eſt vt faceret vuas: fe
cit aūt ſpinas? Tu. Lcō. xi.
Quid eſt ergo ego ſum
vitis vera? Id eſt ſapi
entia/ innocētia/ iuſtitia vera:
id eſt nō p grām/ ſed p natu
rā: a quo vos accepiſtis/ vt ſi
tis ſapiētes/ innocētes ꝛ iu
ſti. Ego ſū inq̇t vitis vera: ꝛ pa
ter meꝰ agricola ē. Oēm pal
mitē in me nō ferētē fructū
tollet eū: ꝛ oēꝫ q̇ fert fructū
purgabit eū: vt fructū plus
afferat. Nunq̇d vnū ſūt agri
cola ꝛ vitis? Scd̄m hoc ġ vi
tis xp̄s/ ſcd̄m qđ ait paṫ ma
ior me eſt: ſcdꝫ aūt id qđ ait
ego ꝛ pater vnū ſumꝰ/ et ipe
agricola eſt. Nec talis qua-
les ſunt/ q̇ extrinſecus opan
do exhibēt miniſteriū: ſꝫ ta-
lis vt det etiā intrinſecꝰ in-
crementū. Nā neq̄ q̇ plātat
eſt aliquid neq̄ q̇ rigat: ſed
qui incremētū dat deꝰ. Sed
vtiq̄ deꝰ eſt xp̄s: qꝛ deꝰ erat
verbū. Unde ipſe et pr̄ vnuꝫ
ſunt. Et ſi verbuꝫ caro factū
eſt quod nō erat: manet qđ
erat. Tu aūt. Lcō. xij.
Denique cū de pr̄e tāq̄
de agricola dixiſſꝫ q̇
infructuoſos palmites tol-

lat: fructuoſos autē purget
vt plus afferāt fructum? conti
nuo etiā ſeipm mundatorez
palmitū oſtēdēs: iam vos in
qt mūdi eſtis: ppter ſmonē
quē locut⁹ ſū vobis. Ecce et
ipe mūdator eſt palmitū qd
ē agricole nō vitis officiū: q
etiā palmites operarios ſu=
os facit. Nam et ſi non dant
incrementuz: impendunt tñ
aliquod adiumētum: ſed nō
de ſuo: quia ſine me iquit ni=
hil poteſtis facere. Audi etiā
ipſos cōfitentes. Quid autē
eſt apollo? Quid vero pau=
lus? Miniſtri per quos cre=
didiſtis. Et vnicuiqȝ ſicut dñs
dedit. Ego plantaui: apollo
rigauit. Et hoc & ſicut vni=
cuiqȝ dñs dedit. Nō vtiqȝ de
ſuo. Jam vero quod ſequitur
ſed deus incrementum de=
dit: non per illos ſed p ſeipz
facit. Excedit hoc humanaz
humilitatē: excedit angelicā
ſublimitatē: nec oīno ptinet
niſi ad agricolam trinitatez.
Eu. Scdʒ iohā. Cp. vbi ſu.
In illo tempore: Dixit
ieſus diſcipulis ſuis.
Ego ſum vitis vera: et pater
meus agricola eſt. Omnem
palmitem in me non feren=
tem fructum tollet eum: et
omnem qui fert fructuz pur
gabit eum vt fructum plus
afferat. Jam vos mūdi eſtis:
propter ſermonem quem lo
cutus ſum vobis. Manete i
me: ⁊ ego i vobis. Sicut pal
mes nō pōt ferre fructum a
ſemetipſo niſi manſerit in vi
te: ſic nec vos niſi in me man
ſeritis. Ego ſum vitis: vos
palmites. Qui manet in me
⁊ ego in eo hic fert fructum
multum: quia ſine me nihil
poteſtis facere. Si quis in
me non manſerit: mittetur fo=
ras ſicut palmes et areſcet:
et colligent eum ⁊ in ignem
mittent et ardet. Si manſe=
ritis in me et verba mea i vo
bis manſerint: quodcūqȝ vo
lueritis petetis: et fiet vobis
Amē. Oratio. Deus q btm
vtā. Ad lau. et ad. ij. veſ. R.
Cōſtitues eos pncipes ſup
oēm trā. Alla all. V. Memo
res erūt noīs tui dñe. Alla.
Ad bn⁹ ā Alla ego ſuz. Ad
mag. ān. Qui manet in me.
¶ Vital mar. Cōme. Oro.
Preſta queſum⁹ omni=
potens deus: vt inter
cedente beato vitale marty=
re tuo: et a cunctis aduerſi=
tatibus liberemur in corpe:
et a prauis cogitationibus
mundemur in mente. p xpʒ.
¶ Philippi ⁊ iacobi apoſtis

lorū. Ad veſ. R. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me: philippe qui videt me videt et patrem alla: nō credis Quia ego in patre ꝛ pater in me eſt alla alla. V. Si cognouiſſetis me ꝛ prēz meuz vtiqꝫ cognouiſſetis: et amodo cognoſcetis eū. Qr ego. Ad mag. ā. Stabūt iuſti i magna cōſtātia aduerſ⁹ eos q̇ ſe anguſtiauerunt ꝛ q̇ abſtulerūt labores illoꝝ all. Ad horas ꝯſuetas. Oratio.

DEus q̇ nos annua apoſtoloꝝ tuoꝝ philippi et iacobi ſolennitate letificas pſta q̄s: vt quorū gaudem⁹ meritꝫ iſtruamur exemplis. Et far p ð. Lec. j. Sermo bti auguſtini epi: de verbis dñi qb⁹ ait. Si cognouiſſetis me et prēz meū vtiqꝫ cognouiſ.

COnnectēs dñs pcedētia cū ſeqn tibus ſi cognouiſſetis me inquit: et prēm meuz vtiqꝫ cognouiſſetis. Hoc eſt qꝺ ait: nemo venit ad prēz niſi p me Deinde ſubiūgit. Et āmodo cognoſcetꝫ eū: ꝛ vidiſtis eū ¶ Sed philippus vnus ex aplis qꝺ audierat nō intelligēs: dñe inqt oſtēde nobis patrē: et ſufficit nobis. Cui dñs tanto inqt tēpore vobiſcum ſū ꝛ nō cognouiſtis me. Philippe: q̇ videt me videt et patrē. Tu aūt. R. ia ad duos noc. vt̄s de martyrib⁹ in cōmuni paſchali. Lectio. ij.

ECce icrepat ꝙ tanto tpe cuz ipſis erat: et nō cognoſcebat. Nōne ipſe dixerat ꝛ quo ego vado ſcitꝫ et viā ſcitꝫ: et ſe neſcire dicētes: eos hec ſcire cōuicerat addendo atqꝫ dicendo: ego ſum via veritas ꝛ vita: Quō nūc dicit tanto tpe vobiſcuz ſuz ꝛ nō cognouiſtis me: cuz pfecto et quo iret et viā ſcirent: nō ob aliud ꝙ ꝙ ipſum vtiqꝫ ſcirent: ¶ Sed facile iſta ſoluit queſtio: ſi dicam⁹ ꝙ eū aliq̇ eorū ſciebant: aliq̇ neſciebant atqꝫ in his q̇ neſciebāt ꝛ philippus erat: vt qꝺ ait: et quo ego vado ſcitꝫ et viā ſcitis: illis dixiſſe intelligat q̇ ſciebant: non philippo cui dictū eſt: tāto tpe vobiſcū ſum: et nō cognouiſtis me philippe. Lectio. iij.

HIs ergo q̇ filiū iaz nouerāt etiā illud de patre dictū eſt ꝛ āmodo cognoſcetis eū: et vidiſtis euz. Dictū eſt eni propt oīmodā ſimilitudinē que illi cū prē ē: vt ideo āmodo dicerent noſ

ſe patrē q2 nouerant ſimilez filiū. Ergo iam ſciebant filiū: et ſi nō oēs: certe q̄dam ipſoꝝ q̄bus dicit et quo vado ſcitis et viā ſcitis. Ipſe ē enim via. ¶ Sed patrē neſciebant: et ideo audiūt. Si cognouiſſetis me: et pr̄em me umvtiq3 cognouiſſetis. Per me vtiq3 et illū. Ali9 enī ego ſu3: ali9 ille. Tu aūt. Lec. iiij

SEd ne putarēt diſſimilem et āmodo inq̄t cognoſcetis eū: ꝛ vidiſtis eum Uider̄t ei ei9 ſimillimū filiū: ſ3 admonēdi fuerāt talē etiā eſſe patrē quē nondum videbāt: qualis eſt filius quē videbant. Et ad hoc valet qđ poſtea philippo dicit: qui videt me videt et pr̄em. ¶ Nō ꝙ ipſe eēt pater et filius qđ in ſabellianis q̄ vocant etia3 patripaſſiani catholica fides dānat: ſed ꝙ tā ſimiles ſint pater et filius: vt q̄ vnu3 norit āmbos nouerit. Solem9 eni3 de ſimillimis duob9 ita loqui eis q̄ vnū eoꝝ vident: et qualis eſt ali9 volūt noſſe vt dicamus. Uidiſtis iſtum: illū vidiſtis. Tu. In. ij. noct.

HIc ergo dictū eſt l. v. q̄ videt me videt et patrē nō vtiq3 vt ipſe ſit pater q̄ filius: ſed ꝙ a patris ſimilitudine ī nullo prorſus diſcrepet filius. Nam niſi duo eēnt pater et filius: nō dictū eēt ſi cognouiſſetis me: ꝛ patrē meū vtiq3 cognouiſſetis Utiq3 enim: q2 nemo inq̄t venit ad pr̄em niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me et patrē meum vtiq3 cognouiſſetis: q̄m ego ꝑ quē venit ad patrē per duca vos ad eū: vt ipm̄ etia3 cognoſcatis. S3 q̄m illi ſum oīno ſimillimus: āmodo cognoſcetis eū cū cognoſcet3 me: et vidiſtis eū ſi oc'lis cordis vidiſtis me. Lectio. vi.

QUid ergo eſt qđ dicis philippe? oſtende nobis patre3 et ſufficit nobis: Tanto inq̄t tp̄e vobiſcū ſu3: et nō cognouiſtis me: Philippe qui videt me: videt et patrē. Qđ ſi ad te multū eſt hoc videre: ſaltem qđ non vides crede. Quō enī dicis in q̄t oſtende nobis patre3: Si me vidiſti q̄ oīmode ſimilis ſu3: vidiſti illū cui ſimilis ſū Quod ſi videre non potes nō ſaltē credis: q2 ego in patre: et pr̄ in me eſt: Tu. l. vij.

POterat hic dicere philippus. Uideo q̄dē te: et credo ſimillimū eē patri. Sed nūq̄d arguendus eſt ꝛ obiurgand9: q̄ cū ſimilem vi

det etiã illũ cui ſil'is eſt vult videre? Similē q̃dē noui: ſʒ adhuc alterũ ſine altero noui. Non mihi ſufficit: niſi et illũ cui ē iſte ſimilis nouerī. Oſtende itaqʒ nobis patrē: ⁊ ſufficit nobis. Sʒ ideo magiſter diſcipulũ arguebat: quĩ cor poſtulantis videbat. Tanq̃ eni melior pat eēt q̃ filius ita philippus patrem noſſe cupiebat: ⁊ ideo nec filiũ ſciebat: q̃ melius aliquid eſſe credebat. Lectio. viij.

Ad hũc ſenſũ corrigēdũ dictũ eſt: q̇ videt me videt ⁊ pr̃ez. Quõ tu dicis oñde nobis patrē? Video quõ tu dicis. Non alteruʒ q̄ris videre similē: ſed illũ putas eſſe meliorē. Nõ credis quia ego in patre ⁊ pater in me eſt? Cur in ſimilib⁹ diſtãtiaʒ cupis cernere? cur inſeparabiles ſeparatim deſideras noſſe? Deinde nõ ſolum ad philippũ ſed ad eos pluraliter loquitur: q̄ non ſunt his anguſtijs coartanda: vt adiuuante ipſo diligentius exponãtur. Tu autem dñe.

In. iij. noc. L. ix. Lec. ſcti euãgelij ſcd̃m iohãnē. Cp̃. xiiij.

In illo tp̃e: d. i. d. ſ. Nõ turbetur cor veſtrum Creditis in deũ: ⁊ in me credite. Et reliq̃. Homel. beati auguſtini ep̃i: de eadē lctõe

Erigēda eſt nobis fratres chariſſimi ad deũ maior intentio: vt verba ſancti euãgelij q̄ mõ in nr̃is aurib⁹ ſonuerũt: etiã mēte capere vt cũqʒ poſſimus. Ait eni dñs ieſus xp̄s. Nõ turbetur cor veſtrũ. Creditis in deũ: et i me credite. Ne mortē tan q̃ homini timerēt ⁊ ideo turbarent: conſolat eos: etiam ſe deũ eſſe conteſtans. Creditis inq̇t in deũ: ⁊ in me credite. Conſequēs eſt eni: vt ſi in deũ creditis: et in me credere debeatis. Quod nõ eſſet conſequēs: ſi xp̄s nõ eſſet deus. Tu aũt. Reia tria ſeqn tiavtõ de ſcõ marco. Lec. x.

Creditis īquit in deũ et ī me credite: cui natura eſt nõ rapina eſſe equalē deo. Semetipm̄ eni exinaniuit: non tamē formam dei amittens: ſʒ formã ſerui accipiēs. Mortē metuitis huic forme ſerui: non turbetur cor veſtrũ: ſuſcitabit illã forma dei. Sed quid ē quod ſequitur ī domo patris mei manſiones mlte ſunt: niſi qr et ſibi metuebant: vnde audire debuerunt nõ turbetur cor veſtrũ? Quis eni eorum

non metueret cum petro di-
ctũ eſt fidentioꝛ atq; prom-
ptioꝛ: non cantabit gall' do
nec ter me neges. Tu. lc. xi.

Tanq; ergo ab illo eſ
ſent pituri merito tur
babantur: ſed cũ audiunt in
domo patris mei mãſiones
multe ſunt: ſi quo minus di-
xiſſẽ vobis quia vado vobis
parare locũ: a perturbatio-
ne recreantur: certi ac fiden
tes etiam poſt pericula tem
ptationũ ſe apd deũ cũ chri
ſto eſſe manſuros. Quia ꝛ ſi
ali' eſt alio foꝛtioꝛ: ali' alio
iuſtioꝛ: alius alio ſapientioꝛ
alius alio ſanctioꝛ: in domo
patris mei multe ſunt man
ſiones. Nullus eoꝛũ aliena-
bitur ab illo domo: vbi mã-
ſionem pro ſuo quiſq; acce-
pturus eſt merito. Tu autẽ.

Denarius quidẽ lc. xii
ille equalis eſt oĩbus
quẽ paterfamilias eis q̃ ope-
rati ſunt in vinea iubet dari
oĩbus: non in eo diſcernens
qui min' et q̃ ampli' laboꝛa-
uerunt. Quo vtiq; denario
vita ſignificatur eterna: vbi
ãplius alio nemo viuit: quo
niã viuẽdi non eſt diuerſa in
eternitate menſura. Sz mã-
ſiones mlte: diuerſas meri-
toꝛũ in vna vita eterna ſigni
ficant dignitates. Alia eniz
glĩa ſolis: alia gloꝛia lune:
alia glĩa ſtellarũ. Stella eñ
a ſtella differt in gloꝛia. Sic
ꝛ reſurrectio moꝛtuoꝛũ. Tã
q̃ ſtelle: ſancti diuerſas mã-
ſiones: diuerſe claritatis: tã
q̃ in celo ſoꝛtiunt in regnoꝝ
ſed propt vnũ denariũ nul-
lus ſeparat a regno. Atq;
ita de' erit oĩa i oĩb': vt qm
deus charitas eſt: per chari
tatẽ fiat vt qd habent ſingu
li cõmune ſit oĩbus. Sic enĩ
quiſq; etiã ipſe habet: cum
amat i altero qd ipſe nõ ha
bet. Non itaq; erit aliqua in
uidia ĩparis claritatis: quo
niã regnabit ĩ oĩbus vnitas
charitatis. Tu ãt. R. xii. Tã-
to tempoꝛe. vrs inveſ. Seqn
tia ſcti euã'ſe. io. Cp. vbi ſu.

In illo tpe' d. i. d. ſ. Nõ
turbet coꝛ vrẽ. Credi
tis in deuz: et in me credite
In domo pr̃is mei: mãſiões
multe ſunt. Si quo min' di-
xiſſem vobis: q2 vado parare
vobis locũ. Et ſi abiero ꝛ p̃-
parauero vobis locũ: iteruz
veniã et accipiã vos ad me-
ipſuz: vt vbi ſũ ego ꝛ vos ſitꝭ
Et quo ego vado ſcitis: ꝛ vi-
am ſcitis. Dicit ei thomas.
Dñe: neſcimus quo vadis.
Et quõ poſſumus viã ſcire:

Dicit ei ieſus. Ego ſuz via ⁊
veritas et vita. Nemo venit
ad prẽz: niſi ꝑ me. Si cogno
uiſſetis me et prẽm meũ vti-
qꝫ cognouiſſetis: et ãmodo
cognoſcetis eum et vidiſtis
euz. Dicit ei philippꝰ. Dñe:
oſtẽde nobis prẽm ⁊ ſufficit
nobis. Dicit ei ieſus. Tanto
tꝑe vobiſcũ ſũ: et nõ cogno-
uiſtis me? Philip pe: q̇ videt
me videt et prẽz. Quõ tu di
cis oſtẽde nobis prẽm? Non
credis qꝛ ego in patre et pa-
ter in me ẽ? Uerba q̄ ego lo-
quoꝛ vobis: a meipſo non lo
quoꝛ. Paťaũt in me manẽs:
ipſe facit oꝑa. Nõ credis q̇a
ego in patre et pr̄ in me eſt?
Alioquin: propter oꝑa ipſa
credite. Amẽ amen dico vo-
bis: q̇ credit i me oꝑa q̄ ego
facio et ipſe faciet: et maio-
ra hoꝝ̃ faciet: qꝛ ego ad pa
trẽ vado. Et q̄dcũqꝫ petieri-
tis patrẽ i noĩe meo: hoc fa-
ciã. Amẽ. Orõ. Deꝰ q̇ nos.
℟. Cõſtitues eos. vt ŝ i cõi
aploꝝ. f. j. Ad bñꝰ ã. Nõ tur
beť coꝛ vr̃z neqꝫ formidet: cre
ditis in deũ ⁊ in me credite:
i domo prĩs mei manſiones
mlťe ſũt allťa al. Ad n̄ g̃t ã.
Si mãſeritꝫ i me ⁊ ṽba mea
i vobꝫ mãſerint q̄dcũqꝫ petie
ritꝫ fiet vobis al. al. al. ¶ In
inuẽ. ſ. cru. ad v̄ŝ. Cꝑ. j. pe. ij.

Chriſtꝰ pctã noſtra
ꝑtulit in coꝛꝑe ſuo
ſuper lignũ: vt pec
catis moꝛtui: iuſti
tie viuamus: cuius liuoꝛe ſa
nati ſumꝰ. Deo g̃. ℟. Dulce
lignũ. vt infra. ix. hyꝰ. Sal-
ue crux ſctã. f. lxv. ℣. Hoc ſi-
gnũ crucis erit in celo allťa.
Cũ dñs ad iudicandũ vene-
rit allťa. Ad mag. ã. O crux
bñdicta qꝛ in te pepẽdit ſal-
uatoꝛ mundi: ⁊ in te triũpha
uit rex angeloꝝ allťa. Orõ.

Deus q̇ in preclara ſa
lutifere crucꝫ iuẽtio-
ne paſſiõis tue miracula ſu-
ſcitaſti: concede vt vitalis li
gni precio eterne vite ſuffra
gia ꝯſequamur. Et faꝛ. Qui
viuis. ¶ Eodẽ die alexãdri
euẽtij ⁊ theodoli mar. Com
me. ã. Filie hierťm. Oratio.

Preſta q̄s oꝑs deꝰ: vt
q̇ ſctõꝝ tuoꝝ alexãdri
euẽtij et theodoli natalicia
colimꝰ: a cũctis malis immi
nẽtibꝰ eoꝝ interceſſionibꝰ libe
remur. ꝑ xp̃m Ad mat. vſqꝫ
ad. iij. noc. fuat de martyri.
Lectiões Admonẽt nos. f.
xvi. In. iij. noc. Canti. Dñe
audiui. Pro iniq̇tate. Egreſ
ſus es. f. lxiij. ℣ Mihi aũt ab
ſit gl̃iari allťa. Niſi in cruce

dn̄i nr̄i ieſu xp̄i allꝉa. Reꝫ. ix.
Dulce lignū dulces clauos
dulce pōdꝰ ſuſtinuit. Qđ di
gnū fuit portare p̄ciū huiꝰ ſe
culi allꝉa. ℣. Hoc ſignū crucꝫ
erit in celo cum dn̄s ad iudi
candū venerit. Qđ dig. Reꝫ. x.
Hoc ſignum crucis erit ī ce
lo cū dn̄s ad iudicandum ve
nerit. Tunc manifeſta erunt
abſcōdita cordis vr̄i allꝉa al.
℣. Cū ſederit filiꝰ hoīs ī ſe=
de maieſtatꝫ ſue: ⁊ ceperit iu
dicare ſcꝉꝫ ꝑ ignē. Tūc ma=
nife. Re. xi. O crux bn̄dicta
Que ſola fuiſti digna porta
re regē celoꝝ ⁊ hoīꝫ allꝉa. ℣.
O crux āmirabilis euacua=
tio vulneris reſtitutio ſanita
tis. Que ſo. Reꝫ. xij. O crux
gꝉioſa: o crux adoranda: o li
gnū p̄cioſū ⁊ ammirabile ſi=
gnū. Per qđ ⁊ diabolꝰ ē victꝰ
⁊ mundus xp̄i ſanguīe redē
ptus allꝉa. ℣. Adoremꝰ crucꝫ
ſignaculū ꝑ qđ ſalutis ſūpſi
mꝰ ſacramētū. Per qđ. Le=
ctio ix. Lectio ſcī euāgelij ſ=
ſcđm iohēm. Capitulo. iij.
In illo tp̄e: Erat hō ex
phariſeis nicodemus
noīe: p̄nceps iudeoꝝ. Hic ve
nit ad ieſū nocte. Et reliqua
Home. vene. be. pbr̄i de e. l.
Sicut ex lectiōe ſcti euāge=
lij fr̄es kmi audiſtꝫ: p̄nceps
iudeorū venit ad ieſū nocte:
cupiēs ſecreta eiꝰ allocutio
ne pleniꝰ addiſcere myſteria
fidei: cuiꝰ aperta oſtēſione: ſi
gnorū aliquatenꝰ iā rudimē
ta ꝑcepat. Qui qm̄ prudē
ter ea q̄ ab illo fieri videbat
intelligere curauit: ſublimi=
ter ea q̄ ab illo q̄rebat inue
ſtigare ꝓmeruit. Rabbi in=
quit ſcimꝰ quia a deo veniſti
magr̄. Nemo em̄ pōt hec ſi=
gna facere que tu facis: niſi
fuerit deꝰ cū eo. Tu. Lec. x.
Adeo igitᷣ ieſuꝫ veniſſe
ad magiſteriū celeſte
mundo exhibēdū ꝯfeſſus ē:
deū fuiſſe cū illo miraculis
ꝓdentibꝰ intellexit: necduꝫ
tamē ipꝫ deū eſſe cognouit
Sed qꝛ quē magiſtrū no=
uerat ꝟitatis ſtudioſe docē=
dus adijt: merito ad agnitio
nē diuinitatis eiꝰ ꝑfecte do=
ctus ſubijt: merito vtriuſꝗꝫ
natiuitatis eiꝰ diuīe ſcꝫ ⁊ hu
mane: ſꝫ ⁊ paſſiōis atꝗꝫ aſcē
ſionis ipīus archana perce=
pit: necnō etiam modū ſcđe
generatiōis ingreſſumꝗꝫ re
gni celeſtis: aliaꝗꝫ perplura
doctrīe euāgelice ſacramē=
ta dn̄o reuelāte didicit. l. xi.
Reſpōdit ei ieſus: ⁊ di
xit ei. Amē am̄ dico ti
bi: niſi q̄s natꝰ fuerit denuo/

nō poteſt videre regnū dei. Que ſnīa tāto apertius cunctis fidelib⁹ lucet: q̄to conſtat q̄ ſine hui⁹ luce fideles eſſe nequeūt. Quis etem̄ ſine lauacro regenerationis remiſſionē pctōꝝ cōſequi: ⁊ regnumvalet ītrare celoꝝ: Sed nicodem⁹ qui noctevenit ad dominū: necdū lucis myſteria cape nouerat. Nā et nox in qua venit: ipām ei⁹ qua premebatur ignorātiaȝ deſignat. Necdū em̄ eorum numero ſociat⁹ erat quibus ait apl'us: fuiſtis aliqn̄ tenebre: nūc aūt lux i dn̄o: ſȝ inter eos poti⁹ remanebat: qb⁹ loquitur eſaias: ſurge illumiare hierl'm: q2 venit lumē tuum: ⁊ glīa dn̄i ſup te orta ē. c. xij.

Reſpondit ergo dn̄o ⁊ ait. Quō poteſt homo naſci cum ſit ſenex: Nunq̄d pōt i vētrē mr̄is ſue iterato introire ⁊ naſci: Q2 eni ſcde natiuitatꝫ adhuc neſci⁹ pſeuerabat de ſalute autez ſua iā ſolicit⁹ extiterat: neceſſario de vna quā nouerat natiuitate an poſſet iterari vel quo ordine regeneratio poſſet īpleri querebat: ne hui⁹ expers remanendo vite celeſtis particeps eſſe neq̄ret. Notandū autem quia qd̄ de carnali dixit: hoc etiā de ſpirituali eſt gn̄atiōe ſentiēdū: nequaq̄ videlicet eā poſtq̄ ſemel expleta fuerit poſſe repeti. Tu. Seq̄ntia ſcti euangeꝝ ſm io. Cap̄. vbi ſupra.

In il. tpe: Erat hō ex phariſeis nicodemus noīe: pnceps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte: et dixit ei. Rabbi ſcim⁹ q2 a deo veniſti magiſter. Nemo ei pōt hec ſigna facere q̄ tu facis: niſi fuerit de⁹ cum eo. Rn̄dit ieſus: et dixit ei. Amen amen dico tibi: niſi quis nat⁹ fuerit denuo: non pōt videre regnū dei. Dicit ad eū nicodemus. Quō pōt hō naſci cum ſit ſenex: Nūq̄d pōt in vētrē matrꝭ ſue iterato introire et naſci: Rn̄dit ieſ⁹. Amē amē dico tibi: niſi q̇s renat⁹ fuerit ex aqua et ſpū nō pōt introire in regnū dei. Qd̄ natū eſt ex carne caro eſt: et qd̄ natū eſt ex ſpū ſpiritus eſt. Nō mirerꝭ q2 dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spirit⁹ vbi vult ſpirat: et vocē eius audis: ſȝ nō ſcis vnde veniat aut quo vadat. Sic ē omnis qui natus eſt ex ſpiritu. Reſpondit nicodem⁹: et dixit ei Quō poſſunt hec fieri: Rn̄dit ieſ⁹: et dixit ei. Tu es ma

giſter in iſrľ: ⁊ hec ignoras?
Amẽ amẽ dico tibi: qꝛ qđ ſci
mus loq̇mur et qđ vidimus
teſtamur ⁊ teſtimoniũ nr̃m
nõ accipitꝭ. Si terrena dixi
vobis ⁊ nõ creditꝭ: quõ ſi di-
xero vobis celeſtia credetꝭ?
Et nemo aſcẽdit ĩ celũ niſi
q̇ deſcẽdit de celo: fili⁹ hoīs
q̇ eſt ĩ celo. Et ſicut moyſes
exaltauit ſerpẽtẽ ĩ deſerto
ita exaltari oportet filiũ ho-
mis: vt oīsq̇ credit ĩ ipm̃ nõ
pereat: ſꝫ habeat vitã eťnaꝫ.
Am̃. ℭ Ad ľ. cp̃. hy⁹. ℣. ⁊ orñ
vt in. j. veſ. ℟. bre. Mihi aũt
abſit gľiari. Allľa allľ. ℣. Niſi
ĩ cruce dñi nr̃i ieſu xp̃i. Allľ.
Ad bñ⁹ ã. Ecce crucẽ dñi fu
gite ptes aduerſe / vicit leo
de tribu iuda radix dđ allľa
poſt Bñdicam⁹. Cõ. de ſcis
ã. Juſtoꝝ a. ℭ Ad. iij. ℣. Di
cite ĩ natiõib⁹ allľa. Qꝛ dñs
regñuit a ligno allľa. Cp̃. ⁊ orõ
vt ſ. i. j. veſ. ℭ Ad. vj. Cap. j.
Verbũ crucꝭ (ad co. j.
peũtib⁹ q̇dẽ ſtultitia
eſt: his aũt q̇ ſalui fiũt / id eſt
nobis dei ℣tus ẽ. ℣. Salua
nos xp̃e ſaluator al. Per vir
tutẽ ſctẽ crucis allľa. Orõ.
Deꝰ q̇ vnigẽiti tui dñi
nr̃i ieſu xp̃i p̃cioſo ſã
guine hũanũ gen⁹ redimere
dignat⁹ es / ɔcede ppitius:
vt q̇ ad adorãdã viuificã ei⁹
crucẽ adueniũt / a pctõꝝ ſuo
rũ nexib⁹ liberent. Et fa. p
cũ. ℭ Ad. ix. Cp̃. Ad ga. iij
Chriſtus nos redemit
de maledicto legꝭ / fa
ctus p nobis maledictũ: qꝛ
ſcriptũ ẽ maledict⁹ oīs q̇ pẽ
det in ligno: vt in gẽtib⁹ bñ-
dictio abrahe fieret ĩ xp̃o ie
ſu. Deo grãs. ℣. Mihi aũt abſit
gľiari allľa. Niſi ĩ cruce dñi
noſtri ieſu xp̃i allľa. Oratio
Adeſto nobis dñe de⁹
nr̃: ⁊ quos ſctẽ crucꝭ
letari feciſti honore / ei⁹ q̇q̃
perpetuis defẽde ſubſidijs.
Et fa. p d. ℭ In. ij. veſ. Cp̃.
℟. hy⁹. ℣. ⁊ orõ vt ĩ lau. Ad
mẽt ã. Sctifica nos dñe ſi-
gnaculo ſctẽ crucis / vt fiat
nobꝭ obſtaculũ ɔtra ſeua ia-
cula inimicoꝝ / defende nos
dñe p lignũ ſctm̃ ⁊ p p̃ciũ tu
ſti ſanguinis tui in q̇ nos re-
demiſti allľa. poſt Bñdica.
Cõ. de ſctis ã. Lux ppetua.
ℭ Johãnis ante portã lati.
ad veſ. Cp̃. Eccleſia. xv. Cp̃.
Qui timet deũ faciꝭ
et bona: ⁊ q̇ ɔtinẽs
eſt iuſtitie apphẽ-
det illã: ⁊ obuiabit
illi quaſi mater honorifica-
ta. Deo grãs. ℟. Vox tonitrui
tui deus in rota iohannes

est euāgelista mūdi p ābitū/
predicās lumē celicū q̄ triū
phans rome. Lauit in vino
stolā suā/et in sanguie oliue
palliū suū al'. ℟. Victo sena
tu cū cesare ꝟgineo corpore
tripudiat in igne. Lauit. ℣.
Gl'ia pr̄i ꝛ filio ꝛ spūi sctō/si
cut erat in pncipio. Lauit.
hy⁹. Exultet celū. f. lxiij. ℣.
Nimis honorati sk. Ad mḡt
ā. In feruētꝫ olei doliū miss⁹
iohēs apl's diuia se ptegen
te grā illes⁹ exiuit al'a. Oro
Deus q̄ cōspicis qꝛ nos
vndiqꝫ mala nr̄a per
turbāt pſta q̄s ꝛ vt beati iohis
apl'i tui intcessio gl'iosa nos
ptegat. Et fa ꝛ Per do. Ad
noc. hy⁹. Etna xp̄i. excepto
ꝟsu. Terrore victo seculi.
fo. xliiij. Lect. ad duos noc.
Manete i me. f. iiij. Reia oia
vt'ā de sancto marco excepto
xij. q̄d erit. Vox tonitrui tui.
vt'ā in. j. vesp. In. iij. noc. Lcō
ix. Lec. s. euāꝛ s'z mat. Ca. xx
In illo tpe ꝛ Accessit
ad iesum mr̄ filioꝝ ze
bedei/cū filijs suis: adorās
et petēs aliqd ab eo. Et rel'.
Ex cōmētario btī hieronymi
pb̄ri ꝛ de eadem lectione.
Unde opinionem regni ha
bebat mater filiorum zebe
dei vt cū dn̄s dixerit filius
hominis tradetur principi
bus sacerdotum et scribis/ꝛ
condēnabunt eum morte/ꝛ
tradent eū gentibus ad illu
dendū et flagellandū ꝛ cru
cifigendū/ ꝛ ignominiā pas
sionis discipulis timētibus
nūciarit ꝛ illa gl'iaꝫ postulet
triūphantis. Hac vt reor ex
causa ꝛ qꝛ post oīa dixerat
dn̄s: et die tertia resurget.
Putauit eni mulier cū post
resurrectionē illico regna
turū ꝛ et q̄d in scd̄o aduentu
pmittitur primo esse cōplen
dū ꝛ auiditate femiea p̄sen
tia cupit imemor futurorū.
¶ Qd̄ aūt interrogat dn̄s
et illa petēte respōdet quid
vis: nō de ignorantia venit/
sed ex ei⁹ psona dicitur qui
flagellandus et crucifigen
dus erat ꝛ quō i hemorroissa
quis me tetigit: et de lazaro
vbi posuistis eū ꝛ ꝛ in veteri
testamento adā vbi es: et de
scēdens videbo si iuxta cla
morem suū qui venit ad me
perfecerit si autem non est
vt sciam. Tu aūt. Lectio. x.
Postulat āt mr̄ filioꝝ
zebedei errore mulie
bri ꝛ pietatis affectu ꝛ nesci
ens qd peteret. Nec mirum
si ista arguatur imperitie ꝛ
cum de petro dicatur quan

do tria vult facere taberna cula: neſciens quid diceret. Reſpondens autē ieſus di xit eis. Neſcitis q̄d petatis Mater poſtulat ſ3 dn̄s diſcipulis loquit̄ ⁊ intelligens preces ei⁹ ex filiorū volūta te deſcēdere. ¶ Poteſtis bi bere calicē quē ego bibitur⁹ ſū: Calicē in ſcripturis diui nis/paſſionē intelligim⁹: vt eſt illud in paſſione dn̄i. Pa ter ſi poſſibile eſt: tranſeat a me calix iſte. Et in pſalmo. Quid retribuā dn̄o: p ro oībus q̄ retribuit mihi: Calicem ſalutaris accipiā: ⁊ nomē dn̄i inuocabo. Statimq3 infert q̄s ſit iſte calix. Precioſa in cōſpectu dn̄i: mors ſanctoꝝ ei⁹. Tu. Lectio. xi.

Ait illis. Calicē q̄dez meū bibetis: ſedere aūt ad dexterā meam ⁊ ſiniſtrā nō eſt meū dare vobis: ſed q̄bus paratū eſt a patre meo. Querit̄ quomō calicez martyrij filij zebedei iacob⁹ et iohānes biberint: cū ſcriptura narret iacobū tantuz apoſtoluz ab herode capite truncatū/iohannes aūt pro pria morte vitā finierit. S3 ſi legam⁹ eccleſiaſticas hyſtorias in q̄bus fert̄ q̄ ⁊ ipſe propter martyriū miſſus ſit in feruētis olei doliū/ et inde ad ſuſcipiendaz coronā xp̄i athleta proceſſerit/ ſtatimq3 ſit relegatus in pathmos inſulā: ſic videm⁹ aīo martyriuz nō defuiſſe/ ⁊ bibiſſe calicē paſſionis iohānē quē ⁊ tres pueri in camino ignis bibe runt: licet pſecutor ſanguinem nō fuderit. Lectio. xij.

Quod aūt dicit ſedere ad dexterā meā ⁊ ſiniſtrā nō eſt meū dare vobis: ſed q̄bus paratū eſt a patre meo: ſic intelligendū eſt. Regnū celorū nō eſt dātis: ſed accipiētis. Non eſt eni pſonarū acceptio apd̄ deū: ſed q̄cunq3 ſe talē pbuerit vt re gno celorū dignus fiat: hic accipiet qd̄ nō pſone/ſed vite paratū eſt. Si itaq3 tales eſtis q̄ regnū celoꝝ cōſequī poſſitis qd̄ pater me⁹ triūphantib⁹ et victoribus pre parauit: et vos quoq3 accipictis illud. Alij de moyſe et helia dictum volūt/quos pauloante in monte cum eo viderant loquentes: ⁊ ſed mihi nequaq̄ videtur. Ideo enim ſedentium in regno celorum vocabula non dicun tur ⁊ ne paucis nominatis: ceteri viderentur excluſi. Tu autem. R̄z. Uox toni-

trul. vtã. Se. mat. cp̃. vbi ſu.
IN ſl. tpe᷑ Acceſſit ad
ieſum mr̃ filiorũ zebe
dei cũ filijs ſuis adorans: ꝛ
petens aliquid ab eo. Qui
dixit ei. Quid vis? Ait illi.
Dic vt ſedeant hi duo filij
mei: vnus ad dexteram tu=
am/ ꝛ vnus ad ſiniſtraz in re
gno tuo. Rñdens aũt ieſus
dixit. Neſcitis quid petatis
Poteſtis bibere calicez quẽ
ego bibiturus ſum? Dicunt
ei. Poſſumꝰ. Ait illis. Cali
cem quidẽ meũ bibetis: ſe=
dere aũt ad dexterã meam
et ſiniſtram non eſt meũ da
re vobis/ ſed quibus para=
tuz eſt: a patre meo. Amen.
Ad lau. cp̃. ℣. et or̃o vtã in
primis veſ. ℞. bre. Cõſtitu=
es eos. Ad benedictus ãn.
Alla ego ſũ vitis. ¶ Ad. iij.
Cap. et or̃o vt in pri. veſpis.
¶ Ad. vi. cañ. Eccl̃ia. xv.
IN medio eccleſie ape
riet os eius/ ꝛ imple=
bit eũ dñs ſpũ ſapiẽtie ꝛ in=
tellectꝰ: ſtola gl̃ie veſtiet eũ
℣. Conſtitues. Or̃o etiam
ad. ix. vt de euãge. in ꝯmuni
¶ Ad. ix. cañ. Eccleſia. xv.
IOcunditatem ꝛ exul
tationem theſauriza=
bit ſup eũ: et noĩe eterno he
reditabit illũ dñs deus nr̃.

℣. Dediſti heređ. In. ij. veſ.
cp̃. ℞. hyꝰ ℣. et or̃o vt i lau.
Ad magt̃ ãn. Qui manet.
vtã. ¶ Gordiani et epima=
chi marty. Com. Oratio.
DA q̃s oĩps deus vt q̃
btõrum martyrũ tuo
rum gordiani atq̃ epima=
chi ſolẽnia colimus/ eorum
apud te interceſſionibꝰ ad=
iuuemur. Per chriſtum.
¶ Nerei achillei atq̃ pan=
cratij mar. Cõme. Oratio.
PReſta q̃s oĩps deꝰ/ vt
qui ſctõrũ tuoꝝ nerei
achillei ꝛ pãcratij natalitia
colimꝰ/ a cũctis malis imĩnẽ
tibꝰ eorũ interceſſiõibꝰ libe=
remur. Per xp̃m. ¶ Serua
tij epi. Cõ. ¶ Urbani pape
et martyris. Com. Oratio.
DA q̃s oĩps deus vt q̃
beati vrbani martyꝛ̃
tui atq̃ pontificis ſolemnia
colimus eius apud te inter=
ceſſionibꝰ adiuuemur. Per
xp̃m. ¶ Marcellini et petri
martyrum. Com. Oratio.
DEus q̃ nos ãnua bea
torum martyrũ tuoꝝ
marcellini ꝛ petri ſolẽnita
te letificas: cõcede ꝓpitius
vt quorũ gaudemꝰ meritis/
prouocemur exemplis. Per
xp̃m. ¶ Bonifacij ꝛ ſocioꝝ
eius martyrũ. xij. lectiones

Miſſis pdicatoribꝰ. f. xviij. Euãg. Deſcēdēs ieſꝰ de mõte. fo. xxiij. ¶ Primi et feliciani martyꝝ. Com. Oratio

H Ac nos dñe q̄s ſãctorũ tuoꝝ pmi ꝛ feliciani ſemp feſta ſectari / quoꝝ ſuffragijs protectionis tue dona ſentiamus. Per xp̄m.

¶ Barnabe apli. xij. kl. Nõ vos me elegiſtis. ꝛc. fol. vij. Euãg Deſignauit dñs. f. x. Et nota ſi añ penthecoſtes venerit oia ſuã ink vt's de ſcõ marco exceptis caplis ꝛ orõnibꝰ que erũt de cõi aploꝝ.

¶ Baſilidis cirini naboris nazarij ꝛ celſi mar. Cõ. Orõ

S Anctoꝝ baſilidis cirini naboris nazarij et celſi q̄s dñe natalitia nobis votiua reſplēdeāt / ꝛ qð illis cõtulit glia ſempiterna fructibꝰ nr̃e deuotionis accreſcat. Per xp̄m. ¶ Viti modeſti ꝛ creſcentie martyꝝ. Cõ. ¶ Marci ꝛ marcelliãi. mr. Cõ. oꝝ. vt's Nerei ꝛ achillei ¶ Geruaſij et pthaſij mar. Cõ. oꝝ vt's Marcelli ꝛ petri mutat'ſ noib'ꝰ Albãi mr. Cõ. ¶ Decē miliũ mark. xij. lec. Oēs electi. fol. xix. Euãge. Cum audieritis. fol. xxuj. Eodez die paulini epi. Cõ. ¶ In nat. bti iohis baptiſte ad primas veſ. ſup pos ãn.

E Cce mitto angelum meũ q̄ ppabit viã tuã ante faciē tuã. ãn. Locutꝰ ē ãgelꝰ dñi ad zachariã dicēs / gñabis pueꝝ in ſenectute tua / ꝛ habebit nomē iohēs. ãn. Johãnes vocabit nomen eiꝰ / ꝛ in natiuitate eiꝰ multi gaudebũt. ãn. Iſte puer magnꝰ corã dño / nã ꝛ manꝰ eius cũ ipſo eſt. Capl'm eſaie. xlix.

A Udite inſule ꝛ attendite populi de lõge: dñs ab vtero vocauit me: de ventre mr̃is mee recordatꝰ eſt nois mei. Deo grã. R. Tu puer ppheta. vt irra. x. hyꝰ. Ut queãt laxis. ex integro. fo. lxv. V. Fuit homo miſſꝰ a deo: Cui nomē erat iohēs: Ad mgt ã. Ingreſſo zacharia templum dñi / apparuit ei gabriel angelus ſtans a dextris altaris incēſi. Orõ.

P Reſta q̄s omps deus vt familia tua p viã ſalutis incedat: ꝛ bti iohis precurſoris hortamēta ſectando / ad eũ quez pdixit ſecura pueniat. Et fa:p eũ. ¶ Inuita. Regē pcurſoris dñm. Venite adoremꝰ. ps. Venite exul. hyꝰ. Antra deſerti.

cū duob⁹ ℣ sib⁹ sequentib⁹ et
vltimo.fo.lxv.In .j.noc.añ.
Priusq̄ te formarē in vtero
noui te/⁊ anteq̄ exires devē
tre sctificaui te.ps.j. Btūs
vir.fo.j.ā. Ad oīa q̄ mittā te
dicit dñs ibis/ne timeas/et
que mādauero tibi loquer;
ad eos.p̄.ij. Quare fremue.
fol.j.añ. Ne timeas a facie
eorū q̄r ego tecum sum dicit
dñs.p̄.iiij. Cū īuoca.fo.j.ā.
Misit dñs manū suam ⁊ teti
git os meū/⁊ pphetā in gen
tibus dedit me.ps.v. Verba
mea.fo.j.ā. Ecce dedi verba
mea in ore tuo/ecce ꝯstitui
te sup gētes ⁊ regna.p̄.viij.
Domie dñs.fol.ij.añ. Dñs
ab vtero vocauit me/de ven
tre mr̄is mee recordatus est
noīs mei.p̄.x. In dño ꝯfido.
fo.iij.℣. Priusq̄ te formarē i
vtero noui te. Et anteq̄ exi
res de vētre sanctificaui te.
℟.j. Fuit hō missus a deo
cui nomen iohēs erat. Hic
venit vt testimonium phibe
ret de lumie ⁊ pararet dño
plebē pfectā. ℣. Erat iohan
nes in deserto predicās ba-
ptismum penitētie. Hic ve.
℟.ij. Elizabeth zacharie
magnum virū genuit iohā-
nem baptistam precursorez
dñi. Qui viam dño prepara
uit in eremo. ℣. Hic venit
in testimoniū vt testimoniū
perhiberet de lumie. Qui.
℟.iij. Hic precursor dire-
ctus ⁊ lucerna lucens ante
dñm ipe est eni iohēs q̄ viaz
dño preparauit in eremo.
Sed ⁊ agnum dei demōstra
uit ad illustrandas mentes
hoīm. ℣. Fuit in deserto pre
dicans baptismuz penitētie
in remissionē pctōruz. Sed.
℟.iiij. Priusq̄ te formarem
in vtero noui te/⁊ anteq̄ exi
res de vētre sanctificaui te.
Et pphetam in gentibus de
di te. ℣. Ne timeas a facie
eorꝝ quia ego tecū sum. Et.
¶ In.ij.nock.añ. Posuit os
meū dñs quasi gladiū acu-
tuz/sub vmbra manus sue p
texit me.ps.xiiij. Dñe quis
fo.iiij.ā. Formās me ab vte
ro seruum sibi dñs in lucez
gentium/vt sim salus ei⁹ ab
extremis terre.ps.xx. Dñe
in vir.fol.vj.ā. Reges vide-
būt ⁊ ꝯsurgent principes/et
adorabunt dñm deum tuuz
qui elegit te.p̄.xxiij. Dñi est
tra.fo.vij.añ. Nazareus vo
cabitur puer iste vinū ⁊ sice-
ram non bibet/ et omne im-
mundum non manducabit
ex vtero matr; sue.p̄.xxxiij.
Bñdicā.fo.xj.añ. Ex vtero

ſeneſcentis et ſterilis iohan
nes natus eſt precurſor dñi.
ꝑ.lxiiij. Te decet. fol. xxi.ā.
Ipſe preibit ante illū in ſpū
et virtute helie parare dño
plebē ꝑfectā. ꝑ.xci. Bonū
eſt. f.xxxij. ℣. Ecce dedi verba
mea in ore tuo. Ecce ꝯſtitui
te ſup gentes ⁊ regna. ℟.v.
Ecce ꝯſtitui te hodie ſuper
gētes ⁊ ſup regna dicit dñs
vt euellas et diſſipes et edi
fices et plantes. In nomine
meo. ℣. Ad oīa que mittā te
ibis et vniuerſa q̄ mandaue
ro tibi loq̄ris. In no. ℟.vj.
Gabriel angelus apparuit
zacharie dicens/naſcet tibi
filius/nomen eius iohānes
vocabit. Et multi in natiui-
tate eiꝰ gaudebunt. ℣. Erit
enī magnus corā dño vinū
et ſicerā non bibet. Et mul.
℟.vij. Ipe preibit ante illū
in ſpiritu ⁊ virtute helie. Ut
conuertat corda patrū in fi-
lios/⁊ incredulos ad prudē
tiam iuſtoꝝ parare domino
plebē perfectā. ℣. Erit enim
magnus corā domino/ ⁊ ſpi
ritu ſancto replebit. Ut con.
℟.viij. Locutꝰ eſt angelus
dñi ad zachariā dicēs gene
rabis puerum in ſenectute
tua. Et habebit nomē iohan
nes. ℣. Iſte puer magnus

coram domino/nā ⁊ manus
eius cum ipſo eſt. Et habe.
¶ In. iij. noc. āη. Pro eo ꝙ
non credidiſti verbis meis
eris tacēs et non poteris lo
qui vſq; in diem natiuitatis
eius. Canticū. Beatus vir.
fol. lviij. ℣. Dominꝰ ab vte-
ro vocauit me. De vētre ma
tris mee recordatus eſt no-
minis mei. ℟.ix. Innuebāt
patri eiꝰ quem vellet vocari
euz/et poſtulās pugillarem
ſcripſit dicens. Iohānes eſt
nomen eiꝰ. ℣. Apertū eſt il-
lico os zacharie et ꝓpheta-
uit dicens. Iohan. ℟.x. Tu
puer propheta altiſſimi vo-
caberis. Preibis enī ante fa
ciē domini/ parare vias eiꝰ.
℣. Ad dandam ſciētiam ſa-
lutis plebi eiꝰ in remiſſionē
peccatorū eorum. Preibis.
℟.xj. Precurſor domini ve-
nit de quo ipſe teſtat. Nul-
lus maior īter natos mulie-
rum iohanne baptiſta. ℣.
Hic eſt eī ꝓpheta ⁊ pluſ q̄ ꝓ
pheta de quo ipſe teſtatur.
Nullus. ℟.xij. Inter natos
mulierū non ſurrexit maior
iohāne baptiſta. Qui viam
dño preparauit in eremo. ℣.
Fuit hō miſſus a deo cui no
men erat iohannes. Qui vi.
lcō. j. Sermo. b. maximi epi.

SOlẽnitates nobis di
uerſoꝝ martyꝝũ frẽs
kmi vite pn̄tis occaſ⁹/ ⁊ ſuſ-
cepta ab eis ꝓ xp̄i noīe paſ-
ſio cōſecrauit. Multimoda
nāqꝫ veteꝝ relatione didici-
mus nonnullos martyꝝum
ꝓſtratos gladioꝝ igni alios
ↄcrematos: complures be-
ſtiarũ dilaceratos dētibus:
innumeros etiaꝫ varijs toꝝ-
mētoꝝ cruciatib⁹ affectos:
ſpꝛeta ſui coꝛpis moꝛte/ xp̄i-
ane fidei teſtimoniuꝫ reddi-
diſſe. ¶ Btũs vero baptiſta
iohēs cui⁹ nũc feſtiuitate le
tamur: celeſtia mundo gau
dia ſterili ab vtero hodie na
tus inuexit. Et illi quidē in-
dubitata iā glīa regnātē cō
feſſi ſunt dei filiũ: hic aũt et
naſciturum dn̄m ꝓphetalis
ſpũs illuminatiōe preuidit:
⁊ natũ priuilegio grẽ ſingu
laris oſtendit. Lectio ſcda.

IAtm̄ autē i eo ſpālis
fulſit electio: vt ante
mererek annũciare dn̄m: ꝙ
naſcēdi ītiũ vel linguā qua
enunciare poſſet acciperet.
¶ Deniqꝫ elizabeth illa ve-
tus mulier ⁊ noua mr̄ q̄ añ
partũ ſuũ de futuri filij ſui
letabak officio: veniēti ad ſe
btē marie in ip̄o ſalutatiōis
occurſu ait. Ecce ex q̊ facta
eſt vox ſalutatiōis tue i au
rib⁹ meis: exultauit in gau
dio infās i vtero meo. Lc. iii.

QUid eſt hoc miraculi
frẽs q̄ tantoꝝũ noui-
tas gaudioꝝ: vt habere ſe i
vtero elizabeth teſtarek ifā-
tem/ q̇ necdũ ſemetip̄m ſen-
tiēs/ dn̄icũ iā ſentiret aduē
tũ: Uere hic oīm btiſſimus
paruuloꝝ: q̇ itra viſcera ad
huc matna ↄcluſ⁹/ adeſſe ſal
uatoꝛē mũdi qꝛ necdũ ſmo
ne poterat: ꝓphetico gau-
dio reuelauit. ¶ Null⁹ igno
rat kmi oēꝫ paruulũ matno
ab vtero ꝓdeuntē int ip̄a lu
cis exoꝛdia meſtis ↄcrepa-
re vagitibus: ſol⁹ baptiſta
dn̄i vltra legē naſcentiũ/ na-
tiuitatē ſuā letitia ⁊ exulta-
tione ꝑuenit. Tu. Lctō. iiij.

ET ꝙ decuit frẽs/ vt
de mr̄e ſterili naſce-
rek q̇ fecunditatē ꝟginis re-
uelaret: quaten⁹ mirabilem
partũ mirabilit nat⁹ oñde-
ret. ¶ Illud etiam ꝙ ſtupē
dũ eſt ꝙꝙ magnificũ ꝙ za-
charias pak futur⁹ ꝓphete/
qꝛ hoc ip̄m qđ gerebak ange
lo loq̄nti non credidit/ vſum
loq̄ntis amiſit: donec ꝓmiſ-
ſione ↄpleta nat⁹ noui hoīs
pꝛeco paterne lingue vincu
la relaxaret. Os ei qđ ange-

lus clauſerat: promiſſus ab angelo fili9 reſerauit. Lec. v.

Nam cum de nūcupatione paruuli cognatorū vicinorūq3 heſitaret arbitrium: proprietatē veri nominis ei9: quā āgelo dictante didicerat recepta ſubito priſtini facultate ſermonis: pater mutus aperuit: vt cuius natiuitatē preceptione celeſti tacitus expectabat: natiuocabulum loqueretur: et agnoſceret anxius ſenex per eū ſe ſibi redditū: quem de ſe non crediderat naſciturū. Nec dubitaret vltra celitus illū vel pmiſſuz fuiſſe vel natum: cui9 cauſa et amiſiſſe ſe pbabat et recepiſſe ſermonem. Tu aūt. Lectio. vi.

Quid hac frēs religione glorioſius: Quid hac inſigni9 fide: in qua ſterilis cōcipit: Virgo pturit: mut9 loquitur: et ī ſecreto materno rū viſcerū paruuli toti9 mūdi gaudia futura pludunt: Nec ei poterat veteri ſub lege ordinē ſuuz mortalis ſeruare natura: qn̄ p nouā diuinitatis grāz nouū ſaluti oīz myſteriū parabat. Tu. L. vij

Hic ergo eſt iohannes de q̄ pphetauit eſaias dicens. Vox clamantis in deſerto parate viā dn̄i: recctas facite ſemitas dei nr̄i. Vox inquit clamātis. Quaz bene vox dicit: qui venientez de celeſtib9 ī carne hominis vnigenitū dei pleno let9ore clamabat. Recte vox dicit: cuius intonante p̄conio: ſacramentū redemptionis humane ſurda dudū cepit audire mortalitas. At eniz venerandus baptiſta muto patri aperuit liguā: ita aures hominū ſalutaris gratie innouauit auditu. Tu. Lc. viij.

Clamabat autē in deſerto: vbi predicationem eius nec inſolēs turba pſtreperet: nec infidelis rideret auditor: ſed hi tm̄ audire poſſent: q̄ predicātē verbū ſalut; cura tm̄ diuini cultus expeterēt: et aduerterēt eū vera ānūctare de xp̄o: q̄ p aſſertiōez iuſtitie vt illicitas herodis nuptias īcreparet: nec regē timuiſſ3 offēdere nec ſqualorē carcer; declinaſſet nec tyrannico gladio refugiſſet occidi. T. Lec. ix.

Lec. ſcti euāg: ſm lucā. ca. i.

In illo tpe: Elizabeth impletū eſt tp̄s pariēdi: et pepit filiū. Et rel. Homel. ve. bede pbr̄i: de ea. Lc.

Precurſoris dn̄i natiuitas

ſicut ſacratiſſima lectionis euāgelice ꝓdit hyſtoria mul ta miraculoꝝ ſublimitate re fulget: qꝛ nimiꝝ decebat vt ille quo maior int natos mu lierū nemo ſurrexit: maiore pre ceterꝭ ſctis i ipo mox or tu ꝟtutū iubare clareſceret ¶ Senes ac diu īfecūdi pa rētes dono nobiliſſime ꝓlis exultāt: ipi pr̄i quē īcreduli tas mutū reddiderat: ad ſa lutādū noue ꝑconē gr̄e os ꝛ ligua reſerat: nec ſolū facul tas deū bn̄dicēdi reſtituit ſꝫ de eo etiaꝫ prophetandi vir

Etus augetur. Lect. x. Excitati fama fcti oēs vicini āmiratiōe ac metu ꝑ cellunt: oim qui audiere cir cūquaqꝫ ad aduentū noui ꝓ phete corda preparant. Un̄ merito ſctā ꝑ orbeꝫ eccl'ia q̄ tot btōꝝ martyrū victorias qbꝰ igreſſum regni celeſtis: meruere freqn̄tat: huiꝰ tātū modo poſt dn̄ꝫ etiā natiuita tis diē celebrare conſueuit. ¶ Qd̄ nullatenꝰ ſine euāge lica auctoritate i cōſuetudi nē veniſſe credēdū eſt: ſꝫ attē tius aio recōdēduꝫ: qꝛ ſicut nato dn̄o paſtoribꝰ apparēs angelus ait: ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū quod erit oi ppl'o qꝛ natꝰ eſt vobis hodie ſaluator q ē xp̄s dn̄s: ita etiā angelꝰ naſciturū za charie predicans iohēm: et erit inqt tibi gaudiū et exul tatio: et multi in natiuitate eius gaudebunt: erit eni ma gnus corā dn̄o. Tu. Lec. xi.

Iure igit vtriuſqꝫ nati uitas feſta deuotione celebrat: ſꝫ i illiꝰ tanq̄ in xp̄i dn̄i tāq̄ i ſaluatoris mundi: tāq̄ i filij dei oipotentis: tā q̄ in ſolis iuſtitie natiuitate oi ppl'o gaudiū euāgelizat: in huiꝰ autē tāq̄ in precurſo ris dn̄i: in ſui dei eximij: i lu cerne ardētis ꝛ lucētis exor tu multi gauiſuri eē memo rant. Iſte magnꝰ coraꝫ dn̄o futurus narrat: de illo autē ꝓpheta teſtat: qm̄ magnus dn̄s et laudabilis nimis: et magnitudinis eiꝰ nō ē finis. Iſte pctōꝝ ꝯſortia declinās ab oi qd̄ inebriare pōt abſti nebat: ille aūt int pctōres cō uerſatꝰ: pcti ois immunis ꝑ manſit. Hic adhuc ex vtero mr̄is ſpūſctō repletꝰ eſt: in il lo habitat ois plenitudo di uinitatꝭ corpaliter: q dono ſui ſpūs ſedē ſibi vteri ꝟgi nalis i quo carnē ſuſcipet ip ſe conſecrauit. Tu. Lect. xij

Iſte multos filioꝝ iſ rael ſuo tp̄e ꝑdicando

ad dñz cõuertit. Ille multos quotidie de vniuerſis p orbẽ nationib9 ad ſuã fidẽ et charitatẽ interi9 illuſtrãdo cõuertere nõ deſiſtit. Hic in ſpũ et ṽtute helie pceſſit añ illũ vt plebẽ ei9 aqua baptizãs ad ſuſcipiendũ eũ vbi appareret doceret eſſe pfectã. huic ſucceſſit ille in ſpũ et in ṽtute dei pr̃is: vt plebẽ ſuã ſpũ ſancto et igni baptizãs ad videndã faciẽ pr̃is ſui donaret eẽ pfectã. Johanne nato cõgratulabant vicini et cognati genitrici illi9: q2 magnificauit dñs miam ſuã cũ illa. dño aũt nato ↄgratulabant eccl'ie: q2 venit tp̃s miſerendi ei9: ſpũs angelici q̃ ſunt vicini et cognati ei9: ciues videlicet eiuſdẽ pr̃is celeſt̃: quã et ipſa expectat: q̃ et hymnuz gl'ie deo canẽdo q̃d illa p orbem eſſet actura priores ipſi de celis admonebãt. Tu.

Scd̃m lucã Cap. vbi ſupra.

In illo tp̃e: Elizabeth impletuz eſt tempus pariendi: et peperit filiũ. Et audierunt vicini et cognati eius quia magnificauit dñs miſericordiam ſuã cum illa: et congratulabantur ei. Et factum eſt in die octauo venerunt circuncidere puerũ: et vocabant eum nomine patris ſui zachariã. Et reſpondens mater eius dixit. Nequaq̃: ſed vocabitur iohannes. Et dixerunt ad illã. Q2 nemo eſt in cognatione tua: q̃ vocet hoc noĩe. Innuebant aũt pr̃i ei9: quẽ vellet vocari eũ. Et poſtulãs pugillarez ſcripſit dicẽs. Johẽs eſt nomẽ ei9. Et mirati ſũt vniuerſi. Apertũ eſt aũt illico os ei9 et lingua ei9: et loq̃bat benedicẽs deũ. Et fact9 eſt timor ſup om̃es vicinos eoꝝ: et ſup om̃ia montana iudee diuulgabantur oĩa verba hec. Et poſuerunt om̃es qui audierant in corde ſuo dicentes. Quis putas puer iſte erit? Etenim manus dñi erat cũ illo. Et zacharias pater ei9 impletus eſt ſpirituſancto: et prophetauit dicens. Benedictus domin9 deus iſrael: quia viſitauit et fecit: redẽptionẽ plebis ſue. Amen

Oratio vt infra. ¶ Ad laudes ãn. Elizabeth zacharie magnũ virũ genuit iohãnez baptiſtã pcurſorẽ dñi. p. xcij Dñs regnauit. f. xxxij. Cp̃. Audite iſule. vtõ. Re. breue. Ecce dedi verba mea. In ore. V Ecce ↄſtitui te ſuper gẽtes et regna. In ore. hy9.

Nō fuit vaſti. f. lxviij. ℣. Fuit hō miſſ⁹. Ad bn̄⁹ ā Aptum eſt os zacharie ⁊ ꝓphetauit dicens bn̄dict⁹ de⁹ iſrl̄. Or.

Deus q̇ preſentē diem honorabilē nobis in beati iohānis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiaꝫ gaudiorum et oīm fideliū mentes dirige in viā ſalutis eťne. Et fa: p d. ¶ Ad. j. ā. Innuebāt patri ei⁹ quē vellet vocari eū: et ſcripſit dicēs iohēs ē nomē ei⁹. ¶ Ad. iij. ā Iohēs ē nomen eius: vinū et ſicerā non bibet/ et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Cp. et oro vt i lau. ℟ Priuſq̄ te formarem vtē ¶ Ad. vj. ān Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis preibis an̄ dn̄ꝫ parare vias eius. Cp. hieremie pmo cp̄

Priuſq̄ te formareꝫ in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vulua ſanctificaui te: ⁊ ꝓphetā i gētib⁹ dedi te Deo gra. ℣. Ecce dedi ℣ba mea in ore tuo. Oratio

Omnipotens ſempiťne deus da cordib⁹ nr̄is illam tuarū rectitudinē ſemitaꝝ: quā beat⁹ iohānes baptiſta in deſerto vox clamātis edocuit. Et fa: Per d. ⁊c ¶ Ad ix. ā. Inť natos mulieꝝ non ſurrexit maior iohāne baptiſta. Lp. Hiere. primo cap̄.

Miſit dn̄s manū ſuam et tetigit os meū ⁊ dixit mihi: ecce dedi ℣ba mea in ore tuo: ecce ꝯſtitui te hodie ſup gentes et ſup regna Deo gra. ℣⁹. Dn̄s ab vtero vocauit me. ⁊c. Oratio.

Deus q̇ ꝯſpicis q: nos vndiq꜠ mala nr̄a contriſtant: p p̄curſoreꝫ gaudij corda noſtra letifica. Et fa: Per d. ¶ In. ij. veſ. ſup pſ ānc. j. iiij. de primo noc. Cp. Re. hy⁹. ℣⁹. et oro vt in laud. Ad mḡt ān Puer q̇ nat⁹ eſt nobis pluſq̄ ꝓpheta eſt: hic eſt eni de quo ſaluator ait: inter natos mulierū nō ſurrexit maior iohanne baptiſta. ¶ Infra octa. de eodē. Ad lau. Cōme. cū ān. Tu puer. vts ad. vi. ℣⁹. Fuit hō. Or.

Concede q̄s op̄s de⁹: vt q̇ beati iohānis baptiſte ſolēnia colimus: eius apud te īterceſſione muniamur. Per xp̄ꝫ. Ad vel. de eodē. Cō. cū ā Inť natos. vts ad. ix. ¶ Iohannis et pauli martyꝝ. xij. lectio. Oratio.

Queſumus oḡs deus: vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: q̄ de beatoꝝ iohānis

et pauli glorificatione pro=
cedit quos eadē fides ⁊ paſ
ſiouere fecit eſſe germanos
Et fa⁹ Per do. Lectiones.
Qui ſanctorũ .fo.xxi. Euā
gelium Attendite a fermē=
to. fol.xxij ¶ Leonis pape.
Commemoratio. Oratio.
DEus qui beatũ leonē
pōtificē ſanctoꝝ tuo
rũ meritis coequaſti:cōcede
propitius:vt qui ꝯmemora=
tionis eius feſta percolim⁹/
vite quoqꝫ imitemur exēpla
Per xp̄m. ¶ In natali ſan=
ctorũ petri et pauli apłoꝝ.
Ad veſ.ſup ꝑos ān. Iſti ſūt
viri ſancti quos elegit dñs i
charitate nō ficta:⁊ dedit il
lis gloriā ſempiťnā: quoruꝫ
doctrina fulget eccłia vt ſol
et luna alła. ā. Iſti ſunt triũ
phatores et amici dei:q̇ cō=
tēpnentes iuſſa principum
meruerūt p̄mia eterna:mo=
do coronantur et accipiunt
palmam. ān. Aſtiterunt iu=
ſti ante dominum ⁊ ab inui
cem non ſunt ſeparati: cali=
cem domini biberunt ⁊ ami
ci dei facti ſunt. ān. Fulge=
bunt iuſti et tanq̃ ſcintille i
arundineto diſcurrent:iudi=
cabunt natiōes et regnabūt
in eternum. Ad horas cōſue
tas. Capitulũ actuum.xij.

MIſit herodes rex
manus vt affige
ret q̊ſdā de eccła⁹
occidit autē iaco
bũ fratrē iohānis gladio:vi
dens autē quia placeret iu=
deis appoſuit apprehende=
re et petrum. Deo gratias.
℟. Si diligis me ſimon pe=
tre paſce oues meas:dñe tu
noſti quia amo te. Et animā
meā pono pro te. ℣. Si opor
tuerit me mori tecũ nō te ne
gabo. Et a. hy⁹. Aurea luce
ex integro.fo.lxvj. ℣. Nimis
honorati. Ad mḡt ān. Iſti
ſunt due o[l]iue et duo cāde=
labra lucentia ante dñm:ha
bent poteſtatē claudere ce=
lum nubibus et aperire por
tas eius:quia lingue eorum
claues celi facte ſunt. Oro.
PReſta q̄s omp̄s deus:
vt nullis nos ꝑmittas
perturbationib⁹ concuti:q̊s
in apoſtolice cōfeſſionis pe
tra ſolidaſti. Et fa⁹ Per do.
¶ Inuita. Xp̄m regē reguꝫ
adoremus dñꝫ. Qui marty=
rio crucis beatum glorifica
uit petrũ apoſtolũ. p. Ueni=
te. hy⁹. Exultet. fol.lxiij. In
primo noc. ān. Petrus et io=
hannes aſcendebāt in tēplũ
ad horam orōnis nonam. ps.
xviij. Celi enã. fo.vj. ā. Clau=

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

dns quidã cũ vidiſſet petruꝫ et iohẽm / cepit rogare eos vt elemoſynã acciperet. ps. xxiij Dñi eſt ter. f. vij. ã. Argentũ ꝛ aurũ nõ eſt mihi qḋ autẽ habeo hoc tibi do. ps. xxxij Exultate iuſti. fo. xj. ã In nomĩe ieſu xp̃i nazareni ſurge ꝛ ambula in pace. ps. xxxiij Benedicam. fo. xj. ãn Exiliit claudus et ambulabat / ꝛ intrauit cũ illis ambulãs et laudãs deũ. ps. xliiij. Eructauit. fol. xv. ãn Vidit populus claudũ ambulantem ꝛ laudãtẽ deũ ꝛ repleti ſunt ſtupore ꝛ extaſi ĩ eo qḋ contingerat illi. p̃. xlvj. Omnes gentes. fo. xvj. Verſus In omnem. Re. j. Quem dicunt homines eſſe filiuꝫ hominis dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis: reſpondens petr⁹ dixit / tu es chriſtus fili⁹ dei viui. Et ego dico tibi / quia tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meã. V. Beatus es ſymon bariona / qꝛ caro ꝛ ſanguis nõ reuelauit tibi / ſꝫ paẗ me⁹ q̇ eſt ĩ celis. Et ego. Re. ij. Beatus es ſymon bariona / qꝛ caro et ſanguis non reuelauit tibi / ſed pater meus q̇ eſt ĩ celis. Dicit dominꝰ. V. Et ego dico tibi q̇a tu es petrus et ſup hanc petrã edificabo eccl'iam meã. Dicit. Reꝫ. iij. Tu es petr⁹ et ſuper hanc petrã edificabo eccl'iam meaꝫ / et porte inferi nõ preualebunt aduerſus eam. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. V. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatũ et in celis / ꝛ quodcũqꝫ ſolueris ſup terraꝫ erit ſolutũ et in celis. Et. Re. iiij. Qḋcũqꝫ ligaueris ſup ẗrã erit ligatũ et in celis. Et qḋcũqꝫ ſolueris ſup terraꝫ erit ſolutũ et ĩ celis. V. Et tibi dabo claues regni celorũ. Et qḋ.

¶ In ij. noc. ãn. Petr⁹ autẽ ſeruabatur in carcere / ꝛ orõ fiebat pro eo ſine intmiſſione ab eccleſia ad deuꝫ. p̃. lx. Exaudi de⁹ depre. fol. xxj. ã Dixit angelus ad petrũ / circunda tibi veſtimẽtum tuuꝫ et ſeq̃re me. p̃. lxiij. Exaudi de⁹ ora. fol. xxj. ã Miſit dñs ãgelũ ſuũ ꝛ liberauit me de manu herodis. ps. lxiiij. Te de. fo. xxj. ã Corneli⁹ centurio vir religioſus ac timens deũ vidit manifeſte angeluꝫ dei dicẽtẽ ſibi / corneli mitte ꝛ accerſi ſimonẽ q̇ cognominaẗ petr⁹ hic dicet tibi q̇d te oporteat facẽ. p̃. lxxiiij. Cõfitebimur. folio. xxvj. ã Adhuc loquente petro cecidit

ſpūſſctūsſup oīes q̄ audie
bātverbū/ꝛ erāt loq̄ntes lin
guis et magnificātes deum
tūc petr⁹ iuſſit eos baptiza-
ri in noīe dn̄i ieſu xp̄i. ꝑ. xcvi
Dn̄s reḡ. ex. f. xxiiii. a. Bea
tus petr⁹ apl̄s vidit ſibi xp̄z
occurrere: adorās deū dixit
dn̄e q̊ vadis: venio romā ite
rū crucifigi. ps. xcviii. Dn̄s
reḡ. iraſ. f. xxxiiii. ℣. Cōſtitu
es eos. ꝛc. ℟. v. Dn̄e ſi tu es
iube me venire ad te ſuper
aq̄s. Et oſtendēs manū app̄
hendit eū ꝛ dixit ieſus modi
ce fidei quare dubitaſti? ℣.
Cūqꝫ vidiſſet vētū validū ve
niētem timuit: ꝛ cū cepiſſet
mergi clamauit dicēs/ dn̄e
ſaluū me fac. Et oſtē. ℟. vi
Petr⁹ q̇dem ſeruabaꝛ in car
cere. Orō aūt fiebat ſine in-
termiſſiōe ab eccl̄ia ad deūz
pro eo. ℣. Erat petr⁹ dormi-
ens int̄ duos milites victus
cathenis duab⁹. Orō autē.
℟. vii. Surge petre et idue
te veſtimētꝭ tuis/ accipe for-
titudinē ad ſaluādas gētes.
Qꝛ ceciderunt cathene de
manib⁹ tuis. ℣. Angel⁹ dn̄i
aſtitit ꝛ lumen refulſit in ha
bitaculo carceris/ ꝑcuſſoqꝫ
latere petri excitauit euz di
cens/ ſurge velocit̄. Qꝛ ceci.
℟. viii. Nūc ſcio vere ait pe-
trus ad ſe reuerſus. Qꝛ mi-
ſit dn̄s angelū ſuū. ℣. Et eri
puit me de manu herodis ꝛ
de oī expectatiōe plebis iu-
deorū. Qꝛ. ¶ In. iii. noc. an.
Tu es paſtor ouiū p̄riceps
apl̄oꝝ/ tibi tradite ſunt cla-
ues regni celoꝝ. Cañ. Vos
ſcti. f. lviii. ℣. Dediſti he. ℟.
ix. Ego ꝓ te rogaui petre.
Ut non deficiat fides tua/ et
tu aliquādo cōuerſus confir
ma fratres tuos. ℣. Ecce ſa
thanas expetiuit vos vt cri-
braret ſicut triticum ego au
tem rogaui pro te. Ut. ℟. x.
Si diligis me ſimon petre
paſce oues meas dn̄e tu no
ſti quia amo te. Et aiaz meā
pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit
me mori tecū nō te negabo.
Et. ℟. xi. Petre amas me?
tu ſcis dn̄e qꝛ amo te. Paſce
oues meas. ℣. Simō iohis
diligis me plus his? tu ſcis
dn̄e qꝛ amo te. Paſce. ℟. xii
Corneli⁹ cēturio vir religioſ⁹
ac timēs deuz/ vidit manife-
ſte angeluz dei dicentē ſibi
Corneli mitte et accerſi ſi-
monē q̇ cognoīaꝛ petr⁹ hic
dicet tibi q̄d te oporteat fa-
cere. ℣. Cū oraſſet corneli⁹
nondū in xp̄o renatus appa
ruit ei angel⁹ dicens. Corne.
Lc. j. Sermo btī maximi epī.

GLoriosissimos xp̄iane fidei principes annuis solēnitatib⁹ honorātes fratres charissimi: ip̄m dñz ac deū nostrū q̇ hui⁹ auctor est fidei: debita religione veneramur. Apostoli namq̧ latino sermone dicuntur missi. ¶ Qui ergo honorant missos: manifestū est eos honorare mittentē: qm̄ dignitas que defertur ministris: illi sine dubio cui⁹ ministri sūt exhibetur: vt ait ipse saluator ad discip̄los suos. Qui vos audit me audit: ꝛ q̇ vos recipit me recipit. Vere btā apostoloꝝ merita: ī q̇b⁹ se xp̄us et recipi predicat et audiri. Btī nihilomin⁹ et illi: quoꝝ deuotio delata ap̄lis recurrit in xp̄m. Tu autē. Lec. ii.

VEnētes itaq̧ frēs tāte huius ꝓmissiōis fidē: de suppliciis patrū nr̄orū pro xp̄i confessione susceptis: fidelib⁹ gaudiis exultemus: qm̄ q̇ de martyrū morte letat̄: martyres non dubitat cū xp̄o regnare post mortē. ¶ Nos vero ecclesiarum oīz reuerēdissimos p̄res petrū dico et pauluz piissimis studiis honoremus: quibus xp̄i prestante gratia: factus est hodie de morte natalis: quib⁹ finis vite viuendi initiū dedit: quibus vt ait apostolus paulus viuere xp̄us erat: et mori lucrū. Tu. Lc. iii.

ERat vtriq̧ xp̄s eis viuere/ q̇b⁹ vita nō erat sine xp̄o. Erat eis xp̄s viuere: quia totū ꝑficiebat xp̄i ecclesiis q̄ viuebant. Erat eis et mori lucrū/ qui tali morte vitā sibi mercabant̄ eternam. ¶ Erat eis mori lucrū: quorum corruptioni īcorruptio succedebat: et dāna presentiū tēpoꝝ lucra perpetua sequebant̄. Sed iā necessariū charissimi reor: vt proprias eorum specialesq̧ virtutes: prout ariditas lingue nr̄e ingeniiq̧ tenuitas patitur: immo vt misericors deus ānuerit ꝑloquamur. Lectio iiii.

HIc itaq̧ ille est petr⁹ q̇ cōfitēdo xp̄m dñz viui dei esse filiū: validissima inuictaq̧ nobis credendi fundamēta ꝯstituit. Nā ꝑcūctāti dño quis eē ab hominib⁹ diceretur respondit. Tu es xp̄s filius dei viui: id est tu dñe de carne virginis fact⁹ es xp̄us: qui viui dei es fili⁹ sempiternus. ¶ Tu dñe hominib⁹ nat⁹ es homo: qui incogitabili maiestate de⁹ es apud deū. Tu es xp̄s: quip

redemptionē nr̄a ad paſſio
nem veniēs īpaſſibilis pma
nes apud patrē. Lectio. v.
QUis igit vnq̄ in tantū
hoc īcōphēſe deitatis
archanū hūani ſenſ⁹ attol=
lere potuiſſet obtutum: niſi
ab ore petri ſalutaris hui⁹ fi
dei veritas radiaſſet? Quis
meritorū ei⁹ gl'iam q̄uis ma
gno eq̄pare poſſet eloq̄o: a
q̄ nobis adorāde diuinitatꝫ
fides et cepit et permanet?
Quid tāto gl'ioſius virorū q̄
fidē ſecreti inſcrutabilis lo=
quēdo edidit/ viuēdo docuit
patiēdo firmauit. Tu. Lc. vi.
VT aūt ꝯfeſſiōis hui⁹
quāta eſſet magnitu=
do ſaluator oñderet: ait ei.
Btūs es ſimon bariona: q̄a
caro et ſanguis nō reuelauit
tibi/ ſed pr̄ me⁹ q̄ eſt in celis:
et tibi dabo claues regni ce
lorū. Quis ergo xp̄m p car
nē et i carne natū oīpotētis
pr̄is eſſe filiū ſentire potuiſ=
ſet: niſi ppiti⁹ hoc ipſe pater
per petrū nobis reuelaſſet
e celo? Hec illi confeſſio de
dit: vt ante claues regni ce=
lorum acciperet: q̄ celi ianu
as introiret. Tu. Lctō. vij.
SEd ne qua vos fr̄es
de creditis petro cla=
uibus regni more noſtrarū
clauiū cogitatio frena pmo
neat. Clauis eī celi līgua eſt
petri: q: ſingulorū merita cē
ſendo apl's vnicuiq; regnuꝫ
celorū aut claudit aut aperit
Nō eſt ergo clauis iſta mor=
talis artificꝫ aptata manu:
ſed data a xp̄o ptās eſt iudi
cādi. Deniq; ait eis. Quorū
remiſeritꝫ pctā remiſſa erūt:
et quorū detinueritis detē=
ta erūt. Hic ē petr⁹: quē xp̄i
eſſe ꝯfidētiſſimū ſubiecta ve
ſtigijs ei⁹ maria pbauerūt.
Nā a dño ſuo nouos ſibi da
ri in fluctib⁹ greſſ⁹ vt fidelis
popoſcit: vt dilect⁹ emeru
it. Qui ob hoc ſolū trepidaſ=
ſe viſ⁹ ē: vt fragilitas hūana
cognoſceret quāta eēt iter
dñm ſeruūq; diſtātia: dū ag
grauata pctis caro mergit
et īmaculati neſcit plāta deſi
dere. Simꝉ et ill'd: ne dū ſup
aq̄s ābulās petr⁹ pede ītre=
pido pueiſſet ad xp̄ꝫ: dñi for
te ſui ꝟtutib⁹ eq̄ret. Lc. viij.
SEd q̄d illū tantopere
dicim⁹ trepidaſſe? cū
pia trepidatio ſua maiorē p
fecerit ad fidē? Ut enī credi
dit petr⁹ iperio dñi ſui poſſe
ſe a fluctib⁹ ſuſtētari: ita ni=
hilomin⁹ dū mergit credidit
ipſius dñi ſe ꝟtute ſaluādū
Uere bti petri et dū trepidat

mirabilis fides: quã nec per
urgẽtis piculi potuit turba
re formido. Clamãdo ei dũ
mergit dñe libera me/ de ſe
diffiſus ẽ: nõ de dño dubita
uit. Nec qs ergo timorẽ hũc
gl'ioſiſſimi petri ducat ĩ vici
uz: qm̃ timor iſte ꝗuis pmã
ei⁹ turbauerit fidẽ: cõfidẽtiã
tñ in eo repate credulitatis
ornauit. Tu. Rc. ix. Lctõ ſcti
euãg: ſm mattheũ. Cp̃. xvi.

In il. tpe: Uenit ieſ⁹ in
ptes ceſaree philippi
et interrogauit diſcipulos ſu
os dicẽs. Quẽ dicũt hoĩes
eẽ filiũ hoĩs: Et rel. Ex cõ-
men. bti hylarij epi: de ea. R.

In pceſſu ſmõis atq3 opis
abſoluti⁹ dñs diſcipulis co
gnitionẽ ſui pſtat: et quãdã
intelligẽdi ſe formã rationẽ
q3 ꝯſtituit. Eſt aũt hec vera
ꝛ ĩuiolabil' fides: ex deo eter
nitat3 cui ob id qđ ſp fili⁹ fue
rit ſp ꝛ illi⁹ pr̃is et nomẽ ſit/
ne ſi nõ ſẽp fili⁹/ nõ ſp et ius
patris ꝛ pater ſit/ dei filium
naſcẽdo pfectum fuiſſe: cui
ſit ex eternitate parentis eter
nitas. Naſci autẽ eum volũ
tas eius fuit: cuius in virtu
te ac poteſtate ĩerat vt na-
ſceretur. Tu aũt. Lectio. x.

Eſt ergo filius dei de
deo de⁹: vn⁹ in vtroq3

Theotetã eni quã deitatem
latini nũcupant/ eterni eius
parẽtis ex quo naſcẽdo eſt
pfect⁹ accepit. ¶ Accepit
autẽ hoc qđ erat et natũ eſt
verbũ qđ fuit ſemp in pr̃e:
atq3 ita fili⁹ et etern⁹ et nat⁹
eſt: q2 nõ aliud in eo natũ eſt
ꝙ ꝙ eternũ eſt. ¶ Hunc igit
aſſumpſiſſe corpus ꝛ hoĩem
factũ eſſe pfecta ꝯfeſſio eſt:
q2 ſicut eternitas nature no
ſtre corpus accepit: ita co-
gnoſcendum eſt naturã cor
poris nr̃i eternitatis aſſume-
re poſſe ꝟtutẽ. Tu. Lctõ. xi.

Igitur q2 ſummũ in fi
de iſta bonũ ẽ: a diſci-
pulis requirit quez ſe hoĩes
eſſe dicerent: ꝛ adiecit hoĩs
filiũ. Hec eni ꝯfeſſiõis tenẽ
da eſt ratio: vt ſicut dei filiũ
ita ꝛ filiũ hoĩs meminerim⁹:
q2 alterũ ſine altero nihil ſpei
tribuit ad ſalutem. Editis
itaq3 que diuerſe de eo erãt
hoĩm opinionibus: qđ de ſe
ipſi ſentiãt querit. Petr⁹ rñ-
dit. Tu es xp̃s fili⁹ dei viui.
Sed petr⁹ conditionẽ ppoſi
tionis expanderat. Dñs eni
dixerat. Quẽ me hoĩes eſſe
dicunt filiũ hoĩs: Et certe fi
lium hoĩs ꝯtemplatio corpo
ris afferebat: ſed addendo
quẽ me eſſe dicunt preter id

qꝺ in ſe videbat ſignificauit aliud eſſe ſentienduꝫ. Erat enim fili⁹ hoīs. Lectio. xij.

Quod igit opinādi ꝺe ſe iudiciū ꝺeſiderabat nō illꝺ arbitramur qꝺ ꝺe ſe ipſe ꝯfeſſus eſt: ſꝫ occultum erat ꝺe quo querebat: in qꝺ ſe credētiū fides ꝺebebat extēdere. Et dignū plane ꝯfeſſio petri premiū ꝯſecuta eſt: qꝛ ꝺei filium in hoīe vidiſſet Beat⁹ hic eſt ⁊ vltra humanos ocłos ⁊ intēdiſſe ⁊ vidiſſe laudat⁹ ē: nō id qꝺ ex carne ⁊ ſanguine erat ꝯtuēs: ſꝫ ꝺei filiū celeſtꝭ pr̄is reuelatiōe ꝯſpiciēs: dignuſqꝫ iudicat⁹/ q̇ qꝺ ī xp̄o ꝺei eſſet primus agnoſceret. O in nūcupatiōe noīs felix eccłie fundamentū: dignaqꝫ illi⁹ edificatiōe petra: q̄ īferni leges: ⁊ tartari poꝛtas/ ⁊ oīa moꝛtꝭ clauſtra ꝺiſſolueret. O beatus celi ianitoꝛ cuius arbitrio claues eterni adit⁹ traduntur: cuius terreſtre iudicium pꝛeiudicata auctoritas ſit in celo: et que in terris/ aut ligata ſint aut ſoluta/ ſtatuti eiuſdem conditionem obtineāt et in celo. Tu autem domine. Sequentia sancti euangelij: ſecundum mattheum. Cap. vbi ſupꝛa.

In illo tpe: Venit ieſ⁹ in partes ceſaree philippi: et interrogauit ꝺiſcipulos ſuos ꝺicēs. Quē ꝺicunt hoīes eſſe filiū hoīs: At illi ꝺixerūt. Alij iohēꝫ baptiſtā/ alij vo heliā/ alij hieremiā/ aut vnū ex pp̄hetis. Dicit illis ieſ⁹. Vos aūt quē me eē ꝺicitis: Reſpondens ſimon petrus ꝺixit. Tu es xp̄s filius ꝺei viui. Reſpondēs aūt ieſ⁹: ꝺixit ei. Beat⁹ es ſimon bariona: qꝛ caro et ſanguis nō reuelauit tibi/ ſꝫ pr̄ me⁹ q̄ in celis eſt. Et ego ꝺico tibi qꝛ tu es petrus/ ⁊ ſuper hāc petrā edificabo eccłiam meam. Et poꝛte inferi non p̄ualebunt aduerſ⁹ eam. Et tibi ꝺabo claues regni celoꝛū. Et qꝺcūqꝫ ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ ī celis: ⁊ qꝺcunqꝫ ſoluerꝭ ſup terrā: erit ſolutū et in celis. Amē. hy⁹. Te ꝺecet. Orō vt īfra. Ad lau. ā. Petre amas me paſce oues meas: tu ſcis ꝺn̄e qꝛ amo te. p̄. xcij. Dn̄s reḡ. fo. xxxij. cp̄. Miſit herodes rex. R̄. bꝛe. Cōſtitues eos. hy⁹. O liue bine. Sit trinitati. fo. lxvj. V̄. Nimis honoꝛa. Ad bn̄⁹ ā. Petr⁹ apł's ⁊ paul⁹ ꝺoctoꝛ gentiū ipſi nos ꝺocuerunt legē tuā ꝺn̄e. Orō.

DEus qui hodiernam diē apłorum tuorum petri et pauli martyrio conſecraſti: da eccłie tue eorꝫ in oīb⁹ ſequi preceptū/ ꝑ quos religionis ſumpſit exordiuꝫ Et fac. Per dñm. ¶ Ad .j. ā. Simon iohānis diligis me plus his? tu ſcis dñe quia amo te. ¶ Ad .iij. ān. Ego ꝓ te rogaui petre vt non deficiat fides tua: ꝛ tu aliquādo ꝯuerſus cōfirma fr̄es tuos. Cpm ꝛ oro vt in laudi. Vſ⁹. In oēm ter. ¶ Ad .vj. ā Significauit dñs petro q̄ morte clarificaturus eſſet deuꝫ. Capłm. Actuum .xij. Cap.

AAgelus dñi aſtitit ꝛ lumē refulſit in habitaculo: ꝑcuſſoq̄ꝫ latere petri excitauit eum dicēs ſurge velociter: ꝛ ceciderūt cathene de manib⁹ ei⁹. Deo g̃. ℣. Cōſtitues eos. ꝛc. Oro.

OMnīps ſempiterne de⁹ qui eccłiam tuā i apoſtolica ſoliditate fundatam ab infernoruꝫ eruis terrore portarū: preſta vt in tua veritate perſiſtens nulla recipiat conſortia perfidorum. Et fa. Per do. ¶ Ad .ix. ān. Tu es petrus ꝛ ſuper hanc petrā edificabo eccłiā meā Capitulum. Actuū .xij. cp.

PEtrus ad ſe reuerſus dixit/ nūc ſcio vere q̄a miſit dñs angelum ſuum: ꝛ eripuit me de manu herodis: ꝛ de omni expectatiōe plebis iudeorū. Deo gr̄as. Vſ⁹. Dediſti heredi. Oratio

FAmiliam tuā dñe ꝓpitius intuere/ ꝛ apoſtolicis defende preſidijs: vt eorū precib⁹ gubernetur quibus nititur te ꝯſtituente principib⁹. Et fac. Per dñꝫ. In ſcdis veſ. ſnp ps ãe. vt in primis veſ. Cpm. ℟. ℣. et oro vt in l. hy⁹. Aurea luce. ex itegro. f. lxvj. Ad mḡt ā. Głioſi principes terre quō in vita ſua dilexerunt ſe ita et in morte non ſunt ſeꝑati. ¶ Nota ꝙ hic nō fit ſpecialis com. de ſcō paulo apło. ¶ In ꝯme. ſcti pauli apli. Inuitat. Regem apłorum. folio .j. hy⁹. Exultet celum. fol. lxiij. In primo noc. ān. ¶ Ubi nota ꝙ finitis pſalmis ℣. ãnarū prius legūtur deinde mox ān. ſubiūgūtur Siłiter fit de ſctō laurē. ān. Qui operatus eſt petro in apoſtolatu operatus eſt et mihi inter gentes: et cognouerunt gr̄am q̄ data eſt mihi a xp̄o domino ℣. Qui me ſegregauit ex vtero matris

meeꝫ ⁊ vocauit per gratiam
ſuã. p̄. xviij. Celi enar. fo. vj.
añ. Scio cui credidi ⁊ certꝰ
ſũ: q2 potẽs ẽ depoſitũ meũ
ſeruare i illũ diẽ iuſtꝰ iudex
℣. De reliq̊ repoſita eſt mi
hi corona iuſtitie. ps. xxiij.
Dñi ẽ ter. f. vij. ã. Mihi viue
re xp̄s eſt ⁊ mori lucrũ gl'ia=
ri me opꝫ i cruce dñi mei ie=
ſu xp̄i. ℣. Per quẽ mihi mun
dus crucifixꝰ ẽ ⁊ ego mũdo.
p̄. xxxij. Exultate. f. xj. ã. Bo
nũ certamẽ certaui curſum
ꝯſummaui fidẽ ſuaui. ℣. De
reliq̊ repoſita eſt mihi coro=
na iuſtitie. ps. xxxiij. Bene=
dicã. fo. xj. ã. Repoſita ẽ mi=
hi corona iuſtitie: quaꝫ red=
det mihi dñs i illũ diẽ iuſtꝰ
iudex. ℣. Coopante gr̃a ſpi=
ritu ſcti. p̄. xliiij. Eructauit.
f. xv. ã. Ne magnitudo reue
lationũ extollat me: datꝰ eſt
mihi ſtimulꝰ angelus ſatha
ne q̊ me collaphizet: propter
qđ ter dñm rogaui vt aufer
ret a me: et dixit mihi dñs:
ſufficit tibi paule gr̃a mea.
℣. Nam virtꝰ in infirmitate
perficit. p̄. xlvj. Oẽs gẽtes.
fo. xvj. ℣. In omnẽ terrã exi
uit. ⁊c. ℟. j. Qui operatꝰ eſt
petro in apl'atu opatꝰ eſt et
mihi int̃ gẽtes ⁊ cognouer't
gr̃am dei. Que data eſt mi=
hi. ℣. Gr̃a dei in me vacua
nõ fuit: ſed gr̃a eiꝰ ſemp i me
manet. Que. ℟. ij. Scio cui
credidi ⁊ certꝰ ſũ: q2 potẽs ẽ
depoſitũ meũ ſeruare. In il=
lũ diẽ. ℣. Repoſita eſt mihi
corona iuſtitie: quam reddet
mihi dñs. In. ℟. iij. Bonuꝫ
certamẽ certaui curſũ ꝯſũ=
maui: fideꝫ ſeruaui. Ideoq3
repoſita eſt mihi corona iu=
ſtitie. ℣. Gr̃a dei ſum id qđ
ſum: ⁊ gr̃a eius in me vacua
non fuit. Ideoq3. ℟. iiij. Mi
hi viuere xp̄s ẽ: ⁊ mori lucrũ
Gl'iari me oportet in cruce
dñi mei ieſu xp̄i. ℣. Per quẽ
mihi mũdus crucifixꝰ eſt/ et
ego mũdo. Gl'iari. ¶ In. ij.
noc. ã. Saulus q̊ et paulus
magnꝰ predicator a deo cõ=
fortatꝰ: conualeſcebat/ ⁊ cõ=
fundebat iudeos. ℣. Affir=
mãs q̃m hic eſt xp̄s filiꝰ dei
viui. ps. lx. Exaudi deꝰ dep̄.
fo. xxj. ã. Magnꝰ ſctũs pau=
lus vas electionis/ vere di=
gne eſt gl'ificãdus: q̊ et me=
ruit thronũ duodecimũ poſ=
ſidere. ℣. In regñatione cũ
ſederit filiꝰ hoĩs i ſede maie
ſtatis ſue. p̄. lxiij. Exaudi de
us orõnẽ. fol. xxj. añ. Vos q̊
reliquiſtis oĩa ⁊ ſecuti eſtis
me centuplũ accipietis ⁊ vi
tam eternã poſſidebitis. ℣.

Dixit ieſus diſcipulis ſuis.
ps.lxiiii. Te decet. fol.xxi.
an. Tu esvas electiōis ſan
cte paule apoſtole predica=
tor veritatis in vniuerſo mū
do. ℣ Per quem oēs gētes
cognouerunt gratiā dei. ps.
lxxxiiii Cōfitebimur. f.xxvi
an Sctē paule apl'e p̄dica=
tor veritatis ⁊ doctor gētiū
intcede pro nobis ad deū q̇
te elegit. ℣ Ut digni efficia=
mur gr̄a dei. p̄.xcvi. Dn̄s re
gna.ex. f.xxxiiii.ā. Uos q̇ ſe
cuti eſtis me ſedebitꝫ ſup ſe
des iudicātes duodeci tribꝰ
iſrael dicit dn̄s. ℣. Cū ſede=
rit filiꝰ hois in ſede maieſta
tis ſue. p̄.lxviii. Dn̄s regna.
iraſ. fo.xxxiiii. ℣ꝰ. Cōſtitues
eos. ⁊c. ℟. v. Repoſita ē mi=
hi corona iuſtitie: quam red
det mihi dn̄s in illū diē. Ju
ſtus iudex. ℣ Scio cui cre=
didi ⁊ certꝰ ſum: qꝛ potēs eſt
depoſitū meū ſeruare ī illū
diē. Juſtus. ℟. vi. Audiſtis
eni ꝯuerſationē meā aliquā
do in iudaiſmo: qm̄ ꝓficiebā
Supra multos coetaneos
meos ī genere meo. ℣. Abū
dantiꝰ emulator exiſtēs pa=
ternarum meaꝝ traditionū
Supra. ℟. vii. Cū aūt pla=
cuit ei qui me ſegregauit ex
vtero m̄ris mee: ⁊ vocauit ꝑ
gratiam ſuā vt reuelaret fi=
liū ſuū ꝑ me. Ut euāgeliza=
rē illū in gētibꝰ. ℣. Cōtinuo
non acqeui carni et ſangui=
ni: neqꝫ veni hieroſolymā ad
an̄ceſſores meos apl'os. Ut
euā. ℟. viii Saulꝰ aūt magꝭ
ac magis ꝯualeſcebat ⁊ cō=
fundebat iudeos q̇ hītabāt
damaſci. Affirmans qm̄ hic
eſt xp̄s. ℣. Et cōtinuo īgreſ=
ſus ſynagogam p̄dicabat ie
ſum. Affir. ¶ In.iii.noc.ān.
Euāgeliū meū qđ euāgeli=
zatū eſt nō eſt a me: neqꝫ ab
hoīe accepi illđ: ſꝫ ꝑ reuela=
tionē ieſu xp̄i dn̄i mei. Cāti.
Uos ſcti. f.lix. ℣. Dediſti he
reditatē. ℟. ix. Ne magnitu
do reuelationū extollat me
datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis
mee angelus ſathane vt me
collaphizet ꝑpt' qđ ter dn̄m
rogauivt diſcederet a me: et
dixit mihi ſufficit tibi gratia
mea. Nā ℣tus in īfirmitate
perficit. ℣ꝰ. Libenter igitur
gl'iabor in infirmitatibꝰ me=
is: vt inhabitet ī me ℣tꝰ xp̄i.
Namvir. ℟. x. Gratia dei
ſum id qđ ſum. Et gr̄a eiꝰ in
me vacua nō fuit ſꝫ ſemꝑ in
me manet. ℣ꝰ Qui operatꝰ
eſt petro in apl'atu operatꝰ
eſt et mihi int' gētes. Et. ℟.
xi. Sācte paule apl'e p̄dica

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tor veritatis et doctor gentiū. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit vt digni efficiamur gr̄a dei. ℣. Tu es vas electiōis ſancte paule ap̄le predicator veritatis ī vniuerſo mūdo. Inter. ℟. xij. Magn⁹ ſctūs paul⁹ vas electionis. Uere digne eſt glorificandus/ q̄ et meruit thronum duodecimum poſſidere. ℣. A xp̄o de celo vocatus et in terrā pſtrat⁹ ex pſecutore ef fect⁹ eſt vas electiōis. Uere.

Lectio. j. Sermo btī iohīs epī: de laud' ſancti pauli.

Beat⁹ paul⁹ q̄ tātam vim hūane alacritatis oſtēdit/ vt ad celum q̄q; ipm valeat ſubuolare ptermittens āgelos et archāgelos/ aliaſq; virtutes/ aliq̄n quidē ſuo exemplo xp̄i nos fieri imitatores iubet dicēdo imitatores mei eſtote/ ſicut et ego xp̄i: aliq̄n aūt de ſe reſipiſcēs ad ipſi⁹ nos dei imitatiōem accendit dicēs: eſtote imitatores dei ſicut filij kmi. ¶ Jam vero demōſtrās q2 nihil ita hanc imitationē pariat/ q̄ ſi ita viuat aliqs vt bonū ei⁹ in cōe proficiat: atq; vniuerſis vtiliora prouideat: adiūxit. Ambulate ī charitate. Lc. ij.

Ideo cū dixiſſet imitatores dei eſtote/ continuo de charitate diſſeruit: q2 hec pcipue vtus deo ꝓximos facit. Quāte enī cunq; ſint alie vtutes inferiorē tenētes locū/ cūcta erga hoīm ſtudia verſant: vt eſt contra cōcupiſcentiā pugna: vt q̄d aduerſus gulā gerit bellū: vt in auaricie interitū acies ordinata: vt cū iracūdie furore ꝯflict⁹. ¶ Diligere vero nobis deoq; ꝯmune eſt. Propꝉea et dn̄s iperabat. Orate p perſequentib⁹ et calūniantib⁹ vos: vt ſitis filij p̄ris v̄ri q̄ in celis eſt. Hoc igit et paul⁹ cūctorū intelligēs eē caput bonorū: oī ī ſe ſtudio exprimere curauit. Lcō. iij.

Nemo enī ita dilexit ī imicos: nemo ī inſidiatores ſuos tam bn̄ficus fuit nullus pro afflictorib⁹ ſuis tanta ppeſſus eſt. Nō enim illa q̄ patiebat ſ3 nature copulā cogitabat: quātoq; amplius efferebant inimici: tāto ampli⁹ eorū miſerebat inſaniā. ¶ Ut enī aliqs indulgētiſſimus p̄r afficit erga filiū freneſi ꝯprehenſū cuius quāto mag' ꝯuicijs ictibuſq; pulſatur tāto eū potius miſerat ac defletita paulus q̄

de ipſa magnitudīe paſſionū
eoꝝ a qb⁹ affligebat̄ eſtima
ret furorē: maiora illis adhi
bebat fomēta pietatꝭ. Lc. iiij.
A Udi igitur ꝙ cōpatiē
ter ꝙq; manſuete no
bis ꝑ illis loquat̄ q̄ eū qui
quies verberarāt: q̄ cathe
nis onerauerant: q̄ vinculis
ſepe cōſtrinxerāt: q̄ ipm ei⁹
ſitiebant cruorē: quiq; illum
quotidie diſcerpere cupie
bāt. Teſtimoniū inq̄t illis ꝑ
hibeo ꝙ emulationē dei ha
beant: ſed nō ſcd̄m ſciētiam
¶ Rurſus illos q̄ ſe ſupra
eos ſupbius efferebat refre
nās noli ait altū ſapere / ſed
time: ſi eī deus naturalibus
ramis nō pepercit: ne forte
nec tibi ꝑcat. Qꝛ enī cogno
uerat dn̄icam iā in illos ꝓ
ceſſiſſe ſentētiā: q̄d vnū ⁊ ſo
lū in ſua erat poteſtate p̄ſta
bat. Tu. ¶ In. ij. noct. Lc. v.
S Epe lachrimabat̄ ve
hemēter ꝑ illis dole
bat: volētes eis inſultare ꝓ
hibebat: atq; inquātū pote
rat laborabat vmbrā eis ali
quā excuſationis obtēdere
Et qꝛ propter cōtumaciam
eorū atq; duriciaꝫ ꝑſuadere
illis fidē ſermone non pote
rat: ad orōnes ꝯuertebatur
aſſiduas. Frēs inq̄t: volun
tas q̄dem cordis mei ⁊ obſe
cratio ad deū fit ꝑ illis ī ſalu
tem. Spe q̄q; illos meliore
ſollicita dicens. Sine pn̄ia
enī ſunt dona ⁊ vocatio dei:
vt nō ꝑtinaci vſq; ad finē de
ſperatiōe moriant̄. Tu. Lc. vj
Q Ueuticq; oīa ſūt aman
tis ⁊ valde eoꝝ vtilita
tib⁹ prouidentis: vt cū dicit
veniet in ſiō q̄ eripiat ⁊ auer
tat īpietatē ab iacob. Mor
debatur namq; vehementer
ac penitus diſſecabat̄: cum
eos ꝑeūtes videret. Propt̄
q̄d et multa ſolatia adhibe
bat dolori: aliq̄n q̄dē dicēs /
veniet ex ſiō q̄ eripiat ⁊ auer
tat īpietatē ab iacob: aliq̄n
vero: et iſti non crediderunt
in illorū miam vt ipſi miam
conſequantur. Lectio. vij.
P Utas autē qꝛ erga ſo
los iudeos talis exti
terit: ad alios ꝯ vel dome
ſticos vel extraneos non ſe
multo etiā p̄buerit mitiorē?
Audi igit̄ q̄d ad timotheuꝫ
ſit locut⁹. Seruum inq̄t dn̄i
nō opꝫ litigare: ſed manſue
tū eē ad oēs: doctorē patiē
tē / cū modeſtia corripiētem
eos q̄ reſiſtūt: neq̄n det illis
de⁹ penitentiā ad cognoſcē
dā ꝯitatē: et reſipiſcāt a dia
boli laqueis / a q̄ capti tenē

tur ad ipſius volūtatē. l. viij.
VIs aūt pbare ꝙ mo-
deſte etiā illis loquat
q̄ in peccata corruerūt: Au
di q̄d corinthijs dixerit. Ti-
meo inq̄t ne cum venero hūi
liet me deꝰ apd vos: ⁊ lugeā
multos ex his q̄ ante pecca
uerūt ⁊ nō egerūt penitētiā
ſup imūdicia et fornicatiōe
⁊ ipudicitia quā geſſerūt Et
ad galathas filioli ait mei
quos iterꝝ pturio donec xp̄s
formet in vobis. Et in cauſa
eius q̄ fuerat fornicatus nō
minus eo ip̄o q̄ pro peccato
ſuo lamētabat dolet: proq̄
illo alios dep̄catur dicens.
Confirmate in illo charita-
tē. Tu aūt. In. iij. noc. lc. ix.
Euange. Ecce nos reliq̄mꝰ
Cum cōmentario bti hyla-
rij. Multa ſunt. reqre in cōi
apoſtolorū. fo. xi. Ad laud.
ān. Ego plātaui: apollo riga
uit: deꝰ aūt incrementum de
dit. ℣. Vnuſq̄ſq̄ ppriā merce
dē accipiet ſm ſuū laborē. p̄.
xcij. Dn̄s re. f. xxxij. Cap. ij.
EGo iā de- ad Thi. iiij
libor ⁊ tp̄s mee reſolu
tiōis inſtatꝰ bonū certamen
certaui: curſum ꝯſummaui:
fidē ſeruaui: de reliquo repo
ſita eſt mihi corona iuſtitie
quā reddet mihi dn̄s i illuz
diez iuſtꝰ iudex. Rez. bre. Cō
ſtitues. hyꝰ. Doctor egre. ℣.
Sit trinitati. ℣ꝰ. Nimis ho-
norati. Ad bn̄ꝰ ān. In rege-
neratiōe cū ſederit filiꝰ hoīs
in ſede maieſtatis ſue ſede-
bitis et vos iudicātes duo-
decī tribꝰ iſrl dicit dn̄s. or.
DEus qui mltitudinē
gentiū bti pauli apli
p̄dicatiōe docuiſti / da nobis
q̄s: vt cuiꝰ natalitia colimꝰ:
eiꝰ apd te patrocinia ſentia
mus. Et fa: Per dn̄m. Poſt
Bn̄dicamꝰ. Cōmemoratio
prima de ſancto petro ā. Si
gnificauit dn̄s. vrſ. ℣ſꝰ. In
DEus q̄ (oēz ter. Or.
aplo tuo petro colla
tis clauibꝰ regni celeſtis li-
gandi atq̄ ſoluēdi pōtificiū
tradidiſti: ꝯcede vt intceſſio
nis eiꝰ auxilio a pctōꝝ nr̄oꝝ
nexibus liberemur. Qui vi.
et reḡ. Scda cōmemoratio
niſi ſit dn̄ica de ſctō iohāne.
¶ Ad primā. ā. Gratia dei i
me vacua nō fuit: ſꝫ grā eiꝰ
ſemp i me manet. ℣. Gratia
dei ſuꝫ id qd ſum. ¶ Ad. iij.
ā. Ter virgis ceſꝰ ſum ſemel
lapidatꝰ ſum ter naufragiū
ptuli p xp̄i noīe. ℣. Nocte ac
die i pfundo maris fui. Cō.
et orō vt in l. ℣. In oēm ter.
¶ Ad. vj. ā. Damaſci p̄poſi

tus gẽtis arethe regꝭ voluit
me ꝯprehẽdere a frĩb⁹ ꝑ mu
rũ ſubmiſſ⁹ ſum ĩ ſporta ⁊ ſic
euaſi man⁹ ei⁹ in noĩe dñi. ℣.
De⁹ ⁊ pr̃ dñi nr̃i ieſu xp̃i ſcit
qꝛ nõ mẽtior. cp̃. j. ad cori. xv
EGo ſum minim⁹ apl'o-
rũ q̇ nõ ſum dign⁹ vo-
cari apl's qm̃ pſecut⁹ ſuꝫ ec
cleſiã dei: grã aũt dei ſuꝫ id
qđ ſuꝫ. ℣. Cõſtitues eos. oꝛ
PRotege dñe ppl'ꝫ tu-
um: et apl'i tui pauli
ꝓcinio ꝯfitẽtẽ ꝑpetua de-
fenſiõe cõſerua. Et faꝫ Per
do. ¶ Ad. ix. ã. Libẽter glo
riabor in infirmitatib⁹ meis
vt ĩhabitet ĩ me ꝟtus xp̃i. ℣.
Qñ ei ĩfirmoꝛ tũc fortioꝛ ſũ
et potẽs. Cap̃. ad ephe. iij. c.
MIhi oĩm ſctõꝝ mini-
mo data eſt grã hec ĩ
gẽtib⁹ euãgelizare ĩueſtiga-
biles diuitias xp̃i. ℣. Dedi
ſti hereditatem. Oratio.
ESto dñe plebi tue ſcti-
ficator et cuſtos: vt
apl'i tui pauli munita preſi-
dijs/ ⁊ ꝯuerſatiõe tibi place
at et ſecura deſuiat. Et faꝫ
ꝑ do. ¶ In. ij. veſ. ſr pos ãc.
prime quattuor ℣. j. noc. ſine
ꝟſib⁹. Cp̃. R. hy⁹ ℣. et orõ vt
ĩ lau. Ad mgt ã. Tu es vas
electiõis ſcte paule apl'e p̃-
dicator ꝟitatꝭ ĩ vniuerſo mũ
do: ꝑ quẽ oẽs gentes cogno
uerũt graꝫ dei: int̕cede ꝑ no
bis ad deũ q̇ te elegit. Poſt
Bñdicam⁹. Prima cõmẽo.
de ſctõ iohãne ãn. Ingreſſo
zacharia. ℣. Fuit hõ. Orõ.
Cõcede. vſq̃. Scda de ſctõ
petro ã Tu es petrus. ℣. et
orõ vtſ. Tertia ꝯmẽo. đ do.
ſi fuerit. ¶ In oct. bti iohan
nis baptiſte oĩa ſuant vt in
die ſctõ: exceptꝭ ſubſcriptis.
lc. j. Sermo bti maximi epi.
CUnctoꝝ q̇dẽ ꝓphe
tarũ frẽs chariſſi-
mi venerãda recoꝛ
datio eſt: beat⁹ aũt
iohãnes baptiſta cui⁹ hodie
genuin⁹ natalis honorat̕ in-
tm̃ oĩm illoꝝ ſingulari q̇dã
merito ſupgreſſ⁹ eſt gloriã:
vt dñꝫ ieſuꝫ ſaluatorẽ nr̃ꝫ nõ
ſolũ eſſe vẽturũ: ſꝫ aduẽtaſ-
ſe iam et cohabitare hoĩbus
ꝟitate pñtꝭ teſtimonij reue-
laret. ¶ Quẽ cuꝫ int̕ promi-
ſcuas turbas ad baptiſmuꝫ
ſuuꝫ ꝓperare vidiſſet: velut
digito demõſtrãs ait. Ecce
agn⁹ dei: ecce q̇ tollit pecca-
ta mũdi. Tu. Lect. ij.
QUam innocens ẽ hui⁹
vita: vl' q̃ poſſum⁹ deuotiõe
ei⁹ merita ꝯpenſare: q̇ agni
celeſtis aduẽtũ ⁊ p̄m⁹ agno
uit ⁊ ſol⁹ oñdit: Quã mirabi

leē vniuerſis ei⁹ ꝑconiū: de
cui⁹ore primū abſolutionē
ſuā mūd⁹ audiuit. ¶ Hic eſt
chariſſimi de q̊ ꝑphetica an
nūciatiōe ꝑdictū ē. Uox cla-
mātꝭ i deſerto parate viā dñi:
rectas facite ſemitas dei nrī
Clamatur⁹ erat ſicut et cla-
mauit: vt vociferāte ſalutis
ꝑcone: obturatas diu aures
mortaliū ꝑdicatio celeſtis
aperiret. Tu autē. R. iij.

Quis ergo huiuſmodi
ꝑphetam nō tota āmiratiōe
ſuſcipiat: quem tm̄ recogno
ſcit obtinuiſſe de deo vt an̄
ei⁹ merita laudaret̄ ꝙ natiui
tas formaret̄: ¶ Hic ergo
zacharie iuſtiſſimo ſacerdo-
ti cū mlt̄a eēt etate ꝓuect⁹:
ꝛ ſterilitate ſeniſſime ꝯiugis
ſucceſſionē votiui germinis
deſperaſſet: oīpotētꝭ dei cu-
ra ꝑ āgelū ꝓmittit̄ naſcitur⁹
Et bñ ſeniſſimis parētibus
nou⁹ fili⁹ dat̄ q̊ ſeneſcēti la-
bētiq; mūdo vnigenitū dei
ad ſpem future iuuētutꝭ oſtē
deret. Lectio quarta

Quid illud quātoq; eſt
ſtupore mirādum ꝙ zachari
as ipe dū ꝑcurſorē ſalutarꝭ
vbi ꝯcipiēdū ſenili aluo pau
lo tardi⁹ crederet ſilentio re
pentine taciturnitatꝭ obmu-
tuit: nec priſtinū loq̄ndi re-
cepiſſet vſū: niſi nomē pueri
q̊ vocand⁹ eſſet clauſi oris et
vincula relaxaſſet: ¶ Atq;
ita factū ē: vt os ſacerdota-
le qd̄ trepidatio colligaue-
rat dubitātis meritū filij na
ſcētꝭ abſolueret: ꝛ reꝑata pa
tris ligua īfātis gl̄iā teſta-
ret̄. Tu. R. v.

Quid autē de cōtinētie ei⁹ vtute
q̄d de amore iuſtitie loquar:
cui ſicut legit̄ imitabilis vi
ct⁹: et luce ipa charior vitas
fuit: Cōuerſat⁹ ei i deſerto ve
ſtimētū habens de pilis ca
meli: ꝛ zonā pelliceam circa
lūbos ſu[o]s: locuſtas edebat
ꝛ mel ſilueſtre: vt icrepatur⁹
hoīꝭ mala: nullā penit⁹ habe
ret vl̄ iveſte vl̄ i epulis volu
ptatē. Deniq; tāta ei⁹ mētē
diuine legis emulatio poſſi
debat: vt et prauitatē ꝑfide
generatiōis ꝑphetico vigo
re corripet: ꝛ auctoritate fer
uētis i ſe ſpūs ſcti regē itre
pid⁹ icrepare erratē. Malu
itq; vir btiſſim⁹ ſub denūcia
tiōe iuſtitie furētis ſuccūbē
gladio: ꝙ reticere vitatē: q̄
manifeſtare venerat aucto-
rē. Tu. R. vj. Itē ꝑmo. cu. iu.

Eſtiuitatē pñtis diei
frēs kmi venerandi
iohannis baptiſte genuina
natiuitas ꝯſecrauit. Qui id

circo in hoc ſeculū ſupna di
ſpēſatione directꝰ eſt:vt non
ſolū ipſe ꝓphetali ſublima=
ret glīa⁊ſed vt et oīm etiā ꝑ
eū ꝓphetarū ꝑconia firma=
rēt. Hec imerito illū ꝑcipuo
honore nunc veneramur⁊ q̇
ſpeciali q̄dam grā ob hoc re
dēptorē mūdi nouiſſimꝰ pro
phetauit:vt oſtēderet eū p̄=
mus. Hic enī ſolꝰ eſt ꝓphe=
taꝝ q̇ dn̄m nr̄m ieſum xp̄m
quē alij ī lōga tp̄a futuꝝ pre
ſcierūt⁊ proprijs ocl'is vide=
re meruit:et ānūciare p̄ntē.
Nā ſicut ſacratiſſimū euāge
liū refert⁊ veniēte dn̄o ad ba
ptiſmū eiꝰ huiuſmodi ꝓrupit
in vocē. Ecce agnus dei⁊ ec=
ce q̇ tollit pctā mūdi. Propt̄
hoc nimirum ſaluator ipſe
de illo dicebat ad turbas.
Quid exiſtis ī deſertū vide
re? Prophetā? Dico vobis⁊
et plus q̄ ꝓphetā. Tu. ℟. vij.

PLus reuera eſt q̄ ꝓ=
pheta⁊ qm̄ ceteri oēs
vēturi adhuc xp̄i fuere ꝑco=
nes:hic aūt ꝓbatiſſimus ve=
nit dn̄i p̄ſentis aſſertor. Plꝰ
q̄ propheta eſt:cuius mani=
bus qđ nulli ē p̄ſtitum ꝓphe
tarū baptizandū ſe dei filiꝰ ī
clinauit. Plus q̄ ꝓpheta eſt
cuiꝰ tanta eſt p̄rogatiua me=
ritorū vt vno eodēq; momē=

to celi freq; arbitrū ſubmer=
ſū aq̄s tigeret ī iordane:ſpi
ritui quoq; ſancto venientez
cerneret ī colūba⁊ et atteſtā
tis vocē p̄ris audiret e celo
Hic ē ille⁊ quā inſpirāte deo
p̄ſciꝰ annūciat eſaias dicēs
Vox clamātis ī deſerto⁊ pa=
te viā dn̄i. Quā cōgrue frēs
chariſſimi beatꝰ iohānes p̄=
dicatꝰ eſt vox:q̇ celeſtis v̄bi
et ꝑco mittebat ⁊ teſtis. Tu.

HIc eſt ille⁊ cuiꝰ ℟. viij.
ꝑ āgelū gabrielē p̄nū
ciat natiuitas:⁊ nomē et me
ritū. Hic ē q̇ iudicio celeſtis
ſententie cunctis mortalibꝰ
āteferf⁊ dicēte dn̄o:nō ſurre
xit int̄ natos mulierū maior
iohanne baptiſta. Quā pul
chre dictū eſt int̄ natos mu=
lieꝝ non eſſe maiorē⁊ q; ille
omnimodis maior erat io=
hāne:q̇ de virgine naſcebat
Hic eſt etiā q̇ maluit a rege
ꝓſterni⁊ q̄ regē nō increpa=
re peccātē. Quibꝰ ꝓſpectis
aduertite dilectiſſimi: quan
tā huic reuerētiā:quātū de=
uotiōis debeamꝰ īpendere⁊
q̇ vt honorabilis ſit: a ſctō ē
ſpū ꝓphetatus:ꝓmiſſus ab
angelo⁊ laudatꝰ a dn̄o: et ꝑ=
petua ſctē mortis glīa cōſe
cratꝰ. Decebat nāq; vt myſti
cā natiuitatez eiꝰ mirabilis

vita ſeqret᷑ ⁊ ſctā ꝑfectāq;
vitā mors deo deuota ↄclu=
deret. Propt᷑ qđ fres rectiſ=
ſime toto hodie orbe xp̄i ec=
cleſia primordia natiuitatis
ei⁹ letiſſima feſtiuitate cōce
lebrat⁹ q eťna mortalib⁹ ad=
eſſe gaudia ſtupēti mūdo te
ſtis fideliſſim⁹ reuelauit. T.
l.ix. Lec. ſ. euāg ſm lucā. ij. c.
In illo tpe᷑ Elizabeth
ipletū ē tp̄s pariēdi:
⁊ pepit filiū. Et rel. Ex com
mēta. bti ambro. ep̄i de ea. r.
Habet ſctōꝝ editio letitiā
plurimorū᷑ quia ↄmune eſt
bonū Juſtitia eni ↄmunis
eſt virtus. Et ideo in ortu iu
ſti future vite inſigne p̄mitti
tur᷑ et gratia ſecuture virtu=
tis exultatiōe vicinorū prefi
gurāte ſignatur. ¶ Pulchre
aūt tp̄s quo fuit in vtero ꝑ=
pheta deſcribit᷑ ne marie p̄=
ſentia taceat᷑: ſed tp̄s ſilet᷑ in
fantie: eo ꝙ p̄ntia dn̄i mater
no in vtero roboratus īfan=
tie impedimenta neſciuerit.
Etiō ī euāgelio nihil ſuper
eo legim⁹ niſi ortū ei⁹ et ora=
culū᷑ exultationē ī vtero᷑ ⁊
vocē in deſerto. Tu. Lec. x.
Nec ēm vllā infantie
ſētit etatē᷑ q ſupra na
turā: ſupra etatē: ī vt͛o factus
mr̄is: a mēſura ꝑfecte cepit
etat⁹ plenitudinis xp̄i. ¶ Et
nota ꝙ de iohānis vocabulo
erat vicinoꝝ heſitatio. Vn̄ ī
dubitāter ſcimus᷑ q cui⁹ no
mē angelo nūciāte pat᷑ in tē=
plo cognouerat: eiuſdē vocabu
lum ſpūs ꝓphetie elizabeth
mr̄i reuelauerat. Vn̄ ⁊ ↄqrē
tes dicūt. Quia nemo eſt in
cognatiōe tua: qui vocetur
hoc nomine. Tu aūt. Lec. xj
Et reſpōdit mat᷑ ei⁹ et
dixit. Nequaꝙ᷑ ſed vo
cabit᷑ iohēs. Et rn̄derunt ad
illam. Nemo eſt in cognatio
ne tua᷑ q vocet᷑ hoc nomine.
Innuebāt ꝰ p̄ri eius quē vel
let vocari eū. Et accepit pu
gillarē ⁊ ſcripſit᷑ iohēs ē no
mē ei⁹. Et mirati ſunt omēs
Cōtinuo aūt reſoluta eſt lin
gua ei⁹ ⁊ apertū eſt os eius᷑
⁊ loquebat᷑ bn̄dicens deum
Mire ſctūs euāgeliſta p̄mit
tendū putauit: ꝙ plurimi in
fantē p̄ris noīe zachariā ap
pellādum putauerūt᷑ vt ad
uertas mr̄i non nomē alicu=
ius diſplicuiſſe degeneris: ſ
id ſctō infuſū ſpū qđ ab an
gelo añ zacharie fuerat pre
nūciatū. Tu. Lectio. xij.
Et qdē zacharias mu
tus ītimare vocabulū
filij nequit vxori᷑ ſ ꝑ ꝓphe=
tiā elizabeth didicit: qđ non

didicerat a marito. Johēs
ē inq̇t nomē ei⁹. Hoc ē. Nos
ei nomē nō īponim⁹: q₂ iam
a deo nomē accepit. Habet
vocabulū ſuum qd agnoui-
m⁹ nō qd elegimus. Habēt
hoc merita ſctōꝝ: vt a deo
nomē accipiāt: ſicut iacob iſ
rael dicit q₂ deū vidit: ſicut
dn̄s nr̄ ieſ⁹ noīat⁹ eſt: an̄q̄ na
tus: cui nō āgel⁹ ſ₃ pr̄ nomē
impoſuit. Eſdras dicit. Re-
uelabit eī inq̇t fili⁹ me⁹ ieſ⁹
cū his q̇ cū eo iocūdabunt:
q̇ relicti ſunt ī annis quadri
gētis. Et erit poſt ānos hos:
ꝛ morietur fili⁹ me⁹ xp̄s: ꝛ con-
uertet ſeculū. Tu. Euā. vt ſ.
in die ſctō. Orō vt ſ. ꝑuatis
dieb⁹ infra oct. Ad bn̄d⁹ ān.
Et fctm̄ ē ī die octauo: vene
rūt circuncidere pueꝝ: ꝛ vo
cabāt eū nomine pr̄is ſui za
chariā: ꝛ reſpōdens mater ei⁹
dixit: nequaq̄ ſ₃ vocabit io-
hānes. Or. Cōcede q̄s. vt ſ.
poſt Benedicamus. ꝛ dein-
ceps ꝑ octa. ſuffragabit de
aplis petro ꝛ paulo. In lau
di. ꝑ ꝯme. ā. Petrus apl's et
paul⁹. In ſc'dis veſ. ꝑ cōme.
de eiſdē ā. Glorioſi ꝑncipes.
℣. Nimis honorati. Oratio.

Deus cui⁹ dextera btm̄
petrū apl'z ambulātē
in fluctib⁹ ne mergeret ere-
xit: et coaplm̄ ei⁹ paulū ter-
tio naufragātē de ꝑfūdo pe
lagi liberauit exaudi nos ꝓ-
pitius ꝛ ꝯcede: vt amborum
meritis eternitatis gl'iam ꝯſe
quamur. Et fac. Qui vi. ꝛc.

¶ In feſto viſitationis bea-
te marie virginis ad primas
veſperas ſuper ꝑs ān.

Aue maria gratia
plena dn̄s tecum:
bn̄dicta tu in mu-
lieribus all'a. ān.
Ecce āci lla dn̄i fiat mihi ſe-
cūdū ℣bū tuū. ā. Diffuſa eſt
gr̄a ī labijs tuis: propterea
bn̄dixit te de⁹ ī eternū. ā. Be
nedicta eſt incōparabilit q̄
et diuini germinis ſuſcepit
gl'iaꝫ et coronā integritatis
ſeruauit. Capl'm Canti. ij.

Ecce iſte venit ſaliēs ī
montib⁹: trāſiliēs col
les: ſimilis eſt dilectus me-
us capree hinnuloq₃ ceruo
rum. Deo gratias. Rem. Ex
clamauit elizabeth. vt infra
iij. Hymn⁹. Aue maris ſtel
la. f. lxvj. ℣ſ⁹. Benedicta tu
ī mulieribus: Et benedict⁹
fruct⁹ vētris tui. Ad mag. ā.
Btām me dicēt oēs genera
tiones: q₂ ācillā humilē re-
ſpexit deus. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne
de⁹: q̇ ex abūdātia cha

ritatis btām mariā tuo filio
nē impgnatā ad ſalutatio-
elizabeth inſpiraſti: pſta qs
vt p ei9 viſitationē donis ce-
leſtibus repleamur: ⁊ ab oi-
bus aduerſitatib9 eruamur.
Et ſa: p eū. Poſt Bñdica-
mus. Prima ɔme. de ſctō io-
hāne baptiſta cū ān Puer q
nat9 eſt. ℣. Fuit hō miſſus.
Oro Cōcede qs. vts. ij. cō-
me. de apo. cu a Glioſi pnci
pes. ℣. et orō. vts. iij. de do.
ſi fuerit. ¶ Eodem die Pro
ceſſi et martiniani martyꝝ
Commemoratio. Oratio.
Deus q nos ſcōꝝ mar
tyꝝ tuorū proceſſi et
martiniani ɔfeſſiōib9 glioſis
circūdas ⁊ ptegis: da nobis
⁊ eoꝝ imitatione pficere: et
int ceſſiōe gaudere. Per do.
¶ Inui. In honore btiſſime
marie ℣gis. Jubilem9 dño
p Venite. Hy9. Fit porta. f.
xvj. ¶ In. j. nock. ā. Ecce tu
pulchra es amica mea: ecce
tu pulchra ocli tui colūbaꝝ
p. viij Dñe dñs. f. ij. ā Sicut
liliuz inter ſpinas: ſic amica
mea int filias. ps. xviij. Celi
enar. f. vj. ā. Fau9 diſtillans
labia tua ſpōſa: ⁊ odor veſti
mētoꝝ tuoꝝ ſicut odor thu-
ris. p. xxiij. Dñi ē ter. f. vij. ā.
Emiſſiōes tue paradiſ9 ma-
loꝝ punicoꝝ cū pomoꝝ fru
ctib9. p. xliiij. Eructauit. fo.
xv. ā. Fōs ortoꝝ pute9 aqua
rū viuētiū: q fluūt ipetu de li
bano. p. xlvj. De9 nr. f. xvj. ā.
Veniat dilect9 me9 in ortum
ſuū: vt comedat fructuz po-
moꝝ ſuoꝝ. p. xlvij. Magn9
dñs. f. xvj. ℣. Gaude maria.
℟. j Exurgēs maria abijt i
mōtana cū feſtinatiōe i ciui
tatez iuda. Et ſalutauit eli
zabeth. ℣. Et itrauit, i domū
zacharie. Et ſalu. ℟. ij. Et
factū eſt vt audiuit ſaluta-
tionē marie elizabeth. Ex-
ultauit ifans ivtero ei9. ℣.
Exurgēs maria abijt i mō-
tana ⁊ dum ſalutaret eliza-
beth. Exultauit. ℟. iij. Ex-
clamauit elizabeth voce ma
gna ⁊ dixit: bñdicta tu inter
mulieres: ⁊ bñdict9 fruct9 vē
tris tui. Et vñ hoc mihi vt ve
niat mat dñi mei ad me. ℣.
O glioſa femina nō ſolū bñ
dicta inter mulieres: ſed int
mulieres benedictas maio
ri benedictione ſpecialit in-
ſignis. Et vnde. ℟. iiij Ecce
vt facta eſt vox ſalutationis
tue in auribus meis. Exul-
tauit in gaudio infans ivte-
ro meo. ℣. Repleta eſt ſpiri-
tuſancto elizabeth: et excla
mauit voce magna et dixit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

Exultauit. ¶ In .ij. no. ā. Ueni ī ortū meū ſoror mea ſpō- ſa: meſſui myrrhā meā cum aromatib⁹ meis. ps. lxxxiiij. Benedixiſti. f. xxx. ā. Comedi fauum cū melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. ps. lxxxv. Fundamēta. fol. xxx. ā. Talis eſt dilect⁹ me⁹: ⁊ ipe eſt amic⁹ meus filie hierl'm. ps. xcv. Cātate. j. fol. xxxiij. an. Uulneraſti cor meum ſoror mea ſpōſa: vulneraſti cor meum. ps. xcvj. Dn̄s regnauit exultet. f. xxxiiij. ā. Dilecte mi apprehēdā te: ⁊ ducā te in domū matris mee: et in cubiculū genitricis mee ibi me docebis p̄cepta dn̄i. ps. xcvij. Cantate. ij. fo. xxxiiij. ā. Deſcēdi in ortū meū vt viderem poma conuallium: et inſpicerē ſi floruiſſent vinee et germinaſſent mala punica: reuertere reuertere ſunamitis: reuertere reuertere vt intueamur te. ps. xcviij. Dn̄s regnauit iraſ. f. xxxiiij. ℣. Specioſa facta es. ℟. v. Beata es q̄ credidiſti. Quoniā perficientur in te que dicta ſunt tibi a dn̄o. ℣⁹. Multe filie cōgregauerūt diuitias tu ſupergreſſa es vniuerſas. Quoniā. ℟. vj. Magnificat aīa mea dn̄m et exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. Q2 reſpexit humilitatem ancille ſue. ℣. Ecce eīm ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia reſpexit. ℟. vij. Beatam me dicent omnes generatiōes. Q2 fecit mihi dn̄s magna quia potēs eſt ⁊ ſanctum nomen eius ℣ſ⁹. Magnificat aīa mea dn̄m et exultauit ſpiritus meus ī deo ſalutari meo. Q2 fe. ℟. viij. Suſcepit dn̄s iſrael puerū ſuum: recordatus miſericordie ſue. Sicut locut⁹ eſt ad patres noſtros abraham et ſemini eius in ſecula. ℣. Benedictus dn̄s de⁹ iſrael q̇a viſitauit et fecit redemptionem plebis ſue. Sicut locutus. ¶ In .iij. nocť. ān. Gaudēs gaudebo ī dn̄o: ⁊ exultabit aīa mea ī deo meo. Cāti. Audite me. f. x. ℣. Dignare me. ℟. ix. Quā pulchra es amica mea q̄ pulchra es et decora: oculi tui colūbarū Abſq3 eo quod intrinſecus latet. ℣ſ⁹. Sicut vita coccinea labia tua ⁊ eloquiū tuū dulce. Abſq3. ℟. x. Benedicta et venerabilis es virgo maria. Cui⁹ viſcera meruerūt portare dn̄3 xp̄3. ℣. Benedicta tu in mulieribus et

benedictus fructus ventris tui. Cui⁹. R. xi. O glorioſa femina nō ſolū bñdicta inter mulieres/ſed inter mulieres benedictas. Maioꝛi benedictiōe ſpecialiter inſignis. V. Benedicta eſt icomparabiliter/que et diuini germinis ſuſcepit gl'iam/ꝛ coronā integritatis ſeruauit. Maioꝛi. Rz. xij. Felix nāq; es ſacra virgo maria/et omni laude digniſſima. Quia ex te oꝛt⁹ eſt ſol iuſtitie xp̄s deus noſter. V⁹. Oꝛa pꝛo populo interueni pꝛo clero/ intercede p deuoto femineo ſexu/ ſentiant oēs tuum leuamē quicunq; celebrāt tuā viſitatiōnem. Qr. L cō. j. Homel. venerabilis bede pbr̄i; ſuper euange. Exurgens maria.

LEctio quam audiuimus ſancti euāgelij fr̄es chariſſimi ꝛ redemptionis noſtre nobis ſemper veneranda pꝛimoꝛdia p̄dicat; et ſalutaria ſemper imitende humilitatis remedia cōmendat. Nam quia peſte ſuperbie attactum genus humanuꝫ perierat; decebat vt medicamētum humilitatis quo ſanaret: pꝛima mox incipiētis ſalutis tp̄a pꝛetēderent. ❡ Et quia per temeritatē ſeducte mulieris moꝛs in mundum intrauerat; congruū fuit vt in iudicium vite reuertentis mulieres ſe deuote humilitatis inuiceꝫ ac pietat; p̄uenirēt obſequijs. Pꝛioꝛ ergo nobis beata dei genitrix ad ſublimitatē patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis; non min⁹ religionis: q; caſtitatis exemplo venerabilis. Tu. Lectio ſcda.

SJquideꝫ gloria virginei ꝛ ītemerati coꝛporis qualis ſit vita ſuperne ciuitatis ad quā ſuſpiram⁹ inſinuat; vbi neq; nubēt neq; nubentur/ſed ſunt ſicut angeli dei in celis: ac virtutem mentis eximiā qua ad hanc pertingere debeamus indicat. ❡ Nam ſicut precedēte ſancti euangelij lectione cognouimus/poſtq; angeli ca viſione ꝛ allocutione meruit ſublimari/ poſtq; celeſti ſe onuſtandaꝫ partu didicit nequaq; ſe de donis celeſtibus quaſi a ſe hec eſſent extulit; ſed vt magis magiſq; donis eſſet apta diuinis/in cuſtodia humilitatis greſſū mentis fixit: ita euangelizāti ſibi angelo reſpondēs/ecce ancilla dn̄i / fiat mihi ſm verbum tuū. Tu. Lectio. iij

VT vero hodierna le=
ctione audiuimꝰ⁊ eā=
dem quam angelo exhibue=
rat humilitatem/ hominibꝰ
quoqꝫ curauit exhibere: et
q̄ꝺ maioꝛis eſt virtutis/hoc
etiam minoꝛibus. Quis enī
neſciat virginem deo conſe=
cratam/muliere deo dedita
gradum habere potioꝛem⁊
¶ Quis dubitet matrem re
gis eterni/iure matri milit̄
eſſe ꝓferēdā⁊ Attñ ipſa me=
moꝛ ſcripture pꝛecipientis/
quāto magnus es humilia
te in omnibus⁊ mox vt ange
lus qui loquebatur ei ad ce=
leſtia rediiit/ſurgit ac monta
na conſcendit: geſtanſqꝫ in
vtero deum/ſeruoꝛū dei ha=
bitacula petit ac requirit al
loquia. Tu. Lectio quarta.

ET apte poſtviſionem
angeli in montana ſu
biiit⁊ꝗ guſtate ſuauitate ſu=
pernoꝛum ciuium/humilita
tis greſſibus ad virtutuꝫ al
ta ſe tranſtulit. Intrat ergo
domum zacharie atqꝫ eliza
beth quam ſeruū ac pꝛecur
ſoꝛem domini pariturā no=
uerat ſalutat⁊ non quaſi du
bia de oꝛaculo quod accepe
rat: ſed vt cōgratulatura de
dono quod conſeruam acce
piſſe didicerat. ¶ Nō vt ver
bū angeli mulieris atteſta=
tione ꝓbaret⁊ſed vt mulie=
ri ꝓuecte etatis/virgo iuuē
cula miniſteriū ſedula īpen
deret. Ut aūt audiuit ſalu=
tationē marie elizabeth ex=
ultauit infans in vtero eiꝰ⁊
et repleta eſt ſpiritu ſancto
elizabeth. Tu. Lectio. v.

APeriente os ad ſalu
tanduꝫ beata maria/
repleta eſt mox ſpiritu ſan=
cto elizabeth: repletus eſt ⁊
iohānes⁊ atqꝫ vno eodemqꝫ
ſpiritu ambo edocti illa ſa=
lutantē que eſſet agnouit ⁊
matrem dn̄i ſui debita cum
benedictione venerata eſt:
ille ip̄m eſſe dn̄m qui in vte=
ro virginis poꝛtaretur intel=
lexit⁊ ⁊ quia lingua necdum
valuit/animo exultāte ſalu=
tauit⁊ officiumqꝫ ſue pꝛecur
ſionis ꝙ libēter ꝙqꝫ deuote
iuuenis eſſet īpleturus an=
teꝙ naſceretur aduenienti
dn̄o quibus valebat indiciis
intimauit. Aderat nāqꝫ tēpꝰ
quo impleretur āgeli ſermo
quem dixerat⁊ quia ſpiritu=
ſancto replebitur adhuc ex
vtero mr̄is ſue. Lectio. vi.

REpleta eſt ergo ſpiri
tu ſancto elizabeth: et
exclamauit voce magna. Re
cte voce magna⁊ q̄a magna

dona dei cognouit. Recte voce magna: quia illū vbiqꝫ preſentem nouerat: etiā corporaliter adeſſe ſentiebat. Magna eteni voce: non tam clamoſa ꝙ deuota intelligēdū eſt. Neqꝫ enī modice vocis deuotione dn̄m laudare valebat/q̄ ſpū ſctō plena flagrabat: q̄ et illū in vtero geſtabat quo in natis mulierū nemo maior eſt: ⁊ eum aduenisse gaudebat/ q̄ concept⁹ ex carne mr̄is virginis fili⁹ altiſſimi vocaretur et eſſet. Exclamauit autem et dixit Bn̄dicta tu īter mulieres: et benedictus fructus ventris tui. Tu aūt. Lectio. vij.

Benedicta tu inter mulieres. Nō ſolū bn̄dicta int̄ mulieres: ſꝫ int̄ mulieres bn̄dictas maiori bn̄dictiōe ſpalit̄ inſignis. Bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. Nec ipſe generali ſctōꝝ more bn̄dict⁹: ſed ſicut ait apl's quorū pr̄es ⁊ ex q̄bus xp̄s ſecūdum carnē: q̄ eſt ſup oīa de⁹ bn̄dict⁹ in ſecula. De hui⁹ ortu fructu pſalmiſta myſtico ſermone teſtat̄ dicēs. Etenī dn̄s dabit benignitatē: ⁊ terra nr̄a dabit fructū ſuū. Dedit q̄ppe dn̄s benignitatē: q: gen⁹ hūanū a reatu p̄uaricationis p vnigenitū ſuū liberare diſpoſuit. Dedit benignitatē: q: ei⁹ igreſſui v̄ginalis vteri tēplū ſpū ſſancti grā ↄſecrauit. Tu. Lcō. viij

Et terra nr̄a dedit fructū ſuū: q: eadē v̄go q̄ de terra corp⁹ habuerat filium genuit: diuinitate q̄dem deo pr̄i coequalē ſed ſibi carnis veritate cōſubſtantialē. De hoc ⁊ eſaias tēpus hūane redēptionis intuens ait. In illa die erit germē dn̄i ī magnificētia et gl'ia: et fruct⁹ terre ſublimis. Germen nāqꝫ dn̄i fuit in magnificentia ⁊ gl'ia: cū ſēpitern⁹ dei filius in carne tp̄aliter apparēs magnitudine v̄tutū celeſtium mundo clarus effulſit Fructus quoqꝫ t̄re ſublimis effectus eſt: quando carnem quā de nr̄a natura de⁹ mortalem ſuſceperat virtute reſurrectionis imortalem iam redditā ad celos ſublimauit Tu aūt. lc. ix. Lectio ſancti euāgelij: ſcd̄m lucā. Cap. j.

In illo tp̄e: Exurgēs maria abijt ī mōtana cū feſtinatiōe in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit ī domū zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et reliqua. Ex cōmentario bti ambroſij epiſcopi: de ea. lc.

Moꝛale eſt oībus: vt q̄ fidē exigūt fidē aſtruāt. Et ideo angelꝰ cū abſcondita nūciaret: vt fides aſtrueret exemplo ſenioꝛis femīe ⁊ ſterilis cōceptū ꝟgini marie nūciauit: vt poſſibile deo oē qḋ ei placuerit aſſereret. ¶ Ubi audiuit hoc maria nō quaſi īcredula de oꝛaculo/ nec q̄ſi incerta de nuncio/ nec quaſi dubitās de exemplo: ſꝫ quaſi leta pro voto/ religioſa ꝑ officio/ feſtina pro gaudio: ī mōtana ꝑrexit. Quo enī iā deo plena: niſi ad ſuperioꝛa cū feſtinatione ꝯſcenderet: Neſcit tarda molimina ſpiritusſācti gratia. Lectio. x.

Diſcite et vos mulieres ſctē ſedulitatē: quā ꝓgnātibꝰ debeatis exhibere cognatis. Mariā q̄ añ ſolā ī itimis penetralibꝰ verſabatur nō a publico ꝟginitatis pudoꝛ: non a ſtudio aſpitas mōtiū: nō ab officio ꝓlixitas itineris retardauit In montana ꝟgo cū feſtinatione conſcendit: virgo officij memoꝛ īiurie īmemoꝛ affectu vꝛgēte nō ſexu: relicta ꝑrexit domo. ¶ Diſcite ꝟgines nō circuncurſare ꝑ alienas edes: non demoꝛari in plateis: nō aliq̄s in publico miſcere ſermones. Maria ī domo ſera: feſtina in publico: manſit apud cognatā ſuam mēſibus tribus. Eteni q̄ ꝓpter officiū venerat: inherebat officio. Mãſit tribus menſibus/ nō ꝙ domꝰ eã delectaret aliena: ſed quia frequentius videri in publico diſplicebat. Tu. Lectio. xi.

Didiciſtis ꝟgines pudoꝛē marie: diſcite et humilitatē. Uenit ꝓpinqua ad pꝛoximã: iunioꝛ ad ſenioꝛē: nec ſolū venit ſed etiã pꝛioꝛ ſalutauit. Decet enim: vt quãto caſtioꝛ ꝟgo tãto hūilioꝛ ſit. Nouerit deferre ſenioꝛibus: ſit magiſtra humilitatis/ in qua eſt pꝛofeſſio caſtitatis eſt et cauſa pietatis eſt etiã noꝛma doctrine. Cōtuēdū eſt enī/ qꝛ ſupioꝛ venit ad inferioꝛē/ vt īferioꝛ adiuuetur: maria ad elizabeth/ xp̄s ad iohēm. Deniqꝫ etiaꝫ poſtea vt ſctificaret baptiſmum iohãnis dñs venit ad baptiſmuꝫ. Tu. Lectio. xij.

Jto q̄ꝫ aduētꝰ marie ⁊ pꝛeſentie dñice bñficia declarant. Simul autē vt audiuit ſalutationem marie elizabeth: exultauit īfãs in vtero eiꝰ: ⁊ repleta eſt ſpiritu ſancto. Uide diſtinctio-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

nem: ſingulorūq; verboruz
proprietates. Uocem prior
elizabeth audiuit: ſed iohā
nes prior gratiam ſenſit. Il
la nature ordine audiuit:
iſte exultauit ratione myſte
rij. Illa marie: iſte dñi ſēſit
aduentū. Femina mulieri: ⁊
pignus pignori. Iſte grām
loquūt illi int9operantur: pie
tatiſq; myſterium maternis
adoriuntur pfectibus dupli
ciq; miraculo mr̄es prophe
tāt ſpū paruulorū. Tu aūt.
Secundū lucā. Cap. vbi ſu.
In illo tpe: Exurgēs
maria abijt ī mōtana
cū feſtinatione in ciuitatem
iuda: et intrauit in domū za-
charie: ⁊ ſalutauit elizabeth
Et factū eſt vt audiuit ſalu-
tationē marie elizabeth: ex-
ultauit infans in vtero eius
Et repleta eſt ſpūſancto eli
zabeth: et exclamauit voce
magna et dixit. Bñdicta tu
inter mulieres: et bñdictus
fructus vētris tui. Et vnde
hoc mihi vt veniat mat dñi
mei ad me: Ecce eni vt fctā
eſt vox ſalutatiōis tue in au
ribus meis: exultauit ī gau
dio infans in vtero meo. Et
beata q̄ credidit: qm̄ pficien
tur ea q̄ dicta ſunt ei a dño.
Et ait maria. Magnificat
anīa mea dñm: et exultauit
ſpūs meus in deo ſalutari
meo. Qr reſpexit hūilitatez
ancille ſue: ecce enim ex hoc
beatā me dicent oēs gñatio
nes. Qr fecit mihi magna q̄
potēs eſt: ⁊ ſctm̄ nomē eius
Et mīa ei9 a progenie in p-
genies timētibus eū. Fecit
potentiā in brachio ſuo: diſ-
perſit ſuperbos mente cor-
dis ſui. Depoſuit potentes
de ſede: ⁊ exaltauit humiles
Eſurientes impleuit bonis
⁊ diuites dimiſit ianes. Suſ
cepit iſrael puerum ſuū: re-
cordat9 mīe ſue. Sicut locu-
tus eſt ad patres noſtros:
abrahā et ſemini eius in ſe-
cula. Manſit aūt maria cuz
illa quaſi menſibus tribus:
et reuerſa eſt in domū ſuam
Amen. Orō. Omps̄ ſempi.
vtš. Ad laud. ān. Exurgēs
maria abijt ī mōtana cū fe-
ſtinatione in ciuitatē iuda: ⁊
intrauit in domū zacharie ⁊
ſalutauit elizabeth. ps. xcij.
Dñs reg. de. f. xxxij. Cp. ℣.
et orō vt in. j. veſ. ℞. breue.
Adiuua nos tuis pcib9 Mr̄
xp̄i maria. ℣9. Oraculū vite
eterne claritas celorū. Mr̄.
vtš. hy9. Quē tra. Cui lūa.
Beata mater. Benedicta.
Gloria tibi dñe. f. lxvij. Ad

dñs ān. Et factū eſt vt audiuit ſalutationē marie elizabeth/ exultauit infans in vtero ei⁹. ¶ Ad. i. ā. Exclamauit voce magna elizabeth ꝛ dixit bñdicta tu inter mulieres/ ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ¶ Ad. iii. ā. Ex q̄ facta eſt vox ſalutatiōis tue in aurib⁹ meis exultauit i gaudio īfans i vtero meo all'a. Cp. ꝛ orōvt in. i. veſ. ℣. Gaude maria. ¶ Ad. vi. ān. Btā es maria q̄ credidiſti/ perficientur i te q̄ dicta ſūt tibi a dño all'a. Capm. Cañ. ii. capl'o.

Dilect⁹ me⁹ loquit' michi: ſurge ꝑpera amica mea/ colūba mea/ formoſa mea / et veni. Deo grās. ℣. Speciosa facta es. Orō.

Omnipotens ſempiterne de⁹ qui curā de oībus in te confidentib⁹ ſemp habes preſta queſum⁹: vt per feſta viſitationis q̄ celebramus/ viſitatiōem beate marie virginis ſpecialem ī noſtris neceſſitatibus ſentiamus. Et fa: Per dñm. ¶ Ad. ix. ān. Manſit aūt maria cū elizabeth/ quaſi menſibus trib⁹/ et reuerſa eſt in domū ſuā. Capl'm prouerbio. cp. xxxi.

Multe filie congregauerūt diuitias: tu ſupgreſſa es vniuerſas. Deo grā. ℣. Dignare me lau. Oratio

Omnipotens ſempiterne de⁹ qui ꝯmēoratione viſitationis btē marie matris dei fieri voluiſti/ preſta q̄s: vt per feſta viſitationis que agimus/ ab eius viſitatiōis gratia nullaten⁹ excidamus Et fa: Per eū. ¶ In. ii. veſ. ſup ꝑs āne. i. iii. de. i. noct. Cp. Re. ℣. ꝛ orōvt i lau. hy⁹. Aue maris f. lxvi. Ad mḡt ān. Exultauit ſpiritus me⁹ in deo ſalutari meo/ quia reſpexit hūilitatē ancille ſue/ ecce eni ex hoc beatā me dicent omnes generationes. ¶ Priuatis dieb⁹ ifra octa. Venite. dicitur directanee. ¶ In. i. noc. ā. Fons ortorū. ān. Veniat dilect⁹ ān. Veni in ortū ān. Comedi fauum. ꝑ. feriales. ℣. Gaude maria. Lctō bre. Canti. ii. capl'o.

Surge propera amica mea/ ſpecioſa mea / et veni: columba mea in foraminib⁹ petre: in cauerna macerie. Oſtende mihi faciem tuā: ſonet vox tua in aurib⁹ meis. Vox eni tua dulcis: ꝛ facies tua decora. Tu autē. Re. bre. Bñdicta tu In mulierib⁹. ℣. Et bñdict⁹ fruct⁹ vētr' tui. In. ¶ In. ii. noc. ā.

Alla. iij. Cap. Ad gal. iiij.

VBi venit plenitudo tẽporis miſit deꝰ filium ſuum/ factum ex muliere/ factũ ſub lege: vt eos q̇ ſub lege erãt redimeret. Deo gratias. ℣. Speciosa. Oratio.

DEus q̇ v̾ginalẽ aulaꝫ beate marie ĩ qua habitares eligere dignatꝰ es/ da q̄s: vt ſua nos defenſiõe munitos/ iocundos ſue faciat itereſſe feſtiuitati. Et fa: Qui viuis. Ad lau. ⁊ ad horas ãe vt in die ſctõ. ps. fer. Cap. j. ad timothe. Cap. ij.

MAgnum pietatis ſacramentum qđ manifeſtatũ eſt in carne/ iuſtificatum eſt in ſpũ: apparuit angelis predicatũ eſt gentibꝰ: creditũ eſt ĩ mũdo/ aſſũptũ eſt in gloria. Deo ğ. ℟. hyꝰ. ℣. ⁊ orõ vt in die ſancto. Ad beneđ. ãn. Dilecte mi app̄. Ad mḡt ãn. Deſcendi in ortũ. Reliqua vt in die ſancto.

¶ Dñica ĩfra octauã oĩa vt in die ſctõ: exceptis ſubſcriptis. In. j. veſ. ſup ꝓs ãne. Ecce tu pulchra. cuꝫ reliq̇s ℟. breue. Adiuua nos. vꝰ. ¶ In. j. noc. ſup ꝓs dñicales ãn. Fons ortorũ. ãn. Veniat dilectꝰ. ãn. Veni in ortum. ℣. Gaude ma. Lctõ. j.

Ex homel. vene. be. pbr̄i: ſuper euãgelio. Exurgẽs ma.

BEnedicta tu inter mulieres. Recte ergo dicitur bñdicta tu inter mulieres: ⁊ bñdictꝰ fructꝰ ventris tui. Benedicta eſt eñi incõparabiliter: q̄ ⁊ diuini germinis ſuſcepit gloriã: et coronaꝫ integritatis ſeruauit. ¶ Bñdicta tu int̾ mulieres: per cuiꝰ partũ virgineũ a natis mulier̃/ maledictio ꝑme mr̃is excluſa eſt. Tu. lc. ij.

BEnedictꝰ fructꝰ vẽtris illiꝰ: per quẽ ⁊ ſemẽ ĩ corruptionis ⁊ ſupne hereditatis quã perdidimꝰ in adaꝫ fructũ recepimꝰ. ¶ Et vere ac ſingularit̾ bñdictꝰ: q̇ non nr̃o more poſtq̄ꝫ natus eſt a dño gr̃aꝫ bñdictõis ꝑcepit: ſꝫ ipſe ad ſaluãdũ mũdũ bñdictꝰ venit ĩ noĩe dñi. Et vñ hoc mihi: vt veniat mr̃ dñi mei ad me: ¶ O quãta in ꝓphetiſſe mẽte hũilitas. Quã verꝰ ſmo dñi quẽ dixit. Super quẽ req̇eſcet ſpũs meꝰ: niſi ſup humilẽ ⁊ quietũ ⁊ trementẽ verba mea: Tu. lc. iij.

MAtrem q̇ppe dñi que ad ſe venerat/ mox vt vidit eſſe cognouit: ſed in ſe nihil talis meriti reperiens quo digna fieret a tanta ho

ſpite viſitari: vñ hoc mihi in quit vt veniat mr̄ dñi mei ad me? ¶ Qꝛ nimirũ ipe ſpũs q̇ ei donũ ꝓphetie ꝯtulit/ munus pariꝭ humilitatꝭ preſtitit: ꝓphetico ſpũ repleta genitricem ad ſe aduẽtaſſe ſaluatoris intellexit: ſed humilitatis ſpũ circunſpecta minus dignam ſe ei⁹ aduentu deprehendit. Lectio. iiij.

ECce ei vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Intellexit elizabeth eodẽ quo impleta erat ſpũ reuelante quid illa exultatio ſui ſignificaſſet infantis: hoc eſt illius veniſſe mr̄em: cui⁹ ipe precurſor ac demonſtrator eẽt futurus. ¶ Et ꝙ miranda: ꝙ cita ſpũs ſcti opatio. Nulla qppe i diſcẽdo mora eſt: vbi ſpũſſctũs doctor adeſt. ¶ In. ij. noc. añ. Comedi fauũ. añ. Talis eſt. añ. Vulneraſti. ℣⁹. Speciosa. Lctõ. v.

IAvno eodẽqꝫ momento cũ voce ſalutantis gaudiũ naſcit infãtis: qꝛ dũ vox ad aures ꝑuenit corporales/ ꝟtus ſpũalis cor ĩtrauit audiẽtis: nec ſolũ genitricem ſed ꝛ ſobolẽ amore dñi aduenieñtꝭ accẽdit. Vñ mox eadẽ pꝛecurſoris dñi genitrix ea q̄ i occulto cognouerat his q̇ ſimul aderant ꝛ audiebãt palã euãgelizare curauit. Naz ſubdit. Et beata q̄ credidit: qm̄ ꝑficient ea q̄ dicta ſũt ei a dño. Tu. l. vi.

NAm ꝛ hoc q̊qꝫ ꝑſpiritũ didicit elizabeth q̄ angel⁹ ad mariã ꝟba ꝑtulerit: ꝙ illa mox euãgelizãti crediderit: ꝙ hec diuiſa operante potẽtia abſqꝫ vlla eſſent dubietate complenda. Mirumqꝫ in modum idem ſpũs eam cum repleuit preſentiũ ſimul pꝛeteritorum ꝛ futurorum ſciẽtia inſtruxit. De preſentibus nãqꝫ ſe edoctã demõſtrauit: cũ beatam mariã mr̄em dñi ſui vocans qꝛ redẽptorẽ humani generis in vtero ſuo geſtaret indicauit: vñ etiã fructũ ventris eius ſingulariter bñdictum eſſe ꝓfeſſa eſt. Tu. Lcõ. vij.

PReteritor ſe notitiã accepiſſe ſignauit: qꝛ verba angeli ad mariã ꝛ cõſenſũ marie credẽtis ſibi innotuiſſe ꝓdidit. Sed et futurorũ ſcientiã ſibi nõ negatã intimauit: cũ ꝑficiẽda a domino q̄ ei dicta eſſẽt aperuit Quis aũt fratres mei dicere/ q̇s eſtimare ſufficiat/ que

tũc gr̃a ſpũs dei genitricem
repleuerit⁊cũ tãta in matre
ꝑcurſoris lux doni celeſtis
emicuit. Verũ audiam⁹ ver=
ba q̃ dixit: ſi forte ex his va=
leamus aliquãtulũ dinoſce
re q̇d it⁹ habuerit. Tu. L. viii
Audita ğ reſponſione
elizabeth: q̃ eã btãm
inter mulieres ꝑdicauit ma
trẽ dñi ſui cognominauit fi=
de fortẽ laudauit: ad cui⁹ in=
greſſum ſeiꝑam cuz filio ſuo
ſpũſctõ repletam eſſe ſigna=
uit: nõ ampli⁹ tacere potuit
dona q̃ perceperat: ſʒ q̃ ſem
per aĩo gerebat: vbi aptum
tp̃s inuenit etiã deuota oris
ꝑfeſſione patefecit. Namqʒ
vt ꝟginalẽ decebat pudorez
acceptũ diuinit⁹ oraculum
aliquãdiu ſilẽtio tegebat: et
archanũ myſterij celeſtis in
ſui pectoris abdito venera=
bat occultũ: expectabat re=
uerenter donec ip̃e donorũ
diſtributor q̇d ſibi doni cele=
ſtis tribuiſſet: q̇d ſecreti re=
uelaſſet: quãdocunqʒ vellet
oſtenderet. At poſtq̃ eadez
que ſibi erant cariſmata pre
ſtita per alios ſpiritu reue=
lante eẽ patefacta cernebat:
mox etiam ipſa thezaurum
celi quem in corde ſeruabat
apuit. ℂ In. iij. noc. ã. Allꝰa.

iiij. Lec. ix. Lec. ſcti euange
lij ſcđʒ lucã. Cap̃. vbi ſupra.
In illo tp̃e: Exurgẽs
maria abijt ĩ mõtana
cũ feſtinatione ĩ ciuitatẽ iu
da: ⁊ intrauit ĩ domũ zacha=
rie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et
reł. Ex cõmenta. bti ambro=
ſij ep̃i de eadem lectione.
Exultauit infans in vtero:
repleta eſt mater. Non pri⁹
repleta mater q̃ filius: ſed
cuz filius eſſet repletus ſpi
ritu ſancto: repleuit ⁊ mr̃ez
Exultauit iohãnes: exulta=
uit ⁊ marie ſpiritus. Exultã
te iohanne repleł elizabeth
mariam tñ non impleri ſpũ:
ſed ſpm̃ ei⁹ exultare cogno=
uim⁹. Incõprehẽſibilis eniz
incõprehẽſibilił oꝑabatur ĩ
mr̃e. Et illa poſt cõceptũ re
pletur: iſta ante cõceptum.
Bñdicta tu inter mulieres:
et bñdictus fructus vẽtris
tui. Et vnde hoc mihi: vt ve
niat mał dñi mei ad me: No
uit ſermonẽ ſuuz ſpũſſanct⁹
nec vnq̃ obliuiſcił: et ꝓphe
tia nõ ſolũ rerũ cõpleł mira
culis: ſʒ etiã proprietate ver
borũ. Tu aũt. Lectio. x.
Quis eſt iſte fruct⁹ vẽ=
tris: niſi ille de q̊ di=
ctum eſt: ecce hereditas dñi
filij merces fructus vẽtris:

Hoc eſt. Hereditas dñi filij
ſunt: qui merces ſunt fruct⁹
illius q̇ de marie ventre ꝓ-
ceſſit. ¶ Ipſe fructus vẽtris
ẽ flos radicis: de quo bene
prophetauit eſaias dicens.
Exiet virga de radice ieſſe
et flos de radice eius aſcen-
dat. Radix enim eſt familia
iudeorum: virga maria: flos
marie chriſtus: q̇ veluti bo-
ne arboris fructus pro nr̃e
virtutis proceſſu nũc floret
nũc fructificat in nobis: nũc
rediuiua corpis reſurrectio-
ne reparat. Tu. Lectio. xi.

Et vnde hoc mihi: vt
veniat mr̃ dñi mei ad
me? Non quaſi ignorans di-
cit. Scit eni ſpũſſancti grãz
eſſe et opationẽ vt mat pro-
phete a matre dñi ad profe
ctũ ſui pignoris ſalutet: ſed
quaſi nõ hũani hoc meriti ſz
diuine gr̃e munus eẽ agno-
ſcat: ita dicit. Unde hoc mi-
hi? Hoc eſt. Quantũ bonuz
mihi accidit: vt mr̃ dñi mei
veniat ad me? Nõ cognoſco
meuz. Unde hoc mihi? Qua
iuſtitia: q̇b⁹ factis: pro q̇bus
meritis? Non vſitata hec of
ficia feminarũ ſũt: vt veniat
mater dñi mei ad me. Tu aũt
Miraculũ ſentio: L. xii
cognoſco myſterium
Mat dñi vbo feta: deo ple
na ẽ. Ecce eni vt facta ẽ vox
ſalutationis tue in auribus
meis: exultauit in gaudio in
fans in vtero meo. Et beata
q̃ credidiſti. Uides nõ dubi-
taſſe mariã ſed credidiſſe: ꝛ
ideo fructũ fidei conſecutã.
Beata inq̇t q̃ credidiſti. Sz
et vos beati: q̇ auditis ꝛ cre
ditis. Quecũq; eni credide
rit aĩa et concipit ꝛ generat
dei verbũ: et opa eius agno
ſcit. Sit ĩ ſingulis marie aĩa
vt magnificet dñm: ſit in ſin
gulis marie ſpũs vt exultet
in deo. Si ſcdz carnem vna
mat eſt xp̃s: ſecundũ fidẽ ta
men oĩm fruct⁹ eſt xp̃s. Tu.
Euan. et orõ vt ĩ die ſancto.
Ad lau. et ad horas diei. ãn
Alleluia. xij. ps. do. Capz. apo.

Signũ magnũ (r. cõ.
apparuit ĩ celo: muli
er amicta ſole et luna ſub pe
dibus eius: ꝛ in capite ei⁹ co
rona ſtellarũ duodeci. Deo
gra. Reliqua vt ĩ die ſancto.
¶ In ij. veſ. ſup pos ãn. Ec-
ce tu pulchra. ſola. ¶ Udal-
rici epiſcopi. Cõme. ¶ In
octaua apl'orũ petri et pau-
li. Ad horas cõſuetas. Cp̃.
Eccleſiaſtici. Cap. xliiij.

Hi ſunt viri mie quorũ
iuſtitie obliuionez nõ

acceperūt: cū ſemine eorum
ꝑmanēt bona: hereditas ſan
cta nepotes eorū. Deo gra.
℟ Iſti ſūt due oliue. vt īfra
viij. hyꝰ Aurea luce. ex īte
gro. fo. lxvj. ℣ Nimis hono.
Ad mgt ā. Glioſi pricipes.
Oro. Deꝰ cuiꝰ dextera. vt ā.
poſt Benedicamꝰ. Cō. de vi
ſitatione ¶ Inuita Regem
apoſtoloꝝ. hyꝰ Exultet ce
lū. f. lxiij. ā e ps. Cantī. ℣. et
℟ la de cōi apoſtolorū dem
ptis ℟ iis. iij. et. viij. Lec. j.
Sermo beati maximi epi.

Beatiſſimorū apl̃o
rū petri ⁊ pauli in
ſeparabilē fidem
paſſionēq; germa
nā oī deuotiōe nos fr̃es ne
ceſſe ē celebrare: q2 ⁊ lauda
bilis vita eos ad glioſu3 per
duxit occaſu3: et mirificꝰ obi
tus ꝑpetuā trāſmiſit ad vitā.
¶ Et licet ī petro fides emi
neat ī paulo doctrina ꝑcel
lat: magiſteriū tn̄ pauli fidei
plenitudo et credulitas pe
tri doctrine eſt fundamētū.
Quos tāta celeſtis electio
nis dignatio viſitauit: vt hic
fieret de piſcatore doctor: il
le de ꝑſecutore defenſor. l. ij
Sed ī hoc oīpotētis dei
attollēda maieſtas ē:
qui inſpiratiōe mirabili do

cendi gratiā tribuit īperito:
et inimicū fecit amare quod
oderat: et fidē quam īpugna
bat aſſerere. Illiꝰ piſcationē
nō abſtulit: ſed mutauit: hu
ius cecauit ocl̃os vt purga
tiore recepto lumine clariſſi
me mentis acie vltra huma
nū poſſet videre aſpectum.
¶ Quāti igit̃ meriti apd̃ de
um ſuū petrꝰ erat: vt ei poſt
nauicule parue remigiū to
tius eccl̃ie gubernacula tra
derentur: Aut quantum in
apoſtolatꝰ ſui miniſterio cō
placuiſſe xp̃o credimꝰ pau
lum: qui tantū placere po
tuit ꝑſecutor: Placuit eni3:
quia non iniqui pectoris ſtu
dio: ſed ſimplicis ignorātie
īcauta deuotione certabat.
Enimq; vt pmū ſen l. iij
ſibus eiꝰ ſpiritꝰ veri
tatis infuſus eſt: oſtendit cō
tinuo nō ſe xp̃i ſeuiſſe odio:
ſed amore paterne legis in
nocenter erraſſe. De quo q̃d
ego dicā: cū fideliſſimus ip
ſe ſibi ſit teſtis: ¶ Qui cum
nec ſuas velit iactare lau
des: et xp̃i ānūciare cuperet
maieſtate3: verecūdiꝰ qd̃ in
ſe geſtū ē cōfitetur. Ait eni
velut de altero quodā. Scio
hoīem in xp̃o ieſu raptū vſq;
ad t̃tiū celū: raptū ī pad iſū

et audiuit archana verba q̄ non licet hoī loqui. Tu. L. iiij

Quid hoc apoſtolo magnificētius: cui in medio mortaliū cōſtituto: et ſupra celos ire datū et ad terras redire conceſſum eſt? Quid hoc beatius viro: q̇ inter ſecreta paradiſi ediſcere meruit quod nec hoīs lingua loq̇ poſſit nec quiſq̄ meretur audire? ¶ Et cū tante ſint ſublimitatis illa que docuit: vt cōprehēdere ea mēs humana non poſſit: quante illud putam⁹ eſſe glorie qđ prodere ſibi aſſerit non licere: Quid etiam de petro referā cuius tāta a deo eſt approbata iuſtitia: tantaq; ei poteſtas attributa eſt iudicandi: vt in arbitrio ei⁹ poneretur celeſte iudicium. Tu.

℟. Iſti ſunt duo filij ſplēdoris. Qui aſſiſtunt ante dn̄m dn̄atorē vniuerſe t're. ℣. Iſti ſūt viri mīe q̊rū iuſtitie obliuionē nō acceperūt. Qui. L. v

Perſpicite ergo et eſtimate quanto nob' ſit petr⁹ apl'us honore reuerendus: cui⁹ ſententiā in terris prolatā ſempit'ni iudicis eq̇tas nō repellit. Et ideo diligenter attendite q̄ ſit ei⁹ glorie magnitudo: cui dum claues regni cōmittunt' eterni: celū illi claudere et aperire permiſſū ē. Horū itaq; chariſſimi per vniuerſum mūdū veneranda hodie paſſio celebrat': horum hodie ꝯcurſu letiſſimo excolit roma martyriū. Et quorū dudū ipſa ꝑſecuta eſt ſanguinē: eorum nūc peculiari deuota patrocinio gloriat'. Tu aūt. Lec. vj. Item ſermo cui⁹ ſupra.

Beatiſſimorū apl'orū paſſio fr̄es quorū hodie natalē ſolēniter celebramus cunctis eſt honoranda credētib⁹: quos pro iuſtitie pietatiſq; plenitudine ſaluator mūdi humano generi et patres dedit eſſe et iudices Quāte aūt īntegritatis: quāteue pietatis fuerint hic vel maxime ꝓuidendū eſt: q̄ ille eos ad emendationē corrupti ſeculi: et miniſteriū ſue volūtatis elegit quē nō fallebat electio. Vocauit nāq; petrū opibus pauperē: ope piſcatorē: q̇ a conuerſatiōe populari et cōmunione vrbium ſegregat⁹ vitā int' fluct⁹ agebat innocuā: et victū de ſimplicitate querebat. Quē tamē ita dixeri pauperē: vt cōpotens ei ſubſtātia nō deeſſet: quē bn̄ merentē de deo

copioſi mariſ vnda diues pa
ſcebat. Electus eſt ergo ad
p̄dicationē ſalutaris x̄bi⁊vt
mutata vice celeſtis myſte=
rio ſacramēti:q̄ captura pi=
ſcium alebatur: ſalute hoiꝫ
paſceret. Tu aūt. Lec. vij.
GLorioſiſſimū etiā pau
lū ad fidē nois ſui xp̄s
vocauit e celo⁊q̄ ꝗ pſequi vi
debatur eccleſiā nō impieta
te irreligioſi animi ſeuiebat
ſed ſub nube ignorantie no=
uā nō pſpiciēs grāꝫ: amore
antique deuotiōis errabat.
Ideoqꝫ deniqꝫ ab oculis ei⁹
veteris vmbre caligo deter
ſa eſt:vt verū illud lumē qd̄
de celeſtibus choruſcabat ⁊
ſibi acquireret: et hoibus re
uelaret. Cecat⁹ illuminatuſ=
qꝫ eſt: nō alia diſpenſatione:
niſi vt clauſis carnalib⁹ ocu
lis ſpiritalis ei aſpectus ad
inſpiciēdā dei gloriā forma
retur. Tu autē. Lectio. viij.
ACcepit et fideliſſim⁹
petrus hos oculos⁊
q̄ xp̄m dn̄ꝫ i carne poſitū et
diuinitatē ſuā ſub ſpecie aſ=
ſūpti hois occultantē: filiuꝫ
dei eſſe viui ſpū ſācti radio
illuminat⁹ inſpexit. Ait eni
dn̄o pcunctanti: qs eē ab ho
minib⁹ putaret⁊ tu es xp̄s fi
lius dei viui. Quis nō reſpō
ſionis plenitudineꝫ piſcato=
rē protuliſſe miret⁊ q̄ cōpen=
dio breuiſſime confeſſionis
aperuit:⁊ qd̄ de patre habe
bat dn̄s: et qd̄ de hūana na=
tiuitate ſuſceperat⁊ Chriſt⁹
eni et filius dei viui vtriuſqꝫ
nature idiuiſum cōtinet ſa=
cramentū. Vere ſuſcipiendū
cunctis mirabilē piſcatorē⁊
qui dū maris profūda rima
tur: ad altiſſimū maieſtatis
eterne puenit archanuꝫ. Hi
ſunt itaqꝫ eccleſiarū colūne
petr⁹ et paul⁹⁊ quos et vita
ſanctiſſim venerabilē duxit
ad mortē: et glorioſus occa=
ſus fecit eē ppetuos. Quos
non ſolū honoram⁹ vt mar=
tyres: ſed vt magiſtros p̄ref
qꝫ martyrū veneramur⁊ qui
eccleſiā dei ⁊ celeſtis predi
cationis doctrina: et pij ſan=
guinis effuſione fundarunt
Tu aūt. ℟. Iſti ſūt due oli=
ue et duo candelabra lucen
tia ante dn̄m. Habent pote
ſtatē claudere celū nubibus
⁊ aperire portas eius: qꝛ lin=
gue eorum claues celi facte
ſunt. ℣. Iſti ſūt duo filij ſplē
doris q̄ aſſiſtunt dn̄atori vni=
uerſe terre. Habēt. Lec. ix.
Lec. ſci euā⁊ſ. mat. Cp̄. xvi.
IN illo tēpore⁊ Iuſſit
ieſus diſcipulos ſuos

aſcendere in nauiculā: et p̄cedere eū trās fretū: donec dimitteret turbas. Et reliq̄.
Home. btī au. epī: ↄ eadē l.
Cum ſanctuȝ euangelium legeretur audiuimꝰ naucellam periclitantem: chriſtum periclitantibus ſubuenientem: petrum venienti xp̄o occurrenteȝ: in quibus oībus miraculum expectauimus: myſteriū req̄ramꝰ. ¶ Qm̄ ei poſſumꝰ de diuinis opibꝰ q̄ leguntꝰ intellectū alicuiꝰ myſtice ſignificatiōis exſculpere: quaſi de obtruſis fauorū cellis: mella p̄ducimus: vel xp̄i diſcipulos imitātes ſpicas manibꝰ ↄfricamꝰ: vt ad latentia grana p̄ueniamꝰ et in eis vitā inueniamꝰ. lc. x.
Aſcēdit aūt dn̄s ieſꝰ xp̄s vt lectū eſt i montē ſolus orare. Mōs altitudo ē. Quid em̄ in hoc mūdo altiꝰ celo: Quis ꝟo in celum aſcenderit: nouit optime fides vr̄a. ¶ Cur aūt ſolꝰ aſcēdit: Qꝛ nemo aſcēdit i celū niſi q̄ deſcēdit de celo filius hoīs q̄ ē in celo. Quis ꝛ in fine cūvenerit: ꝛ nos oēs mēbra ſua collegerit ac leuauerit in celū etiā tūc ſolꝰ aſcendit: qꝛ caput cū corpe vnꝰ eſt xp̄s Nūc aūt ſolꝰ caput aſcēdit mediator dei et hoīm hō xp̄s ieſꝰ. Ip̄e aſcēdit ſolꝰ orare: qꝛ ip̄e aſcēdit ad p̄rem p̄ nobꝫ interpellare. Tu. Lec. xi.
Verūtamē chariſſimi dū ille orat i excelſo: nauicula turbatꝰ in p̄fundo. Qꝛ iſurgūt fluctus pōt iſta nauicula turbari: ſꝫ qꝛ xp̄us orat nō pōt mergi. Nauiculā q̄ppe iſtā fr̄es eccl'iam cogitate: ꝛ turbulētū mare hoc ſeculū. Qn̄ aliquis īpie voluntatis maxime poteſtatis perſecutionē indicit eccl'ie: ꝛ quantum in ipſo eſt xp̄ianū nomen conatur extinguere: ſup nauiculā xp̄i grandis vnda conſurgit: ſed i his tēptationibus erigatur antenna: vt ſuſpenſa arbore crucem figuret. Tu autē. Lectio. xij.
Hanc xp̄ianus reſpiciat ꝛ non deficiet: qꝛ ſicut dicit apl's petrꝰ: xp̄s paſſus ē p̄ nobis nobꝫ relinquēs exemplū: vt ſequamur veſtigia eiꝰ. Dicit em̄ btūs iohēs Sicut eni xp̄s p̄ nobis aīaꝫ ſuam poſuit: ſic et nos debemus pro fratribꝰ aīas ponere. Huic antēne id eſt cruci xp̄i ſimplex cōuerſatio ꝛ pura confeſſio tanq̄ candentia vela religentꝰ: ꝛ hec vela noſtris fletibꝰ abluantꝰ: veſtiſq̄

tendat: vt ſine macl'a ⁊ ruga
inueniat. Quātūlibet mare
ſeuiat: ventꝰ incūbat: inter
fluctus nauis iſta turbetur:
tñ non mergat. Tu. Scđm
mattheum. Cap̄. vbi ſupra.
In illo tpe: Juſſit ieſꝰ
diſcipulos ſuos aſcen
dere in naviculā: ⁊ precede=
re eū trās fretū donec dimit
teret turbas. Et dimiſſa tur
ba aſcendit in montē ſolus
orare. Veſpere aūt facto: ſo
lus erat ibi. Nauicula aūt ī
medio mari iactabat̃ flucti=
bus. Erat eñ illis contrari
us ventus. Quarta aūt vigi
lia noctis venit ad eos: am=
bulans ſupra mare. Et vidē
tes eū ſupra mare ambulā=
tē turbati ſūt: dicētes q2 fā=
taſma eſt. Et pre timore cla
mauer̃t. Statimq3 ieſus lo=
cutꝰ eſt eis dicēs. Habete fi
duciā. Ego ſū: nolite timere
Reſpōdēs aūt petrus dixit
Dñe: ſi tu es iube me venire
ad te ſup aquas: At ipe ait.
Veni. Et deſcēdēs petrus
de nauicula ambulauit ſup
aquas: vt veniret ad ieſum.
Vidēs xo ventū validū timu=
it. Et cū cepiſſet mergi: cla=
mauit dicēs: Dñe: ſaluū me
fac. Et ꝯtinuo ieſꝰ extēdēs
manū apprehendit eū: et ait
illi. Modice fidei: quare du=
bitaſti? Et cū aſcendiſſet in
naviculā: ceſſauit vētꝰ. Qui
aūt ī nauicula erāt: venerūt
⁊ adorauer̃t eū dicētes. Ve=
re filiꝰ dei es. Amē. Orō vt ſ
ſ̄tra oct. Ad l'. hyꝰ. O lue bi
ue. Sit trinitati. fo. lxvj. Ad
bñꝰ ā. Petrꝰ apl's. Poſt Bñ
dicamꝰ. Cōme. d' viſita. In
ij. veſ. ſup p̄os. ⁊ ad mag. ān.
vt ī p̄mis veſ. diei ſctē. hyꝰ.
O lue bine. Sit trinitati. fo.
lxvj. Reliq̄ d' cōi apo. ¶ Ky=
liani ⁊ ſocioꝝ eiꝰ m̄. Cōme.
¶ In oct. viſita. btē marie.
Ad veſ. ſup p̄os. ā. Ecce tu
pulchra. cū reſ'. Reliq̄ oīa vt
ī die ſctō exceptis lectio. l'. ſ
Ex homel'. vene. bede pbr̄i
ſup euāge. Exurgēs maria.

Ait q̄ maria. Ma=
gnificat aīa mea
dñm: et exultauit
ſpūs meꝰ in deo ſa
lutari meo ⁊c̄. Quibus pro
fecto verbis p̄mo dona ſi=
bi ſpecialit̃ conceſſa confite
tur: deīde generalia dei be=
neficia: quibꝰ generi huma=
no in eternū ꝯſulere nō deſi=
ſtit enumerat. ¶ Eius autē
aīa dñm magnificat: q̄ oēs
interioris hoīs ſui affectus
diuinis laudibus ac ſeruiti
is mancipat: q̄ obſeruantia

preceptorũ dei ſemp eiꝰ po
tentiã maieſtatis ſe cogita=
re demonſtrat. Tu. Lec. ij.
EJus ſpũs in deo ſalu=
tari ſuo exultat: quez
nil in terrenis libet: nulla ca
ducarũ rerũ affluentia emol
lit: nulla aduerſitas frãgit:
ſed ſola illiꝰ a quo ſalus ſpe
rat etna: ſui ↄditoris memo
ria delectat. ¶ Que cũ omi
bus pfectis v̄ba recte ↄue=
niãt: maxie tñ ea btãm dei
genitricẽ pferre decebat: q̃
meriti priuilegio ſingularis
ſpiritali ipſius dilectione fla
grabat: cuius corporali con
ceptiõe gaudebat. L. iij
QUe iure i ieſu id eſt ſa
lutari ſuo ſpãli pre ce
teris ſanctis gaudio potuit
exultare: quia quez ppetue
ſalutis auctorẽ nouerat tũc
ipm tẽporali ortu de ſua car
ne naſciturum eſſe ſciebat:
quatenus in vna eadẽq per
ſona veraciter ſuꝰ et filius eſ=
ſet et dñs. ¶ Que ſeq̃ntibꝰ
quoq verbis q̃ vilia de ſeip
ſa ſenſerit edocet: et q oẽ q̃c
quid boni meriti habuit hoc
ſupna gr̃a largiente: pcepe
rit dicẽs. Quia reſpexit hu=
militatẽ ancille ſue: ecce eni
ex hoc btãm me dicent oẽs
generationes. Lectio. iiij.

HUmilẽ quippe xp̄i an
cillã ſuo iudicio ſe fu
iſſe demonſtrat ſed reſpectu
gr̃e celeſtis repẽte ſublima
tã pnunciat: atq intãtũ glo=
rificatã: vt ſua btitudo preci=
pua merito cunctarũ genti=
um voce memoret. Addidit
etiaz adhuc diuine pietatis
munera: q̃ mirabiliter acce=
pit: digna gratiarum actiõe
collaudãs. Quia fecit mihi
magna q̃ potẽs ẽ: et ſctm̃ no
men eius. Tu autem. Lc. v.
NIhil ergo ſuis meri=
tis tribuit: q̃ totaz ſu=
am magnitudinẽ ad illiꝰ do=
nũ refert: q̃ eſſentialiter po=
tens et magnꝰ exiſtens: fide
les ſuos de paruis atq infir
mis: fortes facere cõſueuit
et magnos. Bñ aũt addidit
z ſctm̃ nomẽ eiꝰ: vt admone
ret audientes: immo oẽs ad
quos verba eiꝰ puenirent in
ſtrueret / ad fidẽ z inuocatio
nẽ eiuſdez nomis aduolare:
q̃tenꝰ z ipi ſctitat eterne ac ſa
lut vere poſſẽt eẽ pticipes:
iuxta illd ppheticũ. Et erit:
ois q̃ inuocauerit nomẽ dñi
ſaluꝰ erit. Ipm em̃ eſt nomẽ
de q̃ ſupra ait: exultauit ſpũs
meꝰ i deo ſalutari meo. L. vj.
VIde z adhuc aptius
addidit. Et mia eiꝰ i

ꝓgenies et ꝓgenies: timēti-
bus eū. Progenies aūt ꝛ ꝓ-
genies vł vtriusq₃ ppłi iudei
videlicet ꝛ gētilis appellat:
vel certe ꝑ orbē oīū nationū
quas in xp̄o credituras esse
preuidebat: q2 ſicut petrꝰ ait
nō ē ꝑſonaꝝ acceptor deꝰ: ſ₃
in oī gēte q̄ timet deū ꝛ opaꝛ
iuſtitiā: acceptꝰ ē illi. Lc. vij.
COncinit aūt his btē
marie v̾bꝫ ipiꝰ dñi ſer-
mo: quo nō tm̄ mirez q̄ ſe cor
poralit̾ gn̄are meruit: ſed et
oēs q̇ ſua precepta ſuarent
btōs eſſe ꝓnūciauit. Cū eni
docente illo ppłm q̊dā loco
ꝛ miracula faciente oēs eiꝰ
ſapiētiā ꝛ v̾tutes mirarent̾:
extollēs vocē q̄dā mulier di
xit illi. Btūs vent̾ q̇ te porta
uit: ꝛ vbera q̄ ſuxiſti. Lc. viij.
AT ille teſtimoniū ve-
ritatis prolatū liber
accipiens ꝯtinuo rn̄dit/ btī
q̇ audiunt verbū dei ꝛ cuſto
diūt illđ: vt ipa quoq₃ muli-
er/ imo vniuerſe q̇ audiebāt
ſe btōs fore ꝯſiderēt: ſi diui-
nis vellēt obtēperare māda
tis. Acſi apte dicat. Quā-
uis ſingulare btitudīs ꝑuile
giū habeat q̄ filiū dei incar
natū v̾go ivℓo geſtare pare-
re ac nutrire digna extitit:
precipuū tn̄ in eadē vita ꝑ-
petuū btitudinis locū/ ꝛ ipſi
ſūt habituri: q̇ eiꝰ fidē ac di-
lectionē caſto ī corꝑe ꝯcipi-
unt: q̇ ſedula ī mēte p̄cepto
rū eiꝰ mēoriā portāt: q̇ hanc
ꝛ in mēte ꝓximoꝝ ſollerti ex
hortatione nutrire ſatagūt.
Lctō. ix. Lectio ſcti euāge-
lij: ſcđm lucam. Capitulo. j.
IN il. tpe: Exurgēs ma
ria abijt ī mōtana cū
feſtinatiōe ī ciuitate iuda: ꝛ
intrauit in domū zacharie/
ꝛ ſalutauit elizabeth. Et reℓ.
Ex ꝯmē. b. am. ep̄i: de ea. R.
Sit in ſingulis marie aīa
vt magnificet dn̄z: ſit ī ſingu
lis ſpūs marie/ vt exultet in
deo. Si ſcđm carnē vna mat̾
eſt xp̄i: ſcđm fidem tn̄ omni
um fructꝰ eſt xp̄us. Oīs eni
aīa accipit dei v̾bū: ſi tn̄ im
maculata ꝛ īmunis a vitijs/
intemerato caſtimoniam pu
dore cuſtodiat. Quecunq₃
igit̾ talis aīa eē potuerit ma
gnificat dn̄m: ſicut aīa ma-
rie magnificauit dn̄m: et ex-
ultauit ſpūs eiꝰ in deo ſalu-
tari. ¶ Magnificatur enim
dn̄s ſicut alibi legit̾/ magni
ficate dn̄m mecū: non quo
dn̄o aliq̇d humana voce poſ
ſit adiungi: ſed quia magni
ficatur in nobis. Imago eni
dei chriſtus eſt: et ideo ſi q̇d

iuſtum religioſumqꝫ fecerit
aīa⁊ illam imaginem dei ad
cuius ſimilitudinē eſt crea=
ta magnificat. Et ideo duꝫ
magnificat eā⁊ magnitudis
eiꝰ quadā participatiōe ſub=
limiori: fit vt illam imaginē
ſplendido quodā bonoꝝ co=
lore factoꝝ/ ⁊ quadā emula
tione virtutis in ſe videatur
exprimere. Tu. Lectio. x.

Magnificat autē aīa
marie dn̄m/ ⁊ exultat
ſpūs eius in deo⁊ eo ꝙ ⁊ aīa
⁊ ſpū prī filioqꝫ deuota vnū
deū ex quo oīa/ ⁊ vnum dn̄m
per quē oīa pio veneret affe
ctu. Sequit marie quo pſo=
na melior⁊ eo prophetia ple
nior. ¶ Nec ociosū videt ꝙ
ante iohēm elizabeth ꝓphe
tat ⁊ maria an̄ dn̄m gn̄atio=
nē. Serpūt enī iā tēptamen
ta ſalutis humane. Nā ſicut
pctm̄ a mulieribus cepit ita
etiā bona a mulieribꝰ incho
ant⁊ vt femina quoqꝫ mulie
bria opa deponētes infirmi
tati renunciēt: ⁊ aīa q̄ nō ha
bet ſexum/ vt maria q̄ neſcit
errorem religioſo imitet ſtu
dio caſtitatem. Lectio. xi.

Manſit aūt maria cum
illa menſibus tribꝰ⁊ ⁊
reuerſa eſt i domū ſuā. Bn̄
inducit ſancta maria ⁊ exhi
buiſſe officiū⁊ ⁊ myſticū nūe=
rū cuſtodiſſe. Nō enī ſola fa
miliaritatis eſt cauſa ꝙ diu
māſit⁊ ſꝫ etiā tāti vatꝭ ꝓfectꝰ
Nā ſi i prio ingreſſu tantꝰ ꝓ=
fectꝰ extitit/ vt ad ſalutatio
nē marie exultaret infās in
vtero/ repleret ſpūſctō mat
infantis⁊ quātū putamꝰ vſu
tanti tpis addidiſſe ſctē ma
rie preſentiā⁊ Tu. Lctō. xij.

Manſit aūt cū illa mē=
ſibꝰ tribꝰ. Itaqꝫ quaſi
bonꝰ athleta exercebat⁊ vn=
gebat in vtero mr̄is ꝓphe=
ta. Ampliſſimo enī certamī
ni eiꝰ xp̄tus parabat. Deniqꝫ
tamdiu manſit maria⁊ quā=
diu elizabeth pariendi tp̄s
impleret. Qđ ſi diligent ad
uertas⁊ inuenies hoc nuſꝙ
poſitū niſi i generatiōe iuſto
ruꝫ. Deniqꝫ ipleti ſunt dies
vt pareret maria⁊ ipletū eſt
tp̄s vt pareret elizabeth: im
pletū eſt vite tp̄s cū ſcti viri
ex hoc vite curriculo demi=
grarēt. Plenitudinē iuſti vi=
ta habet⁊ iānes ſunt aūt di=
es impiorum. Tu. Euāge. ⁊
orō vt in die ſctō/ cuꝫ reliqs
¶ Septem fratrum marty.
Rōme. Orō. Preſtaqs ops
vt i cōi de mar. ad. vj. f. xiiij.
¶ In ꝯme. ſctiſſimi prīs nr̄i
dn̄dicti. Ad. j. veſ. ſup pos ā

Cognouit eum dñs. cū reſ. vtā de cōi vni⁹ ↄfeſ. pō. in .ij. vš. f. xxviij. cḣ. Dilect⁹ deo. vt in cōi. f. xxviij. Re. Sctūs benedict⁹. vt infra. iiij. hy⁹. Jeſu corona celſior. fo. lxvj. Et nota ꝙ omittitur verſus. Anni recurſo. V⁹. Os iuſti. vtā. Ad magnificat Añā. Sanctiſſime ↄfeſſor dñi monachorum pater ꝛ dux benedicte intercede pro noſtra omniumq; ſalute. Oratio.

Interceſſio nos q̄s dñe beati bñdicti abbatis ↄmēdet: vt qđ nr̄is meritis nō valem⁹/ei⁹ p̄rōcinio aſſequamur. Et far p d. ¶ Inui. Juſt⁹ florebit i domo dñi plātat⁹. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ in ei⁹ ſacra ſolēnitate. p. Uēite. hy⁹. Te xp̄e rex piiſ. f. lxvij. In .j. noc. ā. Fuit vir vite venerabilis gr̄a bñdictus ꝛ noie p. j. Btūs vir. fo. j. ā. Ab ip̄o pueritie ſue tp̄e cor gerens ſenile/etatē morib⁹ trāſiens nulli animū dedit voluptati p. ij. Quare fre. fo. j. ā. Dū in hac terra eſſet quo tp̄aliter libere vti potuiſſet/ iā quaſi aridū mundū cū flore deſpexit. ps. iiij. Cū iuoca. fo. j. ā. Nurſie p̄uincie exortus/rome liberalib⁹ litterarū ſtudijs tradit⁹ a parentib⁹ fuit. ps. v. Uerba mea. fo. j. ā. Relicta domo rebuſq; p̄ris ſoli deo placere cupiēs ſctē conuerſatiōis habitū queſiuit. ps. viij Dñe dñs. f. ij. ā. Receſſit igit̄ ſciēter neſci⁹ ꝛ ſapiēter indoct⁹. p. x. In dño. fo. iij. V. Juſtū deduxit dñs per vias. Re. j. Fuit vir vite venerabilis gr̄a bñdict⁹ et noie/ab ip̄o pueritie tp̄e cor gerens ſenile. Etatez quip pe moribus tranſiens nulli animum voluptati dedit. V. Receſſit igitur ſcienter neſci⁹ ꝛ ſapiēter indoct⁹. Eta. Re. ij. Btūs bñdictus famulus domini magnū fecit miraculū/fudit preces ad dominum. Et reſolidauit confractum capiſterium. Verſus. Benedictus puer cum nutricem ſuam flere conſpiceret eius dolori compaſſ⁹ eſt Et reſolidauit cōfra. Re. iij. Inito conſilio venenū vino miſcuere/quo oblato ex more ad benedicēdū patri/ vir dei ſignum crucis edidit/et vas peſtiferi potus ita confractum eſt. Ac ſi lapidē p ſigno dediſſet. V⁹. Intellexit protinus vir dei quia potū mortis habuerat quod portare non potuit ſignum vite

Acſi la. ℟. iiij. Sanctus be
nedictus plꝰ appetijt mala
mūdi ꝓpeti ꝙ laudes. Ma=
lens pꝛo deo laboꝛibus fati
gari: ꝙ vite huius fauoꝛibꝰ
extolli. ℣. Diuina nāqꝫ p̄uen
tus gratia magis ac magis
ad ſupna animo ſuſpirabat.
Malens p. ¶ In. ij. noc. ān.
Hic itaqꝫ cum iam relictis
litterarū ſtudijs petere de
ſerta decreuiſſet nutrix que
hunc artiꝰ amabat ſecuta eſt
p̄. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ā. Pꝛe
dicta nutrix illiꝰ ad purgan
dū triticū a vicinis mulieri=
bus pꝛeſtari ſibi capiſteriū
petijt/quod caſu accidente
fractū eſt. p̄. xx. Dñe in vir.
fo. vj. ā. Cōpaſſꝰ nutrici oꝛa
tionem fudit bñdictus pu=
er/ cū lachꝛymis capiſteri
um reparauit. p̄s. xxiij. Dñi
eſt ter. fo. vij. ā. Bñdictꝰ dei
famulus magnū fecit mira
culū fudit pꝛeces ad dñm ꝛ
reiūxit capiſteriū. p̄. xxxiij.
Bñdicam. fol. xj. ā. Qui dū
eremum ꝑgeret romanꝰ mo
nachus obuiauit/eiꝰ cū deſi
derium cognouiſſet et ſecre
tum tenuit ꝛ adiutoꝛiū īpē=
dit. p̄. lxiiij. Te decet. f. xxj.
ān. Cūqꝫ ī ſpecu poſito ſum
mitti panē diabolus conſpi
ceret/ iactauit lapidē ꝛ tinti
nabulum fregit. p̄s. xcj. Bo
nū ē cō. fo. xxxij. ℣. Amauit
eū dñs. ℟. v. Dñe nō aſpici
as peccata mea/ſed fidē hu=
ius hoīs q̇ rogat reſuſcitari
filiū ſuū/ꝛ redde in hoc coꝛ=
puſculo aīam quā retuliſti: ꝛ
ꝯpleta orōne reuixit. Et ſa
nū reddidit patri ſuo. ℣. Et
regrediente aīa coꝛpuſculū
oē contremuit: ꝛ ſub oculis
oīm q̇ aderāt viuꝰ apparuit.
Et ſa. ℟. vj. Cūqꝫ ſanctus
benedictus in cella conſiſte
ret eleuatis ſurſū oculis vi
dit ſoꝛoꝛis ſue animā de coꝛ=
poꝛe eiꝰ egreſſā. In colūbe
ſpecie celi ſecreta penetra=
re. ℣. Qui tāte eiꝰ glīe ꝯgau
dens oīpotēti deo gratias
reddidit/eiuſqꝫ obitum fra=
tribus denūciauit/ ꝛ ꝙ eius
animam vidit. In co. ℟. vij.
In tempeſte noctis hoꝛa vir
dei inſtans vigilijs aſſidue
oꝛatiōis velut ſub vno ſolis
radio. Oēm mūdū collectū
ꝯſpexit. ℣. Uidēti enī crea=
toꝛē anguſta eſt oīs creatu=
ra. Oēm. ℟. viij. Pater ſan=
ctꝰ dū intentam oculoꝝ aciē ī
ſplēdoꝛe choruſce lucis ha=
bere videret vidit germani
animā capuani epi. In ſpe=
ra ignea in celū deferri. ℣.
Factūqꝫ eſt et reuerētiſſimū

virũ germanuz epiſcopũ is qui miſſ⁹ fuerat iã defunctũ reperit. In. ℂ In. iij. noc. ã. Sãctimonialis aũt femina cũ negãtis v̾ba audiſſet ora tionẽ fudit/ ⁊ inundatio plu uie erupit. Cañ. Beat⁹ vir. fo. lviij. ℣. Magna eſt gl̾ia. ℟. ix. Eodẽ vero anno q̃ de hac vita erat exitur⁹/ q̃buſ dã diſcipulis ſecũ ꝯuerſan tibus q̃buſdã longe manen tibus. Sanctiſſimi ſui obit⁹ denunciauit diẽ. ℣. Preſenti bus indicẽs vt audita ꝑ ſilẽ tiũ tegerent/ abſentib⁹ indi cans quale eis ſignũ fieret/ qñ ei⁹ anima de corpore exi ret. Sctiſſimi. ℟. x. Sexto nãq; die portari ſe in orato rium a diſcipulis fecit/ ibiq; exitũ ſuũ dñicis ſacramẽtis muniuit. Atq; inter diſcipu loꝝ man⁹ expirauit. ℣. Ere ctis in celũ manib⁹ ſtetit/ et vltimum ſpm̃ inter v̾ba ora tionis efflauit. Atq;. ℟. xj. Via recta orientis tramite ab eius cella in celum vſq; tendebat cui venerando ha bitu vir deſuper clarus aſſi ſtens cuius eſſet via quã cer nerent inquiſiuit. Illi aũt ſe neſcire profeſſi ſũt. ℣⁹. Qui bus ipſe ait: hec eſt via qua dilectus domini benedict⁹ aſcendit. Illi. ℟. xij. O bea ti viri benedicti ſancta pre conia/ o ineſtimabilis dile ctio charitatis. Qui dum ſe culi pompã cõtempſit eter ne vite coniunct⁹ eſt. ℣. Cui viuere xp̃s fuit ⁊ mori lucrũ Qui. Lectio .j. Ex libro. ij. dialog. bti gregorij pape.

Quodam tp̃e ſeruand⁹ diaconus atq; abbas ei⁹ monaſterij q̃d in cãpanie partib⁹ a liberio quõdã pa tricio fuerat ꝯſtructum/ ad btm̃ bñdictũ viſitatiõis gr̃a ex more ꝯuenerat. Ei⁹ quip pe monaſteriũ freq̃ntabat: vt q2 iſdẽ quoq; vir doctrine gr̃e celeſtis iſfluebat/ dulcia ſibi inuicẽ vite verba trãſfun derent: ⁊ ſuauẽ cibũ celeſtis p̃rie/ q2 adhuc ꝑfecte gau dendo nõ poterãt/ ſaltẽ ſuſ pirando guſtarẽt. ℂ Cũ v̾o iã hora q̃etis exigeret: i cu ius turris ſupiorib⁹ ſe vene rabilis bñdict⁹: i eiuſdẽ q̃q; inferiorib⁹ ſe ſeruand⁹ diaco n⁹ collocauit. Quo videlicet in loco inferiora ſupioribus paru⁹ ꝯtinuabat aſcẽſ⁹. Añ eãdẽ v̾o turri largi⁹ erat ha bitaculũ: in q̃ vtriuſq; diſci puli q̃eſcebãt. Tu. Lctõ. ij. Quanq; vir dñi benedi ctus adhuc q̃eſcenti⁹

bus fratrib⁹ inſtās vigilijs/
nocturne orōnis tpa puenıſ
ſet: ad feneſtrā ſtās et oīpo
tētē deū depcās/ ſubito ī tē
peſte noctis hora reſpiciēs
vidit fuſam lucem deſuper
cunctas noctis tenebras ef
fugaſſe: tantoq; ſplendore
clareſcere vt diem vinceret
lux illa que inter tenebras
radiaſſet. ¶ Mira aūt val-
de res in hac ſpeculatiōe ſe
cuta eſt: quia ſicut ipſe poſt
enarrauit oīs etiā mundus
velut ſub vno ſolis radio col
lectus ante ei⁹ oculos addu
ct⁹ eſt. Qui venerabilis pa
ter dum intentam oculorū
aciē in hoc ſplendore choru
ſce lucis infigeret: vidit ger
mani capuani epī animā in
ſpera ignea ab angelis ī ce-
lum deferri. Tu. Lectio. iij.

Tunc tāti ſibi teſtē ad-
hibere volēs miracu-
li: ſeruādū diaconē iterato
bis terq; eius noīe cum cla-
moris magnitudine vocauit
Cūq; ille fuiſſet inſolito tā-
ti viri clamore turbat⁹: aſcē
dit/ reſpexit: partēq; iam lu
cis exiguā vidit. Cui tn̄ hoc
obſtupeſcenti miraculū: vir
dei per ordinē q̄ fuerant ge
ſta narrauit. ¶ Statimq; in
caſſinū caſtrū religioſo viro
theoprobo mandauit: vt ad
capuanam vrbē ſub eadē no
cte trāſmitteret: et quid de
germano epō ageret agno-
ſceret et indicaret. Factūq;
eſt ⁊ reuerētiſſimū virū ger
manū epm̄ is qui miſſus fue
rat iam defunctū repperit:
et requirēs ſubtiliter agno-
uit eodē momēto fuiſſe illi-
us obitum: quo vir dn̄i eius
cognouit aſcēſum. Lco. iiij.

Petrus. Mira res val-
de: ⁊ vehemēter ſtupē
da. Sed hoc qđ dictū eſt/ q:
ante oculos ipius quaſi ſub
vno ſolis radio collect⁹ oīs
mūd⁹ adduct⁹ eſt: ſicut nūq̄
exptus ſū/ ita nec coniicere
ſcio/ q̄ nā ordine id fieri pōt:
vt mūdus oīs ab vno hoīe vi
deat. ¶ Gregori⁹ fixum tene
petre qđ loquor q: aīe vidē-
ti creatorē anguſta eſt oīmis
creatura. Quālibet et ei pa
rum de luce creatoris aſpe-
xit: breue ei fit oē qđ creatū
eſt: q: ipſa luce viſionis inti-
me mentis laxat ſinus: tm̄q;
expandit in deo: vt ſuperior
exiſtat mundo: fit vero ipſa
vidētis aīa etiā ſup ſemetip
ſam. Cūq; ī dei lumine rapi
tur ſup ſe ī interioribus am
pliatur: ⁊ dum ſe ſub ſe con
ſpicit exaltata: comprehēdit

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ꝙ breue ſit quod comprehē
dere non poterat humiliata
Tu autem. Lectio quinta.

VIr ergo dei q̄ intuēs
globū igneum/ange=
los quoq; ad celū redeūtes
videbat: hec pculdubio cer
nere nō niſi i dei lumīe pote
rat. Quid itaq; mirū ſi mun
dū añ collectū vidit: q̇ ſub=
leuatꝰ in mentis lumīe extra
mundū fuit: Qđ autē colle
ctus mūdꝰ añ eiꝰ oculos dici
tur: nō celū ⁊ t̄ra ↄtracta eſt
ſed vidētis animꝰ dilatatꝰ: q̇
in deo raptꝰ ſine difficulta=
te videre potuit oē qđ infra
deū eſt. In illa ergo luce q̄
exterioribꝰ oculis fulſit lux i
terior i mēte fuit: q̄ vidētis
aīm quia ad ſupiora rapuit
ei ꝙ anguſta eſſent oīa infe=
riora mōſtrauit. Tu. Lcō. vj

PEtrꝰ. Uideor mihi vti
liter non intellexiſſe
que dixeras: qñ ex tardita=
te mea tātū creuit expoſitio
tua. Sed q̄ hec liquido ſen
ſibus meis infudiſti: q̄ſo vt
ad narrationis ordinē rede
as Gregoriꝰ. Libet petre ad
huc de hoc venerabili patre
multa narrare: ſ; q̄dā eiꝰ ſtu
dioſe ꝑtereo: q̄ ad alioꝝ ge
ſta euolnēda feſtio. Hoc au
tē nolo te lateat: ꝙ vir dñi
inter tot miracula quibus ī
mundo claruit: doctrine q̊q;
v̄bo non mediocriter fulſit.
Nam ſcripſit monachorum
regulā: diſcretione p̄cipuā/
ſermone luculētam. Cuiꝰ ſi
quis velit ſubtiliꝰ mores vi=
tāq; cognoſcere / poteſt i ea
dem inſtitutiōe regule/ oēs
magiſterij illius actꝰ inue=
nire: quia ſanctus vir nullo
modo potuit aliter docere/
ꝙ vixit. Tu aūt. Lectio. vij.

QUodē vero anno q̊ de
hac vita exiturꝰ erat
q̄buſdā diſcipulis ſecū con=
uerſantibꝰ q̄buſdā lōge ma=
nētibus/ ſctiſſimi ſui obitus
denūciauit diē: pñtibus idē
cens vt audita p ſilentiū te=
gerent: abſentibus indicās
qđ vel quale eis ſignū fieret
qñ eiꝰ aīa de corpore exiret
Ante ſextū v̄o ſui exitꝰ diē
aperiri ſibi ſepulturā iubet
Qui mox correptꝰ febribus
acri cepit ardore fatigari.
Cūq; per ſingulos dies lā=
guor igraueſceret: ſexto die
portari ſe in oratoriū a diſci
pulis fecit. Ibi exitū ſuū do
minici corporis ⁊ ſanguinis
pceptiōe muniuit: atq; iter
diſcipulorū manus imbecil
lia mēbra ſuſtētans/ erectis
in celū manibus ſtetit: ⁊ vlti

mum ſpm̄ inter ꝟba oratio
nis efflauit. Tu. Lectio. viij
E[A] aũt die de eo duo-
b⁹ fr̄ib⁹ vni i cella cō-
moranti/alteri aũt longius
poſito reuelatio vnius atqꝫ
indiſſimilis viſiōis apparuit
Uiderunt nāqꝫ qꝛ ſtrata pal
lijs atqꝫ innũeris chořuſca
lampadibus via recto oriē-
tis tramite ab ei⁹ cella in ce-
lum vſqꝫ tēdebat: cui venerā
do habitu vir deſup clarus
aſſiſtēs: cui⁹ eſſet via quam
cernerēt inq̇ſiuit. Illi aũt ſe
neſcire ꝓfeſſi ſũt. Quib⁹ ipſe
ait. Hec eſt via: qua dilect⁹
dño celũ bñdictus aſcendit
Tũc itaqꝫ ſancti viri obituz
ſicut p̄ſentes diſcipuli vide-
rũt: ita abſētes ex ſigno qđ
eis p̄dictũ fuerat agnouerūt
Sepultus vero eſt in orato-
rio btī baptiſte iohānis: qđ
deſtructa ara apollinis ipē
ꝯſtruxit. Qui et in eo ſpecu
in quo ſub lacu pri⁹ habita-
uit: nũc vſqꝫ ſi petētiũ fides
exigat miraculis chořuſcat
Euange. Ecce nos reliqm⁹
cũ ꝯmētario hieroni. Gran-
dis fiducia. fo. xxxvj. ¶ Ad
lau. ā. Elect⁹ a fr̄ib⁹ inuitus
obtinuit ꝙ ſciens ſciuit ſe il-
lořũ moribus conuenire nō
poſſe. ps. xcij. Dñs reg. fol.
xxxij. Cap. hy⁹. ꝟ. et ořo vt s
in .j. veſ. R. breue. Magna ē
glo. in cōi. fo. xv. Ad bn⁹ ān.
Pr̄ ſctũs dñ in tantā oculoꝝ
aciē in ſplēdore chořuſce lu
cis habere videret vidit ger
mani aīam capuani epiſco-
pi in ſpera ignea ab āgelis ī
celum deferri. ¶ Ad .j. ān.
Cũqꝫ ſibi ꝯſpiceret illicita
nō licere aſſueta dolerēt re-
liq̄re conati ſũt de ei⁹ morte
tractari. ¶ Ad .iij. ān. Inito
cōſilio venenũ vino miſcue-
re: quo ablato ſignauit ſicqꝫ
cōfractũ eſt: ac ſi ꝑ ſigno la
pidē dediſſet. Cap. et ořo vt
in .j. veſ. ꝟ. Juſtum deduxit.
¶ Ad. vj. ā. Puer q̇daz par-
uulus elephātino morbo ꝑ
cuſſus: ad dei hoīem eſt ad
duct⁹: priſtina ſanitate rece
pta īcolumis remeauit ad
propria. Cap. Juſtus cor ſu
um tradet. vt in cōi. f. xxviij
ꝟ. Amauit eũ dñs. Oratio.
E[E]xcita q̄s dñe in eccle
ſia tua ſpm̄ cui beat⁹
benedict⁹ abbas ſeruiuit: vt
eodem nos replente ſtudea
mus amare quod amauit: ⁊
opere exercere quod docuit
Et fa: Per dñm. in vnī. eiuſ-
dem. ¶ Ad. ix. ā. Tantā gra
tiam ei virtus diuina contu
lerat: vt ſub vno ſolis radio

oēm mūdū collectū cōſpice-
ret. Cap. Collaudabūt mul
ti. vt in cōi. fo. xxviij. ℣ Ma
Magna eſt gloria. Oro.
Concede q̄s oṗs de⁹:
vt ad meliorē vitā beati be-
nedicti abbatis exēpla nos
ꝓuocēt: quaten⁹ cui⁹ ſolen-
nia agim⁹: etiā actus imite-
mur. Et fa⁹ꝑ d. ¶ In. ij. veſ.
ſuper p̄os prime. iiij. ān. de
primo noc. Cap. ℟. hy⁹. ℣. ꝛ
oro vt in laud. Ad mag. ān.
Orabat ſctūs bn̄dict⁹ dn̄e
nō aſpicias pctā mea: ſꝫ fidē
hui⁹ hoīs: q̇ rogat reſuſcita-
ri filiū ſuū: ꝛ ſub ocl'is oīꝫ vi-
uenteꝫ pueꝝ reddidit patri
ſuo. ¶ Margarete vir. ꝛ m̄.
Cō. ¶ Praxedis vir. Cōme.
¶ In feſto ſctē marie mag-
dalene. Ad ho. cō. Cp. cā. iij
In lectulo meo ꝑ
noctes q̄ſiui queꝫ
diligit aīa mea: q̄-
ſiui illū ꝛ nō īueni:
ſurgā et circuibo ciuitatem
ꝑ vicos et plateas: q̄rā queꝫ
diligit aīa mea. D. g. ℟. Ac
ceſſit ad pedes. vt infra. ix.
hy⁹ Jeſu xp̄e auctor. f. lxvj.
℣⁹. Adiuuabit eā. Ad mag
ā. Fidelis ſmo ꝛ oī acceptio
ne dign⁹: qꝛ xp̄s ieſus venit
ī hūc mūdū peccatores ſal-
uos facere: et q̇ naſci digna-
tus ē de maria ℣gīe: tāgi nō
dedignat⁹ eſt: de maria pec
catrice. Hec ē illa maria: cui
dimiſſa ſūt pctā multa qꝛ di
lexit multū. Hec eſt illa ma
ria q̄ reſurgētē a mortuis p̄-
ma oīm videre meruit dn̄m
nr̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ quē ꝑ nr̄is rea-
tib⁹ oret q̄s inefnū. oro. Ex-
audi nos de⁹ ſaluta. vt i cōi
nō ℣ginū. f. xlvi. ¶ Inuita.
Plorem⁹ corā dn̄o cū maria
vt veniā mereamur cū illa. ṗ.
Uenite ex. Hy⁹ Uotiua cū-
ctis. f. lxviij. Ad noc. āe p̄s.
℣. et can. vt in cōi nō ℣ginū.
Lec. j. Home. btī grē. pape
ſup euāgelio. Rogabat ieſū
q̇dā phariſe⁹ vt mādūcaret
Cogitāti mihi cū illo
de marie p̄nia: flere
magis libet q̄ aliq̇d dicere.
Cui⁹ eni vel ſaxeū pect⁹ ille
hui⁹ peccatricis lachryme
ad exēplū penitēdi nō emol
liāt? ¶ Cōſiderauit nāqꜫ q̇d
fecit: ꝛ noluit moderari q̇d
faceret. Sup cōuiuātes in-
greſſa eſt: non iuſſa venit: inť
epulas lachrymas obtulit.
Diſcite q̊ dolore ardet: q̄ fle
re et inť epulas nō erubeſcit
Tu. Rx. Soror marthe ma-
ria ſedēs ſec⁹ pedes dn̄i. Au
diebat ℣bū illi⁹. ℣. Martha
ſatagebat circa frequēs mi

niſteriũ:at maria. Alu. Lc.ij.
HAnc vero quaʒ lucas peccatricē mulieréʒ: iohēs mariā noiat:illaʒ mariam eſſe credim⁹: de q̄ marcus ſeptem demonia eiecta fuiſſe teſtat̃. Et q̄d p ſepteʒ demonia: niſi vniuerſa vicia deſignant̃. ¶ Qꝛ eni ſepteʒ dieb⁹ oē tp̄s cōpꝛehendit̃: recte ſeptenario numero vniuerſitas deſignat̃. Septē ḡ demonia habuit: que vniuerſis vicijs plena fuit. Tu. ℟. Martha ſtetit et ait: dñe nō ē tibi cure: ꝙ ſoroꝛ mea maria reliq̄t me ſolā Miniſtrare. ℣. Dic ergo illi vt me adiuuet. Miniſtrare. Lc.iij.
SEd ecce qꝛ turpitudinis ſue maculas aſpexit lauāda ad fontē mīe cucurrit. Cōuiuātes nō erubuit: nā qꝛ ſemetipā graviter erubeſcebat int⁹: nihil eē credidit qđ verecūdaret̃ foꝛis. ¶ Quid igit̃ miramur f̃res: mariā venietē an dñm ſuſcipientē: Suſcipiētē dicā: an trahentē: Sed meli⁹ trahētē et ſuſcipientē: qꝛ nimiruʒ ipſe eā p miam traxit intus: qui p māſuetudinē ſuſcepit foꝛis. ℟. Maria vt ieſū adeſſe audiuit: cito ſurgit et Ad eū venit. ℣. In illo loco vbi occurrerat ei martha maria Ad eū venit. Lectio quarta.
SEd iā textuʒ euāgelij pcurrētes: ipꝫ q̊q꜡ oꝛdinē quo venerat ſanāda videamus. Attulit alabaſtrū vngenti: et ſtans retro ſec⁹ pedes ieſu: lachꝛymis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis ſui tergebat: et oſculabat̃ pedes ei⁹: et vngento vngebat. ¶ Liquet f̃res: ꝙ illicitis actibus pri⁹ mulier intēta vngentū ſibi pro odore ſue carnis adhibuit. Qđ ergo turpit̃ ſibi exhibuerat: hoc iam deo laudabilit̃ offerebat. ℟. Cū veniſſet maria vbi erat ieſus: vidēs eū cecidit Ad pedes ei⁹. ℣. Sicut pctōꝛ ū veniā ſic f̃ri ſuo obtinuit vitā. Ad pe. Lectio.v.
OCulis t̃rena cōcupieſcerat: ſʒ hos p p̄ſentiam cōterēs flebat. Capillos ad ꝯpoſitionē vult⁹ exhibuerat: ſʒ iā capillis lachꝛymas tergebat. Oꝛe ſupba dixerat: ſed pedes dñi oſculās: hoc in redēptoꝛis ſui veſtigia figebat. Quod ergo i ſe habuit oblectamēta: tot de ſe īuenit olocauſta. Conuertit ad ꝟtutū numeꝝ: numerū criminū: vt totū ſuiret deo i penitētia: q̄cq̄d ex ſe deū cōtē-

ꝑſerat ĩ culpa. Sȝ hoc pha-
riſeus intuēs deſpicit: et nō
ſolū venietē peccatricē mu-
lierē: ſed etiā ſuſcipietē dñȝ:
rephēdit dicēs ītra ſe. Hic
ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq̄ꝫ q̄
et qualis eſt mulier q̄ tāgit
euȝ: q꞉ peccatrix eſt. Tu. ℞.
Dū eſſet dñs ĩ bethania ĩ do
mo ſimonis leproſi acceſſit
ad eū mulier habēs alaba-
ſtrū vngēti ꝑcioſi Et domus
impleta eſt ex odore vngen-
ti. ℣. Et fracto alabaſtro ef-
fudit ſup caput ei9. Et. Lc. vi.
Ecce phariſe9 veracit
apud ſe ſupb9 et falla
citer iuſtus egrā rephendit
de egritudine: et medicū de
ſubuētiōe: q̄ ipe quoq̄ꝫ et de
elatiōis vulnere egrotabat
ꝛ ignorabat. Inter duos au
tē egros medic9 aderat: ſed
vn9 eger ĩ febre integrū ſēſū
tenebat: alt̃ vo in febre car-
nis et ſenſ9 ꝑdiderat mentis
Illa quippe flebat qđ fece-
rat: phariſe9 aūt de falſa iu-
ſtitia elat9: vim ſue valitudi
nis exaggerabat. In egritu
dine ergo et ſenſum ꝑdide-
rat: q꞉ hoc ipm quoq̄ꝫ ꝙ a ſa
lute lōge eſſet ignorabat. ℞.
Dixit ieſ9 diſcipulis ſuis q̄d
moleſti eſtis huic mulieri?
Op9 bonū opata ē ĩ me. ℣.
Quod habuit hoc fecit pre-
uenit vngere corpus meuȝ ĩ
ſepulturā. Opus. Lect. vij.
Sed int̃ hec nos gemi-
tus cogit q̄ſdā nr̃i or-
dinis ītueri: q̄ ſacerdotali of
ficio prediti: ſi q̄d fortaſſe iu
ſte: exteri9 vel tenuit egerint
ꝓtin9 ſubditos deſpiciunt: ꝛ
peccatores quoſq̄ꝫ in plebe
poſitos dedignāt̃: eiſq̄ꝫ ꝯpa
ti culpā ſuā ꝯfitētib9 nolūt:
et velut pharifei more a pec
catrice muliere tangi deſpi-
ciūt. Que profecto mulier ſi
ad phariſei pedes veniſſet:
nimiꝝ calcib9 repulſa diſce-
deret. Inq̄nari enī ſe alieno
pctō crederet. Sȝ q꞉ hūc ve
ra iuſtitia ſua nō replebat̃
de alieno vulnere egrotabat
Tu. ℞. Ubicūq̄ꝫ predicatuȝ
fuerit euāgeliū iſtud. In vni
uerſo mundo dicet̃ et ꝙ hoc
fecit in memoriā ei9. ℣. Mit
tēs hec vngentū hoc in cor-
pus meū ad ſepeliendū me
fecit. In vni. Lec. viij.
Unde neceſſe ſp eſt vt
cū pctōres quoſq̄ꝫ conſpici-
mus noſmetipſos prius in il
lorū calamitate defleam9:
q꞉ fortaſſe in ſimilib9 aut la
pſi ſum9: aut labi poſſumus
ſi lapſi nō ſum9. Et ſi cēſura
magiſterij debeat ſp virtute

diſciplinevitia pſequiꝛ: opoꝛ
tet tñ vt ſollicite diſcernam⁹
qꝛ diſtrictionē debem⁹ vici=
is: cōpaſſionē nature. Si ei
feriēd⁹ eſt peccatoꝛꝛ: nutriē=
dus eſt ꝓxim⁹. Cū vero iā p
penitētiā pcutit ipe qđ fecit:
iam nō proxim⁹ peccatoꝛ nō
eſt: qꝛ cū dei in ſe iuſtitiā cō
tra ſe dirigit hoc in ſe punit
qđ diuina iuſtitia rephēdit
Tu autē. ℟. Uenit mane ma
ria magdalena cū adhuc te
nebꝛe eſſent ad monumētū
et vidit lapidem ſublatū A
monumēto. ℣. Igne amoꝛis
accēſa ardebat deſiderio: et
recedentibus diſcipulis nō
recedebat. A mo. L. ix. Lec.
ſcti euanꝛ ſcđm lucā. Cp. vij.

In illo tpeꝛ: Rogabat
ieſū qdam phariſeus:
vt mādu caret cū illo. Et in=
greſſ⁹ domū phariſei diſcu=
buit. Et reliq. Ex home. bti
gregoꝛij pape de eadē lctō.

Quē phariſeus de falſa iu=
ſtitia pſumens: niſi iudaicū
populūꝛ: quē peccatrix mu
lier ſed ad veſtigia dñi veni=
ens et ploꝛans: niſi conuer=
ſam gentilitatem deſignat?
¶ Que cum alabaſtro ve=
nit vngentum fudit: retro ſe
cus pedes ſtetit: lachꝛymis
pedes rigauit: capillis ter=
ſit: eoſdemqꝫ quos infunde=
bat et tergebat pedes oſcu=
lari non deſijt. Nos ḡ nos il=
la mulier exp̄ſſit: ſi toto coꝛ
de poſt pctā ad dñm redea=
m⁹: ſi ei⁹ pnīe luct⁹ imitemur
Tu. Rez. Acceſſit ad pedes
ieſu peccatrix mulier maria
Et oſculata ē ⁊ lauit lachꝛy
mis: ⁊ terſit capillis: ⁊ vnxit
vnguēto. ℣. Dimiſſa ſunt ei
pctā multa qm̄ dilexit mul=
tum. Et oſculata. Lectio. x.

Quid nāqꝫ vngentoꝛ ni=
ſi opinionis bon⁹ odoꝛ
exp̄mitꝛ: Uñ et paulus dicit
Xp̄i bon⁹ odoꝛ ſum⁹ deo i oī
loco. Si igitꝛ recta opa agi=
mus quib⁹ odoꝛe bone opi=
nionis ecclīaꝫ reſpargam⁹ꝛ
qd in coꝛpe dñi niſi vnguētū
fundim⁹? ¶ Sꝫ ſec⁹ pedes
mulier ſtetit. Cōtra eni dñi
pedes ſtetim⁹ꝛ cū i pctis po
ſiti eius itineribus renitebā
mur. Sꝫ ſi ad verā penitētiā
poſt pctā ꝯuertimur: iam re
tro ſec⁹ pedes ſtam⁹ꝛ: qꝛ ei⁹
veſtigia ſeqmur: quē impu=
gnabamus. Tu. ℟. Conſi=
derauit maria qd fecit: ⁊ no
luit moderari qd faceret ſu
per ꝯuiuātes ingreſſa ē: non
iuſſa venit. Inter epulas la=
chꝛymas obtulit. ℣. Diſcite
q̊ doloꝛe ardet: q̄ flere etiā

epulas non erubeſcit. Ink.
Lachrymis pe- lc. xj.
des mulier rigauit.
Qđ nos q̃ꝫ veracit agim⁹: ſi q̃buſlibet vltimis mēbris dñi p cōpaſſionis affectū inclinemur⁹ ſi ſanctis ei⁹ in tribulatione ꝯpatimur: ſi eorū triſtitiā nr̃az putam⁹. Capillis mulier pedes quos rigauerat terſit. Capilli quippe ſupfluuꝫ corpi. Et q̃d abundās trena ſubſtantia⁹ niſi capilloꝝ ſpem tenet⁹ Que dū ad vſū neceſſitatis ſupfluit⁹ etiā abſciſa nō ſentit. Capillis ergo pedes dñi tergim⁹: qñ ſanctis ei⁹ q̃bus ex charitate cōpatimur etiaꝫ ex his q̃ nob⁹ ſupfluūt miſeremur⁹ q̃tinus ſic mens p cōpaſſionē doleat vt etiā larga manus affectū doloꝝ oſtendat. Tu. Rꝫ Qđ ſibi maria turpiter exhibuerat hoc iam deo laudabilit offerebat. Quod iſe habuit oblectamēta: tot de ſe inuenit olocauſta. Vſ⁹. Cōuertit ad numerū ꝟtutū numeꝝ viciorū. Quod. l. xij.
Rigat nāq̃ lachrymis pedes redēptoris: ſꝫ capillis ſuis nō tergit: q̃ vtcūq̃ primorū doloꝝ cōpatitur: ſed tñ eis ex his q̃ ſibi ſupfluūt nō miſeret. Plorat et nō tergit: q̃ verba quidē doloris tribuit: ſꝫ nō miſtrādo q̃ deſūt: vim doloris minime abſcidit. Oſculabat mulier pedes quos terſit. Qđ nos quoq̃ agimus: ſi ſtudioſe diligim⁹: quos ex largitate cōtinem⁹ ⁹ ne grauis nobis ſit neceſſitas ꝓximi: ne ipſa ei⁹ indigentia q̃ ſuſtentat ſit oneroſa ⁊ cum man⁹ neceſſaria tribuit: anim⁹ a dilectiōe nō torpeſcat. Tu. Rꝫ. Armilla pforata eſt leuiathan maxilla: p cuius foramen ſubtracta es o maria: adiuua ergo nos vt q̃ in illā incidim⁹ peccādo: te imitātes valeamus ſubtrahi Penitendo. Vſ⁹. Diuina mia te intueniēte nō ſolū nos i ora leuiathan irepꝫhibeat ſꝫ ab ore etiaꝫ redire ꝯcedat. Penitēdo. Sequentia ſcti euāge⁹ ſcđm lucam.
In illo (Ch. vbi ſupra tpe: Rogabat ieſuꝫ q̃dā phariſeus: vt māducaret cū illo. Et ingreſſus domuꝫ phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q̃ accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrū vngēti: ⁊ ſtans retro ſec⁹ pedes eius lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: et capillis capitis ſui terge-

bat:ꝛ oſculabaꝛ pedes ei⁹ et
vngento vngebat. Uidẽs au
tẽ phariſe⁹ q̇ vocauerat euꝫ:
ait ĩtra ſe dicẽs. Hic ſi eſſet
ꝓpheta ſciret vtiqꝫ q̄ ꝛ qua:
lis eſſet mulier q̄ tãgit euꝫ:
qꝛ peccatrix ē. Et rñdẽs ieſ⁹
dixit ad illũ. Symõ: habeo
tibi aliq̇d dicere. At ille ait.
Magr̄ dic. Duo debitores
erãt cuidã feneratori: vnus
debebat denarios q̇ngẽtos
ꝛ ali⁹ quiquagita. Nõ habẽ
tib⁹ illis vñ redderẽt: dona:
uit vtriſqꝫ. Quis ergo eum
plus diligit? Et rñdẽs ſimõ
dixit. Eſtimo qꝛ is cui plus
donauit. At ille dixit Recte
iudicaſti. Et ↄuerſ⁹ ad mu:
lierem: dixit ſymoni. Uides
hãc mulierẽ? Intraui ĩ do:
mũ tuã: aquam pedib⁹ meis
nõ dediſti. Hec aũt lachry:
mis rigauit pedes meos: et
capillis ſuis terſit. Oſculuꝫ
mihi nõ dediſti: hec autẽ ex
q̊ intraui nõ ceſſauit oſcula:
ri pedes meos. Oleo caput
meũ nõ vnxiſti: hec aũt vngẽ
to vnxit pedes meos Propt̃
q̇ꝺ dico tibi: remittũꝛ ei pec
cata multa qm̄ dilexit mul:
tũ. Cui aũt min⁹ dimittiꝛ: mi
nus diligit. Dixit aũt ad il:
lã. Remittunꝛ tibi peccata.
Et ceperũt qui ſimul accũ:
bebãt dicere ĩtra ſe. Quis ē
hic q̇ etiã peccata dimittit?
Dixit autẽ ad mulierez. Fi:
des tua te ſaluaꝫ fecit: vade
in pace. Amen. Oratio vt s.
in cõi nõ ꝟgi. f. xlvj. Ad lau.
ãn. Maria ſtabat ad monu:
mẽtũ foris plorãs: duꝫ ergo
fleret inclinauit ſe: et proſpe
xit in monumẽtum. ps. xcij.
Dñs regnauit. f. xxxij. Cap.
hy⁹. ℣. et oro vt in. j. veſ. R.
viij. Audi filia. Ad bñ⁹ ãn.
Dicit ei ieſ⁹/maria: cõuerſa
illa dixit ei raboni q̇ꝺ diciꝛ
magiſter: dicit ei ieſ⁹ noli me
tãgere nõdũ enim aſcẽdi ad
p̄rem meũ. ¶ Ad. j. ã. Et vi:
dit duos ãgelos in albis ſe
dẽtes: vnũ ad caput et vnuꝫ
ad pedes: vbi poſituꝫ fuerat
corp⁹ ieſu. ¶ Ad. iij. ãn. Di:
cũt ei illi: mulier q̇d ploras?
dicit eis qꝛ tulerũt dñꝫ meũ
ꝛ neſcio vbi poſuer̃t eũ. Cb.
et oro. vt in. j. veſ. ℣. Diffuſa.
¶ Ad. vj. ã. Hec cũ dixiſſet
conuerſa eſt retrorſum: ꝛ vi:
dit ieſum ſtanteꝫ et non ſcie
bat quia ieſus eſt. Cap. ℣. ꝛ
oro etiã ad. ix. vt in cõi nõ vir
ginũ. ¶ Ad. ix. ã. Dicit ei ie
ſus mulier q̇d ploras? queꝫ
queris? dicit ei: dñe ſi tu ſuſ
tuliſti eũ dicito mihi vbi po
ſuiſti eum: et ego eũ tollam.

¶ In .ij. veſ. ſuper ps an.
Maria ergo vnxit pedes ie
ſu: et extersit capillis ſuis ꝛ
domus impleta eſt ex odore
vngenti. an. Dū redempto-
ris ſui maria pedes tetigit:
maculas cordis et corpis la
chrymis abluit: ꝛ cūctꝫ ſpei
ꝛ penitētie exēpla ꝯtulit. an.
Dimiſſa ſunt a dño ieſu ma-
rie magdalene peccata mul
ta qm̄ dilexit multū. a. San
cta maria magdalena q̄ xp̄z
a morte reſurgentez prima
mortaliū videre meruiſti: te
ſupplices rogamus: vt ip̄m
pro nobis rogare digneris
vt eius quā elegiſti optime
partis nos faciat eſſe parti-
cipes. Cap. R. hy⁹. v. et orō
vt i lau. Ad m̄gt an In die-
bus illis mulier q̄ erat in ci
uitate peccatrix vt cognouit
q͛ ieſus recubuiſſet i domo
ſymonis leproſi: attulit ala-
baſtrū vngenti: et ſtās retro
ſecus pedes dñi ieſu lachry
mis cepit rigare pedes ei⁹:
et capillis capitis ſui terge
bat: et oſculabat pedes eius
et vngento vngebat. ¶ Ap-
pollinaris epi et martyris.
Cōme. ¶ Jacobi apli. Ad
veſ. R. et .xij. ad matu Gre-
gez tuū paſtor eterne nō de-
ſeras: ſz p btm̄ apl'm iacobū
Perpetua defenſione cuſto
dias. V. Ut a nr̄is reatibus
abſolutos a cūctis nos q̄ꝗ
periculis. Perpetua. Oro.
Eſto dñe plebi tue
ſanctificator et cu-
ſtos: vt apl'i tui ia-
cobi munita preſi-
dijs: et ꝯuerſatione tibi pla
ceat: et ſecura deſeruiat. Et
fa⁹ Per dñz. Lectiones. Nō
vos me elegiſtis. f. vij. Euā
geliū Acceſſit ad ieſum ma
ter fi. ze. Require vt s̄ iohānis
ante portaz latinā. vj. maij.
Reliq oia vt in cōi apl'orum
¶ Eodē die xp̄oferi mar. cō
memo. ¶ Anne matris ma
rie vgi. xij. lectiones Simi-
le eſt regnū celorū ſagene.
Euan. de thezauro. cū com-
menta. bti hieronymi. The-
zaurus iſte. f. iiij. Reliq vt in
cōi de ſctā nō vgine. ¶ Pā-
thaleonis martyris Cōme.
¶ Felicis pape et martyris
Commemoratio. Oratio.
Infirmitatē nr̄az reſpi
ce op̄s de⁹ et quia pō
dus ppue actionis grauat
bti felicis martyris tui atq̄
pōtificꝫ: interceſſio glorioſa
nos ptegat. p xp̄z. ¶ Eodē
die ſimplicij fauſtini et bea
tricis mar. Cō. Oro.
Preſta q̄s dñe de⁹ nr̄

vt ſicut populus chriſtianꝰ martyrū tuorū ſimplicij fau ſtini et beatricis tꝑali ſolen nitate congaudet ita ꝑfrua tur etna: ⁊ qđ votis celebrat cōprehēdat affectu. ꝑ xp̄m.

⸿ Abdō ⁊ ſennes mar. Cō.

Deus q̇ ſctis tuis oꝝ. abdō ⁊ ſēne: ad hanc gl'iaꝫ veniēdi copioſū munꝰ grē ꝯtuliſti: da famulis tuis ſuorū veniā peccatoꝝ: vt ſā ctoꝝ tuoꝝ intercedentibꝰ meritis ab oībꝰ mereamur aduerſitatibus liberari. ꝑ xp̄ꝫ.

⸿ Petri ad vincula. oīa cp. vt in natali eiꝰ. ſcꝫ Miſit herodes. Ad veſ. R. Petrꝰ quidem ſeruabat ī carcere Oratio aūt fiebat ſine intermiſſione ab eccl'ia ad deū ꝓ eo. V. Erat petrꝰ dormiēs inter duos milites vinctꝰ cathenis duabus. Orō. hyꝰ. Jam bone. Sit trinitati. fol. lxvi. V. Nimis. Ad mgt ā. Angelꝰ dn̄i aſtitit ⁊ lumē refulſit ī habitaculo carcerꝭ: ꝑcuſſoq latere petri excitauit eū dicēs: ſurge velocit': et ceciderunt cathene de manibꝰ eius. Orō.

Deus q̇ beatū petrum apl'm a vinculis abſolutū illeſū abire feciſti nr̄oꝝ q̄s abſolue vincula pctōꝝ: ⁊ oīa mala a nobis propitiatus exclude. Et ſar. Per do. Que orō etiam dicit ad horas cōſuetas. ⸿ Eodem die Septē machab. mar. Cō. or.

Fraterna nos dn̄e martyrū tuoꝝ corona letificet q̄ ⁊ fidei nr̄e ꝑbeat incitamenta vtutū: et multiplici nos ſuffragio ꝯſolet. Per xp̄ꝫ. ⸿ Inuit. Regē regum adoremꝰ dn̄ꝫ. Qui ī celo et ī terra ꝑmū ſctō dono dedit petro ius ligādi atq ſoluēdi. P. Venite. hyꝰ. Exultet ce. f. xiij. Ad noc. ā. p̄i. cañ. V. R. et añ. ad horas vts̄ ī natali aplo'ꝝ petri et pauli. l. j. Ex actibus apoſtolorū. cap. xij.

Miſit herodes rex manus: vt affligeret q̊ſdā de eccleſia. Occidit autē iacobū fr̄em iohānis gladio Vidēs aūt q2 placeret iudeis: appoſuit apprehēdere ⁊ petrū. ⸿ Erāt aūt dies azimorū. Quē cuꝫ apꝑhēdiſſet miſit ī carcerē tradens q̄ttuor q̄ternionibꝰ militū cuſtodiēdū volēs poſt paſcha producere eum pplo. Tu. lc. ij.

Et petrꝰ q̇dē ſeruabat ī carcere: orō aūt fiebat ſine intermiſſiōe ab eccl'ia ad deū pro eo. Cū aūt ꝑducturus eū eſſet herodes: in

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ipſa nocte erat petr⁹ dormi-
ens int duos milites vinct⁹
cathenis duab⁹/ ꝛ cuſtodes
añ oſtiū cuſtodiebāt carcerē
¶ Et ecce angel⁹ dñi aſtitit
et lumē refulſit in habitacu
lo: ꝑcuſſoq̧ latere petri ex-
citauit eū dicēs. Surge ve
lociter. Et ceciderūt cathe-
ne de manib⁹ ei⁹. Tu. lcō. iij.
Dixit aūt āgel⁹ ad eū.
Precingere: ꝛ calcia
te caligas tuas. Et fecit ſic.
Dixitq̧ illi. Circūda tibi ve
ſtimētum tuū: ꝛ ſequere me
¶ Et exiēs ſeq̄bat eū: ꝛ ne-
ſciebat q: verū ē q̄d fiebat ꝑ
angelū. Eſtimabat aūt ſe vi
ſū videre. Trāſeūtes aūt pri
mā ꝛ ſecūdā cuſtodiā venerūt
ad portā ferreā q̄ ducit ad ci
uitatē: q̄ vltro apta eſt eis.
Et exeūtes ꝑ (lc. iiij.
ceſſerūt vicū vnum: ꝛ
ꝯtinuo diſceſſit āgel⁹ ab eo.
Et petr⁹ ad ſe reuerſ⁹ dixit.
Nūc ſcio vere q: miſit dñs āge
lū ſuū/ ꝛ eripuit me de mānu
herodis: ꝛ de oī expectatiōe
plebis iudeorū. ¶ Conſide
ranſq̧ venit ad domū marie
m̄ris iohānis q̄ cognoīatus
eſt marc⁹: vbi erāt multi cō
gregati ꝛ orantes. Tu. lc. v.
Pulſāte aūt eo oſtiū ia
nue: ꝓceſſit puella ad
vidēdū hoīe rode. Et vt co-
gnouit vocē petri pre gau-
dio nō aperuit ianuā: ſed in
trocurrēs nūciauit ſtare pe
trū añ ianuā. At illi dixerūt
ad eā. Inſanis. Illa aūt af
firmabat/ ſic ſe habere. Illi
autē dicebāt. Angel⁹ ei⁹ eſt.
Petrus aūt pſeuerabat pul
ſans. Tu. Lectio. vj.
Cum aūt apuiſſēt oſti-
um: viderūt eū ꝛ obſtupuerūt
Annuēs aūt eis manu vt ta
cerēt: narrauit quō dñs eū
eduxiſſet de carcere: dixitq̧
Nūciare iacobo ꝛ fratribus
hec. Et egreſſ⁹ abijt i aliū lo
cū. Factā aūt die erat nō par
ua turbatio inter milites q̄d
nā de petro factū eēt. lc. vij.
Herodes aūt cū reqſiſ
ſet eū: ꝛ nō inueniſſet:
inquiſitione facta de cuſto-
dib⁹ iuſſit eos duci. Deſcen-
dēſq̧ a iudea in ceſareā: ibi
cōmorat⁹ eſt. Erat aūt irat⁹
tyrijs ꝛ ſydonijs. At illi vna
nimes venerūt ad eū. Et ꝑ-
ſuaſo blaſto q̄ erat ſup cubi-
culū regꝫ poſtulabāt pacē:
eo q alerent regiones eorū
ab illo. Statuto aūt die he-
rodes veſtitus veſte regia ſe
dit ꝓ tribunali: ꝛ ꝯcionabat
ad eos. Populus aūt accla
mabat dei voces ꝛ nō hoīs.

Cōfeſti aūt pcuſſit eū ange
lus dñi: eo ꝙ nō dediſſet ho
norē deo: et cōſūptus a vmi
bus expirauit. Tu. Lcō. vij
Verbū aūt dñi creſce
bat et multiplicabat
Barnabas aūt ꝛ ſaulus re=
uerſi ſūt ab hieroſolymis ex
pleto miniſterio: aſſūpto io
hāne q̇ cognoiat⁹ eſt marc⁹.
Erāt aūt in eccl'ia q̄ erat an
tiochie pphete ꝛ doctores:
in q̇b⁹ barnabas et ſymon q̇
vocabat niger et luci⁹ cyre=
nēſis ꝛ manahē q̇ erat hero
dis tetrache collactaneus
et ſaulus. Miniſtrātib⁹ autē
illis dño ꝛ ieiunātib⁹: dixit
ſpūſſctūs. Segregate mihi
barnabā et ſaulū: in op⁹ q̄d
aſſūpſi eos. Tūc ieiunātes ꝛ
orātes īponētesq; eis man⁹:
dimiſerūt illos. Tu. Lcō. ix
Lcō. ſ. euā: ſm mat. cp̄. xvi.
In illo tpe. Venit ieſ⁹ i
ptes ceſaree philippi
et itrogauit diſcipulos ſu
os dicēs. Quē dicūt hoies
eē filiū hois: Et rel'. Ex cō=
mēta. bti hiero. pbri: de e. l'.
Philipp⁹ iſte eſt frat hero=
dis de quo ſupra diximꝰ te=
tracha ytureeꝛ traconitidis
regiōis: q̇ in honorē tyberij
ceſaris ceſareaz philippi q̄
nunc paneas dicit appella
uit ꝛ eſt ī puīcia fenicis: imi
tatus herodē prēz ſuū: q̇ in
honorē auguſti ceſaris ap=
pellauit ceſareā q̄ priꝰ ſtur
ris ſtratonis vocabat: et ex
noie iulie iulia dā trāſiorda
nē exſtruxit. Iſte loc⁹ eſt
ceſaree philippi vbi iorda=
nis ad radices orit libani: et
habet duos fontes: vnū no
mine ior/ ꝛ alterū noīe dan:
qui ſimul iuncti iordanis no
men efficiunt. Tu. Lctō. x.
Et itrogauit diſcipu
los ſuos dicēs. Quez
dicūt hoies eſſe filiū hois:
Non dicit quē me dicūt eſſe
hoies filiū hois: ne iactāter
de ſe q̄rere videret. Et nota
ꝙ vbicūq; ſcriptū eſt in vete
ri teſtamēto fili hois: in he=
breo poſitū ſit fili adā. Illd
quoq; q̄d in pſalmo legim⁹/
filij hoim vſq; quo graui cor
de: in hebreo dicit filij adā.
Pulchre aūt interrogat
quē dicūt hoies eſſe filiū ho
mis: qꝛ q̇ de filio hois loquū
tur hoies ſūt: q̇ vo diuinita=
tē eius itelligunt/ nō hoies
ſed dij appellant. Tu. lc. xi.
At illi dixerūt. Alij io=
hēm baptiſtā: alij he
liā/ alij vo hieremiā: aut vnū
ex pphetis. Miror quoſdaz
interptes cauſas errorꝫ inq=

rere ſingulorũ⁊ ⁊ diſputatio
nẽ lõgiſſimã texere q̃re dñs
nr̃m ieſũ xp̃m/alij iohẽm pu
tauerit/alij heliã/alij vero hie
remiã/aut vnũ ex pphetis:
cũ ſic errare potuerit ĩ heliã
aut hieremiaꝫ quõ herodes
errauit ĩ iohẽm dicẽs. Quẽ
ego decollaui iohẽm ip̃e ſur
rexit a mortuis⁊ ⁊ iõ vertutes
opãt ĩ illo. Uos ãt quẽ me eẽ
dicit⁊? Rñdẽs ſimõ petr⁹ di-
xit. Tu es xp̃s fili⁹ dei viui.
PRudẽs lector(lc. xij.
attẽde⁊ q͂ ex ſeq̃ntib⁹
textuq; ſmonis / apl'i neq̃q̃
hoies ſed dij appellant. Cũ
eni dixiſſet quẽ dicũt hoies
eſſe filiũ hois ſubiecit. Uos
aũt quẽ me eſſe dicit⁊? Illis
q² hoies ſũt humana opinã
tibus? vos q̃ dij eſtis quẽ me
eſſe dicitis? Petr⁹ ex pſona
oim aplo⁊ pfitet⁊ tu es xp̃s
fili⁹ dei viui. Deũ viuũ appel
lat ad cparationẽ ho⁊ q̃ dij
putantur ſed mortui ſunt: ſa
turnũ/iouẽ/venerẽ/cererẽ/li
be⁊/herculẽ/ ⁊ cetera ydo-
lorũ portẽta ſignificãs. Tu.
Euãg. vt s̃ in natali ei⁹. or.
Deus q̃ btm̃ petrum. vt s̃ in
primus veſ. Ad lau. capl'm.
Miſit herodes. Re⁊ Conſti-
tues. ⁊ c. li. Hy⁹ Iã bone. fo.
lxvj. V. Nimis ho. Ad bñ⁹ ã.

Quem dicũt homines eſſe
filiũ hois dixit ieſus diſcipu
lis ſuis? reſpõdens petr⁹ di
xit: tu es xp̃s fili⁹ dei viui: et
ego dico tibi q² tu es petr⁹:
⁊ ſuper hanc petrã edificabo
eccl'iaꝫ meã. Oro vt i. j. vel.
Reliq̃ vt ĩ nata. ei⁹ dẽp⁊ his
q̃ ſequunt. ¶ Ad. vj. Oro.
PResta q̃s omps deus
vt nullis nos permit
tas perturbationibus con-
cuti: quos in apoſtolice con
feſſionis petra ſolidaſti. Et
fa⁊ Per do. ¶ Ad. ix. Oro.
ADeſto dñe ſupplica-
tionib⁹ nr̃is: et ſperan
tes ĩ tua mĩa intcedẽte btõ
petro apl'o tuo celeſti ptege
benign⁹ auxilio. Et fa⁊ p d.
¶ In. ij. veſ. ſup ps. ane p²
me quattuor de primo noct.
Cap. Re. hy⁹. V⁹. et orõ vt in
lau. Ad mgt ãn Quodcũq;
ligaueris ſup terrã erit liga
tũ ⁊ in celis: ⁊ q̃dcũq; ſolue
ris ſup terrã erit ſolutũ et in
celis: dicit dñs ſymõi petro
¶ Stephani pape et mar-
tyris cõmemoratio. Oratio
DEus q̃ nos btĩ ſtepha
ni martyris tui atq;
põtificis ãnua ſolẽnitate leti
ficas: cncede ppiti⁹ vt cui⁹ na
talitia colim⁹: de eiuſdẽ etiã
ptectõe gaudeam⁹. per xp̃ꝫ

¶ In inuentiōe ſctī ſtephani protomartyris/ad horas conſuetas. Cp. Actuum. vj.

Stephanus plenus grā/ ꝛ fortitudine faciebat pdigia ꝛ ſigna magna in pplo. R. Uidebāt oēs. iij. Hy⁹. Scte dei. f. lviij. V. Iuſt⁹ vt palma florebit: Sicut cedrus libani multiplicabit. Sup māt ā. Iſte ſctūs p lege dei ſui ctauit vſqꝫ ad morte: ꝛ a vbis ipioꝝ nō timuit: fūdat⁹ ei erat ſupra firmā pe

Da nobꝫ dñe: trā. Or

Da nobꝫ dñe: qs imitari qd colim⁹ vt diſcam⁹ ꝛ iimicos diligere: qꝛ ei⁹ inuentionē celebramusq̄ nouit etiā p pſecutoribus exorare. Et fa: p d. ¶ Inuitat. Regem ptomartyris ſtephani. Uenite adoremus dñm ieſuꝫ xpm. ps. Uenite. Hy⁹. Martyr dei. fol. lxiiij. Ad duos noc. ā. p̄ V. de cōi vni⁹ mr. f. xiiij. Le. j. ex libro xxij. btī augu. epī de ciuitate dei de miraculis ſcī ſtephāi

Ad aquas tybilitanas epo afferēte preiecto martyrꝫ/glioſiſſimi ſtephāi mēoriam: veniebāt magne multitudines ꝯcurſu ꝛ occurſu. ¶ Ubi ceca mulier vt ad epꝫ portātē duceret orauit: floresq̄s ferebat dedit: recepit ocl'is admouit/ ptin⁹ vidit. Stupētib⁹q̄ aderāt preibat exultās viā carpens: ꝛ vie ducē vlt⁹ nō reqrēs. R. Iſte ſctūs. i cōi. f. xiiij. lc. ij.

Memoriā mēorati martyrꝫ q̄ poſita ē i caſtello ſinitēſi qd hypponēſi colonie vicinū ē eiuſdē loci lucillus eps p pplo pcedēte atqꝫ ſequēte portabat: fiſtula cui⁹ moleſtia iā diu laborauerat ꝛ familiariſſimi ſui medici q̄ eū ſecaret opiebat man⁹ illi⁹ pie ſarcine vectatōe repēte ſanata ē: nā deiceps eā i corpore ſuo nō inuenit. R. Stephan⁹ aūt plenus grā ꝛ fortitudine. Faciebat ſigna magna ꝛ pdigia i pplo. V. Cuꝫ aūt eſſet plen⁹ ſpūſctō ꝛ fide btūs ſtephan⁹. Fa. L. cō. iij.

Eucharī⁹ ē pbr ex hyſpania/calame habitabat: veteri morbo calculi laborabat: p mēoriā martyris ſtephani quā poſſidi⁹ illo aduexit eps ſalu⁹ fact⁹ ē. ¶ Idē ipe poſtea morbo alio pualeſcente mortu⁹ ſic iacebat/vt ei iā pollices ligarent: opitulatiōe mēorati martyrꝫ cū de mēoria ei⁹ reportata eſſet/ ꝛ ſupiacētis corp⁹ miſſa ipi⁹ pbri tūica: ſuſcitat⁹ ē. ¶ Fuit

ibi vir ĩ ordine ſuo pͥmariꝰ
noĩe marcial' euo tã grauis:
⁊ mľtũ abhorrẽs a religiõe
xp̃iana. Habebat ſane fide-
lẽ filiã et generũ eodẽ anno
baptizatũ: q̇ cũ eũ egrotãtẽ
multis ⁊ magnis lachrymis
rogarẽt vt fieret xp̃ianꝰ pror-
ſus abnuit: eoſq; a ſe turbi-
da indignatiõe amouit. Tu.
℟. Uidebãt oẽs ſtephanũ q̇
erãt in ꝯſilio. Et intuebãtur
vultũ eiꝰ tanq̃ vultũ angeli
ſtãtis inť illos. ℣. Et ꝯcurrẽ
tes rapuerunt eũ: ⁊ adduxe-
runt in ꝯſilium. Et. Lcõ. iiij

VIſũ eſt genero egro-
ti vt iret ad mẽoriam
ſancti ſtephani ⁊ illi quãtuz
poſſet ꝓ eo rogaret: vt deus
daret illi mentẽ bonã: q̃ cre-
dere nõ differret in xp̃z. Fe
cit hoc ingenti gemitu ⁊ fle-
tu ⁊ ſinceriter: ardente pte-
tatis affectu. Deinde abſce
dẽs aliq̇d de altari flor; qd̃
occurrit tulit: eiq; cũ iã nox
eſſet ad caput poſuit. Tunc
dormitũ ẽ. Et ecce añ dilu-
culũ clamabat vt ad ep̃z cur
rereť: q̇ tũc forte mecũ erat
apd̃ hypponẽ. ¶ Cũ g̊ audiſ
ſet eũ abſẽtẽ: venire pbr̃os
poſtulauit. Venerũt: ⁊ ſtati
credere ſe dixit. Ammirãti
bus atq; gaudẽtibꝰ oĩbꝰ ba-
ptizatꝰ eſt. Hic q̃diu vixit in
ore habebat / xp̃e accipe ſpi
ritũ meũ: cũ hec ꝟba btiſſi-
mi ſtephani qñ lapidatꝰ eſt a
iudeis vltima fuiſſe neſciret
q̃ huic q̃q; vltima fuerũt. Nã
nõ multo poſt etiã ipe defũ
ctus eſt. Tu. ℟. Intuẽs ĩ ce
lũ btũs ſtephanꝰ vidit gľiaz
dei ⁊ ait. Ecce video celos
aptos: ⁊ filiũ hoĩs ſtãtẽ a de
xtris ꝟtutꝭ dei. ℣. Cũq; aſpi
ceret btũs ſtephanꝰ ĩ celũ:
vidit gľiã dei ⁊ ait. Ec. lc. v.

SAnati ſunt aũt illic ꝑ
eũdẽ martyrẽ etiã po
dagrici duo / vnꝰ ciuis / ⁊ pe-
grinꝰ vnꝰ: ſz ciuis oĩmõ: pe-
regrinꝰ aũt ꝑ reuelatõez q̇d
adhiberet qñ doleret audi-
uit: ⁊ cũ hoc facit ꝯtinuo do
lor ꝯquieſcit. Audurus no-
men eſt fundi: vbi eſt eccľia
et in eadẽ mẽoria martyris
ſtephani. Puerũ quẽdã par-
uulũ cũ in area luderet ex-
orbitãtes boues q̇ vehiculũ
trahebant rota obtriuerũt:
et ꝯfeſti palpitauit expirãs
Hunc mr̃ arreptum ad eãdẽ
mẽoriã poſuit: ⁊ nõ ſolũ re-
uixit: ſz etiã illeſꝰ apparuit.
Tu. ℟. Exclamãtes aũt iu
dei voce magna ꝯtinuerunt
aures ſuas. Et eijciẽtes bea
tuz ſtephanũ extra ciuitatẽ

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

lapidabāt. ℣. Captabant in
aīam iuſti ⁊ ſanguinē īnocē
tem ꝯdēnabant. Et. Lcō. vj
SAnctimōialis q̄dā in
vicia poſſeſſiōe q̄ caſ-
paliana dicit᷑ cū egritudine
laboraret ac deſperaret᷑: ad
eandē mēoriā tunica eiꝰ alla
ta ē: q̄ añq̄ꝫ reuocaret᷑ illa de
functa ē. Hac tñ tunica ope
ruerūt cadauer eiꝰ parētes:
⁊ recepto ſpū ſalua facta ē
Apđ hypponē baſſus q̄dā
ſyrus ad memoriā ꝓtomar-
tyris orabat ꝑ egrotātē ⁊ ꝑi
clitāte filia: eoq̄ꝫ ſecū veſtē
eiꝰ attulerat. Cū ecce pue-
ri de domo cucurrerūt: q̄ ei
mortuā eā nūciarēt. Sed cū
orante illo ab amicis eiꝰ ex-
ciperent᷑: ꝓhibuerūt eos illi
dicere: ne ꝑ publicū plange
ret. Qui cū domū rediſſet ⁊
iam ſuoꝝ eiulatibꝰ ꝑſonātē
domū audiſſet: et veſtē filie
quā ferebat ſuꝑ eā ꝓiciſſet
reddita ē vite. Tu. ℟. Im-
petū fecerūt vnanimes ī eū
⁊ eiecerūt eū extra ciuitatē.
Inuocātē ⁊ dicētē dñe acci
pe ſpm̄ meū. ℣. Et teſtes de
poſuerūt veſtimēta ſua ſecꝰ
pedes adoleſcētis qui voca
bat᷑ ſaulus ⁊ lapidabant eū.
℟. Inuocan. Lectio. vij.
Hārſꝰ ibidē apud nos
hirenei cuiuſdam collecta
rij filius egritudine extinctꝰ
eſt. Cumq̄ꝫ corpꝰ iaceret exa
nime atq̄ꝫ a lugentibꝰ et la-
mentantibꝰ exeq̄e pararent᷑:
amicorū eiꝰ q̄dam int᷑ aliorū
ꝯſolātiū verba ſuggeſſit: vt
eiuſdē martyris oleo corpꝰ
perungeret᷑. Factū eſt: ⁊ re-
uixit. Apud nos vir tribuni-
tiꝰ eleuſinꝰ ſuꝑ mēoriā mar-
tyris q̄ ī ſuburbio eiꝰ eſt / egri
tudine exanimatū poſuit in
fantulū filiū: et poſt orōnē
quam multis cū lachrymis
ibi fudit: viuētē leuauit. ℟.
Lapidabāt ſtephanū īuocā
tē ⁊ dicētē. Dñe ieſu xp̄e ac-
cipe ſpm̄ meū et ne ſtatuas
illis hoc pctm̄. ℣. Poſitꝭ aūt
genibꝰ btūs ſtephanꝰ orabat
dicens. Dñe. Lectio. viij.
NOndū eſt bieñiū ex q̄
apđ hypponē regiū
cepit eſſe iſta mēoria: ⁊ mul-
tis qđ certiſſimū nobis ē nō
datis libellis de his q̄ mira
biliter facta ſūt: illi ipſi q̄ da
ti ſunt ad ſeptuagita ferme
numeꝝ ꝑuenerāt qñ iſta cō
ſcripſi. Calame ℣o vbi ⁊ ipſa
memoria priꝰ eſſe cepit ⁊ cre
brius dant᷑: incōꝑabili mul-
titudine ſuꝑant. Vſali etiā
q̄ colonie vtice vicina ē mul
ta p̄clara ꝑ btm̄ martyrem

ſtephanū facta cognouim⁹: cui⁹ibi mēoria lōge priusꝙ̄ apud nos ab epo euodio cō ſtituta eſt: ſꝫ libellorū ibi dā doꝝ ꝯſuetudo nō eſt/ vel po tius nō fuit. Nam fortaſſis nūc eſſe cepit. Cū ei nuꝑ il= lic eſſemus petroniā clariſſi mā feminā q̄ ibi mirabiliť ex magno atqꝫ diuturno ī quo medicorū adiutoria cuncta defecerāt lāguore ſanata ē/ hortati ſum⁹ volente ſupra= dicti loci epo: vt libellū da= ret q̇ recitareť in populo: et obedientiſſime paruit. Tu.

R3. Lapides torrentes illi dulces fuer̄t. Ipm ſequunť oēs aīe iuſte. V⁹. Mortē eni quā ſaluator dignat⁹ eſt ꝓ oib⁹ pati: hāc ille primū red dit ſaluatori. Ipz. Glia. Ip ſum. ¶ In. iij. noc. ā. Sepe lierūt ſtephanū viri timora= ti/ ⁊ fecerūt plāctū magnuꝫ ſuꝑ eum. Cañ. Btūs vir q̄. fo. lviij. V. Magna ē glīa ei⁹ in ſalutari tuo. ⁊c. Lectio ix. Lectio ſancti euangelij: ſecundum matthe. Cp̄. xxiij.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ turbis iudeorū ⁊ prin cipib⁹ ſacerdotuꝫ. Ecce ego mitto ad vos prophetas/ et ſapientes/ ⁊ ſcribas: et ex il lis occidetis et crucifigetis ⁊ ex eis flagellabitis ī ſyna gogis veſtris. Et reliqua.

Ex ꝯmētario bti hieronymi preſbyterii: de eadē lectiōe.

Hoc quod antea dixeram ⁊ vos īplete menſurā patrum vr̄orum ad perſonā dn̄i ꝑti= nere eo ꝙ occidendus eſſet ab eis: poteſt et ad diſcipu= los eius referri: de quibus nunc dicit. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiē= tes ⁊ ſcribas: et ex eis cru= cifigetis ⁊ occidetiſ: et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris: et perſequimini de ciuitate in ciuitatē: vt ꝯplea tis menſuram patrum vr̄oꝝ. Tu. R. Impij ſuꝑ iuſtum ia cturā fecerunt vt eum mor= ti traderēt. At ille gaudēs ſuſcepit lapides vt mereret accipere coronaꝫ glorie. V. Continuerunt aures ſuas et impetum fecerunt vnani mes in eum. At ille. Lcō. x.

Simul qꝫ ob ſua iuxta apl̄m ſcribentē ad co rinthios varia dona eſſe diſ cipulorum xp̄i: alios ꝓphe= tas q̇ ventura ꝑdicāt: alios ſapientes q̇ nouerint qn̄ de= beant proferre ſermonē: ali os ſcribas in lege doctiſſi= mos: ex q̇bus lapidatus eſt ſtephan⁹/ paul⁹ occiſus/ pe=

trus crucifix⁹ ⁊ flagellati in
actibus apł'orũ diſcipuli: et
pſecuti ſunt eos de ciuitate
in ciuitatẽ/ expellẽtes de iu
deavt ad gẽtium ppł'm trãſ=
migrarent. ¶ Et veniat ſup
vos oĩs ſanguis iuſtus q̇ ef
fuſus eſt ſup terrã: a ſangui
ne abel iuſti vſq; ad ſangui=
nem zacharie filij barachie:
quẽ occidiſtis inter tẽplũ ⁊
altare. De abel nulla eſt am
biguitas qui is ſit: quẽ cayn
frater occidit. ¶ Iuſt⁹ autẽ
nõ ſolũ ex dñi nũc ſentẽtia/
ſʒ ex geneſis teſtimonio cõ=
probaꝛ: ⁊ vbi accepta a deo
ei⁹ narrant munera. Tu. ℟.
Stephan⁹ ſeruus dei quem
lapidabãt iudei/ vidit celos
aptos vidit ⁊ introiuit. Bea
tus hõ cui celi patebant. ℣.
Stephanus autẽ plen⁹ gra=
tia ⁊ fortitudine faciebat p=
digia et ſigna magna in po=
pulo. Beatus. Lectio. xi.

Q Uerim⁹ q̇s ſit iſte za=
charias/ filius bara=
chie: q: multos legimus za=
charias. Et ne libera nobis
tribuaꝛ errorꝫ facultas: ad=
ditũ eſt quẽ occidiſtis inꝛ tẽ
plũ et altare. In diuerſis di
uerſa legiꝛ: ⁊ debeo ſingulo
rũ opiniones exponere. Alij
zachariã filium barachie di
cunt/ q̇ ĩ duodecim pphetis
vndecim⁹ eſt patriſq; in eo
nomẽ conſentit: ſed vbi occi
ſus eſt inter tẽplũ et altare
ſcriptura non loquiꝛ: maxie
cum tẽporib⁹ ei⁹ vix ruine tẽ
pli fuerint. Alij zachariam
patrẽ iohãnis baptiſte intel
ligi volũt: ex q̇buſdam apo
criforũ ſomnis approbãtes
ꝙ ppterea occiſus ſit: ꝙ ſal=
uatoris p̃dicarit aduentum
Et hoc q: de ſcripturis non
habet auctoritatẽ: eadẽ fa=
cilitate ꝯtẽniꝛ/ qua pbatur.
Tu. ℟. Patefacte ſũt ianue
celi xp̃i martyri btõ ſtephão
Qui ĩ numero ſctõꝝ inuẽt⁹
eſt primus/ ⁊ ideo triũphat ĩ
celis coronat⁹. ℣. Uidit bea
tus ſtephanus celos aptos/
vidit ⁊ ĩtroiuit. Qui. Le. xii

A Lij iſtum volũt eſſe
zachariam qui occi=
ſus eſt a ioas rege iude ĩter
tẽplũ ⁊ altare: ſicut regnoꝝ
narrat hyſtoria. Sed obſer
uãdũ ꝙ ille zacharias nõ ſit
filius barachie: ſed filius io
iade ſacerdotis. Uñ et ſcri=
ptura refert. Non fuit recor
datus ioas prĩs ei⁹ ioiade:
q̃ ſibi feciſſet bona. Cũ ergo
zachariã teneam⁹ ⁊ occiſio=
nis ꝯſentiat locus: querim⁹
quare barachie fili⁹ dicaꝛ et

nō ioiade? Barachias in lingua nr̃a bn̄dictus dn̄i dicit̄: et ſacerdotis ioiade iuſtitia hebreo noīe dēmōſtrat. In euāgelio quo vtunt̄ nazarei pro filio barachie filiū ioiade ſcriptū repim⁹. Simpliciores fr̄es inter ruinas tēpli et altaris ſiue in exitib⁹ portarū/ q̄ ſyloam ducūt rubra ſaxa mōſtrantes: zacharie ſanguie putāt eſſe polluta. Non ꝯdēnamus errorē: q̄ de odio iudeoꝝ ꝛ fidei pietate deſcēdit. Tu. Re. Sctē dei precioſe ꝓtomartyr ſtephane qui virtute charitatꝭ circūfultus vndiqꝫ dominū ꝓ inimico exoraſti populo. Fūde preces ꝓ deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo ꝓpitiatus infuētu dn̄s nos purgatos a pctō iungat celi ciuib⁹. Fūde. Seq̄ntia ſancti euangelii ſc̄m mat. Cā. xxiii

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ turbis iudeoꝝ et principib⁹ ſacerdotū. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiētes ꝛ ſcribas: ꝛ ex illis occidetis et crucifigetis/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis vr̃is: ꝛ pſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē/ vt veniat ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſup terrā a ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinem zacharie filij barachie quē occidiſtis īter templū ꝛ altare. Amen dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationem iſtā. Hierusalē hieruſalē que occidis prophetas et lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiēs volui congregare filios tuos/ quēadmodū gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti Ecce relinquet̄ domus vr̄a deſerta. Dico eni vobis: non me videbitis āmodo/ donec dicatis. Bn̄dictus q̄ venit ī noīe dn̄i. Amen. Of. Da nobis dn̄e. ¶ Ad k̄. ā. Cū autē eſſet ſtephanus plenus ſpirituſancto ītedēs in celū vidit gl̄iam dei ꝛ ieſuz ſtantē ad dexterā prīs. p. xcij. Dn̄s regn̄. fo. xxxij. Cā. ꝛ oro vt i. ſ. vel. Re. Letabit̄ iuſt⁹. ꝛc. hy⁹ Sācte dei p̄cioſe. f. lxvij. ℣. Juſtus vt palma. Ad bn̄d⁹ a. Patefacte ſunt ianue celi xp̄i martyri ſtephano q̄ ī numero ſctōꝝ īuent⁹ eſt prim⁹ ꝛ ideo triūphat ī celis coronat⁹ all̄. ¶ Ad. j. ā. Lapidabāt iudei ſtephanū innocētē ꝛ dicētē: dn̄e ieſu accipe ſpiritū meū. ¶ Ad. iij. ā. Adheſit aīa mea poſt te: quia caro mea lapidata eſt ꝓ te de⁹

meus. Cap. ⁊ oṙ o vt i. j. veſ.
℣. Gl'ia ⁊ honore. ¶ Ad. vi.
āā. Poſitis aūt genibus cla
mauit voce magna dicēs ſte
phanus: dn̄e ieſu ne ſtatuas
illis hoc pctm̄. Lc̄. Act. vij
Cum eſſet ſtephanus
plen⁹ ſpū ſancto intē-
dēs i celū vidit gloriā dei ⁊
ieſum ſtātē a dextris ⁊ ait: ec
ce video celos aptos et filiū
hois ſtantē a dextris ꝟtutis
dei. ℣. Poſuiſti dn̄e. ⁊c. Or.
Omnipotens ſempiterne de⁹ q
primitias martyrum
i bti leuite ſtephani ſangui-
ne dedicaſti tribue q̄s: vt ꝓ
nobis interuentor exiſtat: q ꝓ
ſuis etiā ꝑſecutorib⁹ exora-
uit. Et fa: Per do. ¶ Ad. ix.
ān. Stephanus vidit celos
aptos vidit ⁊ introiuit: btūs
hō cui celi patebunt. Cap.
Curauerūt (Act. viij.
ſtephanū viri timora
ti: ⁊ fecerūt planctū magnū
ſup eū. ℣. Magna ē gl'ia. or.
Preſta q̄s oṗs deus: vt
beat⁹ ſtephanus leui-
ta magnificus ſicutaū alios
imitator dn̄ice paſſionis et
pietatꝭ enituit: ita ſit noſtre
fragilitatis promptus adiu
tor. Et fa: p eū. ¶ In. ij. veſ.
ſr pos ā. Juſtū de. ⁊c. cū re.
f. xv. Cp̄. Re. hy⁹. ℣. ⁊ or̄ vt i

f. Ad mag. ā. Intuēs i celū
btūs ſtephan⁹ vidit gl'iaꝫ dei
et ait: ecce video celos aper
tos ⁊ filiū hoīs ſtantē a dex
tris dei. ¶ Dn̄ici cōfeſ. Cō.
¶ Sixti pa. ⁊ mar. xij. f. or.
Deus q̇ ↄſpicis q̄a ex
nulla nr̄a ꝟtute ſubſi
ſtim⁹: ↄcede ꝓpiti⁹: vt interceſ
ſione bti ſixti martyrꝭ tui at-
q꜡ pōtificꝭ ↄtra oīa aduerſa
muniamur. Et fa: p ō. Lect.
Dicat nūc. fol. xvij. Euā. Si
q̄s vult. fo. xxv. ¶ Eodē die
feliciſſimi et agapiti m. Cō.
¶ Cyriaci ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar.
De⁹ q̇ nos an (Cō. or.
nua bti cyriaci mar-
tyrꝭ tui ac ſocioꝝ ei⁹ ſolēni-
tate letificas ↄcede ꝓpiti⁹:
vt q̇rū natalicia colim⁹: vir-
tute q̇ꝫ paſſiōis imitemur.
P xp̄ꝫ. ¶ Romani m̄. Cō. In
vel. ā. Dixit roman⁹. ſine ℣.
īfra. v. Ad f. ā. Quivult. ℣.
⁊ oṙ vt i cōi vni⁹ mar. fo. xv.
¶ Laurētij mar. Ad veſ. cp.
Qui pce (ij. Ad cori. ix.
ſeminat: pce ⁊ metet:
⁊ q̇ ſemiat i bn̄dictiōib⁹: de
bn̄dictiōib⁹ ⁊ metet. D. g̃. Re
Leuita lau. īfra. j. hy. Cōſcē
dāt. f. lxviij. ℣. Juſt⁹. Ad mḡ. ā.
Cōfitebor t dn̄e rex: ⁊ collau
dabo te qm̄ liberaſti me a pſ
ſura flāme q̄ circūdedit me ⁊

i medio ignꝭ nō ſū eſtuat⁹. or.
ADeſto dn̄e ſupplica-
tionib⁹ nr̄is: ⁊ interceſſi
one bt̄i laurētij martyrꝭ tui
ꝑpetuā nobꝭ miaꝫ benignus
ipēde. Et fa. ꝑ v. ¶ Inuita.
Venite adorem⁹ regē regū.
Qui btm̄ hodie coronauit
laurētiū. ꝓ Venite ex. Hy⁹.
Martyr dei. fo. lxviij ¶ In. i.
noc. ſup pos. āe. Ubi nota ꝙ
finitis ꝓis ℣. ān. prius legūt
deīde āe mox ſubiūgūt. ān.
Quo ꝓgrederꝭ ſine filio pat
ꝙ̊ ſacerdos ſcē ſine miniſtro
ꝓperas. ℣. Btūs laurēti⁹ di
xit. ꝓ. i. Btūs vir. f. i. ān. Noli
me derelinq̄re pr̄ ſctē: qꝛ the
ſauros tuos iā expēdi quos
tradidiſti mihi. ℣. Quid i me
ꝯ̆ diſplicuit paternitati tue. ꝓ.
ij. Quare fre. f. i. ān. Nō ego
te deſero fili neqꝫ derelinq̊:
ſꝫ maiora tibi debent ꝓ fide
xp̄i certamia. ℣. Btūs ſixt⁹
dixit. ꝓ. iiij. Cū iuocarē. f. i. ā
Btūs laurēti⁹ orabat dicēs
dn̄e ieſu xp̄e de⁹ de deo miſe
rere mei ſui tui. ℣. Qꝛ accu-
ſat⁹ nō negaui nomē ſctm̄ tu
um: interrogat⁹ te xp̄ꝫ ꝯfeſſus
ſum. ꝓ. iiij. Verba mea. f. i. ā.
Dixit roman⁹ ad btm̄ laurē
tiū: video añ te iuuenē pul-
cherrimū feſtina me bapti-
zare. ℣. Afferēs aūt vrceū
cū aq̄: miſit ſe añ pedes ei⁹.
ꝓ. viij. Dn̄e dn̄s. f. iij. ā. Btūs
laurēti⁹ dixit mea nox obſcu
rū nō hꝫ: ſꝫ oīa i luce clare-
ſcūt. ℣. Gr̄as t ago dn̄e ieſu
xp̄e: q̇ me ꝯfortare dignat⁹
es. ꝓ. x. In dn̄o. f. iij. ℣. Glia
et ho. Sermo. b. leo. pa. lc. i.
CUm oīm dilectiſſimi
ſūma ꝟtutū: ⁊ toti⁹ ple
nitudo iuſtitie de illo amore
naſcat q̊ de⁹ ꝓximuſqꝫ dili-
git: i nullꝰ ꝑfecto hic amor ſu
blimi⁹ excellere clariuſqꝫ ful
gere ꝙ̃ i btiſſimis martyrib⁹
iuenit: q̇ dn̄o ieſu xp̄o ꝑ oīb⁹
hoib⁹ mortua tā ꝓpinq̇ ſt imi
tatiōe charitatꝭ ꝙ̃ ſilitudine
paſſiōis. Tu. ℟. Leuita lau
rēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē. Qui ꝑ
ſignū crucꝭ cecos illumiauit
⁊ theſauros eccle dedit pau
perib⁹. ℣. Diſpſit dedit pau
perib⁹: iuſtitia ei⁹ manet in
ſclm̄ ſcli. Qui. lc. ij.
QUāuis ei illi dilectiōi
q̄ dn̄s nos redemit nlla cu-
iuſqꝫ benignitas poſſit eq̄ri:
qꝛ aliđ ē ꝓ iuſto mori hoiem
ſua neceſſitate moriturꝫ: ali
ud ꝓ impijs occūbere a de-
bito mortis alienū: multum
tamē vniuerſis hoib⁹ etiam
martyres cōtulerūt: quorū
fortitudie ita ei⁹ largitor vſ⁹
ē dn̄s: vt penā mortꝭ ⁊ atroci

tatē crucis nulli ſuoꝝ vellet
eſſe terribilē: ſꝫ multis face=
ret imitabilē. ¶ Si ꝙ nullus
bonꝰ ſibi ſoli eſt bonꝰ: nec cu=
iuſꝙ ſapiētis ſibi tm̄ ſapien=
tia eſt amicaꝝ ⁊ hec vera ruꝫ
natura ꝟtutū ē vt mł̄tos a te
nebraꝝ abducat errore: q̇ ea
rū clarꝰ eſt lumīe: ad erudiē=
dū dei ppl̄m nulloꝝ eſt vtili
or forma ꝙ martyꝝ. Tu. ℟.
Puer meꝰ noli timere qꝛ ego
ſum tecū dicit dñs. Cū trāſ
ieris ꝑ ignē flāma non noce
bit te: et odor ignis nō erit i
te. ℣. Liberabo te de manu
peſſimorū: et eruā te de ma=
nu fortiū. Cū. Lectio tertia

Sit eloq̄ntia facil̄ ad
exhortandū: ſit rō effi=
cax ad ꝑſuadēdū: validiora
tm̄ ſūt exēpla ꝙ ꝟba: ⁊ plꝰ eſt
oꝑe docere ꝙ voce. ¶ In q̊
excellētiſſimo genere doctri
ne btūs martyr laurētiꝰ: cu=
ius paſſiōe dies hodiernus
illuſtris eſt: ꝙ gl̄ioſa polleat
dignitate: etiā ꝑſecutores il
lius ſnīe potuerīt: cū illa mi=
rabilis animi fortitudo de
xp̄i ꝑncipalit̄ amore ꝯcepta
nō ſolū ip̄a nō cederet: ſꝫ eti
am alios exēplo ſue toleran
tie roboraret. Tu. ℟. Quo
ꝓgrederis ſine filio pat̄ quo
ſacerdos ſctē ſine diacono ꝓ
peras. Tu nūꝙ ſine miniſtro
ſacrificiū offerre ꝯſueueras
℣. Quid in me ergo diſpli=
cuit paṫnitati tue nūq̇d de=
generē probaſti expire certe
vtrū ydoneū miniſtrū elege
ris cui ꝯmiſiſti dñici ſangui
nis cōſecrationē. Tu. Lc. iiii.

Dum enī furor gētiliū
ꝑtātū ī electiſſima q̄=
qꝫ xp̄i mēbra ſeuiret: ac pre=
cipue eos q̇ ordinis erāt ſa=
cerdotalis īpeteret: in leui=
tā laurentiū q̇ nō ſolū mini=
ſterio ſacramētoꝝ: ſꝫ etiā di
ſpenſatiōe eccl̄iaſtice ſubſtā
tie p̄minebat: impiꝰ ꝑſecutor
efferbuit: duplicē ſibi predā
devinꝰ viri cōprehēſiōe ꝓmit
tēs. Quē ſi feciſſet ſacre pe
cunie traditorē: faceret etiā
vere religionis exortē. Ar=
mat̄ itaqꝫ gemina face homo
pecunie cupidꝰ: et ꝟitatꝭ ini
micꝰ: auaricia vt rapiat au=
rū: īpietate vt auferat xp̄m.
℟. Noli me derelinq̄re pat̄
ſctē: qꝛ thezauros tuos iam
expendi. Non ego te deſero
fili neqꝫ derelinquo: ſed ma=
iora tibi debentur pro fide
xp̄i certamina. ℣. Nos quaſi
ſenes leuioris pugne curſuꝫ
recipimus: te quaſi iuuenē
manet glorioſior de tyrāno
triumphus: poſt triduū me

ſeq̄r̄ʒ ſacerdotē leuita. No.
¶ In .ij. noct. añ. Strinxer̄t
corporis mēbra poſita ſup
craticulā: miniſtrantib⁹ pru=
nas inſultat leuita chriſti. ℣.
Carnifices vo vrgentes mi
niſtrabant carbones ſubter
cratē ferreā. p̄. xiiij. Dñe q̄s.
fo. iiij. ā. Igne me examina=
ſti: et nō eſt inuēta in me ini=
quitas. ℣⁹. Probaſti dñe cor
meum et viſitaſti nocte. ps.
xvj. Exaudi dñe iuſtitiā me
am. fo. iiij. ā. Interrogatus
te dñm cōfeſſus ſum: aſſat⁹
gratias ago. ℣⁹. Gratias ti=
bi ago dñe ieſu xp̄e: q̄r ianu
as tuas īgredi merui. p̄s.
xxiiij. Dñi eſt terra. fo. vij. ān
O hippolyte ſi credis ī dñz
ieſum xp̄m/ et thezauros ti=
bi oñdo/ et vitā eternā p̄mit
to. ℣ Si dictis inq̄t facta cō
penſas: faciā q̄d hortaris. p̄.
xxxiij. Bñdicā do. fol. xj. ān.
Beatus laurenti⁹ dixit: ego
me obtuli ſacrificiū laudis ī
odorē ſuauitatʒ all'a. ℣ Gau
deo plane quia hoſtia xp̄i ef=
fici merui. p̄. lxiiij. Te decet.
fol. xxj. ān. Beat⁹ laurenti⁹
orabat dicēs gr̄as tibi ago
dñe/ quia ianuas tuas ingre
di merui. ℣⁹ Cūq; viuus aſ=
ſaretur pulcherrimo vultu
iocundus. p̄s. xcj. Bonū eſt.
fo. xxxij. ℣. Poſuiſti dñe. l. v.

Poſtulat ſibi ab imma
culato ſacrarij preſu=
le opes eccleſiaſticas: qui=
bus auidiſſim⁹ inhiabat in=
ferri. Cui leuita caſtiſſimus
vbi eas repoſitas haberet
oñdēs: numeroſiſſimos ſan=
ctorū pauperū obtulit gre=
ges: in quorū victu atq; ve=
ſtitu iamiſſibiles cōdiderat
facultates. ¶ Que tāto inte
grius erāt ſalue: q̄to ſancti⁹
probantur expenſe. Fremit
igitur predo fruſtrat⁹ ⁊ et in
odiū religionis que talē di=
uitiarū vſum inſtituiſſet in=
ardeſcēs: direptiōe thezau=
ri potiorʒ aggredit̄: ap̄d quē
nullā denariorū ſubſtantiaʒ
reperiſſet. Tu. R. O hippo=
lyte ſi credis ī dñz ieſuʒ xp̄ʒ
Et thezauros tibi oſtendo ⁊
vitā eternā p̄mitto. ℣. Si di
ctis inquit facta cōpenſes:
faciā q̄d hortaris: cui beat⁹
laurenti⁹ dixit tuū tm̄modo
p̄be aſſenſum. Et the. l. c. vj.

Uт itaq; depoſitū illd̄
quo ſacratius erat di
ues auferret: renūciare xp̄o
laurētiū iubet: et ſolidiſſimā
illam leuitici animi fortitu=
dinē diris parat vrgere ſup
plicijs. Quorū vbi prima nil
obtinent: vehementiora ſuc=

cedūt. Laceros art⁹ et mul
ta ꝟberꝝ ſectiōe ꝯciſos ſubie
cto ꝑcipit igne torq̄ri vt per
cratē ferreā q̄ iā de feruore
ꝯtinuo vim i ſe hr̄et vrēdi cō-
uerſoꝝ alt̄na mutatiōe mē-
broꝝ fieret cruciatus vehe-
mētior: ⁊ pena ꝓductior. Tu.
℟. Btūs laurēti⁹ clamauit
et dixit: deū meū colo et illi
ſoli ſeruio. Et ideo nō timeo
tormēta tua. ℣ſ⁹. Mea nox
obſcurū nō habet ſed oīa in
luce clareſcūt. Et ideo. f. vij
Nihil obtines nihil ꝓ-
ficis: ſeua crudelitas
Subtrahit inuētis tuis ma
teria mortalis: ⁊ laurentio i
celos abeūte: tu deficis flā-
mis tuis. Supari charitatꝫ
xp̄i flāma nō potuit: ⁊ ſegni-
or fuit ignis q̇ foris vſſit: q̄
q̇ intus accendit. Seuiſti ꝑ-
ſecutor in mr̄em ſeuiſti: ⁊ au
xiſti palmā dū aggeras pe-
nā. Nā q̇d nō ad victorꝫ glo-
riā ingeniū tuū reperit: q̄n
in honorē triūphi tranſiert
etiā iſtrumēta ſupplicij. T.
℟. Strixerūt corpis mēbra
poſita ſuꝑ craticulā ſubijciē
tibus prunas iſultat leuita
xp̄i. Beate laurenti martyr
xp̄i intercede pro nobis. ℣⁹.
Carnifices ꝟo vrgentes mi
niſtrabāt carbones ſubt cra
tē ferreā. Beate. Lec. viij.
Gaudeam⁹ igit dilectiſ-
ſimi gaudio ſpiritali: ⁊
de feliciſſimo inclyti viri fine
gl̄iemur dn̄o: q̇ ē mirabilis
i ſctis ſuis: i q̇b⁹ nobꝫ et ꝑſi-
diū ꝯſtituit ⁊ exēplum: atq̄
ita ꝑ vniuerſū mūdū clarifi-
cauit gl̄iaꝫ ſuā: vt a ſolis or-
tu vſq̄ ad occaſū leuiticoꝝ
luminū choruſcāte fulgore
q̄ clarificata ē hieroſolyma
ſtephano: taꝫ illuſtris fieret
roma laurētio. Cui⁹ orone ⁊
ꝑ̄ocinio adiuuari nos ſine
ceſſatiōe ꝯfidim⁹: vt q̄ oēs
ſicut apl̄s ait: q̇cū̄q̄ volūt i
xp̄o pie viuere ꝑſecutionem
patiūtur corroboremur ſpū
charitatꝫ: et ad ſuperandas
oēs tēptatiōes ꝯſtātis fidei
ꝑſeuerētia muniamur: ꝑ do.
no. ie. xp̄z viuētē ⁊ regnātez
cū pr̄e ⁊ ſpū ſctō: i ſcl'a ſcl'o-
rū am̄. Tu. ℟. Gaudeo pla-
ne q̄ hoſtia xp̄i effici merui:
accuſat⁹ nō negaui int̄roga
tus xp̄z ꝯfeſſ⁹ ſū. Aſſat⁹ gra
tias ago. ℣⁹. Ego me obtuli
ſacrificiū deo i odorē ſuaui
tatꝫ. Aſſa. ¶ In iij. noct. ān.
Niſi granū frumēti cadēs i
t̄rā mortuū fuerit ipm ſoluꝫ
manet. Cān. Btūs vir. f. lviij
℣. Magna ē gl̄ia. Euā. Niſi
granū fru. f. xxiiij. ℟. ix. Hic

ē vir q̄ nō ē derelict⁹. vt̄s de vno m̄. R̄. x. Btūs vir q̄ iuē-tus. vt̄s de cō. R̄. xi. Btūs laurēti⁹ dixit: ego me obtuli ſacrificiū deo. In odorē ſuauitatꝭ. V⁹. Gaudeo plane q̄a hoſtia xp̄i effici merui. In o. R̄. xii. In craticula te deuꝫ nō negaui. Et ad ignē applicat⁹ te dn̄ꝫ ieſū xp̄ꝫ ↄfeſſ⁹ ſū. V. Probaſti dn̄e cor meū et viſitaſti nocte. Et ad. Poſt cuā. or̄o vt i ſra ad dn̄⁹. Ad l. ān. Laurēti⁹ igreſſ⁹ ē: martyres ↄfeſſi ſūt nomē dn̄i ieſu xp̄i. p. xcii. Dn̄s reg. f. xxxii. Cp. hy⁹ ꝛ V. vt̄s in. i. veſ. R̄. bre Letabit. Ad bn̄⁹ ān. In craticula te deū nō negaui ꝛ ad ignē applicat⁹ te xp̄ꝫ cōfeſſ⁹ ſū: pbaſti cor meū ꝛ viſitaſti nocte igne me examinaſti: ꝛ n̄ ē iuēta i me iīq̄tas. or.

DA nobꝫ q̄s oṗs de⁹ viciorꝫ nr̄orꝫ flāmas extiguere: q̄ btō laurētio martyri tuo tribuiſti tormētorū ſuorꝫ icēdia ſupare. Et fa: p d. ℭ Ad. i. ā. Laurēti⁹ bonū op⁹ opat⁹ ē: q̄ p ſignū crucis cecos illumiauit. ℭ Ad iii. ā. Adheſit aīa mea p⁹ te q: caro mea igne cremata ē p te de⁹ me⁹. Cp. ꝛ or̄o vt in l. V. Glīa ꝛ ho. ℭ Ad. vi. ān. Miſit dn̄s āgelū ſuū ꝛ liberauit me de medio ignis et nō ſum eſtuat⁹. Cb. ec. xxi.

BEat⁹ vir q̄ iuēt⁹ ē ſine macula: ꝛ q̄ poſt aurꝫ nō abijt: nec ſperauit i pecunie thezauris. D. ḡ. V. Poſuiſti dn̄e. ꝛc. Oratio.

EXcita q̄s dn̄e i eccl'ia tua ſpm̄ cui btūs laurēti⁹ leuita ſuiuit: vt eodē nos replēte ſtudeam⁹ amare quod amauit: ꝛ ope exercē q̄d docuit Et fa: Per dn̄ꝫ. i vnitate eiuſd. ℭ Ad. ix. ā. Btūs laurēti⁹ clamauit ꝛ dixit: deum meū colo: ꝛ illi ſoli ſuio: ꝛ iō nō timeo tormēta tua. Cp. ec. xxxi.

POtuit trāſgredi ꝛ nō ē trāſgreſſ⁹ ꝛ facē mala ꝛ nō fecit: iō ſtabilita ſunt bona illi⁹ i dn̄o: ꝛ elemoſynas illius enarrabit oīs eccl'ia ſcōꝝ. D. ḡ. V. Magna ē gloria. Oratio.

DE⁹ cui⁹ charitatꝭ ardore: btūs laurēti⁹ edoces i cēdij flāmas ↄtēpto pſecutore duicit: ↄcede vt oēs q̄ martyrij ei⁹ merita veneramur/ ptectiōis tue auxilio muniamur. Et fa: p. ℭ In. ij. veſ. ſr p. ā. i. iiij. d. i. noc. ſn̄ V. Cp. Re hy⁹. V. ꝛ or̄o vt i l. Ad mḡt ā. Beat⁹ laurēti⁹ cū i craticula ſupra poſit⁹ vreref ad impijſſimū tyrānū dixit: aſſat⁹

ſũ iã ꝟſa ꝛ mãducaꝛ nã facul
tates eccľie q̄s reqris i cele
ſtes thezauros manus pau
perũ deportauerũt. ¶ Ty-
burcij marty. Cõme. Oro.
BEati tyburcij nos dñe
foueāt ꝯtinuata preſi
dia qꝛ nõ deſinis ꝑpiti⁹ itue
ri q̄s talib⁹ auxilijs cõceſſe
ris adiuuari. ꝑ xp̄z. ¶ Hip-
polyti ꝛ ſo. ei⁹ mar. Cõ. Or.
DA q̄s oı̄ps de⁹ vt bti
hippolyti martyꝛ tui
ſociorũqꝫ ei⁹ venerãda ſolen
nitas: ꝛ deuotionẽ nobis au
geat et ſalutẽ. ꝑ xp̄m. ¶ Eu
ſebij ꝯfeſſo. Cõ ¶ In aſſũp.
btẽ ma. ꝟg. in. j. veſ. ſup p̄. ã.

VIrgo prudentiſſi-
ma q̊ progrederis
quaſi auroꝛa valde
rutilãs filia ſiõ: to
ta formoſa ꝛ ſuauis es: pul-
chra vt luna electa vt ſol. ã.
Sctã maria ſuccurre miſerꝫ
iuua puſillanimes refoue fle
biles: ora ꝑ ppľo: interueni ꝑ
clero: intercede ꝑ d̄uoto femi
neo ſexu. ã. Sub tuũ p̄ſidiũ
ꝯfugim⁹ dei genitrix: nr̄as
dep̄catiões ne deſpicias in
neceſſitatib⁹ ſed a ꝑiculis li
bera nos ſp ꝟgo bñdicta. ã.
Aia mea liq̄facta eſt vt dile
ct⁹ locut⁹ eſt: q̄ſiui et nõ iue-
ni illũ vocaui et nõ r̄ndit mi

hi iuenerũt me cuſtodes ci-
uitatꝫ ꝑcuſſerũt me ꝛ vulne-
rauer̄t me tuler̄t palliũ meũ
cuſtodes muroꝝ filie hieru-
ſalẽ nũciate dilecto qꝛ amo-
re langueo. Cap. ec. xxiiij.
IN oib⁹ requiẽ q̄ſiui: ꝛ i
hereditate dñi moꝛa-
boꝛ⁹ tũc p̄cepit et dixit mihi
creatoꝛ oı̄m: et q̇ creauit me
reqeuit i tabernaculo meo.
Deo gr̄. R. Que ẽ iſta q̄ ꝑceſ
ſit. vt infra. iij. hy⁹. Quẽ tra.
ex integro. fol. lxviij. V. Elegit
eã de⁹ ꝛ p̄elegit eã. Et hita-
re facit eã i tabernaculo ſuo
Ad mag. ã. Tota pulchra
es amica mea ꝛ macula non
ẽ i te fau⁹ diſtillãs labia tua:
mel ꝛ lac ſub lĩgua tua: odoꝛ
vngẽtoꝝ tuoꝝ ſup oı̄a aro-
mata: iã enĩ hyẽs trãſijt: im-
ber abijt ꝛ receſſit: floꝛes a p
paruer̄t vinee floꝛẽtes odo-
rẽ deder̄t: ꝛ vox turturis au
dita ẽ i tra nr̄a: ſurge ꝑpera
amica mea veni de libano ve
ni coronaberis. Oro.
DE⁹ q̇ ꝟginalẽ aulam
btẽ marie i qua hitares eli-
gere dignatus es: da q̄s: vt
ſua nos defenſione munitos
iocũdos ſue faciat interẽſſe fe
ſtiuitati. Et fa. Qui vi. ¶ In
iii. Aue ma. g. p. D. t. p. Ve-
nite ex. hy⁹. Fit por. f. lxvi.

¶ Jn.j.noc.ā. Uidi ſpecioſā
ſicut colūbam ⁊ circūdabāt
eā flores roſaꝝ ⁊ liliū ꝯual-
liū. p̄. viij. Dñe do. f.ij.ā Ue
ni electa mea ⁊ ponam in te
thronū meū/ qꝛ ꝯcupiuit rex
ſpēm tuā. p̄. xviij. Celi enar.
f.vj.ā. Jſta ē ſpecioſa int̄ fi-
lias hierl'm ī cubilibꝰ ⁊ ī ortꝫ
aromatū. p̄. xxiij. Dñi ē ter.
fo.vij.ā. Ornatā in monili-
liā hierl'm dñs ꝯcupiuit. p̄.
xliiij. Eructa. f.xv.ā. Tota
pulchra es amica mea ⁊ ma
cula nō ē ī te. p̄. xlv. Deꝰ nr̄.
fo.xvj.ān. Quā pulchra es
amica mea/ q̄ pulchra es et
decora oculi tui colūbaꝝ. p̄.
xlvij. Magnus do. fo.xvj. ℣.
Gaude ma. ℟.j. Uidi ſpecio
ſā ſicut colūbā aſcēdētē de-
ſup riuos aq̄ꝝ/ cuiꝰ ineſtima
bilis odor erat nimis ī veſti
mētꝫ eiꝰ. Et ſicut dies verni
circūdabāt eā flores roſarū
⁊ lilia ꝯualliū. ℣. Que ē iſta
q̄ aſcēdit p̱ deſertū ſicut ꝟgu
la fumi ex aromatibus myr
rhe ⁊ thurꝫ. Et. ℟.ij. Sicut
cedrꝰ exaltata ſū ī libano/ et
ſicut cypreſſus in mōte ſiō/
q̄ſi myrrha electa Dedi ſua
uitatē odoꝝ. ℣. Et ſicut cin-
namomū ⁊ balſamū aroma
tizans. Dedi. ℟.iij. Que eſt
iſta q̄ proceſſit ſicut ſol ⁊ for
moſa tanq̄ hieruſalē. Uide
runt eā filie ſion et btām di-
xerunt ⁊ regine laudauerūt
eam. ℣. Sicut dies ꝟni cir-
cundabant eā flores roſarū
et lilia ꝯuallium. Ui. ℟.iiij.
Btā3 me dicēt oēs gñatōes
Qꝛ fecit mihi dñs magna
qꝛ potēs eſt/ ⁊ ſctm̄ nomē eiꝰ
℣. Magnificat aīa mea dñ3/
et exultauit ſpūs meꝰ in deo
ſalutari meo. Qꝛ fe. ¶ Jn.ij.
noc. ā. Exaltata es ſctā dei
genitrix ſup̱ choros āgeloꝝ
ad celeſtia regna. p̄. lxxxiiij.
Bñdixiſti. fo.xxx.ā. Paradi
ſi porte p̱ te nobis apte ſunt
quas hodie gl'ioſa cū ange-
lis triūphas. p̄. lxxxvj. Fun
damēta. f.xxx.ā Sup̱ ſalutē
et oē3 pulchritudinē dilecta
es a dño ſācta dei genitrix.
p̄. xcv. Cantate. j.f.xxxiij.ā.
Optimā partem elegit ſibi
maria/ q̄ nō auferet ab ea in
eternū. p̄. xcvj. Dñs reḡ. ex.
fo.xxxiiij.ān. Btā es maria
mr̄ dñi ieſu xp̄i q̄a ex te mū-
di ſalꝰ aduenit iā ergo gl'io-
ſa gaudes añ dñm intcede
p̱ nobis ad filiū. p̄. xcvij. Cā
tate. ij.fo.xxxiiij.ā Sub tuā
p̱tectionē ꝯfugimꝰ/ vbi ifir-
mi acceperūt ꝟtutē ⁊ p̱pter
hoc tibi pſallimus dei geni
trix ꝟgo. p̄. xcviij. Dñs reḡ.

traſ. ſ. xxxiiij. ℣. Sponſa facta
es. ℟. v. Ueni electa mea ⁊
ponã in te thronũ meũ. Qꝛ
ↄcupiuit rex ſpeciẽ tuã. ℣.
Surge ꝑpera amica mea/
veni de libano ⁊ coronabe=
ris. Qꝛ. ℟. vj. Iſta ẽ ſpecio
ſa iter filias hierl'm/ ſicut vi
diſtis eam plenã charitate ⁊
dilectione. In cubilibus ⁊ in
ortis aromatũ. ℣. Iſta eſt q̃
aſcendit de deſerto delitijs
affluens. In. ℟. vij. Ornatã
in monilib⁹ filiã hierl'm dñs
concupiuit. Et vidẽtes eã fi
lie ſion btiſſimã predicaue=
runt/ dicentes vngentũ effu
ſum nomen tuũ. ℣. Aſtitit re
gina a dextris tuis in veſti=
tu deaurato circundata va
rietate. Et. ℟. viij. Super ſa
lutem ⁊ oẽm pulchritudinẽ
dilecta es a dño/ ⁊ regia ce
lorum vocari digna es. Gau
dent chori angelorũ conſor=
tes et conciues tui. ℣. Exal=
tata es ſancta dei genitrix
ſuper choros angelorum ad
celeſtia regna. Gaudẽt cho.
¶ In. iij. noc. ã. Ortus con=
cluſus es dei genitrix ortus
concluſus fons ſignat⁹/ ſur=
ge/ ꝑpera amica mea. Cãt.
Audite me. ſ. lviij. ℣. Digna
re me lauda. ℟. ix. Btã es
virgo maria dei genitrix q̃
credidiſti dño/ ꝑfecta ſũt in
te q̃ dicta ſũt tibi/ ecce exal=
tata es ſuꝑ choros ãgeloꝝ.
Intercede ꝑ nobis ad dñz deũ
nr̃m. ℣. Aue maria gr̃a ple
na dñs tecũ. Intercede. ℟. x.
Salue maria gẽma pudici=
tie de qua mundo illuxit ſol
iuſtitie/ ſalue pia mr̃ xp̃iano
rũ. Succurre filijs ad filiuz
regẽ ãgeloꝝ. ℣. Uirgo ſola
mẽ deſolatoꝝ/ ſpes ⁊ mr̃ be
nigna orphanoꝝ. Suc. ℟.
xj. Que eſt iſta q̃ aſcẽdit per
deſertũ/ ſicut ℣gula fumi/ ex
aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris?
Et vniuerſi pulueris pigmẽ
tarij. ℣. Iſta eſt ſpecioſa iter
filias hierl'm/ ſicut vidiſti eã
plenã charitate et dilectiõe
in cubilib⁹ ⁊ i ortis aromatũ
Et. ℟. xij. Felix nãq; es ſa=
cra ℣go maria/ ⁊ oĩ laude di
gniſſima. Qꝛ ex te ort⁹ ẽ ſol
iuſtitie xp̃s de⁹ nr̃. ℣. Ora p
populo/ interueni ꝑ clero/ i
tercede ꝑ deuoto femineo
ſexu/ ſentiant oẽs tuuz leua=
men quicunq; celebrant tu=
am aſſumptionẽ. Quia. ſ. j.

Sermo bti hieronymi pbri.

Cogitis me o pau=
la ⁊ euſtochiũ/ imo
charitas xp̃i mecõ
pellit ⁊ vt q̃ duduz
vobis tractatib⁹ loq̃ ↄſueue

ram/nouo loq̄ndi genere ſa
ctis q̄ vobiſcū degunt v̄gini
b⁹/latino vtēs eloq̄o/exhor
tatiōis gr̄a ſermonē faciam
de aſſūptiōe btē ꝛ glīoſe ſp
v̄gis marie:more eorū q̄ de
clamatorie i eccl'iis ſolēt lo
qui ad ppl'm. Q̄d vtiq3 gen⁹
docēdi necdū attigerā. lc. ii.

SEd qꝛ negare nequeo
quicq̄d iniungitis ni
mia vr̄a deuict⁹ dilectiōe: ex
periar q̄ hortami affectu in
fantiū more balbutiētiū: q̄
quecūq3 audierint fari geſti
unt: cū necdū poſſint ad ple
nū v̄ba formare: maxie qꝛ p
pter ſimpliciores quoſq3 id
me depromere ꝯpellitis: vt
habeāt ſermone latino qb⁹
ſe occupent laudib⁹ ex eadē
die q̄buſue diuinis vacēt le
ctiōib⁹: p̄ſertim cū ꝛ eadē in
multis feſtiuitatib⁹ multoꝝ
ſctōꝝ patrū ſtudia miro cu
derint eloq̄o: q̄ de hac q̄dem
vberi⁹ vbiq3 i ſcripturꝭ diui
nis predicata legunt. lc. iii.

QUid eni aliud ſonant
euāgelia: niſi naſcētē
dn̄m ex maria v̄gie: Et oia
ei⁹ incrementa quouſq3 fuit
in mūdo dūtaxat diuis effe
runt p̄conijs. Porro ab exor
dio ſcti euāgelij gabrielē ar
changelū colloq̄ntē marie
audiſtis: ꝛ deīceps reliqua
oia pleni⁹ legiſti. ¶ Ad pre
ſepe quoq3 o paula te teſte
nato puero multitudinē an
geloꝝ inter crepūdias noui
part⁹/ ꝛ q̄relas neſcij plora
tus p feſcenninis glīa in ex
celſis deo ꝛ in terra pax hoi
bus bonevolūtatis cātantē
audiſti ꝛ radiantē ſtellā vidē
ſti: paſtorib⁹ inſup euangeli
zātib⁹ credidiſti. ¶ Magos
preterea tria deferētes mu
nera ī viſiōe btīs ocl'is ꝯſpe
xiſti: ꝛ ipſa eadē munera bn̄
intelligendo votis oib⁹ fide
deo obtuliſti. Nāꝛ cū eiſdem
magis deū puerū in p̄ſepio
adoraſti. Tu. Lectio. iiii.

SEd forte ꝯqueſta me
delatorē q̄ te p̄diderī
clamabis. Ad q̄d ego. Si ce
latū eē volebas teſte ꝯſciētia
mihi narrare an̄ p̄ſepiū vbi
plurimū lachrymata es nō
debueras. Q̄d vt vere fatear
xp̄i preconia etiā ſi voluero
adiurat⁹/ neq3 tuas laudes
omino tacere queo. Idcirco
tue te infrogēt filie quas la
cte nutris: tu ea meli⁹ refera
bis: que neſcio ſi ſpeciem ali
quam certe aut i ſpū vidiſti.
¶ Uñ vos o filie pulſate ma
trē p̄cib⁹: pulſate ad oſtiū i
uitātis amici: ſi q̄ mō tādē vo

bis apiāt q̄ reſerata ſūt mr̄i.
Veruntn̄ de his q̇d plura di
cā: Oia ſaluatoris geſta et
obſeq̇a btē marie necnon et
actꝰ vite ex euāgelio didici-
ſtis. Et nunc q̇d ſupeſt vt ab
aliq̊ doctorū req̇ratis: l.c.v.
DE aſſūptiōe tn̄ eiꝰ q̄li
ter aſſumpta ē / qꝛ id
vr̄a depoſcit intētio / pn̄tia
abſēs ſcribere vobꝫ curaui / q̄
abſentia vn̄s deuotꝰ obtuli:
vt hēat ſctm̄ collegiū vr̄m i
die tāte ſolēnitatꝫ munꝰ lati
ni ſmōis: i q̊ diſcat tenera i-
fātia lactꝫ expiri dl'cedinē / ꝛ
de exiguis cogitare: quali-
ter fauēte deo per ſingulos
ānos tota hec dies expēdat
i laudē ꝛ cū gaudio celebret:
ne forte ſi venerit in vr̄as ma
nus illd̕ apocrifū de trāſitu
eiuſdē v̕gis dubia p̱ certꝫ re
cipiatis: qd̕ m'lti latiōꝝ pie
tatis amore ſtudio legendi
chariꝰ āplectūt: p̄ſerti cū ex
his nihil alid̕ expiri poſſit
p̱ certo / niſi ꝙ hodierna die
gl'oſa migrauit a corpe. l.vi
MOnſtratur aūt ſepul-
chrū eiꝰ cernentibꝰ no
bis vſqꝫ ad pn̄s i vallis ioſa-
phat medio: q̄ vall'ē int̄ mō-
tē ſion ꝛ mōtē oliueti poſita
quā ꝛ tu o paula ocul' aſpexi
ſti. Vbi i eiꝰ honore fabrica-
ta ē eccl'a miro tabl'atu lapi
deo: i q̄ ſepl'ta fuiſſe vt ſcire
poteſtꝫ ab oībꝰ ibidē p̄dicat:
ſꝫ nūc vacuū eſſe cernentibꝰ
oñdit. Hec idcirco dixerī ꝛ:
qꝛ m'ti nr̄oꝝ dubitāt vtrū aſ
ſūpta fuerit cū corpe: an obi
erit relicto corpe. Quō aūt
aut q̊ tpe aut a q̇bus pſonis
ſctiſſimū corpꝰ eiꝰ inde abla
tū fuerit vel vbi tranſpoſitū
vtrūue ſurrexit neſcitur: q̄-
uis nonnulli aſtruere velint
eā iam reſuſcitatā: ꝛ btā cuꝫ
xp̄o imortalitate i celeſtibꝰ
veſtiri. Qd̕ ꝛ de btō iohāne
euāgeliſta eiꝰ miſtro cui v̕gi
ni a xp̄o v̕go ꝯmiſſa ē / plimi
aſſeuerāt: qꝛ i ſepulchro eiꝰ
(vt fert) nō niſi māna iuenit:
qd̕ ꝛ ſcaturire cernit. l.c.vii.
VErūtamē q̇d horum
veriꝰ cenſeat ābigimꝰ
Meliꝰ tn̄ deo totū cui nihil
i poſſibile eſt ꝯmittimus: ꝙ
aliq̇d temē diffinire velimꝰ
auctoritate nr̄a qd̕ non p̱ba
mꝰ / ſicuti ꝛ de his q̊s cū dn̄o
teſte euangelio reſurrexiſſe
credimꝰ: ſed vtrū redierit in
terre puluerē certum nō ha-
bemus: niſi ꝙ legimꝰ qꝛ mul
ta corpa ſctōꝝ q̇ dormierāt
reſurrexerunt ꝛ venerunt in
ſctām ciuitatē ſcꝫ hier'lm et
appuerūt multis. De q̇bꝰ p̱

fecto nonnulli doctoꝝ ſenſe
runt/etiã ꝛ in ſuis reliq̃runt
ſcriptis: ꝙ in illis iã ſit per-
petua cõpleta reſurrectio.
Fatent eni ꝙ veri teſtes nõ
eſſent: niſi ꝛ vera eẽt eoꝛum
reſurrectio. Tu. Lctõ. viii.

Vide ꝛ btũs petrꝰ di-
xiſſe legit cũ de da-
uid loq̃retur in teſtimoniũ:
et ſepulchꝛum inq̇t eiꝰ apud
nos eſt: quaſi non ſit auſus
dicere ꝙ ipẽ aut coꝛpꝰ eius
apd̾ nos eſt/ſʒ tm̃ ſepulchꝛũ
quo ꝯditꝰ fuerat. Hinc aiũt
reſurrexiſſe ꝛ ipm̃ cũ ceteris
ſctis: ꝛ ideo vacuũ remãſiſſe
monumentũ eiꝰ: vt nunc btẽ
marie cernit. Qd̾ ſane fctm̃
ꝛ de alijs q̇buſlibet locꝭ ſcri-
pturaꝝ firmare conãtur: ꝙ
hi iam cũ xp̃o regnent reſu-
ſcitati in etña ſocietate. Qd̾
q2 deo nihil ẽ ĩpoſſibile nec
nos de btã maria factuʒ ab
nuimꝰ: q̃ꝙ ꝑpter cautelam
ſalua fide pio magis deſide
rio opinari opoꝛteat: q̃ꝙ incõ
ſulte diffinire qd̾ ſine pericu
lo neſcitur. Tu. Lectio. ix.

Lctõ ſcti euã: ſm̃ mat. cã. x.

In illo tpe: Intrauit
ieſꝰ ĩ quoddã caſtellũ
ꝛ mlier q̃dã martha noĩe ex
cepit illũ ĩ domũ ſuã Et reł.
Homeł. bti aug. epĩ: de e. ł.

Sctm̃ euãgeliũ cũ legeret
audiuimꝰ a femina religioſa
ſuſceptum eſſe dñm hoſpi-
tio: ea q̃ martha vocabatur
Et cũ eſſet ipa occupata in
cura miſtrandi: ſoroꝛ eiꝰ ma
ria ſedebat ad pedes dñi: et
audiebat v̄bũ illiꝰ. Laboꝛa
bat illa: vacabat iſta Illa e-
rogabat: hec ĩplebat. Ue
rũtamẽ martha laboꝛãs mł-
tum in illa occupatiõe et ne
gocio miniſtrandi ĩterpella
bat dñm: ꝛ de ſoroꝛe ſua con
queſta eſt: ꝙ eam laboꝛantẽ
nõ adiuuaret. Dñs aũt pꝛo
maria reſpondit marthe: et
ipſe ei factꝰ eſt aduocatꝰ: q̇
iudex fuerat interpellatus
Martha inq̇t circa młta es
occupata: qñ vnũ eſt neceſ-
ſariũ. Maria melioꝛẽ ꝑtem
elegit q̃ nõ auferet ab ea. ł. x

Audiuimꝰ ꝛ ĩterpella
tionẽ interpellãtis ꝛ
ſentẽtiã iudicis: q̃ ſententia
interpellãti reſpõdit: ſuſce-
ptã defẽdit. Erat eni maria
intẽta dulcedini v̄bi dñi. In
tẽta erat martha quõ paſce
ret dñm: intenta maria quõ
paſceretur a dño. A martha
conuiuiũ dño ꝑabat: in cuiꝰ
ꝯuiuio maria iã iocũdabat.
Cũ ergo maria ſuauit au
diret v̄bũ dulciſſimũ ꝛ coꝛde

intentiſſimo paſcereꝫ inter=
pellato domio a ſoꝛoꝛe ſua⸗
quō putamus eam timuiſſe
ne diceret ei dn̄s / ſurge et
adiuua ſoꝛoꝛē tuā: Mira ei
ſuauitate tenebaꝫ ꝗ ꝓfecto
maioꝛ eſt mētis ꝙ ventris.
Excuſata eſt: ſedit ſecurioꝛ
Quomodo aūt excuſata at=
tendamꝰ: inſpiciamꝰ ꝑſcrute
mur quod poſſumus: vt et
nos paſcamur. Tu. Lec. xi.

Quid enim: Putamꝰ re
prehenſū eſſe miniſte
riū marthe / quā cura hoſpi=
talitatis occupaꝫ. Erat: q ip=
ſum dn̄m hoſpitio recepat.
Quō recte repꝛehendebaꝫ:
que tāto hoſpite letabatur.
Hoc ſi verū eſt / dimittāt qꝺ
miniſtrant hoīes egētibus:
eligant ſibi partem melioꝛeꝫ
que non auferaꝫ ab eis. Ua
cent verboꝝ: inhient dulcedi
ni doctrine: occupētur circa
ſcientiam ſalutarem. Nihil
eis cure ſit quis peregrinꝰ ī
vico ſit qs egeat pane: quis
induendus / qs viſitandꝰ / qs
redimēdus / quis ſepeliēdꝰ.
Uacent opera mīe: vni inſte
tur ſcientie. Tu. Lectio. xii.

Si melioꝛ eſt pars ma
rie cur nō oēs hoc fa=
ciunt: qn̄ in hac cauſa ipſum
dn̄m patronū habemꝰ: Non
enī timemꝰ in hac re ne offē=
damus eiꝰ iuſtitiā: cū patro
nā eiꝰ teneamus ſentētiam.
Et tn̄ ita nō eſt: ſꝫ ſicut dn̄s
dicit ita eſt. Quō intelligis
ita non eſt: eſt aūt quō intel
ligere debes. Ecce aduer=
te. Circa multa es occupa=
ta: qn̄ vnū ē neceſſariū. Ma
ria optimā partē elegit. Nō
tu malā: ſed iſta melioꝛē. Sꝫ
vn̄ melioꝛē. Qꝛ tu circa mul
ta: hec circa vnū. Unū ei pꝛe
poniꝫ multis. Nō ei a mltis
vnū: ſꝫ mlta ab vno. Multa
ſunt q facta ſunt: vnꝰ eſt q fe
cit. Celū et trā ⁊ mare ⁊ oīa
q ī eis ſūt: ꝙ mlta ſūt. Quis
iſta dinumeret: Quis hoꝛū
multitudinē cogitet: Quis
hec fecit: Deꝰ oīa. Ecce bo=
na valde. Bōa valde q fecit:
quāto melioꝛ ille q fecit. Tu.
Seqn̄. ſ. euā: ſꝫ lu. c. vbi ſu.

In il. tē: Intrauit ieſꝰ ī
qꝺdā caſtellū: ⁊ muli
er qdā martha noīe excepit
illū ī domū ſuā. Et huic erat
ſoꝛoꝛ noīe maria q etiā ſedēs
ſecꝰ pedes dn̄i audiebat vbū
illiꝰ. Martha āt: ſatagebat
circa freqns miſteriū. Que
ſtetit ⁊ ait Dn̄e: nō ē tibi cure
ꝙ ſoꝛoꝛ mea reliqt me ſolam
miniſtrare: Dic ergo illi: vt
me adiuuet. Et rn̄dēs dixit

illi dñs. Martha martha ſollicita es ⁊ turbarꝭ erga plurima. Porro vnū̃ eſt neceſſariū̃. Maria optimā ptē elegit: q̄ nō auferet ab ea. Am Oro vt ītra. Ad lau. ān. ſup hos. Aſſūpta eſt maria ī celū gaudēt āgeli laudātes benedicūt dñꝫ. o. xcij. Dñs re. f. xxxij. Cp. In oib⁹. R̷. bre. Adiuua nos. hy⁹. O q̄ gl'ifica. f. lxvij. ℣. Elegit eā de. Ad bn̄⁹ā. Que ē iſta q̄ aſcēdit ſicut aurora ꝯſurgēs pulchra vt lūa electa vt ſol terribil' vt caſtroꝝ acies ordīata. Orꝫ Famlor tuoꝝ dñe delictꝭ ignoſce: vt q̄ tibi placere de actib⁹ nr̄is nō valem⁹/ genitricis filij tui dñi dei nr̄i inte̅ceſſiōe ſaluemur. Et fa: p e. ¶ Ad. j. ā. Maria ℣go aſſūpta eſt ad ethereū thalamū ī q̄ rex regū ſtellato ſede ſolio. ¶ Ad. iij. ā. In odore vnguētoꝝ tuoꝝ currim⁹/ adoleſcētule dilexe: t te nimis. Cp. ⁊ oro. vt ī lau. ℣. Gaude ma. ¶ Ad vj. ā. Bn̄dicta filia tu a dño / q̄a p te fructū vite cōicauim⁹. Cap. Que eſt iſta (Cā. viij. q̄ aſcendit de deſerto delicijs afflués ⁊ innixa ſup dilectū ſuū: Deo g̃. ℣. Specioſa facta es. Oratio,

Concede nos famlos tuos q̄s dñe de⁹ ꝑpetua mentis et corpis ꝓſperitate gaudere: ⁊ glioſa beate marie ſemp ℣ginis inte̅ceſſione a p̄ſenti liberari triſtitia/ ⁊ eterna ꝑfrui letitia. Et fa: per do. ¶ Ad. ix. ān. Pulchra es ⁊ decora filia hieruſalē/ terribilis vt caſtrorum acies ordinata. Cp. Cāti. j. Trahe me poſt te: currem⁹ ī odore vngētoꝝ tuoꝝ. D. g̃. ℣. Dignare me. Concede miſeri/ Or. cors deus fragilitati noſtre preſidiū: vt q̄ ſctē dei genitricis marie requiē celebramus interceſſionis eius auxilio/ a nr̄is iniqtatib⁹ reſurgam⁹. Et fa: p e. ¶ In ij. veſ. ſup p̄oſā e. ſ. iiij. de. ſ. no. Cap. R̷. ℣⁹. ⁊ or. vt ī l. hy⁹. Que tra. ex integro. f. lxvij. Ad magt ān. Hodie maria virgo celos aſcēdit gaudete quia cum chriſto regnat in eternū. ¶ Priuatis dieb⁹ infra octa. Venite. dicitur directanee. hy⁹. Fit porta. fo. lxvj. In primo noctur. ā. Tota pulchra. minor. Aña. Quam pulchra. ān. Exaltata es. ān. Paradiſi porte. ℣⁹. Gaude maria. Lectio breuis. Canticorum. vj. Caplo

Que eſt iſta q̄ ꝓgredit
q̄ſi aurora ↄſurgens:
pulchra vt luna/electa vt ſol
terribilis vt caſtrorū acies or=
dinata: Viderūt eā filie ſyō
ꝛ beatiſſimā p̄dicauerūt: re
gine ꝛ cōcubine: ꝛ laudaue=
rūt eā. Tu. ℞. bre. Aue ma=
ria G̃ra plena. ℣. Dñs tecū
G̃ra. ¶ In. ij. noc. an̄. Alla.
feriale. Ca̅p̅. Ubi venit ple. re
quire p̄uatis dieb⁹ viſitatio=
nis. ℣. Speciosa facta. or̄.

Porrige nob̄ dexterā
tuā: ꝛ ꝑ intceſſionē be
ate et glorioſe ſemperq̄ ꝟgi
nis dei genitricis marie/au
xilium nobis ſuperne virtu=
tis īpende. Et fa: Per eun.
Ad lau. ſup p̄os fe. ā. Aſſū=
pta eſt ma. Cap̄. Magnum
pietatis. vt̄s in viſitatione
priuatis dieb⁹. Ad bn̄⁹ an̄.
Beata es maria mater. an̄.
Virgo prudentiſſima. an̄.
Sub tuū p̄ſidiū. Ad mgt̄ ā.
Sub tuā ꝓtectionē. ā. San
cta maria ſuccurre. an̄. Aia
mea. Semel explete reiterā
tur. Rel. vt ī die ſcō. ¶ Dñi
ca īfra oc. oīa ꝑuant vt ī die
ſcō exceptꝭ ſubſcriptꝭ. In. j.
veſ. ſr̄ p̄os ā. Vidi ſpecioſā.
cū rel. ℞. bre: Adiuua. Ad
mgt̄ ꝛ ad bn̄⁹ ā. vt̄s priuatis
dieb⁹ occurrēs ex ordi. or̄o.

Famlor̄. ¶ In. j. noc. ſup p̄s
do. ā. Tota pul. mior Ad. vi.
an̄. Quā pul. an̄. Exaltata.
℣. Gaude maria. Lectio. j.
Ex ſermo. bti hieroni. pbr̄i.

Hodie dilectiſſie vene
rabilis ꝛ gl'ioſa ſꝑ ꝟgo
eleuat ſr̄ choros āgelor̄: ꝛ vt
ſpeciē poſſit videre vultūq̄
ſaluatoris: quez amauerat/
quē cōcupierat ex toto deſi=
derio cordis. Q̄ð ſi gaudiuz
fit ī celo de q̄libet pctōre cō
uerſo: multomagis putādū
eſt ꝓ tāte ꝟginis exaltatiōe
ꝛ gl'ia q̄ exl'tatio ſit ī ſupnis
¶ Cui⁹ nimir̄ feſtiuitas oī=
um ſupnor̄ ē gl'iatio: ꝛ celico
larūq̄ ciuiū ↄgratulatio: pre
ſerti q2 ei⁹ celebritas laus ꝛ
fauor eſt ſaluatoris. Vñ cre
dim⁹ vt ſupra dictū eſt q̄ nō
hūc tm̄ diē ſolēnem ducūt ꝓ
ei⁹ honore annuū: verūetiā
ↄtinuū ꝛ eternū iocunditatꝭ
ac letitie ꝛ veneratiōis obſe
quio/ cum oī colūt tripudio
amorꝭ ꝛ gaudij. Nec īmerito
q2 oīs illa celeſtꝭ ciuitas cō=
gratulat ꝛ venerat mr̄ez cu
ius ſup ſe adorat filiū regez:
ante quē tremūt poteſtates
et curuatur oīe genu. Tu.
℞ia oīa vt in die ſcō. Lcō. ij.

De huius nimiruz ad
celos aſcēſione mul=

to ãmirantis ĩtuitu celeſtiũ ſecretorũ ↄtẽplator in cãticis vidi inquit ſpecioſam: ſicut colũbã aſcendẽtẽ deſup riuos aquar. ¶ Et vere ſpecioſa quaſi colũba: qꝛ illius ſpeciem colũbe ac ſimplicitatẽ premõſtrabat que ſup dñm venit: et docuit iohãnẽ qꝛ hic ẽ q̃ baptizat. Tu. Lc. iij.

Et bene deſup riuos aquarũ: qꝛ ſup aquaz refectionis educauerat eaz dñs ꝛ nutrierat. Ex q̃ multi deducti riui oẽm irrigãt terrã delitiarũ: et infundũt ortũ voluptatis: ex quib9 quotidie lota ꝛ pfuſa beata dei genitrix ỽgo maria aſcẽdit hodierna die ſpecioſa valde et ammirabilis: cuius odor ineſtimabilis erat nimis: et ideo ineffabilis. ¶ Ad cuius pfecto fragrãtiam odoris: oĩs illa celeſtis hierl'm leta decurrit. Quã circũdãt flores roſar ꝛ lilia ↄualliũ: eo φ oẽs aĩe martyrio rubricate eã eterne dilectiõis cõplectunt amplexib9: ꝛ ỽgitatis ſplẽdore cãdidate acſi lilia i valle humilitatꝭ enutrite circũdant eã veneratiõis gr̃a obſequentes. Lec. iiij.

Recte igit btã dei genitrix ꝛ martyr ꝛ ỽgo fuit: quãuis ĩ pace vitã finierit. Hinc quoqꝫ φ vere paſſa ſit ſymeon pppheta loq̃ns ad eã: et tuã ĩnq̃t ipi9 aĩaz ptrãſibit gladi9. Ex quo ↄſtat φ alij ſcti et ſi paſſi ſunt p xpo in carne: tñ in aĩa q̃ ĩmortalꝭ eſt pati nõ potuerũt. Beata ỽo dei genitrix: qꝛ in ea paſſa eſt pte: q̃ ĩpaſſibilis habetur: ideo vt ita fatear qꝛ ſpiritalik ꝛ atroci9 paſſa ẽ gladio paſſiõis xpi: pluſq̃ martyr fuit. ¶ Uñ ↄſtat vt qꝛ oĩbus pl9 dilexit ppt'ea et pl9 doluerit: in tñ vt aĩaz ei9 totã ptrãſiret ꝛ poſſideret vis doloris: ad teſtimoniũ eximie dilectiõis. Que qꝛ mente paſſa eſt: pluſq̃ martyr fuit. Nimir et dilectio ei9 amplius fortis φ mors: qꝛ mortẽ xpi ſuã fecit. ¶ In. ij. noc. ãn. Paradiſi porte. ãn. Sup ſalutẽ. ã. Optimã partẽ. ỽ9. Specioſa facta es. Lect. v.

Nunc aũt circũdãt eã flores roſarũ: ideſinẽter ãmirãtes ei9 pulchritudinẽ int' filias hierl'z. In q̃ poſuit rex thronũ ſuũ: qꝛ cõcupiuit ei9 ſpem ac decorẽ. Fuit eñ plena charitate ꝛ dilectiõe: ideo ſeq̃t p9 eã purpuratoꝝ exercit9: ꝛ cãdidatoꝝ grex. Quã ſi diligẽti9 aſpici

asꝰ nihil virtutꝫ eſt nihil ſpe
cioſitatꝫ/nihil ſplēdorꝫ ⁊ glo
rie: qđ ī ea nō reſplēdeat Et
ideo eā bñ circūdant flores
roſarū ⁊ lilia ꝯualliū: vt vir
tutes virtutibꝰ fulciātur ⁊ for
moſitas decore caſtitatis
Nam (augeatur. lec. vi.
Nōis ſplēdor ⁊ glīa quā
to illuſtratior fulgore ſuo ꝓ
uehitur ī ſublimiꝰ: tāto appa=
ret p̄ſtātior claritate quorū
libet ſubiectoꝝ: ⁊ eximior p̄=
dicatur Sic ⁊ btē dei genitrici
cuiꝰ plātatio ac ſi roſe ī hieri
co ſp̄aliꝰ refulſit/⁊ cādor vir
ginitatꝫ ſplēdidꝰ enituit/ cir
cūdata officio charitatꝫ/ſub
mittitur ſctōꝝ claritas: vt am
pliꝰ eius glīa ꝯmēdetur: q̄ ſup
choros āgeloꝝ eleuata iaꝫ
btiſſima p̄dicatur. Nā āgeloꝝ
q̄uis celſior ſit natura/ non
tñ glīa maior: q̄r ⁊ ipi gratu
ita grā ne corruerēt ſunt ſal
uati. Vñ dauid vbo inq̄t dñi
celi firmati ſunt: et ſpū oris
eius oīs virtus eorū. lc. vii.
Quod ſi ſpū dei oīs vir
tus eoꝝ ꝯſtat btām
et glioſā virginē in quā ſup=
uenit ſpūſſctūs ⁊ deꝰ totꝰ il
lapſꝰ nō caſu vel ruina ſꝫ nu
tu tm̄ ⁊ grā/ portatur nouē mē
ſibꝰ ī vtero āpliora ꝓmeruiſ
ſe priuilegia vtutū: ⁊ p̄cepiſ
ſe grām ab āgelis etiā col=
laudatā. Vñ ⁊ ſi mirabile eſt
eoꝝ vtus ⁊ firmitas ꝑpetui
tatis/ mirabilior tñ in maria
quā obūbrauit vtꝰ altiſſimi:
vt vltra omnē ſit virtutē an
gelicam qđ factū eſt in ea: ⁊
ammirabile cunctis ſeculis
ſacramētū. Ac per hoc etiā
angelis maior exīde preſtatur
gratia: cū reſtaurantur a deo
ꝑ eū oīa: que venerant ⁊ ado
rāt ſup ſe regē xp̄m dñm na
tum ex eadem virgine. Tu
autem dñe. Lectio. viii.
Hinc ⁊ maria cūctꝫ tā
to venerabilior: quāto
et gratioſior. Et quāto virtu
te altiſſimi extollitur ad ſubli=
mia: tāto clarior reſultat in
gloria. Plena ſiq̄dē grā/ple
na deo plena vtutibꝰ nō pōt
nō poſſidere plene glīaꝫ cla
ritatꝫ eterne: quā pleniſſime
accepit vt mater fieret ſal=
uatoris. Quā viderūt oēs fi=
lie ſion/ ⁊ btām dixerūt/ ac
regie laudauerūt/ qm̄ tantā
eā viderūt quātā nullꝰ nar=
rādo explet mortaliū: quā=
tomagis deū q̄ tantā ac talē
fecit eā: vt ipſe fieret ꝑ eam.
Vñ dauid hō inq̄t natꝰ ē in
ea: ⁊ ipe fūdauit eā altiſſimꝰ
Tu. ¶ In. iii. noc. ā. Alle. iii
Cāti. Audite me. fo. lviii. v.

Dignare. ℟c. ix. Lcō ſcti euā
gelij ſcd'm lucam. Cap. x.
IN il. tpe. Intrauit ie
ſ9 i quoddā caſtellū: ⁊
mulier q̄dā martha noīe ex=
cepit illū i domū ſuā. Et re.
Homel'. b. aug. epi. de ea. l.
Verba dn̄i nr̄i ieſu xp̄i que
modo ex euāgelio recitata
ſunt admonēt nos eſſe vnū
aliq̄d ad qd tēdamus: qn̄ in
hui9 ſcl'i inf'ritudine labora=
mus. Tendimus aūt adhuc
peregrinantes: nondum ibi
manātes. Adhuc in via: nō=
dū in patria. Adhuc deſide
rando: nondū fruēdo. ¶ Tn̄
tendamus: ⁊ ſine pigritia vt
ſine intermiſſione tēdamus:
vt aliqn̄ ꝑuenire valeamus
Martha ⁊ maria due ſoro=
res erant: ambe non ſolum
carne: ſed etiā religione ger
mane. Ambe domino adhe=
ſerunt: ambe domino in car
ne preſenti concorditer ſer=
uierunt. Tu aūt. Lectio. x.
SUſcepit martha ſicut
ſuſcipi ſolent peregri
ni: ſed tamen ſuſcepit famu
la dn̄m egra ſaluatorē: crea=
tura creatorē. Suſcepit au=
tem ſpū paſcenda: ⁊ in carne
paſcēdū. ¶ Voluit eni dn̄s
formā ſerui accipere: ⁊ acce
pta forma ſerui in illa paſci
a ſeruis dignatiōe nō ꝯditio
ne. Nā ⁊ iſta dignatio fuit:
ſe prebere paſcendū. Habe
bat carnē q̄dem in qua eſuri
ret et ſitiret: ſed neſcitis q̄a
in eremo eſuriēti angeli mi=
niſtrabāt? Ergo qꝫ paſci vo=
luit: paſcēti ꝑſtitit. Lcō. xi.
QUid autē mirū ſi ⁊ de
ſctō helia preſtitit vi
due: quem pri9 coruo mini=
ſtrāte paſcebat? Nūq̄d paſ=
cēdo defecerat: qn̄ ad vidu
am mittebat? Nō paſcēdo
defecerat qn̄ ad viduā mitte
bat: ſꝫ religioſā viduā ꝑ obſe
quiū exhibitū ſ'uo ſuo bn̄di
cere diſponebat. Sic ꝗ dn̄s
ſuſcept9 eſt tanq̄ hoſpes: q̄
in ſua ꝓpria venit: ⁊ ſui eū nō
receperūt. Sꝫ quotq̄t recepe
rūt eū dedit eis ptātē filios
dei fieri: adoptās ſeruos et
frēs faciēs/ redimens capti
uos ⁊ faciēs coheredes. L. xii
NE q̄s tn̄ vr̄m forſitā di
cat: o bti q̄ xp̄m ſuſci
pere/ i domū ꝓpriā meruerūt
Noli dicere: noli murmura
re: quia temporib9 natus es
quando iam dn̄m non vides
i carne. Nō tibi abſtulit iſtā
dignationem. Cum vni in=
quit ex minimis meis feci=
ſtis: mihi feciſtis. Hec de
dn̄o paſcēdo in carne: ſꝫ pa=

ſcente in ſpū pauca p tpe di
xerim⁹. Tu. Eua. ꝛ or. vt in
die ſcto. Ad l. ꝛ ad hor. dicit
ā. Alla. ꝟ. l. Miſere mei de⁹
cū reſ. fo. xviij. cp. Signū ma
gnū. vts ivſitatiōe. Ad vel.
ſup pos ā. Vidi ſpecioſā. ſo:
la. Ad mag. ā. vts i priuatis
dieb⁹ īfra oc. ex ordie occur
rēs. ¶ In oct. ſcti laurentii
mar. Cō. in. i. veſ. cū ā. Cōfi:
tebor tibi. Oro. Excita q̄s.
vt in die ſancto aa. vi. Ad
lau. ā. In craticula. ¶ Aga
piti marty. Cōmemo. Oro.

Letet eccleſia tua de⁹
beati agapiti marty:
ris tui ꝯfuſa ſuffragiis/ atq̄
eius precib⁹ glioſis/ et deuo
ta permaneat et ſecura con
ſiſtat. p xp̄z. ¶ Bernardi ab
batis. xij. lc. Si ꝯſideremus
f. xxxv. Euā. Nēo lucer. f. xl.
¶ In octa. aſſūp. beate ma
rie: oīa fuant vt i die ſctō ex:
ceptis ſubſcriptis. In. i. veſ.
ſup pos ā. Vidi ſpecioſaz. cū
reliquis. Oro Famulorum.
¶ Eodē die timothei ꝛ ſim:
phoriani mar. Cōme. Oro.

Auxiliū tuum q̄s dn̄e
nobis placat⁹ impen
de: et intercedentib⁹ beatis
martyrib⁹ tuis/ timotheo et
ſimphoriano: dexterā ſuper
nos tue ꝓpitiatiōis extēde.

lc. i. Ex ſmo. bti hiero. pbrī.

Beata ꝛ ītemerata
virgo maria ecce
hodierna die ad il
lū preclarū ꝛ ſplē:
didū thronū archangelorū
p hūilitatē: p integritatē car
nis aſcēdit: vn̄ intēperātia
olī eximios archangeloꝝ et
ſupbia deiecit. Quapropter
gaudete: gaudete inq̄ quia
patefacta eſt vobis via celo
rū ¶ Quāuis enī nobꝫ eadē
promittant: vobis tn̄ iā pre:
ſto ſunt: q̄ cū angelis icorru
ptionē ſeruatis: q̄ licz de hoc
mundo ſitis: fauēte deo iaz
in hoc mūdo non eſtis. Or ꝛ
ſi ſcl'm vos hr̄e meruit: tene:
re oīno nō potuit. Tu. lc. ij.

Beata igit maria ho:
die iā ab oib⁹ gētibus
lōge lateq̄ predicat: ꝛ vobꝫ
que ſecute eſtis exēplū tan:
te ꝟgīs btītudo ꝯdonat ce:
leſtis. ¶ Quas nō illecebre
ſollicitāt corporis: non col:
luuio p̄cipitat voluptatꝫ: nō
eſtus inflāmat incētiue car:
nis: ſ; īmo angelica imitatio
delectat i terrꝫ: quoꝝ i futu
ro equalitas repromittit in

Beate igit eſtꝫ ꝯcel. r. iij
filie: ſz ꝛ btēvidue: q̄ ce
libē vobiſcū in xp̄o ductū vi:
tā: q: ſcōm apl'm liberate a

lege viri ſic ꝑmãſerũt. Bea-
tior inq̃t erit ſi ſic ꝑmanſerit
ſm meũ ↄciliũ. ¶ Puto eniꝫ
ait: ꝙ ⁊ ego ſpm̃ dei habeaꝫ:
euidenter volẽs exprimere q̃d
interſit inter eam q̄ ↄiũcta eſt
adhuc lege viro: ⁊ inter eã q̄ iã
ſoluta vinculo beatior p̄dica
tur. Q̃d ſi vtraqꝫ beata q꞉ in
xp̃o: beatior tñ q̄cũqꝫ iã ſolu
ta eſt: ⁊ celeſtia ſectatur. L iiij.
IDeo vidue ſp bene vir
ginib⁹ copulantur: vt ait
ap̃ls. Mulier innupta ⁊ vir-
go cogitat que ſunt dñi: vt
ſit ſctã corpe et ſpũ. Quodã
modo em̃ ꝟginitas magiſte
riũ viduarũ gliſcit et ↄforta
tur exẽplis. L. Que cũ viris
caſtũ ſuauerũt ↄnubiũ do-
cẽt integritatẽ: magis ꝟgini
bus obſeruãdam: et ꝙ ꝑpe
modũ nõ inferioris ꝟtutis ẽ
a cõiugio abſtiere q̃d aliq̃n
delectauerit: q̃ ↄiugij dele-
ctamenta neſcire. In vtroqꝫ
ſiq̃dẽ gradu fortitudo lauda
tur: et celeſtis vite predica-
tur virtus. Tu. Lectio. v.
IDcirco iam cũ xp̃o co
gnatiõem vterqꝫ ordo
ſortitur. Vñ dñs ſi q̃s fecerit
inq̃t voluntatẽ p̃ris mei q̃ in
celis ẽ: ipſe me⁹ frater ⁊ ſoror: ⁊
mater ẽ. Ubi nõ ſexus: nõ ↄdi-
tio: nõ etas diſcernitur: ſꝫ q̃ fe-
cerit inq̃t volũtatẽ p̃ris mei
qui in celis eſt. Vñ q꞉ libera
facultas cũctis preſtatur: eſto
te chariſſime ad q̃d vos xp̃i
gr̃a vocauit: eſtote matres
xp̃i ac ſponſe: eſtote ſorores
et propinq̃: quia q̃d carne nõ
potuiſtis: gratia totũ cõdo-
natũ eſt vobis. Lectio. vj.
ET ideo diligite mr̃eꝫ
dñi que vobis ſpõſuꝫ
genuit immortalẽ: cui⁹ ⁊ vo
biſcũ ſoror ẽ ipſa: q꞉ volũtatẽ
p̃ris fecit vt eſſet mater. Pro-
pinqua quidẽ vobis nõ car-
ne ſed ſpũ: vt vnitas ↄmen
detur eccl'ie: et ſocietas cor-
poris xp̃i ĩtelligatur. Vñ dñs
Volo pater: ſicut ego et tu
vnũ ſum⁹: vt et ipſi in nobis
vnũ ſint. Que ꝑfecto vnitas
ꝑ vnũ dei mediatorẽ ⁊ hoĩm
efficitur. Facite ergo volũtatẽ
patris et vos: vt vnũ eſſe poſ
ſitis. Tu autẽ. Lectio. vij.
ORnate lãpades vr̃as
occurrite ſpõſo: q꞉ iaꝫ
ad oſtiũ pulſat: et mr̃eꝫ ſi eã
diligitis ſeq̃mini. Int⁹ autẽ
parate ⁊ ornate lãpades ve
ſtras: q꞉ filie regis eſtis. Ois
ğ gl'ia vr̃a ab int⁹ ſit: ⁊ int⁹ ha
bete q̃d foris luceat: ne for-
te inter has ſolẽnitates ꝑuſq̃
ſponſus veniat lãpades vr̃e
extinguãtur. Nã celebritas

huiꝰ diei nō niſi accēſis lāpa
dibꝰ intus ꝛ foꝛis recte colit
Jdō emēdū eſt oleū dū vacat
ne cū ſpōſus venerit (qđ ab
ſit) vacue inueniami. Lc. viij.
Propterea ꝗ̄ ſurſū ſūt
ſapite vbi btā ꝑuenit
ꝟgo: ꝛ nō ꝗ̄ ſuꝑ terrā: qꝛ vr̄a
cōuerſatio ſi eſtis qđ voui=
ſtis i celis foꝛe debet. Jlluc
erigite mentē / illuc abſcon
dite vitā veſtrā / donec furoꝛ
ꝑtrāſeat dn̄i: quo btā dei ge
nitrix hodie ꝑuenit. Jbi nā=
qꝫ habetis ſpōſum: ibi pon=
tificē ibi oīa quecū[illegible]ꝑ queſi=
ſtis. Jlluc dirigite mētem:
vt cū chꝛiſtus filiꝰ virginis
apparuerit in fine ſeculi: cū
ipſo et vos appareatis ī glo
ria amē. Tu. Lc. ix. Lec. ſcti
euāge. ſm lucā. Ca. x.
In il. t. Jntrauit ieſꝰ i
quoddā caſtellū: ꝛ mulier ꝗ̄=
daꝫ martha noīe excepit il=
lū in domū ſuaꝫ. Et reľ. Ex
ꝯmēta. vene. be. ꝑbrī: de e. ľ
Hec lectio ſuperioꝛi pul=
cherrima ratione connecti=
tur: qꝛ videlicꝫ illa dilectio
nē dei ꝛ ꝓximi verbis ꝛ pa
rabolis: hec aūt ipis rebꝰ et
ꝟitate deſignat. Due quip=
pe iſte dn̄o dilecte ſoꝛoꝛes /
duas vitas ſpiritales q̇bus
in pꝛeſenti ſctā exercetur ec
cleſia demōſtrant: martha
quidē actualē qua ꝓximo i
charitate ſociamur: maria
vero contemplatiuā / qua in
amoꝛē dei ſuſpiramꝰ. ¶ Ac
tiua eni vita eſt panē eſuriē
ti tribuere verbo ſapientie
neſcientem docere / errantē
coꝛrigere / ad humilitatis vi
am ſuperbientē pꝛoximū re
uocare: ꝛ infirmantis curam
gerere / que ſingulis quibuſ
qꝫ expediant diſpenſare: et
cōmiſſis nobis qualiter ſub
ſiſtere valeāt ꝓuidere. Lc. x.
Contēplatiua ꝟo vita
ē charitatē q̇dē dei ꝛ
ꝓximi tota mēte retinere: ſꝫ
ab exterioꝛi actione quieſce
re: ſoli deſiderio ꝯditoꝛis in
herere: vt nihil iam agere li
beat / ſed calcatis curis oibꝰ
ad vidēdā faciē creatoꝛꝭ ſui
animꝰ inardeſcat: ita vt iam
nouerit carnis coꝛruptibiľ
pondꝰ cuꝫ meroꝛe poꝛtare:
totiſqꝫ deſiderijs appetere
illis hymnidicis angeloꝛuꝫ
choꝛis intereſſe admiſceri ce
leſtibꝰ ciuibꝰ: de eterna i cō
ſpectu dei icoꝛruptione gau
Que etiā ſe=[illegible] dere. Lc. xi.
dēs ſecꝰ pedes dn̄i au
diebat ꝟbū illiꝰ: martha aūt
ſatagebat circa frequēs mi=
niſteriū. Hec vtriqꝫ vite ꝯgru

ere nemo q̇ dubitet. Et cōtē
platiue quidē vniformis per
fectio eſt exutā mentē a cun
ctis hr̄e terrenis: eāq; quan
tū humana ībecillitas ſinit
vnire cuʒ xp̄o. ¶ Actiue vo
ꝙ freq̄ns miniſteriū ſit gēti-
um magr̄ edocet: q̇ creberri
mis epularū dictʒ ſuos pro
xp̄o terra mariq; labores ac
ſua pericula ꝯmemorat. In
quib⁹ etiā viſiones ac reue-
lationes dn̄i cōmendās: nō
minus ſe in ſpeculatiua vir
tute qđ perpaucis eſt imita-
bile cōſummatū eſſe ſignifi-
cat. Unde dicit. Siue enim
mente excedimus deo: ſiue
ſobriſſumus vobis. Re. xij.

Q Ue ſtetit et ait. Dn̄e
nō eſt tibi cure ꝙ ſo-
ror mea reliq̇t me ſolā mini-
ſtrare: Dic ḡ illi: vt me adiu
uet. Ex illoꝝ perſona loqui
tur q̇ adhuc diuine cōtēpla
tionis ignari/ ſolū qđ didice
re fraterne dilectionis op⁹
deo placitū dicūt: ideoq; cū
ctos q̇ xp̄o deuoti eſſe velint
huic mancipādos autumāt.
Et bene martha ſtetiſſe/ ma
ria ſec⁹ pedes dn̄i ſediſſe de
ſcribit: quia vita actiua la-
borioſo deſudat in certami-
ne: contēplatiua vero paca-
tis vicioꝝ tumultibus opta

ta iā in xp̄o mētis q̇ete per-
fruit. Et rn̄dens illi dn̄s di-
xit. Martha martha: ſollici
ta es/ ⁊ turbaris erga pluri
ma. Porro vnū eſt neceſſari
um. Et btūs dauid ſolū hoc
neceſſariū hoī eſſe diffiniēs
deo iugit adherē deſiderat
dicēs. Mihi autē adherere
deo bonū eſt: ponere in dn̄o
deo ſpē meā. Et alibi. Unaʒ
petij a dn̄o hanc requirā: vt
inhabitē in domo dn̄i oībus
diebus vite mee: vt videam
voluntatē dn̄i/ ⁊ viſitē tem-
plū ſanctū ei⁹. Una ergo et
ſola eſt theoria id eſt cōtem
platio dei: cui merito oīa iu
ſtificationū merita vniuerſa
virtutū ſtudia poſtponūtur.
Tu. Euāge. ⁊ orō vt i die ſa
cto. In. ij. veſ. ad mḡt ā. Aia
mea liq̇facta. ¶ Bartholo-
mei apoſtoli. xij. lec. Oratio

O Mp̄s ſēpiterne de⁹ q̇
hui⁹ diei venerādā ſa
ctamq; letitiā in btī apl̄i tui
bartholomei feſtiuitate tri
buiſti: da eccl̄ie tue q̄s et a-
mare qđ credidit/ ⁊ p̄dicare
qđ docuit. Et fa: p dn̄o. Lec.
Cū cūcta ſacra elo. fo. ij. In
iij. noc. Lec. ix. Lectio ſācti
euāgelij ſcđm lucā. cap. xxij

I N il. tp̄e: Facta ē cōtē
tio int diſcipulos ieſu

q̃s eorū videret eſſe maior.
Et cetera. Ex cō. ve. be. ſ̃r. de e. l.
Sicut bonis moris eē ſolet
in ſcripturis exēpla ſp pr̃m
p̄cedentiū qb⁹ ad meliora p
ficiant: et q̃bus agnitis de
ſuis actib⁹ hūilient ingrere:
ſic ecōtrario reprobi ſi quid
forſā ī electis rep̄hēſibile re
periūt: quaſi ſuas ex eo neq̃
tias obtecturi: aut pro iuſto
defēſuri: libentiſſime ſolent
amplecti. ¶ Ideoq̄ multo
ardenti⁹ legūt: q facta ē cō
tentio int̃ diſcipulos xp̄i q̃s
eorum videret eſſe maior: q̄
q multitudinis credentium
erat cor vnū et aīa vna. Tu.
Multo retinet te- l. x.
naci⁹ q facta eſt diſ-
ſentio int̃ barnabā et paulū
ita vt diſcederēt ab īuicē: q̄
q idē paul⁹ ait: cū eni ſit int̃
vos zel⁹ ꝛ ꝯtētio: nōne carna
les eſtis nōne hoīes eſtis: q̄
ſi nobis īfirmitas ſctōꝝ imi
tanda proponat: et non illō
poti⁹: qꝛ ꝯualuerūt de īfirmi
tate: fortes facti ſunt ī bello
hoc maxime in loco: vbi ꝛ ip
ſa cōtētionis eorū cauſa no-
bis eſt īcognita. ¶ Neq̄ eni
incredibile eſt q̄ a iuxta hoc
quod alibi precipitur: cōten
dite ītrare per anguſtā por
tam: honore ſe inuicem pre

ueniendo certarint. Lec. xi.
Verū qualibet ex cau
ſa contenderint: nos
potius non carnales adhuc
diſcipuli quid geſſerint: ſed
ſpiritalis magiſter quid iuſ
ſerit videam⁹. Dixit aūt eis
Reges gētiū dn̄antur eoꝝ:
et qui poteſtatē habent ſup
eos benefici vocant. Vos au
tē non ſic. Sed qui maior eſt
in vobis fiat ſicut iunior: ꝛ q̄
preceſſor ē ſicut miniſtrator
Certantib⁹ de p̄oratu diſci-
pulis: pi⁹ magiſter eos non
inite cōtentionis arguit: ſed
formā quā ſequantur humi-
litatis modeſta ratione de-
ſcribit. Tu autē. Lectio. xii.
In qua tn̄ forma obti-
nēda maiores et p̄ceſ
ſores id eſt eccl̃ie doctores
nō minima diſcretiōe op⁹ ha
bent ne videlicet regū gētiū
iſtar dn̄ari ſubiectis ſeq̄ ab
eis gaudeāt ſup uacuis lau
dibus attolli: ſed ad exēplū
regis eterni q̄ſi iuniores eis
quib⁹ regendis preſunt effi-
ciantur ac miſtri: qꝛ nimirū
neceſſe eſt: vt ſic bn̄ agētib⁹
per hūilitatē ſint ſocij q̄ten⁹
cōtra delinquētiū vitia per
zelū iuſtitie ſint erecti: vt et
bonis ī nullo ſe p̄ferāt: et cū
prauorū culpa exigit: ptātē

ꝑtinꝰſuꝑioritatis agnoſcãt.
Lu. Scḋm lucã. Ch. vbi ſu.
In illo tp̃e: Factã eſt cõ
tẽtio inter diſcipulos
ieſu: q̇s eoꝝ videret eſſe ma-
ior. Dixit aũt eis. Reges gẽ
tium dñant eoꝝ: et q̇ ptãtẽ
habẽt ſuꝑ eos bñfici vocant
Uos autẽ nõ ſic. Sed q̇ ma
ior eſt in vobis fiet ſicut iu-
nior: ꝛ q̇ p̃ceſſor eſt ſicut mi-
niſtrator. Nã q̇s maior eſt?
Qui recũbit an q̇ miniſtrat?
Nõne q̇ recũbit? Ego aũt i
medio vr̃m ſum: ſicut q̇ mini
ſtrat. Uos aũt eſtis q̇ ꝑman
ſiſtis mecũ in tẽptationibus
meis. Et ego diſpono vobis
ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰ
regnuꝫ: vt edatis ꝛ bibatis
ſuꝑ mẽſã meã i regno meo ꝛ
ſedeatꝫ ſuꝑ thronos: iudicã
tes duodeci tribꝰ iſrl̃. Amẽ
Oratio vtſ̃ i. ſ. veſ. Reliqua
in cõi apoſtoloꝝ. ¶ Augu-
ſtini epi. xij. lectiones. Orõ.
Adeſto ſupplicatiõibꝰ
nr̃is oṗs deꝰ: ꝛ q̇bꝰ fi
duciã ſperãde pietatis idul
ges/ intcedẽte btõ auguſti-
no ꝯfeſſore tuo atq; põtifice
ꝯſuete mĩe tribue benignus
effectũ. Et fa: ꝑ d̃. Lec. Dñ
dẽs dñs. f. xxxij. Eũã Uigi-
late/ q: neſci. f. xlij. ¶ Eodẽ
die hermetis mar. Cõ. Orõ

DEꝰ q̇ btm̃ hermẽ mar
tyrẽ tuũ ṽtute ꝯſtan
tie i paſſiõe roboraſti/ ex eiꝰ
nobꝫ imitatiõe tribue ꝑ amo
re tuo pſpera mũdi deſpice
re/ ꝛ nulla eiꝰ aduerſa formi
dare. ꝑ xp̃ʒ. ¶ In decol. io.
bap. Ad veſ. cp̃. Eccl̃ia. xlix.
Memoria iuſti i cõ
poſitiõe odorꝫ fa
cta opꝰ pigmẽta
rij: ꝛ i oi ore quaſi
mel indulcabit eiꝰ memoria
et vt muſica in cõuiuio vini.
Deo g̃. R̃ Metuebat hero-
des. vt in[illegible]a. x. hyꝰ. Deꝰ tuo
rum. f. lxiiij. V̄. Juſtꝰ vt pal.
Ad magt ãn. Arguebat he
rodem iohãnes/ ꝑpter hero
diadem quã tulerat fratris
ſui philippi vxorem. Orõ.
SAncti iohis baptiſte
ꝛ martyrꝫ tui dñe q̃s
venerãda feſtiuitas: ſaluta
ris auxilij nob ꝑſtet effectũ
Et fa: ꝑ d̃. ¶ Eodẽ die ſabi
ne mar. Cõ. de. ſ. nõ vir. Orõ
DEꝰ q̇ int cetera poten
tie tue miracula etiã
in ſexu fragili victoriã mar
tyrij ꝯtuliſti/ ꝯcede ꝓpitiꝰ vt
qui btẽ ſabine martyris tue
natalitia colimꝰ/ ꝑ eiꝰ ad te
exẽpla gradiamur. per xp̃ʒ.
Inuit. hyꝰ. ãe. p̃. V̄. ꝛ cãtica
Feria q̃cq; duoꝝũ noct. de vno

mar. l' cōl. lcō. j. Homel'. ve.
be. pbr'i: ſup euāg. Audiuit
herod'. tetracha famā ieſu.
NAtalē frēs chariſſi-
mi bti iohānis diem
celebrantes/oportet vt non
ſolum conſtantiā paſſionis
illius pia deuotione recola-
mus: ſed ⁊ eorꝝ a qbus paſ-
ſus ē malitiā nobis in arma
ſalutis artamus. ¶ Tūc eni
ſcripturis ſanctis vtilit' ani-
mū itēdim⁹: cū nō ſolū i eis
ꝟtutes ac p̄mia iuſtorꝝ: verū
etiā vitia ac vindictā repro-
borꝝ ad incitamētū bñ agē-
di nobis pponim⁹. Tu. lc. ij.
HOc ſiquidē ⁊ ipſi⁹ dñi
docemur exēplo: q̄ vt
humane ſupbie ceruicē frā-
gat / ac ſublime nobis iugū
hūilitatis iponat: nō ſue tm̄
hūilitatis formā quā ſequa-
mur inſinuat dicēs/ diſcite a
me q: mitis ſum ⁊ hūilis cor
de: ſed etiā angelice ſupbie
deiectionē quā caueam⁹ ad
mēoriā nobꝫ reuocat dicēs/
videbam ſathanā q̄ſi fulgur
de celo cadentē: quaten⁹ nō
ſolū nos ſue diuine bonitatꝫ
ſed ⁊ demoniace prauitꝫ/ ex
emplo ad obſeruantiā ſum-
me virtutis accēdat. Lcō. iij
AUdiuit igitur hero-
des tetrarcha famam
ieſu: ⁊ ait pueris ſuis. Hic ē
iohānes baptiſta: ipē ſurre-
xit a mortuis/ ⁊ ideo ꝟtutes
operant' in eo. ¶ Qui bñ intel
lexit mortuū poſſe hoīez re
ſuſcitari ad vitam: bñ de re-
ſurrectionis glia ſenſit: q̄ iu
ſtos poſt reſurrectionē ma-
iorꝫ potētie q̄ꝫ mortal' fragili
tas capit futuros eſſe pſpe
xit. ¶ Sꝫ miſere deſipuit:
q: qđ de hoīe puro ſpōte cre
dere potuit: hoc de hoīe dō
credē tot miraculis atteſtā-
tib⁹ tātis p̄conijs ꝯſonātib⁹
nulla ratione ꝯſenſit. lc. iiij.
QUare hoc frēs chariſ
ſimi/ niſi vt apte itelli-
gam⁹ nō icredibile reſurre-
ctiōis miraculū/ ſꝫ prauorū
anios a credendi gr̄a pctis
oñdētib⁹ eē p̄peditos: malo
reſqꜫ gr̄as illi referam⁹ q̄ no
ſtris cordib⁹ ablato erroris
velamine lucē ꝟitatis apire
dignat⁹ ē. ¶ Herodes ei te
nuit iohēm/ ⁊ alligauit eū ⁊
poſuit in carcerē: ppt hero-
diadē vxorē frīs ſui Dicebat
eni illi iohēs. Non licet tibi
habere eam. Tu. Lectio. v.
IMpletū videm⁹ in io
hāne qđ de illo angel⁹
zacharie puſq̄ꝫ naſceret' p̄di-
xit: q: p̄cederet añ dñz i ſpū
⁊ ꝟtute helie. Ambo nāqꜫ ꝯti

nēterviuētes āƀo hitu iculti āƀo i ſolitudīe degētes/āƀo pcones veritatis ⁊ āƀo regis ⁊ regine pſecutionē ꝓpter iuſtitiā ppeſſi ſūt: ille achab ⁊ ieſabel iſte herodis ⁊ herodiadis. Ille ne ab ipiſ occideret igneo curru ē rapt⁹ in celū: iſte ne ab ipiſ vinceret̃ pfecto martyrij certamie ſpū celeſtia regna petiuit āgelorū vtiq; ſubuect⁹ auxilio: de qb⁹ ſcriptū ē. Curr⁹ dei decē milib⁹ mltiplex: milia letantiū dñs i illis. Et itex. Qui facit āgelos ſuos ſpūs: ⁊ miſtros ſuos flāmā ignis. l. vi.

SEd q̄rit forte aliqs qs ſit iſte herodes: q uiue frater ei⁹: q̄ ei⁹ herodias de qb⁹ ſermo eſt. Herodes iſte q ⁊ iohannē decollauit/ ⁊ in paſſiōe redēptoris nr̄i pilato aſſenſū pbuit: fili⁹ eſt herodis illi⁹ ſub q dñs nat⁹ eſt Qui cū poſt natiuitatē dñicam pauco tpe regnaret/ ſicut euangelica teſtat̃ hyſtoria/archelaus ei⁹ fili⁹ ei ſucceſſit i regnū quo cū vix decē annis potiret̃ accuſātib⁹ inſolentiā ei⁹ iudeis pulſus eſt regno ab auguſto: ⁊ ppetuo dānatus exilio. Lcō. vij

DEinde auguſt⁹ vt regni iudaici minueret potētiā: diuiſa in quattuor ptes pꝛuincia / quattuor frēs archelai eidē regē de pfecit: q ſingli a pricipatu quarte ptis greco ſermone ſunt tetrarche vocati. E qb⁹ philippus herodiadē filiā arethe regis arabū accepit vxorē: q̄ idē aretha poſtmodū ablatā ab eo dedit herodi/ eo q ipſe maior eēt ptātis ⁊ fame: factūq; ē adulteriū publicū ſicut pſidis cauſa peſſdi ita fideliſſio pconi nr̄e redēptōis materia triūphādi⁹ q pꝛhibēdo iiuſti regis ſcelera morte qdē iniuſta meruit plecti: ſed poſt mort̃ guſtū a rege iuſtitie cui teſtioniū phibebat iuſtā vite pennis coronā accepit. Tu. lc. viij.

DIcebat ergo illi iohānes. Non licet tibi habere eā. Et volēs inqt occidere eū timuit pplm: ⁊ quia ſicut pphetam eū habebat. Non pplus tm̄/ſed ipſe etiam herodes iohannē ſicut pphetā habebat: teſte euangeliſta marco qui ait. Herodes eni metuebat iohannē ſciens eū virū iuſtū et ſctm̄ et cuſtodiebat eum: ⁊ audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eū audiebat. Sed vicit amor mulieris: eūq; in illū

quem ſctm̃ eſſe nouerat ꝛ iu
ſtum manus mittere coegit
Qui qm̃ noluit cohibere lu=
xuriam ad homicidij reatuȝ
ꝓlapſus eſt: minuſq₃ pctm̃
maioris illi erat cauſa pcti:
cui diſtricto dei iudicio con
tigit vt ꝓpter appetitũ adul
tere quã deteſtandã ſciebat
ſãguinem funderet ꝓphete:
quẽ deo acceptũ eſſe cogno
uerat. Hec nãq₃ eſt illa diui
ni diſpenſatio examinis de
qua dicit: q̇ nocet noceat ad
huc: ꝛ q̇ in ſordib⁹ eſt ſorde=
ſcat adhuc. At ↄtra qđ ſeq̇=
tur ꝛ ſctũs ſctificetur adhuc
ad bti iohãnis perſonã ↄue
niẽter aptat: q̇ ſctũs exiſtẽs
ſctificabat adhuc: dũ p offi=
cium euangelizandi ad mar
tyrij palmam peruenit. Tu.
Lcõ. ix. Lectio ſcti euãge:
ſcdm matheum. Cap. xiiij.
In illo tpe: Audiuit
herodes tetracha fa=
mam ieſu: ꝛ ait pueris ſuis.
Hic eſt iohannes baptiſta.
Et reliq. Ex homel. venerabi
lis bede pbri: de eadem lc.
Die autẽ natalis herodis
ſaltauit filia herodiadis in
medio: ꝛ placuit herodi: vn
de cum iuramento pollici=
tus eſt ei dare quodcũq₃ po
ſtulaſſet ab eo. Tria p̄teri=
pioꝝ ſcelera audiuim⁹: cele
brationẽ natalis herodis in
fauſtã/ ſaltationẽ puelle la=
ſciuã: iuramentũ regis teme
rariũ. Quib⁹ ſingulis opor=
tet nos ne talia geramus in
ſtrui. ¶ Nõ eni feſtis diẽ na
talis nr̃i in memoriã reuoca
re: nõ vllũ tp̃s illecebris in=
dulgere carnalib⁹: ſ₃ diẽ po
ti⁹ exitus nr̃i debem⁹ lachry
mis ꝛ p̄cib⁹ crebriſq₃ ꝓueni=
re ieiunijs. Hinc eteni vir ſa
piẽs admonet dicẽs. In oi=
b⁹ opib⁹ tuis memorare no=
uiſſima tua: ꝛ in eternũ nõ pec
cabis. Tu. ℟. Miſit herodes
rex man⁹ ac tenuit iohẽm et
vinxit eũ i carcerẽ/ q₂ metue=
bat eũ ꝓpt herodiadẽ. Quã
tulerat frĩs ſui philippi vxo
rẽ. ℣. Arguebat herodẽ io=
hãnes ꝓpt herodiadẽ. Quã.
Sed nec mẽbra no l. x.
ſtra q̄ iã dño ↄſecrata
ſũt/ luſib⁹ atq₃ ineptis dare
motibus decet. Dicit nanq₃
apl's. Neſcitis qm̃ corpa vr̃a
mẽbra ſũt xp̄i: Tollẽs ergo mẽ
bra xp̄i: faciam mẽbra mere
tricis: Abſit. Vñ ꝛ alibi ob=
ſecrat per miam dei: vt exhi
beam⁹ corpa nr̃a hoſtiam vi
uentẽ/ ſctãm deo placẽtem.
¶ Quantũ vo temeritatem
iurandi vitare debeamus: ꝛ

ipſe in euãgelio dñs/⁊ iaco
bus ĩ epl'a ſua docet dicens
Añ oĩa autẽ fr̃es mei nolite
iurare: neqꝫ ꝑ celũ neqꝫ per
terrã: neqꝫ aliud qͦdcunqꝫ iu
ramentũ. Sit aũt ſmo vr̃ eſt
eſt/nõ nõ: vt non ſub iudicio
decidatis: illo videlicet iudi
cio ſub ꝗ decidit herodes: vt
vel ꝑiurare vel ob ꝑiuriũ ca
uendũ aliud neceſſe h̃ret pa
trare flagitium. ℟ Metue
bat herodes iohẽꝫ / ſciẽs eũ
viꝝ iuſtũ ⁊ ſctm̃/⁊ audito eo
multa faciebat. Et cuſtodie
bat eũ. ℣. Miſit herodes rex
manꝰ ac tenuit iohẽm ⁊ vixit
eũ in carcerẽ. Et cuſto. l. xi.
At ſi aliqͩ forte nos
incautiꝰ iuraſſe cõti-
gerit: qͦd obſeruatũ peioreꝫ
ſcꝫ ꝟgat in exitũ / libere illͦd
ꝯſilio ſalubriore mutanduꝫ
nouerimꝰ: ac magis inſtãte
neceſſitate peierãdũ nobis/
ꝙ ꝓvitãdo ꝑiurio ĩ aliud cri
men grauiꝰ eſſe diuertendũ.
Deniqꝫ iurauit dauid ꝑ dñꝫ
occidere nabal virũ ſtultũ ⁊
ipiũ atqꝫ oĩa ꝗ ad illũ ꝑtine-
rent demoliri: ſed ad primã
interceſſionẽ abigail femĩe
prudẽtiſ/mox remiſit minas
reuocauit enſem ĩ vaginam:
neqꝫ aliqͩ culpe ſe tali ꝑiu-
rio ꝯtraxiſſe voluit. ℟. Pu-
elle ſaltãti ĩperauit mat̃/nil
aliud petas niſi caput iohã-
nis baptiſte. Et ꝯtriſtatꝰ eſt
rex ꝓpter iuſiurãdũ ⁊ ꝓpter
ſimꝰ diſcũbẽtes. ℣. Dñe mi
rex da mihi ĩ diſco caput io-
hãnis baptiſte. Et. Lcõ. xii.
Iurauit herodes dare
ſaltatrici qͦdcũqꝫ po-
ſtulaſſet ab eo: ⁊ ne ꝑiurꝰ di
ceret a ꝯuiuis/ipꝫ ꝯuiuiũ ſã-
guĩe polluit: dũ ꝓphete mor
tẽ ſaltatiõis ꝑmiũ fecit. Nõ
ſolũ in iurãdo ſꝫ etiã in oĩ qͦd
agimꝰ hec ẽ moderatio ſoler
tiꝰ obſuanda: vt ſi talẽ forſã
lapſũ ꝟſuti hoſtis ĩſiderimꝰ
inſidijs ex ꝗ ſine aliꝗ pcti cõ
tagio ſurgere nõ poſſimꝰ/il-
lũ potiꝰ euadẽdi aditũ peta-
mꝰ in ꝗ minꝰ ꝑiculi nos per-
peſſuros eſſe cernimꝰ: iuxta
exẽplũ eoꝝ ꝗ hoſtilibꝰ clau-
ſis muris dũ euadere deſide
rãt/⁊ portaꝝ oĩm acceſſũ ſi-
bi interdictũ ꝯſiderant: ibi ne
ceſſe ẽ deſiliẽdi loco eligãt:
vbi muro exiſtẽte breuiore
minimũ ꝑiculi cadẽtes ĩcur
rãt. Tu. ℟. Accedẽtes diſci
puli ſcti iohannis baptiſte.
Tulerũt corpꝰ eiꝰ et ſepelie
rũt illud. ℣. Miſſo herodes
ſpiculatore ꝑcepit ãputari
caput iohãnis in carcere/ ꝗ
audito diſcipuli eiꝰ. Tulerũt.

Scdm mattheū vbi ſupra.
IN il. tpe. Audiuit he
rodes tetrarcha fa-
mam ieſu: ꝛ ait pueris ſuis.
Hic eſt iohēs baptiſta. Ipſe
ſurrexit a mortuis: ꝛ iō ꝟtu-
tes opant̄ i eo. Herodes enī
tenuit iohēꝫ / ꝛ alligauit eū ꝛ
poſuit in carcerē: ppt̄ hero-
diadē vxorem f̄ris ſui. Dice
bat enī illi iohēs. Nō licet ti
bi habere eā. Et volēs illuꝫ
occidere timuit ppl'm: qꝛ ſi-
cut pphetā eū habebāt. Die
aūt natalis herodis ſaltauit
filia herodiadis ī medio: et
placuit herodi. Unde cū iu-
ramento pollicit⁹ eſt ei dare
quodcūqꝫ poſtulaſſet ab eo
At illa p̄monita a mr̄e ſua:
da mihi inquit hic in diſco
caput iohannis baptiſte. Et
ꝯtriſtat⁹ eſt rex. Propter iu
ramētū aūt ꝛ eos q̄ pariter
recūbebant: iuſſit dari. Mi-
ſitqꝫ ꝛ decollauit iohannē in
carcere. Et allatū eſt caput
ei⁹ in diſco: ꝛ datū eſt puelle
Et illa attulit mr̄i ſue. Et ac
cedētes diſcipuli ei⁹ tulerūt
corp⁹ ei⁹: ꝛ ſepelierūt illud.
Amē. Oro vt s. in .j. veſ. Ad
lau. ā. Herodes enī tenuit ꝛ
ligauit iohēm / ꝛ poſuit ī car
cerē ppt̄ herodiadē. p̄. xcij.
Dn̄s reg. f. xxxij. Cp. hy⁹. ꝟ.
et oro vt in .j. veſ. Re. bre Le
tabit iuſt⁹. Ad bn̄. ā. Miſſo
herodes ſpiculatore prece-
pit āputari caput iohānis ī
carcere / q̄ audito diſcipuli
ei⁹ venerūt ꝛ tulerūt corpus
ei⁹ ꝛ poſuerūt illud in monu
mēto. ¶ Ad .j. ā. Puelle ſal
tāti iperauit mr̄ nihil aliud
petas niſi caput iohannis.
¶ Ad .iij. ā. Dn̄e mi rex da
mihi ī diſco caput iohannis
baptiſte. Cp. ꝛ oro vt i .j. veſ.
ꝟ. Gloria ꝛ hono. ¶ Ad .vj.
ān. Da mihi in diſco caput
iohannis baptiſte / ꝛ ꝯtriſta
tus eſt rex ꝑpter iuſiurādū.
Capl'z. Eccleſiaſtici .xlix. cp.
DIrinit⁹ direct⁹ ē in pe
nitētiā gētis: et tulit
abhomiationes ipietatis: et
ad dn̄m gubernauit cor ipſi
us. Deo g̃. ꝟ. Poſuiſti. Oro.
Oꝑs ſem. de. da. Req̄re i na
tiuita. ei⁹ ad. vj. ¶ Ad .ix. ā.
Petijt puella caput iohan-
nis baptiſte / q̄ allato dedit
matri ſue. Cap. act. xxxiij.
DUm ipleret iohānes
curſum ſuū dicebat:
quē me arbitrami eſſe nō ſū
ego: ſꝫ venit fortior me poſt
me. Deo g̃. ꝟ. Magna ē. Or.
Preſta q̄s oꝑs de⁹. Req̄re i
natiuita. ei⁹ i .j. veſ. ¶ In .ij.
veſ. ſup pos ā e. vt in cōi vnl⁹

mar. Cḣ. ℞. hyꝰ. ℣. ⁊ orō. vt
in lau. Ad magt āñ. Perpe
tuis nos dn̄e ſancti iohānis
baptiſte tuere ꝑſidijs/ ⁊ quā
to fragiliores ſumꝰ/ tāto ma
gis neceſſarijs attolle ſuffra
gijs. ¶ Felicis et adaucti
martyꝛum. Cōme. Oratio.

M Aieſtatē tuam dn̄e
ſupplices exoꝛamus
vt ſicut nos iugiter ſctōꝛuꝫ
tuoꝛū ꝯmēoꝛatiōe letificas/
ita eoꝝ ſemꝑ ſupplicatione
defendas. Per xp̄m. ¶ Cō
dij ꝯfeſ. xij. l. Magnū bonū.
fol. xxx. Euan. Faciliꝰ ē ca.
f. xxxvij. ¶ Magni ꝯfeſ. Cō.
¶ In nati. btē marie ꝟgis.
Ad pmas veſ. ſup ꝑos āñ.

T Odeſt nanq; natiui-
tas/ ſacratiſſie vir
ginisq̄ ex regali ꝓ
genie gēita genuit
xp̄m regē dn̄m/ ip̄a inꝰcedat
ꝓ pctis nr̄is ā. Beatiſſime
virginis marie natiuitatem
deuotiſſie celebꝛemꝰ/ vt ip̄a
ꝓ nobis inꝰcedat ad dn̄m ie
ſū xp̄m ā. Sctā maria ꝟgo
inꝰcede ꝓ toto mundo qꝛ ge
nuiſti regē oꝛbis āñ. Oīm
rerū creatoꝛ miſere populo
tuo per interceſſionem ge-
nitricis tue de qua pꝛodiſti
ad vitam mundi ſempiter-
nam. Caplm ꝓuerbioꝝ. viij.

D Omiñꝰ poſſedit me īi
tio viarū ſuaꝝ āteq̄
quicq̄ faceret a ꝑncipio. ab
etno oꝛdinata ſū. ⁊ ex antiq̄s
anteq̄ ꝟra fieret. Deo ḡ. ℞.
Regali ex ꝓ. vt itra. vij. hyꝰ.
Gaude viſceribꝰ fo. lxviij. ℣.
Egredieꝰ ꝟga de radice ieſ
ſe. Et flos de radice eiꝰ aſcē
det. Ad mgt āñ. Natiuitas
tua dei genitrix ꝟgo gaudiū
annūciauit vniuerſo mūdo/
ex te eī oꝛtus eſt ſol iuſtitie
xp̄s deus nr̄/ q̇ ſoluēs male-
dictionē dedit bn̄dictionē/ ⁊
ꝯfundēs moꝛtē/ donauit no-
bis vitā ſempiternā. Orō.

S Applicationē ſeruoꝝ
tuoꝝ deꝰ miſeratoꝛ ex
audi. vt q̇ ī natiuitate dei ge
nitricis et ꝟginis cōgrega-
mur eiꝰ inꝰceſſionibꝰ a te de ī
ſtātibꝰ ꝑiculis eruamur. Et
fa. ꝑ e. Eod die adria. mar.

P Reſta q̄s ¶ Cō. Orō.
op̄s deꝰ vt q̇ btī adria
ni martyꝛis tui natalitia co
limꝰ/ a cūctis malis īminen
tibꝰ eiꝰ inꝰceſſiōe liberemur
Per d. ¶ Inuit. hyꝰ. āe ꝑs.
⁊ ℣. ad duos noc. vt ſ̄ invisi.
In. i. noc. ℞. i. Hodie nata ē
btā ꝟgo maria ex ꝓgenie dd
Per quā ſalꝰ mūdi credēti-
bꝰ appuit/ cuiꝰ vita glioſa lu
cē dedit ſclo. ℣. Beatiſſime

virgis marie natiuitatē de=uotiſſime celebramus. Per quā. Re. ij. Letiſſie vgis ma=rie natiuitatē deuotiſſime celebrem⁹. Ut ipſa p nobis intcedat ad dñz ieſū xpm. V. Cū iocūditate natiuitatem beate marie celebrem⁹. Ut. Re. iij. Glioſe vginis marie ortū digniſſimū recolamus Cui⁹ dñs hūilitatē reſpexit angelo nūciāte ↄcepit redē ptorē mūdi. V. Hodie nata eſt btā vgo maria ex pgenie dauid. Cu. Re. iiij. Bñdicta ꝛ venerabilis es vgo maria Cui⁹ viſcera meruerunt por tare dñm xpm. V⁹. Bñdicta tu in mulierib⁹/ ꝛ bñdictus fruct⁹ vētris tui. Cui⁹. ¶ In ij. noc. Re. v. Natiuitatem ho diernā ppetue vgis genitri=cis dei marie ſolēniter cele=brem⁹. A qua celſitudo thro ni pceſſit. V⁹. Glioſe vginis marie ortū digniſſimū reco lam⁹. A qua. Re. vj. Corde ꝛ anio xpo canam⁹ gl'iam. In hac ſacra ſolennitate pcelſe genitricis dei vginis marie vt ipſa intcedat p nobis ad dñm. V. Oēs pariť cōgrega ti dñm collaudem⁹. In hac. Re. vij Regali ex pgenie ma ria vgo exorta refulget. Cu ius pcib⁹ nos adiuuari men te et ſpū deuotiſſime poſci=mus. V. Corde ꝛ aio xpo ca=namus gl'iaz in hac ſacra ſo lēnitate genitricis dei. Cu. Re. viij. Beata pgenies vn=de xps natus eſt. O q̃ glio=ſa eſt vgo q̃ celi regē genuit V. Regali ex pgenie maria exorta refulget. O q̃. ¶ In iij. noc. ã. Hodie nata eſt btā virgo maria ex pgenie da=uid all'a all'a all'a. Cañ. Au=dite me. f. lviij. V⁹. Dignare. Re. ix. Natiuitas glioſe vgi=nis marie ex ſemine abrahe orta de tribu iuda/ gnoſa ex ſtirpe dd. Cui⁹ vita inclyta cūctas illuſtrat eccl'ias. V. Natiuitas eſt hodie ſctē ma rie vginis. Cui⁹. Re. x. Nati=uitas tua dei genitrix vgo gaudiū annūciauit vniuerſo mūdo/ ex te eni ort⁹ eſt ſol iu ſtitie xpus deus nr. Qui ſol uēs maledictionē dedit bñ dictionē ꝛ ↄfundēs mortem donauit nobis vitā ſempiter nam. V. Aue maria gr̃a ple=na dñs tecum. Qui. Re z. xi. Salue nobilis vga ieſſe aue maria flos cāpi. Uñ ortū eſt liliū ↄualliū. V. Odor tu⁹ ſu per cūcta pcioſa vngenta ſa uus diſtillās labia tua/ lac ꝛ mel ſub lingua tua. Unde ortū. Re. xij. Felix nāq3 es ſa

cra ꝟgo maria: ⁊ oı̄ laude di
gniſſima. Qꝛ ex te ortꝰ ē ſol
iuſtitie xp̄s deꝰ nr̄. ℣. Ora ꝓ
pplo: interueni pro clero: interce
de pro deuoto femineo ſexu
ſentiāt oēs tuū leuamē: q̄=
cūq; celebrāt tuā natiuitatē
Quia. L.i. Inci. canti. cātico.
OSculet me oſculo oris
ſui. Quia meliora ſūt
vbera tua vino: fragrātia vn
gentis optimis. Oleū effu=
ſum nomen tuū: ideo adole
ſcentule dilexerūt te. Tra=
he me poſt te: curremꝰ i odo
re vngentoꝝ tuoꝝ. ¶ Intro
duxit me rex i cellaria ſua.
Exultabimꝰ et letabimur in
te: memores vberū tuoꝝ ſu
per vinū. Recti diligunt te.
Nigra ſum ſed formoſa filie
hieruſalem ſicut tabernacu
la cedar: ſicut pelles ſalomo
nis. Nolite me ↄſiderare ꝙ
fuſca ſim: qꝛ decolorauit me
ſol. Filie matris mee pugna
uerūt ↄtra me: poſuerūt me
cuſtodem in vineis. Vineam
meā non cuſtodiui. Lec.ii.
INdica mihi quē dili=
git anima mea vbi pa
ſcas vbi cubes i meridie: ne
vagari icipiā pꝰ greges ſo=
daliū tuoꝝ. Si ignoras te o
pulcherrima iter mulieres:
egredere ⁊ abi poſt veſtigia
gregū: et paſce hedos tuos
iuxta tabernacula paſtoruꝫ.
¶ Equitatui meo in curribꝰ
pharaonis aſſimilaui te ami
ca mea. Pulchre ſunt gene
tue ſicut turturis: collū tuū
ſicut monilia. Murenulas
aureas faciemus tibi ꝟmi=
culatas argento. Leck.iii.
CUm eſſet rex i accubi
tu ſuo: nardꝰ mea de=
dit odorē ſuū. Faſciculꝰ myr
rhe dilectꝰ meꝰ mihi: int̄ vbe=
ra mea ↄmorabit̄. Botrꝰ ci=
pri dilectꝰ meꝰ mihi: i vineis
engaddi ¶ Ecce tu pulchra
es amica mea: ecce tu pul=
chra: oculi tui colūbarū. Ec
ce tu pulcher es dilecte mi
⁊ decorꝰ. Lectulꝰ nr̄ floridꝰ:
tigna domoꝝ nr̄aꝝ cedrina:
laq̄aria nr̄a cipreſſina. Ego
flos cāpi: et liliū conualliū.
Sicut lilium int̄ ſpinas: ſic
amica mea int̄ filias. Tu. L.iiii
SIcut malꝰ int̄ ligna ſyl
uaꝝ: ſic dilectꝰ meꝰ int̄
filios. Sub vmbra illiꝰ quē
deſiderauerā ſedi: ⁊ fructus
eiꝰ dulcis gutturi meo. Intro
duxit me rex in cellā vinariā
ordinauit in me charitatem.
¶ Fulcite me floribꝰ: ſtipa=
te me malis: qꝛ amore lāgueo
Leua eiꝰ ſub capite meo: et
dextera illiꝰ amplexabit̄ me

Adiuro vos filie hierl'ꝫ ꝑ ca=
preas ceruoſq; cāpoꝝ: ne ſu
ſcitetis neq; vigilare faciatꝫ
dilectā: quoaduſq; ipa velit
Vox dilecti mei. (l. v.
Ecce iſte venit ſaliēs
in montib⁹: trāſiliēs colles.
Silis eſt dilect⁹ me⁹ capree
hinuloq; ceruoꝝ. En ipe ſtat
poſt parietē nr̄m reſpiciēs ꝑ
feneſtras: ꝓſpiciēs per can
cellos: En dilect⁹ meus lo=
quitur mihi: Surge prope=
ra amica mea: colūba mea:
formoſa mea: ⁊ veni. Jam eī
hyēs trāſijt iber abijt ⁊ receſ
ſit. Flores apparuerūt ī t'ra:
tēpus putationis aduenit.
Vox turturis audita ē ī t'ra
nr̄a: ficus protulit groſſos
ſuos: vinee florētes dederūt
odorem ſuū. Tu. Lec. vj.

Surge ꝑpa amica mea
ſpecioſa mea ⁊ veni: co
lūba mea in foramib⁹ petre
in cauerna macerie. Oſtēde
mihi faciē tuam ⁊ ſonet vox
tua in aurib⁹ meis. Vox eni
tua dulcis: ⁊ facies tua de=
cora. Capite nobis vulpes
puulas: q̄ demoliūt vineas.
Nā vinea nr̄a floruit. Dilect⁹
me⁹ mihi et ego illi: q̄ paſcit
int' lilia: donec aſpiret dies
⁊ iclinent vmbre. Reuertere:
ſil'is eſto dilecte mi capree

hinnuloq; ceruoꝝ ſuper mō
tes bethel. Lectio. vij.

In lectulo meo per no
ctes q̄ſiui quē diligit
aīa mea. Queſiui illū: ⁊ nō ī
ueni. Surgā ⁊ circuibo ciui=
tatē: ꝑ vicos et plateas q̄rā
quē diligit aīa mea. Queſiui
illū: ⁊ nō iueni. Jnuener't me
vigiles: q̄ cuſtodiūt ciuitatē
Nū quē diligit aīa mea vidi
ſtis: Paululū cū ꝑtranſiſſeꝫ
eos: inueni quē diligit aīa
mea. Tenui eū nec dimittā:
donec ītroducā illū ī domū
mr̄is mee: et ī cubiculū geni
tricis mee. Adiuro vos filie
hieruſalē ꝑ capreas ceruoſ=
q; camporū: ne ſuſcitetis ne
q; vigilare faciatis dilectā:
donec ipa velit. Lectio. viij.

Que eſt iſta q̄ aſcendit
per deſertū ſicut vgu
la fumi ex aromatib⁹ myrrhe
et thuris: et vniuerſi pulue
ris pigmētarij: En lectuluꝫ
ſalomonis ſexaginta fortes
ābiūt ex fortiſſimis iſrl': oēs
tenētes gladios ⁊ ad bella
doctiſſimi: Vniuſcuiuſq; en
ſis ſuꝑ femur ſuū: ꝓpt' timo
res nocturnos. Ferculum fe
cit ſibi rex ſalomō de lignis
libani. Colūnas ei⁹ fecit ar=
genteas: reclinatoriū aureū
aſcenſum purpureū: media

charitate cōſtrauit: ppᵗ fili-
as hierl'ʒ. Egredimini filie
ſiō: ⁊ videte regē ſalomonē i
diademate: q̊ coꝛonauit illū
mr̄ ſua in die deſponſatiōis
illi⁹: ⁊ i die letitie coꝛdis ei⁹
Tu. l. ix. Initiū ſ. euāḡ ſ. mat.
LIber generatiōis ie-
ſu xp̄i filij dauid filij
abrahā. Et rel'. Ex cōmēta-
rio btī hiero. pbrī: de ea. l. c.
In eſaia legimus. Genera
tionē ei⁹ q̇s enarrabit. Nō ğ
putem⁹ euangeliſtā pphete
eſſe ꝯtrariū vt qđ ille ipoſſi
bile dixit effatu hic narrare
icipiat: q2 ibi de gn̄atiōe di
uinitatis: hic de icarnatione
dictū eſt. Al carnalib⁹ aūt ce
pit: vt p hoiem deū diſcere i
cipiamus. Filij dauid: filij
abrahā. Ordo ꝑpoſter⁹: ſed
neceſſario ꝯmutat⁹. Si em̄
pri⁹ poſuiſſet abrahā: et po-
ſtea dauid rurſus ei repetē-
dus fuerat abrahā: vt gn̄ati
onis ſeries texeret. ¶ Nō āt
ceteris ꝑtermiſſis: hoꝝ filiū
nūcupauit: q2 ad hos tm̄ de
xp̄o facta ē repꝛomiſſio. Ad
abrahā: in ſemie tuo inq̇t bn̄
dicent oēs gētes qđ ē xp̄s:
ad dauid: de fructu ventris
tui ponā ſup ſedē tuam. Ju-
das aūt genuit phares ⁊ za
rā de thamar. Notādū i ge-
nealogia ſaluatoꝛis nullam
ſctāꝝ aſſumi mulieꝝ: ſʒ eas
quas ſcriptura repꝛehēdit:
vt q̇ ppᵗ pctōꝛes venerat: de
peccatricib⁹ naſcēs oiʒ pec-
cata deleret. Vn̄ et in ſeq̄nti
bus ruth moabitis ponit: et
bethſabee vxoꝛ vꝛie. Naaſon
aūt genuit ſalmō. Iſte ē naa
ſon pꝛiceps trib⁹ iude: ſicut
in numeris legit. Tu. l. c. x.
IOꝛā autē genuit oſiā:
oſias āt genuit ioathā
In quarto volumie regū le
gim⁹ de ioꝛā ochoziam gene
ratū fuiſſe: quo moꝛtuo ioſa
beth fili[illegible] regis ioꝛam ſoꝛoꝛ
ochozie tulit ioas filiuʒ fr̄is
ſui: ⁊ eū inſ̄netiōi q̄ ab atha-
lia exercebat ſubtraxit. Cui
ſucceſſit in regnuʒ filius ei⁹
amaſias: poſt quē regnauit
fili⁹ ei⁹ azarias q̇ appellat ⁊
ozias: cui ſucceſſit ioathan
fili⁹ ei⁹. ¶ Cernis ğ ꝗ ſcđm
fidē hyſtoꝛie tres reges i me
dio fuerit: quos hic euāgeli
ſta pretermiſit. Joꝛaʒ q̇ppe
nō genuit oziā: ſʒ ochoziā et
reliquos quos enumerauī-
mus. Veꝝ q2 euangeliſte ꝓ-
poſitum erat tres teſſereſce
decades in diuerſo tp̄m ſta-
tu ponere: ⁊ ioꝛam generi ſe
miſcuerat ipijſſime iezabel:
idcirco vſq3 ad tertiam gene

rationem eiꝰ memoria tollit
ne in ſancte natiuitatis or=
dine poneretur. Tu. lc. xi.

ET poſt trāſmigratio=
nē babylonis: iechoni
as genuit ſalathiel. Si volue
rimꝰ iechoniā in fine prime
teſſereſce decadis ponere: ī
ſeq̄nti nō erūt quattuordeci
ſz tredecim. Sciamꝰ ğ iecho
niā priorē ip̄m eſſe quez ⁊ io
akim: ſm aūt filiū nō p̄rem:
quorū prior ꝑ k. ⁊ m. ⁊ ſeq̄ns
ꝑ ch. ⁊ n. ſcribit: qḋ ſcriptorꝝ
vicio eſt longitudine tēporꝝ
apud grecos latinoſqꝫ cōfu
ſum eſt. Jacob aūt genuit io
ſeph. Hunc locuz obiecit no
bis iulianus auguſtus ꝑ diſ
ſonentia euangeliſtarū: cur
euangeliſta mattheꝰ ioſeph
filium dixerit iacob: ⁊ lucas
eū filium appellauerit heli:
non intelligens ꝯſuetudinē
ſcripturarū ꝙ alter ſcḋz na=
turā: alter ſcḋm legē ei patꝫ
ſit. Scimꝰ eni hoc ꝑ moyſen
deo iubente preceptū: vt ſi
frat aut propiquus abſqꝫ li
beris mortuꝰ fuerit: aliꝰ eiꝰ
accipiat vxorē: ad ſuſcitādū
ſemē f̄ris vel ꝓpinq̀ ſui. Su
per hoc et affricanus tp̄z ſcri
ptor: et euſebiꝰ ceſarienſis ī
libro diaphonicis euāgelio=
rū plenius diſputarūt. l. xij.

GEnuit ioſeph virū ma=
rie. Cū virū audier ſu=
ſpicio tibi nō ſubeat nuptia
rū: ſed recordare cōſuetudi
nis ſcripturarū: ꝙ ſponſi viri
⁊ ſponſe vocent vxoris. Et a
trāſmigratiōe babylonis vſ
qꝫ ad xp̄m generatiōes quat
tuordecim. Numera a iecho
nia vſqꝫ ad ioſeph ⁊ iuenies
generatiōes tredecim. Por
ro quartadecima generatio
in ip̄m xp̄z reputabitur. Xp̄i
aūt generatio ſic erat. Que
rat prudens lector et dicat.
Cum ioſeph nō ſit pater dn̄i
ſaluatoris: quid pertinet ad
dn̄m generationis ordo de=
ductus vſqꝫ ad ioſeph? Cui
reſpōdebimus primū nō eſ
ſe ꝯſuetudinē ſcripturaruz:
vt mulierū in ḡnationibꝰ or=
do texat: deīde ex vna tribu
fuiſſe ioſeph et mariam. Vn̄
et lege cogebatur eā accipe
re vt ꝓpinquā: ⁊ qḋ ſimul cē
ſentur ī bethleem: vti ex vna
ſtirpe generati. Tu. Initiuz
ſcti euāgel' ſcḋm mattheum.

LIber ḡnationis ieſu
xp̄i filij dḋ: filij abra=
hā. Abrahā genuit iſac: iſa=
ac aūt genuit iacob. Jacob
aūt genuit iudā ⁊ f̄res eius:
iudas autē genuit phares ⁊
zarā de thamar. Phares āt

genuit eſrom: eſrom autem genuit aram. Aram aūt genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naaſon. Naaſon aūt genuit ſalmon. Salmon autem genuit boos de raab Boos autem genuit obeth ex ruth. Obeth autez genuit ieſſe Jeſſe autē genuit dauid regem: dauid autē rex genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomon autē genuit roboā. Roboam aūt genuit abiā. Abia aūt genuit aza. Aza autē genuit ioſaphat. Joſaphat aūt genuit iorā: iorā aūt genuit oziā Ozias aūt genuit ioathā: ioathā autē genuit achas. Achas aūt genuit ezechiā: ezechias autē genuit manaſſē. Manaſſes aūt genuit amō: amō autē genuit ioſiam. Joſias autem genuit iechoniam ꝛ fratres eius: in tranſmigratione babylōis. Et poſt trāſmigrationez babylonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel aūt genuit zorobabel: zorobabel aūt genuit abiuth Abiuth aūt genuit eliachiz: Eliachim aūt genuit azor. Azor aūt genuit ſadoch: ſadoch aūt genuit achī. Achī aūt genuit eliud: eliud āt genuit eleazar. Eleazar āt genuit mathā: mathan aūt genuit iacob. Jacob āt genuit ioſeph: virꝫ marie. De q̄ natus ē ieſus: qui vocatur xp̄s Amē. Orō vt ſ[upr]a. Ad lau. ā. Natiuitas gl[or]ioſe virginis marie: ex ſemine abrahe: orta de tribu iuda: generoſa ex ſtirpe dauid. p. xcii. Dn̄s reg. f. xxxii. Cp̄m. Dn̄s poſſedit. R. bre. Adiuua nos. Hy⁹. O ſancta mundi dn̄a. f. lxvii. ℣. Egrediet̄ ℣ga. Ad bn̄⁹ ā. Natiuitatē hodiernā perpetue ℣ginis genitricis dei marie ſolēnit̄ celebrem⁹ a qua celſitudo throni p̄ceſſit alleluia. Oratio.

Famul' tuis dn̄e celeſtis grē mun⁹ ipartire: vt qb⁹ btē ℣gis part⁹ extitit ſalutꝫ exordiū natitatis ei⁹ votiua ſolēnitas pacꝫ tribuat incremētū. Et fa: Per dn̄m. ¶ Ad. i. ā. Natiuitas eſt hodie ſctē marie ℣ginis: cuius vita iclyta cūctas illuſtrat eccl'ias. ¶ Ad. iii. ān. Regali ex p̄genie maria exorta refulget: cui⁹ precibus nos adiuuari mēte et ſpū deuotiſſime poſcimus. Cōz. et or. vt i lau. ℣. Gaude. ¶ Ad vi. ā. Corde et aīo xp̄o canamus gl'iam i hac ſacra ſolennitate p̄celſe genitricis dei

marie. Cpz. Eccleſia. xxiiij.
EGo ex ore altiſſimi p-
diui pmogenita ante
oẽz creaturã. D. g. ℣. Spe-
ctioſa facta. Oratio.
ADiuuet nos q̃s dñe
btẽ marie ſp ꝟgis inkceſſio
venerãda: cui⁹ etiã diẽ q̃ fe-
lix ei⁹ ẽ ĩchoata natiuitas ce
lebram⁹. Et fa: p do. ¶ Ad
ix. ã. Cũ iocũditate natiuita
tẽ ſcẽ marie celebrem⁹ vt ipa
p nobis inkcedat ad dñz ie-
ſum xpz. Cp. Sapi. iiij
O q̃ pulchra ẽ caſta gña
tio cũ claritate: ĩmortalis ẽ
em̃ memoria illi⁹: qr ꝛ apud
deũ nota ẽ et apd hoies. D.
gra. ℣ſ⁹ Dignare me. Oro.
Supplicationẽ kuorũ. vtz i
pmis vel ¶ In. ij. veſ. ſr p.
ãe. j. iiij. de. j. noc. Cp. Re. ℣. ꝛ
oro vt i lau. hy⁹. Gaudeviſce
rib⁹. f. lxviij. Ad mãt. ã. Que
eſt iſta q̃ pgredik q̃ſi aurora
ↄſurgẽs: pulchra vt luna: ele
cta vt ſol: kribilis vt caſtrorũ
acies ordinata: ¶ Priuatis
dieb⁹ infra octa. Uenite. dici
tur directance. Hy⁹. Fit por
ta. f. lxvj. In. j. noc. ã. Fõs or
torũ. ã Ueniat dilect⁹. ã Ue
ni i ortũ. ã Comedi fauũ. ℣.
Gaude ma. l. bre. Ec. xxxix.
AUdite me diuini fru-
ctus: ꝛ quaſi roſa plã
tata ſup riuos aq̃rũ fructifi
cate. Quaſi liban⁹ ſuauitatẽ
odorꝫ habete: florete flores:
quaſi liliũ date odorem. Et
frondete in gratiã ꝛ collau-
date cãticũ: et bñdicite dñz
in opibus ſuis. Tu. Rez. bre.
Dignare me laudare te. Uir
go ſacrata. ℣⁹. Da mihi ꝟtu
tẽ cõtra hoſtes tuos Uirgo.
¶ In. ij. noc. ã. Alla. iij. Cp.
Ubi venit ple. Reqre ivſita-
tiõe eius inter priuatos di-
es. ℣⁹. Specioſa. Oratio.
ADiuuet nos q̃s dñe
btẽ marie ſempvirgi
nis inkceſſio venerãda: atq3
a pctõꝝ nr̃oꝝ viculis abſolu
tos: in tua faciat pace gau-
dere. Et fa: p d Ad lau. pr.
feriales Cp. Magnũ pieta-
tis. vtz in viſitatione int pri-
uatos dies. Ad bñ⁹ ã. Dile-
cte mi. ã Adeſt nanq3. ã Sã
cta maria ꝟgo. Ad mag. ã.
Deſcẽdi i ortũ. ã. Btiſſime
ꝟgis. ã Diz rerũ. Semel ex
plere reiterant. Reliq̃ vtz. in
die ſancto. ¶ Dñica ĩfra oc.
oĩa kuãk vt i die ſctõ exceptis
ſubſcriptis. In. j. veſ. ſuper
pos. ã Ecce tu pulchra. cuz
reliq̃s Re. bre. Adiuua nos.
Ad mag. in vtriſq3 veſ. et ad
bñ⁹. ãn. vtz puatis dieb⁹ oc-
curren. ex ordie. oro Famul⁹

tuis. In .i. noc. sup ꝑos dñi: cales ā Fōs ortoꝝ. ā Veni: at dl. ā Veni i ortū. ℣ Gaude maria. l. i. Ex cāticis canti. Cp. iiii.

QUam pulchra es amica mea: ꝙ pulchra es: Ocl'i tui columbaꝝ: absqꝫ eo ꝙ intrinſecus latet. Capilli tui ſicut greges capraꝝ: q̄ aſcēderūt de mōte galaad. Dētes tui ſic greges tōſaꝝ: q̄ aſcēder̄t de lauachro. Oēs gemellis fetib⁹: ⁊ ſterilis nō eſt int̄ eas Sicut vitta coccinea labia tua: et eloquiū tuum dulce. ℭ Sicut fragmē mali punicii ita gene tue: abſqꝫ eo qđ intrinſec⁹ latet. Sicut turrꝫ dđ collū tuū: q̄ edificata eſt cū ꝓpugnacul̄. Mille clipei pēdēt ex ea: oīs armatura fortium. Duo vbera tua ſicut duo hinnuli capree gemelli: q̄ paſcunt̄ i liliꝫs: donec aſpiret dies: et inclinent̄ vmbre Vadā ad mōtē myrrhe: ⁊ ad collē thuris. Tu. Lectio. ii.

TOta pulchra es amica mea: et macula nō eſt i te. Veni de libano ſponſa mea: veni de libano veni. Coronaberꝫ de capite amana: de ꝟtice ſanir ⁊ hermon: de cubilib⁹ leonū: de mōtib⁹ pardoruꝫ. ℭ Vulneraſti cor meū ſoror mea ſpōſa: vulneraſti cor meū in vno oculoꝝ tuoꝝ: ⁊ in vno crine colli tui Quā pulchre ſūt māme tue ſoror mea ſponſa. Pulchriora ſūt vbera tua vino: ⁊ odor vnguentorū tuorū ſuper oīa aromata. Lectio tertia.

FAuus diſtillās labia tua ſpōſa: mel et lac ſub ligua tua: ⁊ odor veſtimētoꝝ tuorū ſicut odor thuris Ortus ꝯcluſ⁹ ſoror mea ſpōſa: ortus concluſus: fons ſignatus. Emiſſiōes tue padiſus maloꝝ punicoꝝ / cū pomoꝝ fructib⁹. ℭ Cypri cuꝫ nardo: nard⁹ ⁊ croc⁹: fiſtula ⁊ cinnamomū: cū vniuerſis lignis libani: myrrha et aloes cum oībus primis vngentis. Fons ortoꝝ: pute⁹ aquarū viuentiū: que fluunt ipetu de libano. Tu. l. iiii.

SUrge aquilo ⁊ veni auſter: ꝑfla ortū meum: ⁊ fluent aromata illius. Veniat dilectus me⁹ i ortū ſuū: vt comedat fructū pomoꝝ ſuorum. ℭ Veni in ortū meum ſoror mea ſpōſa: meſſui myrrham meā cū aromatib⁹ meis. Cōedi fauū cum melle meo: bibi vinū meū cū lacte meo. Cōedite amici et bibite: et inebriamini kmi. Ego dormio: et

coꝛ meuꝫ vigilat. Tu. ¶ In .ii. noc. añ. Comedi fauũ. añ. Talis eſt dilectꝰ. ã Vulneraſti coꝛ. ℟. Speciosa. lc. v.

Vox dilecti mei pulſãtis. Aperi mihi ſoroꝛ mea: amica mea: colũba mea imaculata mea: quia ca put meũ plenũ eſt roꝛe: ⁊ cincinni mei guttis noctiũ. Expoliaui me tunica mea: quõ induar illa? Laui pedes meos: quõ inqnabo illos? Dilectus meꝰ miſit manũ ſuã per foramẽ: ⁊ venꝭ meꝰ itremuit ad tactũ eius. Surrexi vt aperirẽ dilecto meo. T. l. vi

Manꝰ mee diſtillauerũt myrrhã: et digiti mei pleni myrrha pro batiſſima. Peſſulũ oſtij mei apui dilecto meo: at ille declinauerat atqꝫ trãſierat. Aia mea liq̃facta eſt: vt dilectꝰ locutꝰ eſt Queſiui ⁊ non iueni illũ: vocaui: ⁊ nõ rñdit mihi. Inuenerunt me cuſtodes qui circuierũt ciuitatẽ. Percuſſerũt me ⁊ vulnerauerũt me: tulerũt palliũ meũ cuſtodes murorꝝ. Adiuro vos filie hierlꝫ: ſi inueneritis dilectũ meũ vt nuncietis ei quia amoꝛe langueo. Tu aũt. Lectio. vij.

Qualis ẽ dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: o pulcherrima mulierꝝ: Qualꝭ ẽ dilectꝰ tuꝰ ex dilecto: q̃ ſic adiuraſti nos? Dilectꝰ meꝰ cãdidꝰ ⁊ rubicũdꝰ: electꝰ ex milibus. Caput eiꝰ aurꝝ optimũ: come eiꝰ ſicut elate palmarꝝ: nigre: q̃ſi coꝛuꝰ. Oclꝭ eiꝰ ſic columbe ſup riuulos aq̃rũ q̃ lacte ſũt lote: ⁊ reſident iuxta fluẽta pleniſſima. Gene illiꝰ ſicut ariole aromatũ: ꝯſite a pigmẽtarijs. Labia eiꝰ lilia diſtillãtia myrrhã pͥmã. l. viij

Manꝰ illiꝰ toꝛnatiles ⁊ auree plene iacinctis Venꝭ eiꝰ eburneꝰ: diſtinctꝰ ſaphirꝭ Crura illiꝰ colũne marmoꝛee: q̃ fũdate ſũt ſup baſes aureas. Spẽs eiꝰ vt libani: electꝰ vt cedri. Gutꝭ illiꝰ ſuauiſſimũ: ⁊ totꝰ deſiderabilis. Talꝭ ẽ dilectꝰ meꝰ: ⁊ ipſe ẽ amicꝰ meꝰ filie hierlm. Quo abijt dilectꝰ tuꝰ o pulcherrima mulierꝝ: q̊ declinauit dilectꝰ tuꝰ? Et q̃remꝰ euꝫ tecũ. Dilectꝰ meꝰ deſcẽdit i oꝛtũ ſuũ ad areolã aromatũ: vt paſcatꝭ i oꝛtꝭ: ⁊ lilia colligat. Ego dilecto meo: ⁊ dilectꝰ meꝰ mihi: q̇ paſcitꝭ intꝭ lilia. Tu. ¶ In. iii. noc. ã. Allꝭ. iiij. Cã. Audite me. f. lviij. ℟ Dignare. l. ix. Initiũ. ſ. euã.

Liber gñationis ieſu xp̄i filij dd: (ſm mat.

filij abrahã. Et rex. Ex ꝯmē
ta. bti hylarij epi: de eadē. x.
Gradū quē mattheus in or
dine regie ſucceſſionis edi=
derat/ lucas in ſacerdotali
origine ꝯputat: quē dū vter
qꝫ dinumerat: cognationē in
ꝓño vtriuſqꝫ tribus vterqꝫ
ſignificat. Recteqꝫ vtriuſqꝫ
gñatiōis grad⁹ ponitur: qr ſa=
cerdotalis ꝛ regie trib⁹ ſocie
tas ꝑ dauid/ ex ꝯiugio inita
iā a ſalathiel in zorobabel/
ꝯfirmat ex gñe. ¶ Atqꝫ ita
cū matthe⁹ paternā originē
que ex iuda ꝓficiſcebat recē
ſet: lucas xpo acceptū per na
thā ex tribu leui genus edo=
cet: ſuis qꝫ ꝑtib⁹/ dñi nři ie
ſu xp̄i q̇ eſt etern⁹ rex ꝛ ſacer
dos/ etiā in carnali ortu vtri
uſqꝫ generis gloriam proba
uerunt. Tu autē. Lectio. x.

Quod vero ioſeph po=
ti⁹ q̄ marie natiuitas
recēſetur nihil refert. Eadē
enī eſt totius trib⁹ atqꝫ vna
generatio. Exemplū autem
etiam mattheus ꝛ lucas de
derunt/ patres appellātes
non tam genere q̄ gēte: q̇a
ab vno tribus cepta ſub vni
us ſucceſſionis et originis
familia continetur. ¶ Cum
enim filius dauid atqꝫ abra
he oſtēdendus ſit/ quare ita
cepit: liber generationis ie
ſu xp̄i filij dauid filij abrahe
Nō differt quis in originis
numero atqꝫ ordine colloce
tur: dummodo vniuerſorum
familia cepta intelligat eſ=
ſe ab vno. Itē cum eiuſdē tri
bus ſint ioſeph ꝛ maria: dū
ꝓfect⁹ ex abrahe gñe ioſeph
oſtēditur: ꝓfecta quoqꝫ do=
cetur ꝛ maria. Tu. Lctō. xj.

Hec enim in lege ratio
ſeruata eſt: vt ſi mor=
tuus ſine filijs familie prin
ceps fuiſſet defuncti vxorem
poſterior frater eiuſdem co=
gnationis acciperet: ſuſce=
ptoſqꝫ filios in familiā eius
qui mortuus eſſet referret/
maneretqꝫ ita in primogeni
tis/ ſucceſſionis ordo: cū pa
tres eorum qui poſt ſe nati
eſſent aut noīe haberentur
aut genere. Sed q̇d illud eſt
qd̄ dixim⁹/ ſc̄dm rerū fidem
generatiōis iſti⁹ ordinē nec
numero ſibi nec ſucceſſione
conſtare: Hui⁹ quoqꝫ rei ra=
tio afferat. Nō ei leuis cau=
ſa eſt vt aliud ſit in narratio
ne aliud in geſtis: ꝛ aliud re
ferat in ſūma: aliud vero te
neat in nūero. Nāqꝫ ab abra
hā vſqꝫ ad dauid quattuor=
deci gñationes nūerate ſūt
et a dauid vſqꝫ ad trāſmigra

tionē babylonis gñationes quattuordecī: cū in regnoꝝ libris decē ꝛ ſeptē depḣēdā tur. Sꝫ i hoc nō eſt mēdacij aut negligētie vitiū. lcō. xij.

TRes eni gñatiōes ra tiōe ꝑterite ſunt. Naz ioran genuit ochoziā: ochozias autē genuit ioas: ioas deinde amaſiā: amaſias aūt genuit oziam. Et in matheo iorā oziam genuiſſe ſcribit: cū quart⁹ ab eo ſit. Hoc ita: qꝛ ex gētili femia iorā ochoziā genuit / ex achab ſcꝫ domo: dictūq₃ erat ꝑ prophetā non niſi quart⁹ gñatione in throno regni iſrl quemq̄ de domo achab eſſe ſeſſurum. Purgata igit labe familie gentilis tribuſq₃ ꝑteritis: iā regalis i quarto generationū cōſequentiū origo numerat. Tu aūt. Euange. ꝛ oro vt in die ſctō. Ad laud. ꝛ ad horas ān. Allꝫa. Pſalmi dñicales. Cp. Signū magnuꝫ. vrſ i viſita. In. ij. veſ. ſr hos aña. Ecce tu pulchra. ſola.

¶ Gorgonij mar. Cō. Oro.

SAnct⁹ tu⁹ dñe gorgonius ſua nos intcesſio ne letificet / ꝛ pia faciat ſolēnitate gaudere. Per xp̄m.

¶ Prothi / iacinti / felicis et regule mar. Cōme. Oratio.

BEati ꝓthi nos dñe et iacīcti felicꝫ ꝛ regule foueat ꝓcioſa ꝯfeſſio / et pia iugit intceſſio tueat. ꝑ xp̄m.

¶ In exaltat. ſ. cru. Ad veſ. Cp. R. hy⁹. ꝛ V. vrſ. in inuē. eiuſd dē pto allꝫ. Ad mgt ā.

Propter lignum ſerui facti ſumus / et per ſctām crucem liberati ſumus fructus arboris ſeduxit nos / filius dei redemit nos allꝫa. Oratio

DEus q̄ nos hodierna die exaltatione ſctē crucis annua ſolennitate letificas. preſta q̄s: vt cui⁹ myſteria in terra cognouim⁹ eius redēptiōis ꝓmia in celo conſequamur. Et fa: Per dñm.

¶ Eodē die cornelij et cyp. mar. Et. j. cō. erit de eis. or.

INfirmitatez nr̄am q̄s dñe ꝓpitius reſpice / ꝛ mala om̄ia q̄ iuſte meremur ſctōꝝ tuoꝝ cornelij ꝛ cypriani intceſſione auerte. ꝑ xp̄m. Scda cō. de oct. Officiū aūt noct. ſeruat de mart. vſq₃ ad iij. noc. Lec. Admonēt nos eloq̄a. fo. xvj. In. iij. noc. ān. Saluator mūdi ſalua nos qui ꝑ crucē et ſanguinē redemiſti nos auxiliare nobis te deprecamur deus nr̄. Can. Dñe audiui. fo. liiij. Pro ini

quitate. Egreſſus es. ℣. Ubi
hi aũt abſit gl'iari. ℞. c. l'c. ix.
Lcõ ſcti euā. ſm io. Cp. xij.
IN il. tpe: Dixit ieſus
turbis. Nũc iudiciũ ē
mũdi: nũc pnceps hui⁹ mũdi
eijciet foras. Et ego ſi exal-
tatus fuero a terra: oīa trahā
ad meipꝫ. Et rel'. Ex homel.
bti augu. epi ꝛ de eadem l'c.
Nũc inqt iudiciũ eſt mũdi.
Quid ergo expectandũ eſt
in fine ſcl'i: Sꝫ in fine qđ ex-
pectat/ iudiciũ erit iudican-
dorũ viuoꝝ ꝛ mortuorũ: iu-
diciũ erit pmioꝝ penarũqꝫ
etnarũ. ¶ Quale ḡ nũc iudi
ciũ: Iā in ſupiorib⁹ lectiōib⁹
quātũ potui ꝯmonui charita
tē vr̄am: dici etiā iudicium
nō dānationis ſed diſcretio-
nis: vñ ſcriptum eſt. Judica
me de⁹: et diſcerne cauſam
meā de gēte nō ſancta. Tu.
Feria vt in luctio. eiuſđ. l'c. x.
MUlta aũt ſunt iudicia
dei. Unde dicitur in
pſalmo. Judicia tua abyſſ⁹
multa. Dicit etiā apl's. O al
titudo diuitiarũ ſapientie
ꝛ ſcientie dei: ꝙ incōprehēſi
bilia ſũt iudicia ei⁹: Ex qb⁹
iudicijs etiaꝫ hoc eſt qđ hic
ait dñs/ nũc iudiciũ ē mũdi:
ſeruato illo iudicio ī fine: vbi
nouiſſime viui ꝛ mortui iudi
candi ſũt. ¶ Poſſidebat er
go diabolus gen⁹ hũanũ: ꝛ
reos ſupplicioꝝ tenebat cy
rographo pctōꝝ. Dñabat
in cordib⁹ infidelium: et ad
creaturā colendam deſerto
creatore deceptos captiuoſ
qꝫ pertrahebat. Tu. Lcō. xj
PEr xp̄i autē fideꝫ que
morte eius et reſurre
ctione firmata eſt eius ſan-
guinē q̄ in remiſſionē fuſ⁹ eſt
pctōꝝ milia credentium a
dñatu diaboli: liberant: xp̄i
corpi copulant/ ꝛ ſub tanto
capite vno eius ſpū fidelia
mēbra vegetant. Hoc voca-
bat iudiciũ: hāc diſcretionē:
hāc a ſuis redēptis diaboli
expulſionē. Deniqꝫ attende
qđ dicat. Quaſi q̄rerem⁹ qđ
eſſet qđ ait nunc iudiciũ eſt
mũdi: ſecutus expoſuit. Ait
enī. Nũc pnceps hui⁹ mũdi
eijciet foras. Audiuim⁹ qua
le dixerit eſſe iudiciũ. Nō er
go illud qđ in fine venturuꝫ
eſt vbi viui ꝛ mortui iudicā-
di ſũt/ alijs ad dexterā/ alijs
ad ſiniſtram ſeparatis: ſed
iudiciũ q̄ princeps hui⁹ mũ-
di eijcietur foras. Lctō. xij.
QUomodo ergo intus
erat: vel quō eũ dixit
eijciendũ foras: Nũqđ nā in
mũdo erat: ꝛ extra mũdum

miſſus ē foras. Si eī de illo
iudicio diceret qđ ī fine ven
turꝫ eſt: poſſet aliqs opinari
eternū ignē q̄ mittendus eſt
diabolꝰ cū angelis ſuis/ ⁊ oī
bꝰ q̇ ſūt ex pte eiꝰ nō ex natu
ra ſꝫ vicio / nō qꝛ creauit aut
genuit ſꝫ qꝛ pſuaſit ⁊ tenuit:
poſſet ḡ aliqs opinari illum
ignē etnū extra mūdū eſſe: ⁊
hoc eſſe dictū eijciet foras.
Qꝛ vo ait nūc iudiciū ē mū
di ⁊ exponēs q̇d dixerit nūc
inq̇t princeps huiꝰ mūdi eij-
ciet foras: hoc intelligendū
eſt qđ nūc fit: nō quod tanto
poſt futurū eſt ī nouiſſio die
Preuidebat ergo dn̄s q̄ ſcie
bat poſt paſſionem ⁊ gl'ifica
tionē ſuā p vniuerſuꝫ mūdū
multos pplos crediturosꝫ ī
quoꝝ cordibꝰ diabolꝰ intus
erat cui qn̄ ex fide renūcia-
tur eijcit foras. Tu. Secun-
dum iohannem. Cp̄. vbi ſu.

IN illo tpe: Dixit ieſꝰ
turbis. Nunc iudiciū
eſt mūdi: nūc princeps huiꝰ
mundi eijciet foras. Et ego
ſi exaltatꝰ fuero a terra: oīa
trahā ad meipm. Hoc autē
dicebat ſignificās qua mor-
te eēt moriturꝰ. Rn̄dit ei tur
ba. Nos audiuimus ex lege
qꝛ xp̄s manet ietnū. Et quō
tu dicis oportet exaltari fi-
liū hoīs: Quis eſt iſte filius
hoīs: Dixit ḡ eis ieſus. Ad-
huc modicū lumen in vobis
eſt. Ambulate dū lucē habe
tis: vt non tenebre vos com
prehēdāt. Et q̇ āmbulat in te-
nebris: neſcit q̄ vadat. Dum
lucē habetꝫ credite in lucē:
vt filij lucis ſitis. Am̄. Oro
vtš. Ad l'. ā. O magnū pie-
tatꝫ opꝰ mors mortua tūc ē
qn̄ in ligno mortua vita fuit
p. xcij. Dn̄s reg. f. xxxij. Cp̄.
hyꝰ. ℣. ⁊ oro vtš in. j. veſ. Re.
bre. Mihi aūt Abſit gl'iari.
℣. Niſi in cruce dn̄i nr̄i ie. x.
Ab. Ad bn̄ꝰ ān. Sup oīa li-
gna cedroꝝ tu ſola excelſior
in qua vita mūdi pepēdit/ in
qua xp̄s triūphauit ⁊ mors
mortē ſupauit all'. Poſt Bn̄
dica. co. de mark. ij. de octa.
¶ Ad. j. ā. Salua nos xp̄e
ſaluator p ℣tutē ſctē crucis
q̇ ſaluaſti petrū ī mari miſe
re nobꝫ. ¶ Ad. iij. ā. O crux
āmirabilis euacuatio vulne
ris reſtitutio ſanitatis. Cp̄.
⁊ oro vtš i. j. veſ. ℣. Dicite in
natioībꝰ: Qꝛ dn̄s reg. a lig.
¶ Ad. vj. ā. Nos aūt gl'iari
opꝫ ī cruce dn̄i nr̄i i. x. Cp̄. ⁊
oro etiā ad. ix. vt ī luc. eiuſđ.
¶ Ad. ix. ā. Adoramꝰ te ie-
ſu xp̄e ⁊ bn̄dicimus tibi/ qꝛ p
crucē tuā redemiſti mundū.

¶ In.ij.veſ.ſup pſ.a. Adoremꝰ crucis ſignaculũ ꝑ qđ ſalutꝫ ſũpſimꝰ ſacramẽtũ. a. Dulce lignũ dulces clauos dulce pondꝰ ſuſtinuit/ qđ di gnũ fuit portare p̄ciuꝫ huiꝰ ſcl'i. an Tuã crucẽ adoramꝰ dñe tuã gl'ioſã recolimꝰ paſ ſionẽ miſere nr̃i q̇ paſſꝰ es ꝑ nobis. an. Per ſignũ crucis de inimicꝫ nr̃is libera nos deꝰ nr̃. Cp. Re. hyꝰ. V. ꝛ oro vt i l'. Ad mḡt ã O crux ſplẽdidi or cũctꝫ aſtris mũdo celebrꝫ hoibꝰ multũ amabil'/ ſãctior vniuerſis q̃ ſola fuiſti digna portare talẽtũ mũdi/ dulce lignũ/ dulces clauos/ dulcia ferẽs põdera/ ſalua p̄ñtẽ ca teruã i tuis hodie laudibꝰ cõ gregatã. Poſt Bñđ. pria cõ. de mar. de qbꝰ ſu. ¶ In oct. na. b. ma. i. j. veſ. Co. oro. Fa mul't. Rel'. vt i die ſctõ. exce. l'c. ¶ Eo. die. Nicome. mar. Adeſto dñe/ Cõ. Or. Applo tuo vt bti nico medis martyrꝫ tui merita p̄ clara ſuſcipiẽs/ ad ĩpetrãdã miaꝫ tuã ſẽp eiꝰ patrocinijs adiuuet. Per xp̄ꝫ. Lec. j. Ex canticis canticoꝝ. Cap. vi. Quã pulchra es amica mea/ ſuauis ꝛ decora ſicut hierl'm: terribilis vt caſtrorũ acies ordinata: Auerte oculos tuos a me: qꝛ ipi me auolare fecerũt. ¶ Capilli tui ſicut grex capraꝝ: q̃ appueꝛt de galaad. Dẽtes tui ſicut gre ges ouiũ q̃ aſcẽdeꝛt de laua chro. Oẽs gemellis fetibꝰ: ꝛ ſterilis nõ ẽ i eis. Sicut cor tex mali pũici ſic gene tueꝝ abſq; occultis tuis. Lctõ. ij. Sexaginta ſũt regie: ꝛ octoginta ɔcubine: et adoleſcẽtulaꝝ non eſt nũerꝰ Una eſt colũba mea/ ꝑfecta mea: vna eſt mr̃i ſue: electa genitrici ſue. ¶ Videꝛt eã fi lie ſiõ ꝛ btiſſimã p̄dicaueꝛt: regĩe ꝛ ɔcubine: ꝛ laudaueꝛt eã. Que ẽ iſta q̃ ꝑgredit̃ q̃ſi aurora ɔſurgẽs: pulchra vt lũa/ electa vt ſol/ t'ribil' vt ca ſtroꝝ acies ordinata: l'c. iij. Deſcẽdi i ortũ nucũ vt viderẽ poma ɔualliũ: ꝛ iſpicerẽ ſi floruiſſẽt vinee: ꝛ germĩaſſẽt mala pũica. Ne ſciui. Aĩa mĩa ɔturbauit me ꝑpt̃ q̃drigas amiadab ¶ Re uertere reuertẽ ſunamitꝫ: re uertẽ reuertẽ vt ĩtueamur te Quid videbꝫ i ſunamite/ niſi choros caſtroꝝ. Quã pl'chri ſũt greſſꝰ tui i calciamẽtis fi lia p̄ncipis: Iũcture feminũ tuoꝝ ſicut monilia: q̃ fabri cata ſũt manu artificꝫ. Um

biliccus tuus crater torna-
tilis nūq̄ indigens poculis.
V Enter (Lectio.iiij.
tuꝰ ſicut aceruus tri-
ticivallatus lilijs. Duo vbe
ra tua ſicut duo hĩnuli: ⁊ ge-
melli capre. Collū tuū ſicut
turris eburnea: ⁊ ocli tui ſicut
piſcine i eſebō: q̄ ſūt i porta
filie mltitudis. Naſꝰ tuꝰ ſi-
cut turris libãi: ⁊ q̄ reſpicit cō-
tra damaſcū. Caput tuū vt
carmelꝰ: ⁊ come capitis tui ſi
cut purpura regis iūcta cana
libꝰ. Quã pulcha es ⁊ q̄ de-
cora chariſſĩa i delitijs. Sta
tura tua aſſimilata ē palme
et vbera tua botris. Lctō.v.
D Ixi Aſcēdã i palmã:
⁊ apphendã fructꝰ eiꝰ
Et erūt vbera tua ſicut botri
vinee: et odor oris tui ſicut
malorū: gutt tuū ſicut vinū
optimū. Dignū dilecto meo
ad potãdū: labijſq; ⁊ dētibꝰ
illiꝰ ad ruminãdū. Ego dile
cto meo: ⁊ ad me ꝯuerſio eiꝰ
Veni dilecte mi egrediamur
in agrū: cōmoremur i villis
Mane ſurgamꝰ ad vineas:
videamꝰ ſi floruit vinea/ſi flo
res fructꝰ pturiunt: ſi florue
runt mala punica. Ibi dabo
tibi vbera mea. Mãdragore
dederūt oderē i portis nrīs.
Oia poma noua ⁊ vetera di

lecte mi ſeruaui tibi. lc.vj.
Q Uis mihi det te frēm
meū ſugētē vbera ma
tris mee: vt inueniã te foris
⁊ dioſculer: ⁊ iã me nemo de
ſpiciat? Apphēdã te ⁊ ducã
te in domū mrīs mee: ⁊ i cu-
biculū genitricis mee. Ibi
me docebis: ⁊ dabo tibi pocu
lū ex vino ꝯdito: ⁊ muſtū ma
lorū granatorū meorū. Leua
eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dextera
illiꝰ ãplexabit me. Adiuro
vos filie hierlm: ne ſuſcitetis
neq; euigilare faciatis dile
ctã: donec ipſa velit. lc.vij.
Q Ue ē iſta q̄ aſcēdit de
deſto delitijs affluēs
inixa ſup dilectū ſuū? Sub
arbore malo ſuſcitaui te. Ibi
corrupta eſt mr tua: ibi vio-
lata eſt genitrix tua. Pone
me vt ſignaculū ſup cor tuū
vt ſignaculū ſup brachiū tu
um: qr fortis ē vt mors dile-
ctio: dura ſicut inferꝰ emula
tio. Lãpades eiꝰ lampades
ignis atq; flãmarū. Aq̄ mul
te nō potuerūt extinguē cha
ritatē nec flumina obruēt il
lã. Si dederit hō oēs ſubſtã
tiã domꝰ ſue p dilectiōe: q̄ſi
nihil deſpiciet eã. Lcō.viij.
S Oror noſtra parua: ⁊
vbera nō habz. Quid
faciemꝰ ſorori nr̄e i die qñ a

loq̄nda eſt: Si mur⁹ eſt: edifi
cem⁹ ſup eā ꝓpugnacula ar
gētea. Si oſtiū ē: ꝯpingam⁹
illud tabulis cedrinis. Ego
mur⁹: ꝛ vbera mīa ſicut turrꝭ:
ex q̄ fctā ſuꝫ corā eo q̄ſi pacē
repiēs. Uinea fuit pacifico:
i ea q̄ hꝫ ꝑplos. Tradidit eā
cuſtodib⁹: vir affer ꝑ fructu
eius mille argēteos. Uinea
mea corā me ē. Mille tui pa
cifici: ꝛ ducēti his q̄ cuſtodi-
unt fluct⁹ ei⁹. Qui hītas ī or
tis/ amici auſcultāt: fac me
audire vocē tuā. Fuge dile-
cte mi: et aſſimulare capree
hinuloq; ceruoꝝ ſup mōtes
aromatum. Tu. Lectio. ix.
Inicīū ſcti euāgꝭ ꝯm matth.

LIber gn̄ationis ieſu
xp̄i filij dauid: filij a-
braham. Et reliq̄. Ex ꝯmēta.
beati hylarij epī: de eadē l.

Q Uod vſq; ad mariam gn̄atio
nes quattuordeci ee ſcribū-
tur: cū i nūero tredeci repiā
tur null⁹ error eē poterit ſci-
entib⁹ nō eā ſolū eē dn̄o nr̄o
ieſu xp̄o originem q̄ cepit ex
maria: ſꝫ i ꝓcreatiōe corpo
ree natiuitatꝭ eternā ſignifi-
cantiā ꝯprehēdi. ¶ Gn̄atio
nis aūt ratio nō ſimplex eſt
Nam ꝯceptus ex ſpūſancto
natus ex maria ꝟgine: oīm
opus ꝓphetaꝝ eſt. Tu. lc. x.

SEd plures irreligioſi
et a ſpiritali doctrina
admodū alieni/ occaſionem
ex eo occupāt de maria tur
piter opinādi/ ꝙ dictū ſit pri
uſq̄ ꝯuenirent inuēta eſt in
vtero habēs/ ꝛ illud noli ti-
mere accipe mariā coniugē
tuā/ ꝛ illud/ nō cognouit eaꝫ
donec peperit: nō recordan
tes eam deſponſatā fuiſſe/ ꝛ
dictū hoc ioſeph volēti eam
abicere: q2 iuſtus ipſe nollet
eam lege decerni. ¶ Igitur
ne qua de ꝑtu eius ambigui
tas exiſteret: ipſe ꝯcepti ex
ſpūſancto xp̄i teſtis aſſumi-
tur: de hinc q2 deſpōſata eſ-
ſet in ꝯiugem recipitur. Co-
gnoſcitur itaq; poſt partuꝫ: ꝭ
id eſt tranſit in coniugis no-
men. Cognoſcitur enim: nō
admiſcetur. Tu. Lectio. xi.

DEniq; cū tranſire io-
ſeph ad egyptū mo-
netur/ ita dicit. Accipe pue
rum ꝛ mr̄em ei⁹. Et reuerte
re cum puero et mr̄e ei⁹. Et
rurſū i luca. Et erat ioſeph
ꝛ mater ei⁹. E q̄tiēſcunq; de
vtroq; ſit ſmo: mr̄ poti⁹ xp̄i:
q2 id erat: ꝙ vxor ioſeph eſt
nūcupata q2 nō erat Sꝫ hec
quoq; ab āgelo rō ſuata eſt:
vt cum deſponſatā eā iuſto
ioſeph ſignificabat/ ꝯiugem

nuncuparet. Nã ita ait. Jo-
ſeph fili dd: noli timere acci
pere mariã ɔiugẽ tuã. l. xij.
Ergo et ɔiugis nomẽ ſpõ
ſa ſuſcepit vt poſt ptũ
in ɔiugẽ recognita / tñ mat
ieſu oñderet: et quẽadmodũ
iuſto ioſeph deputaret eiuſ-
dẽ marie ĩ vginitate ɔiugiũ:
ita venerabilis oñderet ĩ ie-
ſu mr̃e vginitas. Ue et hoĩes
prauiſſimi hic pſumũt opio
nis ſue auctoritatẽ: q̃ p̃les
dñz fr̃es habuiſſe ſit traditũ
Qui ſi marie filij fuiſſẽt et nõ
poti9 ioſeph ex priore ɔiuge
ſuſcepti: nũq̃ ĩ tpe paſſiõis
iohãni apl̃o trãſcripta eẽt ĩ
mr̃em dño ad vtrũq3 dicẽte:
mulier ecce fili9 tu9: et iohan
ni / ecce mr̃ tua: niſi q̃ ad de-
ſolate ſolatiũ charitatẽ filij
ĩ diſcipl̃o relinq̃bat. Euã. et
orõ cũ reſ. vt ĩ die ſcõ. ¶ Eu
femie vgi. et mar. Com. Or.
Omñps ſempiterne de9
qui infirma mũdi eli-
gis vt fortia queq3 ɔfundas
ɔcede ppiti9 / vt q̃ btẽ eufe
mie martyris tue ſolẽnia co
lim9 / ei9 apud te p̃rocinia ſẽ
tiam9. p. ¶ Eodẽ die lucie
et geminiani mar. Cõ. Orõ.
Preſta dñe p̃cib9 nr̃is
cũ exultatiõe puectũ
vt quor dĩe paſſiõis annua

deuotiõe recolim9 etiã fidei
ɔſtantiã ſubſeq̃mur. p xp̃m.
¶ Lamberti epĩ et mar. Cõ.
¶ Matthei apl̃i et euã. Oĩa
cp: et orõnes etiã ad. vj. et ad
ix: de euãge. An. i. veſ. Or.
DA q̃s op̃s de9: vt btĩ
matthei apl̃i tui et euã
geliſte quã p̃uenim9 venerã
da ſolẽnitas et deuotionẽ no
bis augeat et ſalutẽ. Et fa9 p
do. Lciõ. Per ſctm̃ pphetie
ſpm̃. fo. lx. yn. iij. noct. lc. ix.
L. cõ. ſ. euãg: ſm mat. Cp. ix
IN illo tpe: Uidit ieſ9
hoĩem ſedẽtẽ in thelo
neo mattheũ noĩe: et ait illi.
Seq̃re me. Et rel. Homel.
vene. bede pbr̃i: de eadẽ lc.
Legim9 apl̃o dicẽte q2 oẽs
peccauerũt et egẽt gl̃ia dei:
iuſtificati gratis p gr̃az ipſi
us. Qui et iter ieſtimabilis
eiuſdẽ gr̃e magnitudinẽ cõ-
mẽdãs ait. Ubi aũt abunda
uit pctm̃: ſupabũdauit gr̃a
¶ Q2 nimir quãto grauio-
rẽ dñs in electis ſuis pctõr
languorẽ curauit: tanto am
pliorẽ cũctis gr̃e medentis
potentiã oſtẽdit. Unde et ex
lectione euangelica audiui
mus / q2 ſedentẽ in theloneo
mattheũ ac tpalib9 curis in
tentũ repente miſerat9 voca
uit: et de publicano iuſtũ: et

de theloneario diſcipulū fe
cit. Tu autez dñe. Lectio .x.
Quem etiā pficiētibus
eiuſdē grē icremēt; de
cōi diſcipulorū numero ad
apl'atus gradū pmouit: nec
ſolū pdicandi verū etiā ſcri-
bēdi euāgeliū illi miſterium
cōmiſit: vt q curā terreſtriū
omiſerat negociorū: celeſtiū
eſſe talētorū diſpenſator inci-
pet. Quod ob id vtiqꝫ puidē
tia ſuperna fieri diſpoſuit vt
nullū enormitas pctōrū ſuo-
rū nullū nūeroſitas ſcelerū
a ſperāda venia reuocaret:
cū hūc tātis mūdi nexib9 ab
ſolutū tam celeſtē fctm con-
ſpiceret: vt comunicato cū an
gelic; ſpiritib9 vocabl'o: euā
geliſta noīaret et eēt. lc. xi.
Vidit inqt ieſus hoīez
ſedētē i theloneo ma
theuz noīe: et ait illi. Seqre
me. Vidit aūt notā corpei in
tuit9 q interne miſerationis
aſpectib9: qb9 z petrū negā-
tē vt reatū ſuū cognoſceret
ac deflere poſſet reſpicē di-
gnat9 eſt: qb9 ppl'm ſuū egy-
ptia ſeruitute depſſū vt eri-
peret aſpexit dicēs ad moy-
ſen. Vidēs vidi afflictionem
ppl'i mei q ē i egypto: et ge-
mitū eorū audiui: et deſcēdi
liberare eos. Vidit g hoīez:
miſeratus eſt eū q humanis
tantum ſtudijs dedit9 necdū
āgelico noīe dign9 extiterat
Vidit ſedētē i the l. xij
loneo: ptinaci videli-
cet aīo tpalib9 lucris ihiātē
Mattheum inqt noīe. Mat
the9 hebraice: latie dr donа
tus. Quod pfecto nomē illi ap
te cgruit: q tētū grē: ſupne
mun9 accepit. Nec ptereun-
dū q idez matthe9 biomius
erat. Nā z leui vocabat. Quod
nomē ēt eidē grē q donatus
ē teſtioniū phibet. Inſtprat
eni additus ſiue aſſūpt9: ſigni
ficās q2 aſſūpt9 ē p electiōez
a dño: z addit9 ad nūerū gra
dus apl'ici. Hoc āt noīe illū
marc9 et lucas i hac lectiōe
mag; appellare voluert: ne
cſortē opis euangelici de p-
ſca cuerſatiōe notabilē red
derēt. At vo vbi ad deſcribē
dū duodeci aplorū cathalo-
gū puenert: tacito leui voca
bulo: mattheū illū apte nū-
cupauert. S. mat. cō. vbi ſu.
In il. t. Vidit ieſ9 hoīez
ſedētē i theloneo mat
theuz noīe: et ait illi. Seqre
me. Et ſurgēs: ſecut9 eſt euz
Et factū eſt diſcūbēte eo in
domo: ecce ml'ti publicani z
pctōres veniētes diſcumbe
bāt cū ieſu z diſcipul'e i9. Et

videtes phariſei: dicebāt diſ
cipul' eiꝰ. Quare cū publica
nis ꝛ pctōꝛibꝰ mādu cat mgr̄
vr̄? At ieſus audiēs ait. Nō
eſt opꝰ valentibꝰ medicꝰ: ſed
male hn̄tibꝰ. Eūtes aūt: di-
ſcite q̇d ē miam volo ꝛ nō ſa
crificiū: Nō eni veni vocare
iuſtos: ſed pctōꝛes. am̄. oro.
B Eati euāgeliſte mat-
thei dn̄e pcibꝰ adiuue
mur? vt qđ poſſibilitas nr̄a
nō obtinet eiꝰ nobꝫ intceſſiōe
donet. Et faꝛp đ. Que etiaꝫ
ad ho. cō. dꝛ Re. đ cōi apl'oꝝ
¶ Mauricij et ſo. e. m̄. xij. k.
A Nnue q̄s oṗs oro.
deꝰ: vt nos ſcōꝝ mar
tyꝝ tuoꝝ mauricij exuperij
cādidi victoꝛꝫ inocētij ꝛ vita-
lis acſocioꝝ eoꝛūdem letifi
cet veneranda ſolēnitas? vt
q̄ꝝ gaudemꝰ triūphis: ſuble
uemur ſuffragijs. Et fa?p đ.
lc. Oēs electi. fol. xix. Euā.
Cū audieritꝫ p̄lia. fol. xxiij.
¶ Coſme ꝛ da. mar. xij. k. oꝝ
P Reſta q̄s oṗs deꝰ? vt
q̇ ſctōꝝ tuoꝝ coſme ꝛ
damiani natalicia colimꝰ: a
cūctis malis iminētibꝰ eoꝝ
intceſſiōibus liberemur. Et
fa?p đ. Lec Qui ſctōꝝ me-
rita. fo. xxi. Euā Hec mādo
vobis. Reqre i cōi apo. f. xij
¶ Michael. ar. et oim btōꝝ
ſpirituū. Ad veſ. ſup pos. a.
L Audemꝰ dn̄ꝫ quē laudant
angeli: cui cherubin et ſera-
phin ſctūs ſanctꝰ ſctūs ꝓcla
māt. a. Milia miliū miſtra-
bāt ei ꝛ decies milies cente
na milia aſſiſtebāt ei. a Mi
chael archāgele veni i adiu-
toꝛiū ꝑpl'o dei. a. Archāge-
li michaelis intuētiōe ſufful
ti te dn̄e dep̄camur: vt q̊s ho
noꝛe ꝓſeq̇mur/ꝯtingamꝰ et
mente all'a. Cap̄. avoca. xij.
F Actū ē p̄liū magnuꝫ
i celo michael ꝛ āgeli
eiꝰ p̄lia bāt cū dꝛacone? ꝛ dꝛa
co pugnabat ꝛ āgeli eiꝰ: ꝛ nō
valuerūt: neqꝫ locꝰ iuētꝰ ē eo-
rū amplꝰ in celo. Deo ḡ. Re.
Te ſctm̄ do. vt ifra. viij. hyꝰ
Myſterioꝝ ſignifer. f. lxviij.
℣ In ꝯſpectu āgeloꝝ pſallā
tibi deꝰ meꝰ? Adoꝛabo ad tē
plū ſctm̄ tuū? Ad mḡt. a Dū
ſacruꝫ myſteriū cerneret io-
hānes: archāgelꝰ michael tu
ba cecinit: dignꝰ es dn̄e deꝰ
nr̄ accipere libꝛū ꝛ aperire ſi
gnacula eiꝰ all'. Or.
D Eus q̇ miro oꝛdie an
geloꝛū miſteria hoimqꝫ di-
ſpēſas ꝯcede ꝓpitiꝰ? vt q̇bꝰ
tibi miſtrātibꝰ i celo ſp aſſi-
ſtit ab his i tra vita nr̄a mu-
niat. Et fa?p do. ¶ Inuita.
Regē angeloꝝ dn̄ꝫ. Venite

adoremus. ps Venite exul. hy9. Aſcẽdãt vre. fol. lxviii. ¶ In. i. noct. ã. Stetit ãgel9 iuxta arã tẽpli: hñs thuribulum aureũ i manu ſua. ps. i. Btũs vir. f. i. ã. Data ſũt ei icenſa mlta vt adoleret ea añ altare aureũ qđ ẽ añ oculos dñi. p. iiii. Cũ iuoca. f. i. ã. Aſcẽdit fum9 aromatũ in ɔſpectu dñi de manu ãgeli. p. v. Verba mea. fo. i. ã. Michael ƥpoſite padiſi quẽ honorificãt ãgelorꝫ ciues: inxce de p nobis ad dñm. ps. viii. Dñe dñs. f. ii. ãn. Glioſ9 apparuiſti in cõſpectu dñi: propterea decorẽ induit te dñs p. x. In dño cõfi. fo. iii. ã. Cõcuſſum eſt mare et cõtremuit terra: vbi archangel9 michael deſcendebat de celo. ps. xiiii. Dñe qs. fo. iiii. ℣. Stetit angelus iuxta aram tẽpli. Habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua. Lectio. i. Ex home. beati gregorij pa pe ſup euã. Erãt appropinquãtes ad ieſũ publi. ꝛ pec.

Angelorũ ꝛ hoiꝫ naturã ad cognoſcẽdũ ſe dñs cõdidit: quam dũ conſiſtere ad eꝛnitatẽ voluit: eam proculdubio ad ſuam ſimilitudinẽ creauit. Decẽ ꝟo dragmas habuit mulier: qꝛ noūẽ ſũt ordines angelorũ: ſꝫ vt cõpleret electorꝫ numer9 hõ decim9 eſt creat9: q̇ a cõditore ſuo nec poſt culpam periit: qꝛ hũc eterna ſapientia p carnẽ miraculis choruſcans: ex lumie teſte reparauit. ¶ Nouẽ vero angelorũ ordines diximus: qꝛ videlicet eſſe teſtante ſacro eloq̇o ſcimus/angelos/archangelos/ꝟtutes/poteſtates/principat9/dñationes/thronos/cherubin atqꝫ ſeraphin Tu. ℟. Factũ eſt ſilentiũ in celo dũ ɔmitteret bellũ draco cũ michaele archangelo: ꝛ audita eſt vox milia miliũ dicẽtiũ: ſalus honor et ꝟtus. Oĩpotenti deo. ℣. Milia miliũ miniſtrabant ei: ꝛ decies mi lies cẽtena milia aſſiſtebãt ei. Omnipotenti. Lectio. ii.

Eſſe nãqꝫ ãgelos ꝛ archãgelos pene oẽs ſacri eloquij pagine teſtantur Cherubin ꝟo atqꝫ ſeraphin ſepe vt notũ eſt libri prophetarũ loquũt. Quattuor quoqꝫ ordinũ noia paulus apl's ad epheſios enũerat dicẽs. Supra oẽm principatum et poteſtatẽ: et ꝟtutẽ ꝛ dñationẽ. ¶ Qui ruſ9 ad coloſenſes ſcribẽs ait. Siue throni ſiue dñationes/ſiue pricipa-

tus:ſiue ptãtes. Dñationes vero et ꝟtutes: principatus ac ptãtes: iam ad epheſios loquẽs deſcripſerat: ſed ea quoqꝫ coloſenſib⁹ dicturus ꝑmiſit thronos: de qb⁹ necdũ qcq̃ fuerat epheſijs locut⁹. ℟. In cõſpectu gentiũ nolite metuere: vos eĩ ĩ cordibus vr̃is adorate et timete dñz. Angel⁹ eni ei⁹ vobiſcũ eſt. ℣⁹ Nolite timere opprobria hoim et blaſphemias eoꝝ ne metuatis. Angelus eni eius. Lectio tertia.

Dum ꝫ illis quattuor q̃ ad epheſios dixit: id ẽ pricipatib⁹ atqꝫ poteſtatib⁹ ꝟtutib⁹ atqꝫ dñationib⁹: cõiũgũt throni: quiqꝫ ſũt ordines q̇ ſpecialit̃ exprimũt. Quib⁹ dũ angeli et archangeli cherubin atqꝫ ſeraphin adiũcta ſunt: ꝓculdubio nouẽ eſſe ãgeloꝝ ordines iueniũt. ¶ Unde et ipſi angelo q̇ prim⁹ eſt cõdit⁹ ꝑ prophetã dicit̃. Tu ſignaculũ ſĩlitudinis plen⁹ ſapientia et ꝑfect⁹ decore: in delicijs padiſi dei fuiſti. Qui notãdũ ꝙ nõ ad ſĩlitudinẽ dei fact⁹: ſed ſignaculũ dicit̃ ſĩlitudinis: vt quo in eo ſubtilior ẽ natura: eo in illo imago dei ſimili⁹ inſinuet̃ ipreſſa. Tu. ℟. In cõſpectu angeloꝛũ pſallã tibi. Et adorabo ad tẽpluz ſctm̃ tuũ et cõfitebor noĩ tuo dñe ℣ De⁹ me⁹ es tu et ꝯfitebor tibi de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te. Et adorabo. Lec. iiij.

Quo ĩ loco mox ſubdit̃ Omnis lapis ꝑcioſus operimentũ tuũ. Sardi⁹: topaſi⁹: ⁊ iaſpis: criſolit⁹ onix et berill⁹: ſaphir⁹ carbũcul⁹ ⁊ ſmaragdus. ¶ Ecce nouẽ dixit noĩa lapidũ: q2 ꝑfecto nouẽ ſunt ordines ãgeloꝛuz Quib⁹ nimirum ordinibus ille prim⁹ angel⁹ ideo optus et ornat⁹ extitit: q2 dũ cũctis agminib⁹ angeloꝛũ ꝑlat⁹ eſt: ex eoꝛũ ꝯpatiõe clarior fuit ℟. Stetit angel⁹ iuxta arã tẽpli: habens thuribulũ aureũ in manu ſua: et data ſunt ei icenſa multa. Et aſcendit fum⁹ aromatũ de manu angeli i ꝯſpectu dñi. ℣⁹ Data ſũt ei incẽſa multa vt adoleret ea ante altare. Et aſcẽ.

¶ In. ij. noc. a. Sctẽ michael archãgele defende nos in ꝑlio: vt nõ peream⁹ ĩ tremendo iudicio. p. xx. Dñe ĩ virtuto. vj. ã Tollite portas principes vr̃as: ⁊ eleuamĩ porte eťnales. p. xxiiij Dñi ẽ t. t. vij ã. Te ſctm̃ dñz ĩ excelſis laudãt oẽs ãgeli: dicẽtes te de=

cet hymn⁹ de⁹. hs. lxiiii. Te
decet. f. xxi. ã. Vbi q̇ hitãt in
domo tua dñe: i ſc̄la ſc̄lorũ
laudabũt te. p̄. lxxxiii. Quã
dilecta. fo. xxix. ã. Adorate
dñz all'a oẽs ãgeli ei⁹ all'. p̄.
xcvi. Dñs reg̃. ex. f. xxxiiij. ã.
Bñdicite dñz all'a: oẽs ãge-
li ei⁹ all'a. p̄. ciij. Bñdic. i. fol.
xxxv. ℣. Data ſunt ei incẽſa
multa: Ut adoleret ea añ al
Sed (tare aureũ. l. v.
cur iſtos pſiſtentiũ an
gelorũ choros enumerando
pſtriximꝰ: ſi nõ eorũ q̊z miſte
ria ſubtiliꝰ exprimamꝰ? Gre
ca eteni lingua ãgeli: nũcij:
archãgeli ꝟo ſũmi nuncij vo
cant. Sciẽdũ ꝟo q̄ ãgelorũ
vocabulũ nomẽ ẽ officij: non
nature. Nã ſcti illi celeſtꝫ pa
trie ſpũs: ſp q̇dẽ ſũt ſpũs: ſz
ſp vocari ãgeli nequaq̄ pñt:
q: tũc ſolũ ſũt ãgeli cũ p eos
aliq̃ nũciant. Uñ ⁊ p pſalmi
ſtã dicit. Qui facit angelos
ſuos ſpũs. Ac ſi patẽt dicat
Qui eos q̊s ſp habet ſpũs:
etiã cũ voluerit ãgelos facit
Tu. ℟. Michael ⁊ ãgeli ei⁹
pugnabãt cũ diabolo. Et il
le hoſtis antiqu⁹ vict⁹ eſt ab
eo. ℣. Dũ preliaret michael
archangelus cũ dracone au
dita eſt vox dicentium ſalus
deo noſtro. Et il. Lectio. vi.

Hi aũt q̇ minima nun-
ciãt ãgeli: q̇ ꝟo ſũma
archãgeli vocant. Hic ẽ ei q̄
ad mariã ꝟginẽ nõ q̇libet an
gel⁹: ſz gabriel archãgelus
mittitur. Ad hoc q̇ppe mini
ſteriũ ſũmũ ãgelũ venire di-
gnũ fuerat: q̇ ſũmũ oĩz nũci
abat. Qui idcirco etiã priua
tis noĩb⁹ cẽſent vt ſignet p vo
cabula: etiã i opatiõe q̇d va
leãt. Neq̊z ei i illa ſctã ciuita
te quã de viſiõe oĩpotẽtꝫ dei:
plena ſciẽtia pficit: idcirco
ppria noĩa ſortiũt: ne eorũ p
ſone ſine noĩb⁹ ſciri non poſ-
ſint: ſz cũ ad nos aliq̇d mini
ſtratur i veniũt: apð nos etiã
noĩa a miſterijs trahũt. ℟.
Archãgeli michael' intuen
tiõe ſuffulti te dñe depreca
mur. Ut q̊s honore pſeq̇mur
ꝯtingamꝰ ⁊ mẽte. ℣. Perpe-
tuũ nobꝫ dñe tue miſatiõis
p̄ſta ſubſidiũ: q̇b⁹ et ãgelica
pſtitiſti ſuffragia nõ deeſſe.
Michael nã- (Ut. l. vij.
q̊z q̊s vt de⁹: gabriel
autẽ fortitudo dei: raphael
vero dicit medicina dei. Et
q̊tiẽs mire virtutꝫ aliq̇d agit
michael mitti phibet: vt ex
ipo actu ⁊ noĩe det itelligi:
q: null⁹ põt facere qð face-
re p̄ualet deus. Unde ⁊ ille
antiqu⁹ hoſtꝫ: q̇ eẽ deo ſil'is

ꝑ ſupbiā ꝯcupiuit: dicēs i ce
lū ꝯſcendā: ſup aſtra celi ex
altabo soliū meū: ſedebo in
mōte teſtamēti: in lateribus
aqlonis: aſcēdā ſup altitudi
nē nubiū: ſilis ero altiſſimo⁊
dum in fine mundi in ſua vir
tute relinquit extremo iudi=
cio perimendꝰ: cū michaele
archangelo preliaturus eſ=
ſe perhibet: ſicut ꝑ iohēm di
cit: factū ē preliū cū michae
le archangelo: vt q ſe ad dei
ſimilitudinē ſuperbꝰ extule=
rat: ꝑ michaelē peremptus
diſcat: qꝛ ad dei ſimilitudinē
ꝑ ſupbiam nullus exurgat.
Tu. R̷ z. Nunc facta ē ſalus
⁊ virtus: ⁊ regnū deo noſtro
⁊ ptās xp̄i eius. Qꝛ piectꝰ ē
accuſator fratrū nr̄orū q ac
cuſabat illos añ ꝯſpectū dei
noſtri die ac nocte. V̷ꝰ. Pro=
pterea letamini celi ⁊ q habi
tatis in eis. Quia proiectus
eſt accuſator. Lectio. viij.

AD mariā quoqꝫ gabri
el mittit: q dei forti=
tudo noiat. Illū qppe nūcia
re veniebat: q ad debellan=
das aereas ptātes: humilis
apparere dignatꝰ ē. De quo
per pſalmiſtā dicit. Tollite
portas pncipes vr̄as: et ele=
uamini porte eternales: ⁊ i=
troibit rex glorie. Quis eſt
iſte rex glorie? Dñs fortis ⁊
potens: dñs potens in pre=
lio. Et rurſum. Dñs virtutū
ip̄e ē rex glorie. Per dei er=
go fortitudinē nunciandus
erat: q virtutū dñs et potēs
in prelio ad debellādas po=
teſtates aereas veniebat.
Raphael quoqꝫ (vt diximꝰ) i
terpretat medicina dei: qa
videlicet duz thobie oclos
quaſi per officium curatio=
nis tetigit: cecitatis eius te=
nebras terſit. Qui ergo ad
curandum mittit: dignū fu=
it vt dei medicinaz vocaret.
R̷. Te ſctm̄ dñm in excelſis
laudant oēs angeli dicētes.
Te decet laus ⁊ honor dñe
V̷ꝰ. Cherubin quoqꝫ et ſera=
phin ſanctus proclamāt: et
omnis celicꝰ ordo dicentes
Te decet. ¶ In. iij. noc. añ.
Michael et angeli eius pu=
gnabāt cū diabolo: ⁊ ille ho
ſtis antiquus victꝰ eſt ab eo.
Canti. Dñe miſerere noſtri.
fo. x. V̷. Aſcendit fumus aro
matū in ꝯſpectu dñi: De ma
nu angeli. Lec. ix. Lec. ſcti
euāge: ſm matthe. Cp̄. xviij

IN illo tpe: Acceſſerūt
diſcipuli ad ieſū dicē=
tes. Quis putas maior ē i re
gno celoꝝ? Et re. Home. btī
maximi epī: de eadē lectiōe

Si diligent audiſtiſ euãgeli
cã lectionẽ itelligẽ poteſtiſ q̃
miſtris ac ſacerdotib⁹ dei re
uerẽtia dbeat: vl' q̃ ipos cle
ricos iuicẽ ſe hũilitate opoꝛ
teat preuenire. Ait eni dñs
pcũctãtib⁹ diſciplis qs eoꝝ
i regno celoꝝ maioꝛ eſſet fu
turus ſtatuto corã oib⁹ pue
rulo: qcũqꝫ hũiliauerit ſe ſi=
cut puer iſte: hic maioꝛ ẽ i re
gno celoꝝ. Vñ itelligim⁹ qꝙ
hũilitate puenit ad regnuz:
ſimplicitate penetrat celuz.
¶ Quiſqs ḡ cupit diuinita=
tis tenere faſtigia: hũilitatiſ
ima ſectetur. Quicũqꝫ vult
frem puenire regnãdo: pri⁹
illũ puentat obſeqndo: ſicut
ait apl's. Honore iuicẽ pue=
niẽtes. Vincat euz officijs:
vt poſſit vincẽ ſctitate. Si ei
te nõ leſit frat: obſequz me=
ret vt diligas. Qd ſi forſitã
leſit: magis meret obſequm
vtvicas. ¶ Hec ei nr̃e xpia=
nitatis ſũma ẽ: vt amãtibus
viciſſitudinẽ: ledẽtib⁹ patiẽ=
tiã repẽdam⁹. Qui ḡ fuerit
patiẽtioꝛ ad iniuriã: potẽti=
oꝛ ꝯſtituet i regno. Nõ ei ad
iperiũ celoꝝ puenit ſupbia:
diuitijs pfectura: ſꝫ humili=
tate pauperie: lenitate. Ar=
ta eni ꝛ ãguſta via ẽ: q̃ ducit
ad vitã. Tu. ℟. Docebo te q̃
vẽtura ſũt pplo tuo i nouiſſi
mis dieb⁹: ꝛ annũciabo tibi
qd expreſſũ ẽ i ſcripturis vita
tis. Et nemo ẽ adiutoꝛ me⁹ i
oib⁹ his: niſi michael archã=
gel⁹ priceps vr̃. ℣. Ex die q̃
poſuiſti coꝛ tuũ ad itelligẽ=
dũ: vt te affligeres i ꝯſpectu
dñi: exaudita ſũt vba tua ꝛ
ego veni ppt ſmones tuos.
Quiſqs ḡ (Et ne. l. x.
Q honoꝛib⁹ iflat⁹ fuerit:
ꝛ auri theſauris dilatat⁹: tan
qꝙ onuſtũ ꝛ ipeditũ aial: per
anguſtuz regni iter tranſire
non poterit. Simul etiã vt ſe
exiſtimat pueniſſe: ſarcinam
ei⁹ exigua poꝛta nõ capiens
repcuſſo limie: retroꝛſum re
dire coget. Tã eni ãguſta eſt
diuiti poꝛta celeſtis: qꝙ ẽ ca=
melo ac⁹ foramen exiguum.
¶ Vñ ait dñs. Facili⁹ eſt ca
melũ pforamẽ acus trãſire/
qꝙ diuitẽ itrare i regnũ celo
rũ. Sicut ei camelũ aial toꝛ
tuoſuz atqꝫ defoꝛme exigua
cauerna pterire nõ patitur:
ita ꝛ diuitẽ auaꝝ atqꝫ mẽda
cẽ arta celoꝝ ianua minime
intrare pmittit. Nã idõ nudi i
ſclo naſcimur: nudi etiã ac=
cedim⁹ ad lauachrum: vt nu
di qꝫ ꝛ expediti ad celi ianuã
pperem⁹. T. ℟. In tpe illo
cõſurget michael q ſtat p fi=

liſs vr̃ls. Et veniet tp̄s qua-
le nō fuit ex eo ex q̊ gētes eē
ceperūt: vſq₃ ad tp̄s illud. ℣.
In tp̄e illo ſaluabit ppl'ſ tu
us oīs qui īuent⁹ fuerit ſcri-
ptus in libꝛo. Et ve. Lec. xj.

Quam aūt īcōgruū₃ et
absurdū eſt: vt quē nu
dū mater genuit: nudū ſuſce
pit eccl'ia: diues velit ītrare
ī celū. Propterea adoleſcēti il
li diuiti ī euāgelio a ſaluato
re dr (qui ſibi iuſt⁹ videbat ꝛ
ſctūs ꝛ oīa mādata legis cō
pleſſe.) Si vis perfect⁹ eſſe:
vēde oīa tua et da pauperi
bus. Uſq₃ adeo ei nuda vt⁹
apta celo eſt: vt q̄uis iuſtus
q̄uis ſanctus aurū vel diui-
tias poſſidens non poſſit eē
pfect⁹. Talē eni voluit ado-
leſcētē illū dn̄s ad padiſu₃
redire/ qualis adā fuerat de
padiſi ſublimitate deiectus
Nudus eni adā incola padi
ſi fuit. Deniq₃ poſt pctm̄ nu-
ditatē ſuā pudens: folio pu
denda cōtexit. Prius eni q̄
peccaret honeſtatis erat co
loꝛe veſtit⁹: atq₃ ideo nudi-
tatē inhoneſtā nō natura in
ſtituit: ſ₃ delicti reat⁹ īuenit
Nam et ſcti angeli in ſplēdiſ
ſimo habitu cōſtituit: nūq̇d
tunicis operiunt et pallijs?
Sed cū ſit in illis natiuitat₃
ſue nuda ſubſtantia: veſtiti
vident eſſe q: ſancti ſūt. Tu.
℟. Nunq̇d ſcis quare vene-
ri ad te: et nūc reuertar vt p̄-
lier aduerſus pꝛīcipē pſarū
cōtradicentē tuis p̄cibus ꝛ
mee legationi? Uerūtamen
michael archangelus prin-
ceps magnus q̇ ſtat p filijs
ppl'i tui erit adiutoꝛ meus.
℣. Princeps regni perſaru₃
reſtitit mihi viginti et vno die
bus. Uerūtamē. Lectio. xij.

Sic igit adā cuſtodiēs
honeſtat₃ angelice di
gnitatē: erat q̇dē nud⁹ mūda
nis veſtib⁹: ſ₃ īmoꝛtalitatis
erat ſplēdoꝛe veſtit⁹. Nil pra
uum reſpiciebāt ei⁹ ocl'i: nil
coꝛ ei⁹ turpe aliq̇d cogitabat
Erat apd̄ honeſtas mentes
nuditas ip̄a veſtita. Sicut ei
apd̄ neq̄ hoīes turpis cogi-
tatio a ꝯcupiſcētia veſtibus
nō arcet: ita apd̄ ſctōs viros
honeſta ſimplicitas ad ꝯcu-
piſcēdū nuditate nō trahit.
Sed ſicut viciosis ad coꝛru-
ptelā nuda ſunt oīa: ita reli-
gioſis ad caſtimoniam opta
ſūt vniuerſa. Tu. ℟. Fidelis
ſermo ꝛ oī acceptiōe dign⁹:
michael archāgel⁹. Qui pu
gnauit cu₃ diabolo: gr̄a dei
victoꝛ extitit: ꝛ ille hoſt₃ āti
quus paſſ⁹ ē ruinā magnā. ℣.

Factū eſt ſilētiū i celo dū cō
mitteret bellū draco cū mi-
chaele archāgelo. Qui pu.
Seq̄n. ſ. euā. ſcꝫ mat. xviii. ſu.
In il. tpe. Acceſſerūt di
ſcipl'i ad ieſū dicētes.
Quiſputas maioꝛ ē i regno
celoꝝ? Et aduocās ieſ⁹ puu
lū: ſtatuit eū in medio eoꝝ ⁊
dixit. Amē dico vobꝫ: niſi cō
uerſi fueritis ⁊ efficiamini ſi
cut puuli nō intrabitis in re
gnū celoꝝ. Quicūqꝫ ḡ hūi-
liauerit ſe ſic̄ puul⁹ iſte: hic
maioꝛ ē i regno celoꝛū. Et q̄
ſuſcepit vnū puulū talē i noie
meo: me ſuſcipit. Qui autē
ſcādalizauerit vnū de puſill'
iſtꝫ q̄ i me credūt: expedit ei
vt ſuſpēdat mola aſinaria i
collo ei⁹ ⁊ dimergat i pfūdū
marꝫ. Ve mūdo a ſcādalis.
Neceſſe ē ei: vt veniāt ſcāda
la. Verūtñ ve hoi: p quē ſcan
dalū vēit. Si aūt man⁹ tua vl'
pes tu⁹ ſcādalizat te: abſcide
eū ⁊ pijce abs te. Bonū ē ti
bi ad vitā ingredi debilē vel
claudū: q̄ duas man⁹ vl' du-
os pedes hn̄tē mitti in ignē
etnū. Et ſi ocul⁹ tu⁹ ſcādali-
zat te: erue eū ⁊ pijce abs te
Bonū ē tibi cū vno ocl'o ad
vitā itrare: q̄ duos ocl'os hn̄
tē mitti i gehēnā ignis Vide
te ne ꝯtēnatꝫ vnū ex his pu-
ſillis. Dico ei vobꝫ: qꝛ āgeli
eoꝝ i cel' ſp videt faciē pr̄is
mei: q̄ i celis ē. Am̄. Oro vt
i. ſ. vel. ¶ Ad l'. ā. Angeli ar
chāgeli thꝛoni dn̄atiōes/ pn̄
cipat⁹ ⁊ ptātes/ ꝟtutes celo
loꝝ laudate dn̄ꝫ de cel' al. p̄.
xcij. Dn̄s reḡ. f. xxxij. Cp̄. ꝟ.
⁊ oro vt in. ſ. veſ. Re. bꝛe. Ste
tit āgel⁹ Iuxta arā tēpli. ꝟ.
Habēs thuribulum aureū i
manu ſua. Iuxta. hy⁹. Xp̄e
ſctōꝝ. f. lxviij. Ad bn̄⁹ ā Dū
pliaret michael archāgel⁹
cū dꝛacone/ audita ē vox di-
cētiū ſal⁹ deo nr̄o all'. ¶ Ad
j. ā. Factū ē ſilētiū i celo dū
draco ꝯmitteret bellū/ ⁊ mi-
chael pugnauit cū eo ⁊ fecit
victoriā all'. ¶ Ad. iij. ā. Mi
chael ⁊ āgeli ei⁹. vts i. iij. no.
Cp̄. ⁊ oro vt i. ſ. veſ. ꝟ. Stetit
āgel⁹ ¶ Ad. vi. ā. Dū ꝯmitte
ret bellū draco cū michaele
archāgelo/ audita eſt vox mi
lia miliū dicētiū ſal⁹ dō nr̄o.
Audiui (Cp̄. Apo. xij.
vocē magnā de celo
dicētē: nūc fctā ē ſal⁹ ⁊ ꝟt⁹/ ⁊
regnū dei nr̄i/ ⁊ ptās xp̄i ei⁹
qꝛ piect⁹ ē accuſatoꝛ frꝫ nr̄o-
rū/ q̄ accuſabat illos añ ꝯſpe
ctū dei nr̄i die ac nocte Deo
ḡ. ꝟ. Data ſūt ei icēſa ml'ta.
Perpetuū nobꝫ (Oro
dn̄e tue miſatōis pre

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

ſtra ſubſidiũ: qb⁹ ⁊ ãgelica p̃ſtitiſti ſuffragia nõ deeẽ. Et fa⁊ p d. ¶ Ad .ix. ã. Michael gabriel cherubĩ ⁊ ſeraphin/ hi nõ ceſſant clamare q̊tidie dicẽtes dign⁹ es dñe accipe gl'iaz all'. Cp̃. Ad hebre. xij.

A Cceſſiſtis ad ſiõ mõtẽ/ ⁊ ad ciuitatez dei viuẽt: hierl'z celeſtẽ: ⁊ multoꝝ miliũ ãgeloꝝ freq̃ntiã: ⁊ eccl'iaz primitiuoꝝ q̇ ꝯſcripti ſũt i cel'. Deo g̃. ꝟ. Aſcẽdit fum⁹ aromatũ. Oratio.

B Eati archangeli tui michaelis ⁊ oĩz celeſtium ſpũuz intꝫceſſiõe ſuffulti te dñe ſupplices dep̃camur vt q̊s honore/ pſequimur cõtingam⁹ ⁊ mẽte. Et fa⁊ p do. ¶ In .ij. veſ. ſup p̃s. ãe. vts. in .i. veſ. Cp̃. Re. hy⁹. ꝟ. ⁊ oro vt i l'. Ad mĩt ãn. Michael gabriel raphael ſũmi nũcij ⁊ oẽs ſcti ãgeli dei/ intꝫcedite p nob' i ꝯſpectu dñi. ¶ Hieronyⁱ. ꝯfeſ. xij. l'c. Sctõꝝ pa. f. xxxiij. Euã Vos eſtꝫ ſal t. f. xliiij. ¶ Remigij epi. Cõ. ¶ Leodega. epi ⁊ mar. Cõ. ¶ Franciſci cõfeſſo. Cõme. ¶ Marci pape. Com. Oro.

E Xaudi dñe p̃ces nr̃as et intꝫcedẽte btõ marco ꝯfeſſore tuo atqꝫ põtifice ſupplicationes nr̃as placa tus itẽde. p xp̃z. ¶ Eod die Sergij bachi ⁊ apulei mart. Cõ. ¶ Dionyſij ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar. xij. l'. Miſſis p̃dicatorꝫ. f. xviij. Euã. Attẽdite a fermẽto pha. fo. xxij. ¶ Gereonis ⁊ ſocioꝝ ei⁹ mar. Cõ. Oꝛ.

D A q̃s omp̃s deus/ vt bti gereonis martyrꝫ tui ſociorũqꝫ ei⁹ veneranda ſolẽnitas/ ⁊ deuotionem nobis augeat et ſalutem. Per. ¶ Calixti pa. ⁊ mr. Cõ. oꝛ.

D Eus q̇ nos ꝯſpicis ex nr̃a ĩfirmitate deficere/ ad amorẽ tuũ nos miſericordit' p ſctõꝝ tuorũ exẽpla reſtaura. p xp̃z. ¶ Galli cõfeſ. xij. l'c Magnũ bonũ eſt. fo. xxx. Euan. Facili⁹ eſt camelũ. f. xxxviij. ¶ Luce euãgeliſte. Ad hor. ꝯſue. Oro.

I Nteruenĩat p nobis q̃s dñe ſctũs tu⁹ lucas euãgeliſta: q̇ crucꝫ mortificatiõem iugit' i ſuo corpe p tui noĩs honore portauit. Et fa⁊ p d. Lec. Per ſctm̃ pphetie. f. ix. Euãg. Deſigñuit do. f. x. Ois cp̃. ⁊ orones. ad. vj ⁊ ad ix. de euãg. Rel'. de cõi apo. ¶ Undeci miliũ vg. mr. xij. l'. Oia ſuãt de cõi mr. exceptꝫ ſubſcrip. Ad vỹ. Re. Offertõ. vis i cõi vg. xij. hy⁹. Jeſu coro. vg. f. lxvj. q̇ ẽt ad l'. ⁊ .ij. vš

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

vicel. Ad hor. cōſue. Oro.
O Mīpsſēpiťne de⁹ q̄ ifir
ma mūdi eligꝭ/vt for=
tia q̄cꝫ ꝯfūdas/ꝯcede ꝑpiti⁹
vt q̇ ſctāꝝ v̄ginū tuaꝝ ſolen
nia colim⁹/eaꝝ apd̄ te pro=
cinia ſētiam⁹. Et faꝛ. Per d̄.
Inuit. Regē v̄gi. Lec. Pſal
m⁹ q̇ cantat. l. r. xx. In. ij. Re. p
noīe Viri. dꝛ ꝑnomē Iſti. vt
Iſti ſci gl'ioſū ſāguinē. Euā.
de. x. v̄gi. cū homel. b. aug.
Ink pabolas. fo. lj. Reta. iij.
noc. de cōi v̄gi. ¶ Ad. vj. oꝛ
S Anctaꝝ v̄ginū tuarū
q̄s dn̄e ſupplicatione
placatus: ꝛ veniā nobis tri=
bue/ꝛ remedia ſēpiťna cōce
de. Et faꝛ p d̄. ¶ Ad. ix. Oꝛ
D A q̄s op̄s de⁹: vt q̇ ſā
ctaꝝ v̄ginū tuaꝝ na
talitia colim⁹/ꝛ ānua ſolēni
tate letemur ꝛ tante fidei ꝑfi
ciamus exēplo. Et faꝛ p do.
¶ In. ij. veſ. ad mḡt ā. Qui=
cꝫ prudētes v̄gi. ¶ Seueri
epi. Cō ¶ Seueri epi. Cō.
¶ Criſpi ꝛ criſpini. mr. Cō.
¶ Symo. ꝛ iu. apo. In. j. v̄s
C Oncede q̄s op̄s (Oꝛ
de⁹ vt ſicut ſctōꝝ apo
ſtoloꝝ tuoꝝ ſymōis et iude
gl'ioſa natalitia ꝑuenimus/
ſic ad tua bn̄ficia ꝑmerēda
maieſtatē tuam p nobis ipſi
ꝑueniāt. Et faꝛ p d̄. Lectio.

Cū cūcta ſa. fo. ij. Euā. Hec
mādo vo. fo. xij. Poſt euā. et
ad ho. ꝯſue. Oꝛ. De⁹ q̇ nos
p btōs. vt i cōi apłoꝝ. ¶ In
feſ. oīꝫ ſcōꝝ. Ad v̄s ſup p. ā.
G Audēt in celis aīe
ſanctoꝝ q̇ xp̄i veſti
gia ſunt ſecuti/ et
qꝛ p ei⁹ amore ſan=
guinē ſuū fuderunt/ideo cū
xp̄o regnabunt ſine fine. ān.
Laudeꝫ dicite deo nr̄o oēs
ſancti eius/ꝛ qui timetis de
um puſilli et magni qm̄ re=
gnabit dn̄s deus noſter oī=
potēs gaudeamus ꝛ exulte
mus et demus gl'iam ei. ān.
O q̄ gl'ioſum eſt regnum in
quo cum chriſto gaudēt om
nes ſācti amicti ſtolis albis
ſequūtur agnū quocunqꝫ ie=
rit. ān. Sctm̄ eſt verūꝫ lumē
et ammirabile miniſtrās lu
cem his qui permanſerunt
in agone certaminis/recipi=
unt ab ipſo ſplendorem ſem
piternū/in quo aſſidue feli=
ces letant. Cap. Apoca. vij.
E Go iohannes vidi an
gelū aſcendētē ab or=
tu ſolis habētē ſignū dei vi=
ui: ꝛ clamabat voce magna
quattuor angelis q̄b⁹ datuꝫ
eſt nocere t̄re ꝛ mari dicēs:
nolite nocē t̄re et mari neqꝫ
arboribus quoadusqꝫ ſigne=

mus ſeruos dei nr̃i ĩ frõtib⁹
eoꝝ. Deo gra. Re. Bti eſtis
ſcti. vt infra. x. hy⁹. Xp̃e re-
dẽptor oĩm. f. lxviij. v⁹. Ti-
mete dñm oẽs ſcti ei⁹: Qm̃
nõ eſt inopia timentib⁹ eum
Ad m̃r ã. Saluator mũdi
ſalua nos oẽs ſancta dei ge
nitrix vgo ſẽp maria ora p
nobis p̃cibus quoqȝ ſancto-
rũ aplorũ martyrũ ⁊ ꝯfeſſo
rũ / atqȝ ſanctaꝝ vginũ / ſup-
plicit petim⁹ vt a malis oib⁹
eruamur boniſqȝ oĩbus nũc
et ſp ꝑfrui mereamur. Oro.

Domie de⁹ nr̃ mltipli
ca ſr nos miaȝ tuã: vt
qꝛũ p̃uenim⁹ gl'ioſa ſolẽnia /
tribue ſubſeq ĩ ſctã ꝓfeſſiõe
letitiã. Et faꝛp do. ¶ Eodẽ
die ceſarij mar. Cõ. Oratio

Deus q̇ nos bti ceſa-
rij martyꝛis tui ãnua
ſolẽnitate letificas concede
ꝓpitius vt cui⁹ natalitia co
lim⁹ etiã actiones imitemur
Per d. ¶ Inuitat. Regẽ re-
gũ dñȝ venite adorem⁹. Qꝛ
ipſe eſt corona ſctõrum oĩȝ.
p̃. Veĩte. hy⁹. Jeſu ſaluator.
f. lxviij. In. j. noc. ãn. Nouit
dñs viã iuſtoꝝ q̇ ĩ lege eius
meditant die ac nocte. ps. j.
Btũs vir. f. j. ã. Mirificauit
dñs ſctõs ſuos / ⁊ exaudiuit
eos clamãtes ad ſe. ps. iiij.

Cũ iuoca. fo. j. ã. Ammirabi
le ẽ nomẽ tuũ dñe / qꝛ glia ⁊
honore coronaſti ſctõs tuos
⁊ ꝯſtituiſti eos ſup opa ma-
nuũ tuaꝝ. ps. viij. Dñe dñs.
f. ij. ã. Dñe q̇ opati ſũt iuſti
tiã hitabũt in tabernaculo
tuo reqeſcẽt ĩ mõte ſctõ tuo
p̃. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ã. Hec
eſt gñatio q̄rẽtiũ dñȝ q̄rẽtiũ
faciẽ dei iacob. p̃. xxiij. Dñi
eſt t. f. vij. ã. Letami ĩ dño ⁊
exultate iuſti / ⁊ gl'iami oẽs
recti corde. p̃. xxxj. Bti q̇ꝛũ.
fo. x. v. Gl'ioſ⁹ de⁹. Lcõ pꝛia
Sermo rabani archiep̃i.

Legim⁹ in eccl'iaſticis
hyſtoꝛijs qꝙ ſanct⁹ bo
nifaci⁹ q̇ quartus a btõ gre-
gorio romane vꝛbis epiſco-
patũ tenebat / ſuis p̃cibus a
foca ceſare ĩpetrarit donari
eccleſie xp̃i templũ rome qd
ab antiquis pantheon ãtea
vocabat qꝛ hoc quaſi ſimu-
lachꝛũ oĩm videret eſſe deo-
rũ: in quo eliminata oĩ ſpur
citia fecit eccleſiam in hono
re ſancte dei genitricis ma-
rie atqȝ oĩm martyꝛũ xp̃i: vt
excluſa multitudine demo-
nũ multitudo ibi ſctõꝝ ĩ me
moria a fidelibus haberet.
¶ Et plebs vniuerſa in ca-
pite kalendarũ nouẽbꝛiũ ſi-
cut in die natalis dñi ad ec

cleſiā in honore oīm ſancto
rum martyꝝ ꝯſecratā cōue
niret: ibiq; miſſaꝝ ſolēnita-
te a p̄ſule ſedis apl'ice cele
brata oībuſq; rite peractis
vnuſqſq; ī ſua cū gaudio re-
mearet. Tu. ℟. Bn̄dicam⁹
p̄rem ꝛ filiū cum ſancto ſpū
laudemus ꝛ ſuperaltemus
eū In ſcl'a. ℣. Bn̄dictus es
dn̄e in firmamēto celi ꝛ lau
dabilis ꝛ gl'ioſ⁹. In ſe. l'c. ij.

Ex hac ergo ꝯſuetudi
ne ſctē romāe eccl'ie
creſcēte religiōe xp̄iana de-
cretū eſt: vt ī eccleſijs dei q̄
p orbē terrarū longe lateq;
conſtruunt honor et memo-
ria oīm ſctōꝝ in die qua p̄di
xim⁹ haberet: vt quicq̄d hu
mana fragilitas p ignorātī-
am vel negligētiā ſeu p occu
patione rei ſcl'aris ī ſolēnita
tibus ſctōꝝ min⁹ plene pe-
giſſet/ in hac ſctā obſeruatio
ne ſolueret: quatenus eorū
patrocinijs ꝓtecti ad ſupna
celoꝝ gaudia puenire valea
mus. Tu. ℟. Felix nāq;. l fi-
ne muta ſic/ q̇cūq; celebrant
tuam ꝯmēorationē. l'cō. iij.

Nunc ergo fr̄es cha-
riſſimi ī oīm primor-
dijs ſctōꝝ nobis noīare lau
dare/ et glorificare cōdecet
eū q̇ cūctos cōdidit ſctōs: p
quem oīa facta ſūt: p quē cū
cta ſubſiſtunt elemēta: cui⁹
maieſtas nec incipit nec de
ſinit in ſeculū: vt merito oīs
principiū ac finis creature
noīet. ¶ Vn̄ ꝛ deo p quēdā
prudentē dictū eſt. Oīs ſa-
pientia a dn̄o deo eſt: ꝛ cum
illo fuit ſemp ꝛ eſt ante euū
Altitudinē celi ꝛ latitudinē
terre ꝛ profundū abyſſi: q̇s
dimēſus eſt? Arenā maris ꝛ
pluuie guttas/ et dies ſcl'i:
q̇s dinūerat? ¶ Ipſe ſol⁹ iue
ſtigare metiri ac dinūerare
hec oīa poteſt: q̇ celi ābitū
ſua circuit ſapiētia: ꝛ ꝓfun-
dū abyſſi ſua penetrat ṽtu-
te. Et egregi⁹ ille ṽſificator
dei ſapientiā oīa poſſe atq;
noſſe ꝯſiderabat dicēs. Qui
ſtellas nūeras: q̄rum tu oīa
ſolus/ ſigna ptātes curſus/
loca tpa noſti. Tu. ℟. Te ſā
ctū dn̄m in excelſis laudant
oēs āgeli dicētes. Te decet
laus ꝛ honor dn̄e. ℣. Cheru
bin quoq; ꝛ ſeraphī ſctūs ꝓ
clamant ꝛ oīs celicus ordo
dicētes. Te decet. l'cō. iiij.

Cui⁹ p̄ncipatū atq; vir
tutē apl's ſpūſancto
preuēt⁹ ſupra modū eſſe iue-
ſtigare hūane ſciētie ꝯmēo-
rat dicens. O altitudo diui-
tiaꝝ ſapiētie ꝛ ſciētie dei: q̄

incomprehēſibilia ſunt iudi
cia ei⁹ ꝛ iueſtigabiles vie ei⁹
Quis ei cognouit ſēſū dñi꞉
aut qs ꝯſiliarius eius fuit꞉
Aut qs prior dedit illi꞉ ꝛ re
tribuetur ei꞉ Qm̄ ex ipſoꝛ ꝑ
ip̄m ꝛ i ipſo ſūt oia꞉ ipſi gl'ia
i ſcl'a ſcl'oꝝ am̄. ¶ Qui ſup=
na celoꝝ regna ſpiritib⁹ an=
gelicis ad laudē ꝛ gl'iaꝫ atqꝫ
honorē ſui nois/ ac maieſta=
tis conditis in ꝑpetuū miro
ordie collocauit꞉ de qb⁹ plu
ra loq ꝑtimeſcim⁹: qꝛ ſoli deo
ſcire eſt quō vł quēadmodū
eoꝝ nobis inuiſibilis ꝛ abſqꝫ
vlla ꝯtagiōe ſeu diminutōe
in ſua ſola puritate cōſiſtat
natura. Tu. ℟. Inter natos
mulieꝝ nō ſurrexit maior io
hāne baptiſta. Qui viā dño
p̄parauit in eremo. ℣. Fuit
hō miſſus a deo cui nomen
erat iohānes. Qui. ¶ In. ii.
noc. ā. Timete dñm oēs ſcti
ei⁹ qm̄ nihil deeſt timentib⁹
eū ecce oculi dñi ſup iuſtos/
et aures ei⁹ in p̄ces eoꝝ. ps.
xxxiii. Bñdicā. f. xi. ān. Dñe
ſpes ſctōꝝ ꝛ turris fortitudi
nis eoꝝ/ dediſti hereditateꝫ
timētib⁹ nomē tuū/ ꝛ inhabi=
tabūt in tabernaculo tuo in
ſecula. p. lx. Exau. de⁹ dep̄.
fo. xxi. ā. Bti qs eligiſti dñe
habitabūt in atrijs tuis et ei
clamabūt ꝛ hymnū dicēt. p̄.
lxiiii. Te decet. f. xxi. ā. Dñe
de⁹ ꝟtutū bti oēs q ſpāt i te
nō p̄uabis bonis eos q ābu
lant i eqtate i ſcl'a ſcl'oꝝ lau
dabūt te. p. lxxxiii. Quā dile
cta. f. xxix. ān. Qui diligitis
dñꝫ letami i dño/ ꝛ ꝯfitemi=
ni mēorie ſctitatꝭ ei⁹. p. xcvi.
Dñs reg. ex. f. xxxiiii. ā. Bñ
dicite dñm oēs ꝟtutes eius
bñdicite miniſtri eius q faci
tis voluntatē eius bñdicite
dño. ps. cii. Bñdic. i. f. xxxv.
℣. Iuſtum im perpetuū. lc. v.
Sed tñ nouē eē āgelo
rū ordines ad dei iudi
cia ac miſteria ꝯplēda/ teſtā
te ſacro eloqo cognouim⁹꞉ q
rū pricipat⁹ ac ptātes ſubti=
lił ac mirabilił deo oīpotētꝭ
nutu diſtinguunł. Alij ex il=
lis ad nos i mūdū miſſi futu
ra p̄dicēdo ꝑuenīūt꞉ alij ad
hoc ſunt ꝯſtituti: vt ꝑ eos ſi=
gna ꝛ miracula freqnti⁹ fiāt.
Alij ſubiectis angeloꝝ ſpiri
tib⁹ p̄ſunt꞉ eiſqꝫ ad explenda
diuina myſteria diſponendo
p̄ncipanł. Alij mira potētia
ceteris p̄minent꞉ ꝑ eo ꝙ eis
ad obediēdū: alia angeloꝝ
agmina ſubiecta ſūt. Alij tā
ta diuinitatis gr'a replēł vt
i eis dñs ſedeat ac ꝑ eos ſua
iudicia exerceat꞉ alij tāto p=

fectiore ſciētia plēi ſūt: q̄to claritatē dei vicini⁹ ꝯtēplant. R. Fuerūt ſine q̄rela añ dñz ⁊ ab iuicē nō ſūt ſepati. Calicē dñi biberūt et amici dei facti ſūt. V. Tradiderūt corpora ſua ꝑpter deū ad ſupplicia ideo coronant et accipiūt palmā. Calicē. Lec. vj

Alia v̄o ita deo ꝯiūncta ſūt āgeloꝝ agmina/ vt int̄ hec ⁊ deū nulli alij ſpūs inſint; q̄ tanto magis ei⁹ ardēt amore: quāto ſubtili⁹ claritatē diuinitatꝫ ei⁹ aſpiciūt. Talib⁹ (vt dixim⁹) a primordio incipiētis vite btōꝝ ſpūuz diſtictiōib⁹ ſupna celoꝝ regna a deo ꝯditore ī ꝑpetuū mirabiliter collocata ſubſiſtūt. His oīb⁹ f̄res chariſſimi tā decorꝫ ac deo dilectꝫ āgeloꝝ agmib⁹ hui⁹ diei ſolēnitatē credim⁹ ꝯſecratā Sz ecce dū celeſtiū ciuiū ſecreta rimamur: ſupra modū fragilitatꝫ nr̄e digreſſi ſum⁹ Taceam⁹ iteri de ſecretꝫ celeſtib⁹; ⁊ añ ꝯditoris oculos tergam⁹ pctōꝝ maculas/ vt ad eos de q̄b⁹ loq̄mur ꝑuenire valeam⁹. Tu. R. Iſti ſūt ſci q̄ ꝑ teſtamēto dei ſua corpa tradiderūt. Et i ſāguie agni lauerūt ſtolas ſuas. V⁹. Iſtoꝝ ē ei regnū celoꝝ q̄ cōtēpſerūt vitā mūdi ⁊ ꝑuenerūt ad p̄mia regni. Et in. Lc. vij.

Adhuc tñ aliquid de hac eadē tā p̄clara atq̄ p̄clara feſtiuitate loq̄ incipiam⁹; q̄ nō ſolū āgeloꝝ vt p̄dixim⁹ ſpiritib⁹ verūetiā ſcis oīb⁹ q̄ in t̄ra ſunt ab exordio mūdi pcreati honorabilit̄ dedicata ꝯſiſtit. E q̄b⁹ p̄mi fuerūt p̄triarche viri religioſi atq̄ g̃rioſi in vita ſua/ p̄res ꝑphetaꝝ ⁊ apl̄oꝝ; quoꝝ memoria nō derelinq̄tur in ſcl̄m/ et nomē eoꝝ manet in et̄nū: q̄ deo digni inuēti ſunt fide preclari/ hoſpitalitate precipui; acuti i ſenſu: ſapiētes in ope. Reb⁹ ſeclarib⁹ locupletes; repatores orbis atq̄ recreatores. Iuſtitia īſignes; lōganimes ī ſpe / obediētes in pceptis: creduli ī pmiſſiōibus. Suſceptores angeloꝝ effecti: facie ad faciē deū vidētes. In ꝯſilio prudētes/ ī ꝑlijs victorioſi; ſtatū mundi regētes: ſceptrū regni obtinētes. Quoꝝ iperij poſteritas nō ceſſauit: q̄duſq̄ xp̄s ex eoꝝ germie ꝑ vteꝝ itacte ꝟgis q̄ ſpes ē oīz gētiū nat⁹/ in mūdo choruſcās appuit: ⁊ primatū toti⁹ orbis ac monarchiam capiēdo retinuit. Tu. R. Sint lumbi vr̄i pre=

cincti⁊ lucerne ardẽtes ĩ ma
nibꝰ vr̃is. Et vos ſil'es hoibꝰ
expectantibꝰ dñm ſuũ qñ re
uertat a nuptijs. ℣ Uigilate
ergo qꝛ neſcitis q̃ hoꝛa dñs
vr̃ vẽturus ſit. Et vos. l'c. viij.
Hos ſeq̃tur electio ꝓ=
phetaꝝ cũ qbꝰ locutꝰ ẽ
dñs/⁊ oñdit ill' ſecreta ſuaꝝ
vt ea q̃ vẽtura erãt quaſi pñ=
tia ſpũſctõ illuminati agno
ſcere atqꝫ enunciare potuiſ
ſent: ꝑncipes ꝓph'oꝝ vẽtura
ꝑdicẽdo facti. Alij in vtero/
alij ĩ pueritia/alij ĩ iuuẽtute
atqꝫ alij ĩ ſenectute deo co=
gniti⁊ ſctĩficatiꝝ iuenti ſũt fi=
de pleni deuotiõe ſũmi: ĩdu=
ſtria ſolertes acuti ſenſu ex
cellẽtes ingenioꝝ ſciẽtia pre
diti/ exercitatiõe diſcipline
ſctẽ iſtructi: ĩ ſctã meditatio
ne aſſidui/metuqꝫ moꝛtis in
trepidi. Uerberabant tyꝛan
nos/ſacrilegos inteficeruntꝝ
clauſerũt refrenatis imbꝛi
bꝰ celũ/⁊ iteꝝ ꝓcẽdo apuer̃t:
pctã ꝑ pl'i plagentes/ eoꝛũqꝫ
vltiõi ſe opponẽtes. Multiſ
qꝫ miraculoꝝ ſignis effulſe=
reꝝ hoĩm infirmitates cura=
bãt: moꝛtuoꝝ coꝛꝑa reſuſci=
tabãt. Xp̃i ꝟo ꝑ ꝟginẽ natiui
tatẽ ⁊ paſſionẽ ⁊ reſurrectio
nẽ ſiue aſcẽſionẽꝝ ſpũſſcti ad
uẽtũ/futuꝝ i ꝯſũmatiõe mũ

diiudiciũ: dei ſpũ ẽdocti clã
ra voce ꝑdixere. Hos oẽs ꝓ
culdubio venerãda huiꝰ diei
feſtiuitate nullomõ ꝑuatos
ſed ꝯſoꝛtes eẽ eã ĩtuẽdo ſpa=
mꝰ. ℟. Offerent regi ꝟgĩes
poſt eã/ ꝓxĩe eiꝰ offerent tibi
In letitia ⁊ exl'tatiõe. ℣ Pru
dentes ꝟgines aptate lãpa
des vr̃as ecce ſponſꝰ venit
exite obuiã ei. In. ¶ In. iij.
noc. ãn. In celeſtibꝰ regnis
ſctõꝝ hĩtatio ẽ all'a/⁊ ĩ etnũ
reqes eoꝝ all'a. Canti. Uos
ſcti. t. lviij. ℣ Exl'tẽt iu. l. ix.
Lcõ. ſ. euãgꝫ ſꝫ mat. Cp̃. v.
In il. tẽꝝ Uidẽs ieſꝰ tur
bas: aſcẽdit ĩ mõtẽ Et
rel'. Homel'. b. leo. pa ꝝ de e. l'.
Predicãte dilectiſſimi dño
ieſu xp̃o euangeliũ regni/et
diuerſos ꝑ totaꝫ galileã cu
rante languoꝛesꝝ ĩ oẽꝫ ſyꝛiã
ſeꝟtutũ eiꝰ fama diffuderat
⁊ mľte ex vniuerſa iudea tur
be ad celeſtẽ medicũ ꝯflue=
bant. ¶ Qꝛ ei tarda eſt hũa
ne ignoꝛãtie fides ad credẽ
da q̃ nõ videt/⁊ ſꝑanda q̃ ne=
ſcitꝝ opoꝛtebat diuina erudi
tiõe firmãdos coꝛpoꝛeis bñ
ficijs ⁊ viſibilibꝰ miraculis i
citari: vt cuiꝰ tã benignã ex=
periebant potentiã nõ ambi
gerẽt ſalutarẽ eſſe doctrinã
Tu. ℟ Btã vere mr̃ eccl'ta

quam ſic honor diuiſe digna tionis illuminat quam victorio ſorum glorioſus martyrum ſanguis exornat. Quam iniolate confeſſionis candida induit virginitas. ℟. Floribus eius nec roſe nec lilia deſunt. Quam. lc.x.

Ut quod exteriores medelas dominus ad remedia interiora transferret/ et poſt ſanitates corporum curationes operetur animarum ſegregatus a circumſtantibus turbis/ ſceceſſum vicini montis aſcendit aduocatis apoſtolis quos ſublimioribus inſtitutis ab edito myſtice ſedis imbueret: ex ipſa loci atque operis qualitate ſignificans ſe eſſe qui moyſen quondam ſuo fuiſſet dignatus alloquio. Illic quidem terribiliori iuſtitia: hic autem ſacratiori clementia: vt impleretur quod fuerat vaticinio prophete hieremie promiſſum dicentis. Ecce dies veniunt dicit dominus et conſummabo ſuper domum iſrael et ſuper domum iuda teſtamentum nouum Poſt dies illos dicit dominus dabo leges meas in ſenſu ipſorum et in corde ipſorum ſcribam eas Qui ergo locutus fuerat moyſi locutus eſt et apoſtolis et in cordibus diſcipulorum velox ſcribentis verbi manus noui teſtamenti decreta condebat nulla vt quondam circumfuſa nubium craſſitudine/ neque per terribiles ſonos atque fulgores/ populo ab acceſſu montis abſterrito: ſed pa tente ad aures circumſtantium tranquillitate colloquijs: vt per gratie lenitatem remoueretur legis aſperitas: et ſpiritus adoptionis auferret formidinem ſeruitutis Tu. ℟. Beati eſtis ſancti dei omnes qui meruiſtis conſortes fieri celeſtium virtutum/ et perfrui eterne claritatis gloria. Ideoque precamur vt memores noſtri intercedere digne mini pro nobis/ ad dominum deum noſtrum. ℣. Gaude et exultate ecce enim merces veſtra copioſa eſt in celis. Ideoque. lc.xj.

Qualis igitur doctrina ſit chriſti ſacre ipſius ſententie conteſtantur: vt qui ad eternam beatitudinem peruenire deſiderant: gradus feliciſſime aſcenſionis agnoſcant. Beati inquit pauperes ſpiritu: quoniam ipſorum eſt regnum celorum. De quibus pauperibus loqueretur forte eſſet ambiguum/ ſi dicens beati pauperes nihil adderet de intelligenda pauperum qualitate: et ſufficere videretur ad promerendum regnum celorum ea ſola inopia/ quam multi ſub dura et graui neceſſitate patiuntur. Sed cum ait beati pauperes ſpiritu/ oſtendit eis regnum celorum tribuendum quos humilitas commendat anio-

rum; magis ꝙ indigētia fa-
cultatū. Dubitari aūt nō po
teſt ꝙ hūilitatis iſti⁹ bonuz
facili⁹ paupes ꝙ diuites aſ-
ſequunt; dū ⁊ illis ĩ tenuita
te amica eſt manſuetudo: et
iſtis ĩ diuitijs familiaris ela
tio. Veruntamē ⁊ in pleriſq̨
diuitib⁹ inuenit hic animus
q̇ abūdātia ſua nō ad tumo-
rē ſupbie/ ſꝫ ad opa benigni-
tatis vtatur; idq̨ pro lucris
maximis numeret: qđ ad re
leuādā miſeriā alieni labo-
ris impēdit. Oi generi atq̨
ordini hoim dat in hac vir-
tute cōſortiū; q: poſſunt eſ-
ſe ꝓpoſito pares: et ipares
cenſu. Nec inteſt quātuz ſint
in terrena facultate diſſimi-
les; q̇ in ſpiritalib⁹ bonis in
ueniūtur eq̄les. Tu. ℟. Bti
q̇ pſecutionē patiunt ꝓpter
iuſtitiā qm̄ ipſoꝝ eſt regnuz
celorū. Beati pacifici qm̄ fi-
lij dei vocabunt. ℣. Bti mū
do corde qm̄ ipſi deum vide
bunt. Beati. Lectio .xij

BEata igit illa pauper
tas q̄ rerū tempaliuz
amore nō capit; nec mundi
opib⁹ augeri appetit: ſed ce
leſtibus bonis diteſcere cō-
cupiſcit. Hui⁹ nobꝫ magna
nime pauptatis exēplū pri-
mū poſt dn̄m apl'i pbuerūt;
quia oīa ſua ſine differentia
relinq̄ntes ad vocē celeſtis
magiſtri a captura piſciū in
piſcatores hoim alacri con-
uerſatiōe mutati ſunt: ⁊ mul
tos ſui ſimiles fidei ſue imi-
tatione fecerūt/ qn̄ illis pmi
tiue eccleſie vnū cor oim/ et
aīa erat vna credētiū. Qui
vniuerſis rebus ſuis poſſeſ-
ſionibuſq̨ diſtractis p deuo
tiſſimā pauptatē bonis di-
tabant eternis; ⁊ ex apl'ica
pdicatione gaudebāt nihil
habere de mūdo: ⁊ oīa poſſi
dere cū xp̄o. Hic btūs petr⁹
cū aſcendēs ad tēplū a clau
do elemoſynā poſceret argē
tū inq̇t et aurū nō eſt mihi;
qđ aūt habeo hoc tibi do: in
noīe dn̄i noſtri ieſu xp̄i naza
reni ſurge et ambula. Quid
hac humilitate ſublimi⁹; q̇d
hac paupertate locupleti⁹;
Non habet pſidia pecunie;
ſed dona nature. Quem de-
bilem edidit mater ex vtero
ſanuꝫ petrus fecit ex verbo;
et qui imaginem ceſaris in
nūmo non dedit: imaginem
xp̄i in hoīe reformauit. Hu-
ius theſauri opibus nō ſolū
ille adiutus eſt cui greſſ⁹ eſt
redditus; ſed etiam quinq̨
milia virorū que tunc ad ex-
hortationē apoſtoli ob eiuſ-

dem curationis miraculum
crediderunt. Et ille pauper
qui nõ habebat quod peten
ti daret: tantã dedit diuine
gratie largitatẽ vt quemad=
modũ vnũ hoiem reintegra
ret i pedibꝰ ſic tot milia cre=
dentiũ ſanaret in cordibꝰ: fa
ceretqꝫ eos in xpo alacres/
quos i iudaica pfidia iuene=
rat claudicãtes. Tu. ℟ Bti
pauperes ſpiritu quoniam
ipſorum eſt regnum celorũ/
beati mites quoniã ipſi poſ=
ſidebunt terrã/ beati qui lu=
gent quoniam ipſi conſola=
bunt. Beati qui eſuriunt et
ſitiunt iuſtitiam quoniã ipſi
ſaturabuntur. ℣ Beati miſe
ricordes quoniã ipſi miſeri=
cordiã conſequent. Beati.
Scdm matthe. Cp. vbi ſu.
In illo tpe: Uidens Ie
ſus turbas: aſcẽdit in
montem. Et cum ſediſſet: ac
ceſſerunt ad eũ diſcipuli eiꝰ
Et aperiens os ſuum: doce
bat eos dicens. Beati pau=
peres ſpiritu: quoniã ipſorũ
eſt regnum celorum. Beati
mites: quoniam ipſi poſſide
bunt terrã. Bti qui lugent:
quoniam ipſi conſolabũtur.
Beati qui eſuriunt ⁊ ſitiunt
iuſtitiã: qm ipſi ſaturabũtur
Beati miſericordes: quoni=
am ipſi miſericordiã conſe=
quentur. Beati mundo cor=
de: qm ipſi deum videbunt.
Beati pacifici: quoniaꝫ filij
dei vocabunt. Bti qui perſe
cutionem patiũtur propter
iuſtitiam: quoniã ipſoruꝫ eſt
regnum celorũ. Beati eſtis
cum maledixerint vobis/ et
perſecuti vos fuerint/ et di=
xerint ome malũ aduerſum
vos mentientes: ppter me.
Gaudete et exultate: quoni
am merces veſtra: copioſa
eſt in celis. Amẽ. Oratio vt
infra. ¶ Ad lau. ã. ſup pos.
Scimus qm diligẽtibus de
um omia cooperantur in bo
num/ his qui ſcdm ppoſituꝫ
vocati ſunt ſancti. ps. xcij.
Dominꝰ regnauit. fol. xxxij.
Cap. hymnꝰ. et ℣. vt ſ in pri=
mis veſ. ℟. breue Sancti ⁊
iuſti In domino gaudete. ℣.
Vos elegit deus in heredi=
tatẽ ſibi. In domino. Ad be
ned. ãn. In ciuitate domini
ibi ſonãt iugiter organa ſan
ctorum/ ibi cinamomum et
balſamũ odor ſuauiſſimus
carmina eorꝫ ibi angeli ⁊ ar=
changeli hymnũ deo decan=
tant ãn thronũ dei alleluia.
Omnipotens(Oratio.
ſempiterne deus/ qui
nos omnium ſanctorũ tuo=

rum merita ſub vna tribuiſti
celebritate venerari: queſu
mꝰ: vt deſideratā nobis tue
ꝓpitiatiōis abūdantiā mul=
tiplicatis interceſſoribꝰ lar
giaris. Et fa:p do. ¶ Ad .i.
ān. Sapientiā ſctōꝝ narrāt
ppl'i/ ⁊ laudem eoꝝ ꝓnūciat
oīs eccl'ia. ¶ Ad .iii. ā. Red
didit deꝰ mercedē laboꝝ ſā=
ctoꝝ ſuoꝝ/ ⁊ deduxit illos in
via mirabili. Cp̄. ⁊ orovt i l'.
℣. Gl'ioſus deus. ¶ Ad .vi.
ā. Gaudete et exultate oēs
ſcti qm̄ merces vr̄a copioſa
eſt in celis. Cap̄. Apoca. vii.

A Udiui numerū ſigna
torū: cētū quadragin
ta quattuor milia ſignati: ex
oī tribu filiorū iſrael. ℣. Iu=
ſti imperpetuum. Oratio.

O Mp̄s ſempitne deꝰ q̄
nos oim ſctōrū tuorū
multiplici facis celebritate
gaudē ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt ſicut
tuoꝝ ꝯmēoratione ſctōrum
tpali gratulamur officio ita
perpetuo letemur aſpectu.
Et fa:p d. ¶ Ad .ix. ā Vox
letitie i tabernaculis iuſtoꝝ
all'a all'a all'a. Cp̄. apo. vii.

V Idi turbaȝ magnam
quā dinūerare nemo
poterat ex oībꝰ gentibꝰ ⁊ tri
bubꝰ ⁊ ppl'is et linguis: ſtan
tes ante thronū et in cōſpe=
ctu agni amicti ſtolis alb;:
et palme i manibꝰ eoꝝ. Deo
gra. ℣. Exultent iuſti. Orō.

D A q̄s dn̄e fidelibꝰ po
pulis oim ſctōrū ſēp
veneratione letari: ⁊ eorum
ꝑpetua ſupplicatione muni
ri. Et fa:p do. ¶ In .ii. veſ.
ſup p̄os āe vrs̄ in .i. veſ. Cp̄.
℟. hyꝰ. ℣. ⁊ orovt in lau. Ad
mḡt ān. Te gl'ioſus apl'orū
chorus/ te ꝓphetarū lauda
bilis nūerꝰ/ te martyꝝ cādi
datꝰ laudat exercitꝰ tibi oēs
electi voce confitentur vna=
nimi btā trinitas vnꝰ deus.
¶ Euſtachii ⁊ ſocioꝝ eiꝰ mr.
Com. ¶ Leonardi cō. Cō.
¶ Villebrordi epi. Com.
¶ Quattuor coronatorum
marty. Commemo. Oratio.

P Reſta q̄s op̄s deꝰ/ vt
qui gl'ioſos martyres
claudiū/ nichoſtratum ſim=
phorianū caſtorīū atq; ſim=
pliciū/ fortes i ſua ꝯfeſſione
cognouimus pios apd̄ te in
nr̄a intceſſiōe ſentiamꝰ. p x.
¶ Theodo. mar. Cō. Orō.

D Eus q̄ nos bti theo=
dori martyris tui cō=
feſſiōe gl'ioſa circūdas et ꝓ
tegis/ p̄ſta nob; eiꝰ imitatio=
ne ꝑficere et orone fulciri.
Per xp̄m. ¶ Martini epi ⁊
confeſ. Ad .i. veſ. ſup p̄os ā.

O Martine o pie q̃ꝝ
piũ ē gaudere de
te: o martine pro
phetꝫ cõpar: apo
ſtolis ꝯſert⁹: pſulũ gemma:
fide et meritꝫ egregie/ pieta
te:mia:charitate ineffabilis
ſuccurre nobꝫ hic et añ deũ.
ã. Ora ꝑ nobꝫ btē martine
vt digni efficiamur ꝓmiſſio=
ne xp̃i. ã. Dñe de⁹ nr̃ cui⁹ grã
btũs martin⁹ tres mortuos
reſuſcitauit/ ꝯcede ꝓpiti⁹ vt
ꝑ ei⁹ intuetũ a morte aīe reſu
ſcitari mereamur. ã. Marti=
n⁹ triũ mortuoꝝ ſuſcitator
magnific⁹ viuit in xp̃o gēma
ſacerdotũ mirifice laureat⁹.
Cp̃. ℣. et oṙones de cõi vni⁹
põti. ℟. Btũs mar. vt infra
iiij. hy⁹. Martine ꝯf. f. lxviij.
Ad mgt̃ ã. O btm̃ viꝝ cuius
aīa paradiſũ poſſidet vñ ex=
ultāt ãgeli: letāt archãgeli:
chor⁹ ſctõrũ ꝓclamat turba
ꝟginũ iuitat: mane nobiſcuꝫ
ieťnũ. ¶ Eodē die mēne m̃.
Cõ. ¶ Inui. Maximũ regē
cũctoꝝ adorem⁹ dñm. Qui
btm̃ martinũ hodie ſctõꝝ cõ
uixit gl̃ie ꝯfeſſoꝝ. p̃. Uenite
ex. hy⁹. Cõfeſſor dei. f. lxiiij.
¶ In. j. noc. ã. Martin⁹ ad=
huc cathecumin⁹: hac meve
ſte ꝯtexit. p̃. j. Btũs vir. fo. j.
ã. Sctē trinitatꝫ fidē marti=
nus ꝯfeſſus eſt/ ac baptiſmi
grãꝫ ꝑcepit. p̃. ij. Quare fre.
f. j. ã. Btũs martin⁹ dixit iu=
liano xp̃i ei ſũ miles: pugna
re mihi nõ licet. p̃. iiij. Cũ in
uo. f. j. ã. Ego ſigno crucꝫ nõ
clypeo ꝓtect⁹ aut galea ho=
ſtiũ cuneos penetrabo ſecu
rus. p̃. v. Uerba mea. fo. j. ã.
Martine miſit nos dñs tibi
auxiliũ ferre: ⁊ ruſticã mlťi=
tudinē effugare. p̃. viij. Dñe
dñs. f. ij. ã. Impoſita manu
puero btũs martin⁹ imũdũ
ab eo ſpm̃ eiecit. p̃. x. In do.
f. iij. ℣. Juſtũ deduxit. Lect.
Bti ſũt ſui illi. f. xxviij. ℟. j.
Hic ē martin⁹ elect⁹ dei põ=
tifex: cui dñs p⁹ apl̃os tãtã
grãꝫ ꝯferre dignat⁹ ē. Ut in
ꝟtute trinitatꝫ deifice mere
reť fieri triũ mortuoꝝ ſuſci=
tator magnific⁹. ℣. Scē trini
tatꝫ fidē martin⁹ ꝯfeſſ⁹ ē. Ut.
℟. ij. Ocl̃is ac manib⁹ i celũ
ſp itētus. Inuictũ ab oṙone
ſpm̃ nõ relaxabat. ℣. Corpo
ralē q̇dē moleſtiã grauiť fe=
rēs mēte tñ ⁊ ſpũ i p̃cib⁹ ad
deũ ſp iſiſtēs. Inuictũ. ℟.
iij. Dum ſacramēta offerret
btũs martin⁹. Glob⁹ igneus
apparuit ſup caput ei⁹. ℣⁹.
Orãte ſctõ martino. Glo. ℟.
iiij. Btũs martin⁹ obitũ ſuũ
lõge ãte p̃ſciuit: dixitq; frĩb

bus. Diſſolutionẽ ſui corꝑis iminere/atq; idicauit ſe iam reſolui. ℣ Viribꝰ corꝑis cepit repente deſtitui cõuocatiſq; diſcipulis in vnũ dixit. Diſſolu. ¶ In .ij. noc. ã. Cõfido i dño ꝙ filia mea ꝑcibus tuis reddita ſit ſanitati. ps. xiiij. Dñe qs. f. iiij. ã. Tetradiꝰ cognita dei ꝟtute ad baptiſmi gratiã ꝑuenit. ps. xx. Dñe i vir. f. vi. ã. O ieffabilẽ virꝝ ꝑ quẽ nobꝫ tãta miracula choruſcãt. p. xxiij. Dñi eſt ter. f. vij. ã. Dñs ieſꝰ xp̃s nõ ſe inqͭt purpuratũ nec diademate renitẽtẽ vẽtuꝝ eẽ ꝑdixit. p. xxxiij. Bñdicã. f. xi. ã. Dũ ſacramẽta offerret btũs martinꝰ: globꝰ igneus apparuit ſuꝑ caput eiꝰ. p. lxiiij. Te decet. f. xxi. ãn. Sacerdos dei martine paſtor egregie ora ꝑ nobꝫ deũ. p. xci. Bonũ ẽ. f. xxxij. ℣ Amauit eũ. ℟. v. Dixerũt diſcipli ad btm̃ martinũ cur nos paẗ deſerꝫ aut cui nos deſolatos relinqͥs? Inuadẽt eni gregẽ tuũ lupi rapaces. ℣ Scimꝰ qͥdẽ deſiderare te xp̃z nr̃i potiꝰ miſerere qͦs deſeris. Inuadent. ℟. vi. Cum videret beatus martinꝰ diſcipulos ſuos flẽtes motus his fletibus conuerſus ad dñm dixit. Dñe ſi adhuc ppl̃o tuo ſum neceſſariꝰ nõ recuſo laborẽ. ℣ O virũ ieffabilẽ nec labore victũ nec morte vincẽdũ qͥ nec mori timuit nec viuere recuſauit ſed fidenꝭ dixit. Dñe. ℟. vij. Dñe ſi adhuc ppl̃o tuo ſuz neceſſariꝰ nõ recuſo ſubire ꝑpꝭ eos laborẽ. Fiat volũtas tua. ℣ Munia tua deuotus implebo ſub ſignis tuis quoadusq; iuſſeris militabo Fiat vo. ℟. viij. O btm̃ viruz martinũ ep̃m. Qui nec mori timuit nec viuere recuſauit. ℣ꝰ In cuiꝰ tranſitu ſctõrum canit numerꝰ angelorũ exultat chorꝰ. Qui nec. ¶ In .iij. noc. ã. Martinꝰ ep̃s migrauit a ſcl̃o: viuit in xp̃o gẽma ſacerdotũ. Cãti. Beatꝰ vir. f. lviij. ℣ Iurauit dñs. Euã. Sint lumbi vr̃i. fo. xlij. ℟. ix. Ora ꝑ nobis btẽ marie. Ut digni efficiamur ꝑmiſſione xp̃i. ℣ Sacerdos dei martine paſtor egregie ora ꝑ nobis. Ut digni. ℟. x. O btm̃ virũ i cuius tranſitu ſctõꝝ canit numerus angelorum exultat chorꝰ. Omniq; celeſtiũ ꝟtutũ occurrit pſallẽtiũ exercitꝰ. ℣ Martinꝰ hic pauꝑ et modicꝰ celũ diues igrediꝭ Quiq;. ℟. xi. Martinꝰ abrahe ſinu letꝰ excipiꝭ: martinꝰ

hic paup̱ ꝛ modic⁹. Celū di
ues igredit: hymnis celeſti=
bus honorat. ℣ Martin⁹ ep̄s
migrauit a ſcl'o viuit in xp̄o
gēma ſacerdotū. Celū. ℟ z.
xij. O quāt⁹ erat luctus oīm
quāta p̄cipue merētiū lamē
ta monachoꝝ. Q: ꝛ piuz eſt
gaudere martino: ꝛ piuz eſt
flere martinū. ℣ Beti viri coꝛ
pus vſq3 ad locuz ſepulchꝛi
hymnis canoꝛa celeſtib⁹ tur
ba pſequit. Q: ꝛ pi. ¶ Ad l.
ā. Dixerūt diſcipuli ad btm̄
martinū / cur nos pat deſerꝭ
aut cui nos deſolatos relin=
q̇s: inuadēt ei gregē tuū lu
pi rapaces. p̄. xcij. Dn̄s reḡ.
℟. Amauit eū. hy⁹ Marti=
ne ꝯfeſſoꝛ. f. lxviij. Ad bn̄⁹ ā.
O quāt⁹ luct⁹ oīm: quāta p̄=
cipue lamēta monachoꝛū et
v̄ginū choꝛ⁹: q: ꝛt piū ē gau
dere martino: ꝛ piū eſt flere
martinū. ¶ Ad. i. ān. Dn̄e ſi
adhuc pplo tuo ſuz neceſſa=
ri⁹: nō recuſo laboꝛē fiat volū
tas tua. ¶ Ad. iij. ā O viruz
ieffabilē nec laboꝛe victum
nec moꝛte vīcēdū: q̇ nec moꝛi
timuit nec viuere recuſauit.
¶ Ad. vi. ā Ocl'is ac mani=
bus i celū ſp̱ itent⁹ iuictū ab
orōne ſpm̄ n̄ relaxabat al. al.
¶ Ad. ix. ān Martin⁹ abꝛa
he ſinu let⁹ excipit: martin⁹

hic paup̱ ꝛ modicus: celū di
ues igredit hymnis celeſti=
bus honorat. ¶ In. ij. veſ. ſr
p̄os ā e. j. iiij. d. j. noc. Cp̄. ℟.
hy⁹. ℣. ꝛ orōvt in l. Ad mag.
ā O btm̄ pōtificē q̇ totis vi=
ſcerib⁹ diligebat xp̄z regē: et
nō foꝛmidabat iperij p̄ncipa
tū: o martine dulcedo medi=
camētū ꝛ medice: o ſctiſſima
aīa quā ꝛ ſi gladi⁹ pſecutoꝛꝭ
nō abſtulit: tn̄ palmā marty
rij non amiſit. ¶ Bricij ep̄i
Cō. ¶ Othmari cōfeſ. Cō.
¶ Elizabeth vidue. xij. l. oīa
ſuant de cōi nō virgi. Lecl.
Simile ē eſt regnū celoꝛū ſa=
gene. fo. l. Euan. de thezau=
ro. Cū ꝯmentario bti hiero=
nymi Theſaur⁹ iſte. ꝛc. f. liij
¶ In p̄ſentatione btē marie
v̄gis. Ad vtraſq3 veſ. et ad l.
hy⁹. Aue maris ſtel. f. lxvi.
¶ In p̄mis veſ. oꝛ. Famul
tuis do. Lectiōes. Home. ꝛ
euāge. vt in octa. nati. eiuſd̄.
Reliqua oīa vt in natiuitate
ei⁹. mutato noīe natiuitatis
in preſentatiōis. ¶ Eodem
die Colūbani ꝯfeſſoꝛꝭ. Cō.
¶ Cecilie v̄gi. et mar. xij. lc.
¶ In. i. veſ. Cō. cū ſeq̄nti ā.
Virgo gl'ioſa ſp̱ euangeliuz
xp̄i gerebat in pectoꝛe ſuo: ꝛ
non diebus neq3 noctibus a
colloquijs diuinis et oꝛatio=

necessabat. Oratio.
DEus q̇ nos annua
btē cecilie martyꝛꝫ
tue solēnitate leti
ficas: da vt quā ve-
neramur officio: etiā pie cō-
uersatiōis seq̄mur exēplo.
Et fa'p d. ¶ In .i. noc. ā. Ce
cilia ꝟgo almachiū expua-
bat: tyburtiū ꝛ valerianū ad
coronas vocabat. p̄. viij Dn̄e
dn̄s. f. ij. ā. Expāsis manib⁹
orabat ad dn̄m: vt eā eripe-
ret de inimicis. ps. xviij. Celi
enar. f. vj. ā. Cilicio cecilia
mēbra domabat deū gemiti
bus exorabat. p̄. xxiij. Dn̄i ē
ter. f. vij. ā. Spe tua. p̄. xliiij.
Eructauit. f. xv. ā. Adiuua-
bit eā. ps. xlv. De⁹ nr̄. fo. xvj.
ān. Dn̄e iesu xp̄e seminator
casti cōsilij suscipe seminuȝ
fruct⁹ q̊s i cecilia seminasti.
p̄. xlvij. Magn⁹ do. f. xvj. ꝟ⁹.
Diffusa ē. Lec. Quiq₃ fatue
ꝟgies. ꝛc. fo. xlvij. R̄. i. Cātā
tib⁹ organis cecilia ꝟgo i cor
de suo soli dn̄o decantabat
dicēs. Fiat dn̄e cor meum ꝛ
corpus meū immaculatū vt
non cōfundar. ꝟ⁹. Biduanis
ac triduanis ieiunijs orans
suā dn̄o pudicitiā ꝯmenda-
bat dicēs. Fiat. R̄. ij. O btā
cecilia Que duos fr̄es con-
uertisti/ almachiū iudicē su
pasti⁹ vrbanū ep̄ȝ i vultu an-
gelico dmōstrasti. ꝟ. Btā es
ꝟgo gl'iosa ꝛ bn̄dictus s̄mo
oris tui. Que. R̄. iij. Uirgo
gl'iosa sp̄ euāgeliū xp̄i gere-
bat i pectore. Et n̄ dieb⁹ neq₃
noctib⁹ cessabat a colloq̄is
diuis ꝛ or̄one. ꝟ. Cātātib⁹ or
ganis cecilia dn̄o dcātabat
dicēs fiat dn̄e cor meū ima-
culatū vt nō ꝯfūdar. Et. R̄.
iiij. Cilicio cecilia mēbra do
mabat deū gemitib⁹ exora-
bat Almachiū expuabat ty-
burciū ꝛ valerianū ad coro-
nas vocabat. ꝟ. Nō dieb⁹ ne
q₃ noctibus cessabat a collo
quijs diuis ꝛ or̄one. Alma-
chiū. ¶ In .ij. noc. ā. Btā ce-
cilia dixit ad tyburciū hodie
fateor te eē meū cognatū q̄r
amor dei te fecit eē ꝯtēpto-
rē idoloꝝ. p̄. lxxxiiij. Bn̄dixi
sti. f. xxx. ā. Fiat dn̄e cor meū
ꝛ corp⁹ meū imaculatū vt nō
ꝯfūdar. p̄. lxxxvi. Fūdamen
ta. f. xxx. ā. Credim⁹ xp̄m fi-
liū dei veꝝ deū esse q̇ sibi a
lē elegit famulā. p̄. xcv. Cā-
tate. i. fol. xxxviij. ā. Nos sciē
tes sctm̄ nomē oīno negare
non possumus. p̄. xcvj. Dn̄s
reg̃. ex. f. xxxiiij. ān. Cecilia
me misit ad vos vt ostēdatis
mihi sctm̄ vrbanum: q̄r ad ip
sum habeo secreta q̄ pferam

ps.xcvij. Cātate .ij.f.xxxiiij.
an. Tūc valerianꝰ ꝑrexit ad
antiſtitē et ſigno qꝺ accepe=
rat inuenit ſctm̄ vrbanū. ps.
xcviij. Dn̄s reg̃.iraſ. f.xxxiiij.
℣ꝰ Spe tua. ℞.v. Ueni ſpō.
℞.vj. Hec ē ꝟgo. ℞.vij. In=
duit. vi̇̃ i cōi ꝟg.fo.xlv. ℞.
viij. Ceciliā ītra cubiculum
orātē iuenit: et iuxta eā ſtan
tē angelū dn̄i. Quē vidēs va
lerianus nimio tirore corre=
ptus eſt. ℣ꝰ. Angelꝰ dn̄i de=
ſcēdit de celo et lumē reful=
ſit ī hītaculo. Quē vi. ¶ In
iij. noc. ā. Triduanas a dn̄o
popoſci inducias vt domum
meā eccleſiā ꝯſecrarē. Cāti.
Audite me. fo.lviij. ℣. Dile=
xiſti. Euā. de decē ꝟginibꝰ
Cū homel. bti grego. Sepe
vos fratres. ꝛc. fol.liij. ℞.ix.
Dn̄e ieſu xp̄e paſtor bone ſe
minator caſti cōſilij ſuſcipe
ſeminū fructꝰ q̊s ī cecilia ſe=
minaſti. Cecilia famula tua
quaſi apis tibi argumētoſa
deſeruit. ℣. Nam ſpōſuz quē
quaſi leonē ferocez accepit
ad te quaſi agnum māſuetiſ
ſimū deſtinauit. Ceci. ℞.x.
Btā cecilia dixit tyburcio
hodie te fateor eſſe meū co=
gnatū. Qꝛ amor dei te fecit
eſſe ꝯtēptorē idolorū. ℣. Si
cut eni amor dei frēm tuum
mihi cōiugē fecit: ita te quo
ꝙ mihi cognatū faciet. Qꝛ.
℞z.xj. Cecilia me miſit ad
vos. Ut oſ̄datis mihi ſctm̄
vrbanū: qꝛ ad ip̄m habeo ſe=
creta q̄ ꝑferā. ℣. Tunc vale=
rianꝰ ꝑrexit: ⁊ inuēts paupe=
ribꝰ dixit: cecilia me miſit ad
vos. Ut oſten. ℞.xij. Dū au
rora finē daret cecilia dixit.
Eia milites xp̄i abijcite opa
tenebraꝶ et iduimini armis
lucis. ℣. Cecilia valedicēs
frībꝰ: et exhortans ait. Eia.
¶ Ad l.ā. Cātātibꝰ organis
cecilia dn̄o decātabat dicēs
fiat cor meū immaculatū vt
nō ꝯfundar. p.xcij. Dn̄s reg̃.
f.xxxij. Ad bn̄ꝰ ā. Dū auro=
ra finē daret btā cecilia dixit
eia milites xp̄i abijcite opa
tenebraꝶ: ⁊ iduimini armis
lucis allꝉa. ¶ Ad.j.ā. Eſt ſe=
cretū valeriane qꝺ tibi volo
dicere: āgelū dei habeo ama
torē: qui nimio zelo cuſtodit
corpꝰ meū. ¶ Ad.iij.ā. Uale
rianꝰ ī cubiculo ceciliā cum
āgelo orantē inuenit. ¶ Ad
vj.ā. Bn̄dico te patꝛ dn̄i mei
ieſu xp̄i: qꝛ ꝑ filiū tuuz ignis
extinctꝰ ē a latere meo. ¶ Ad
ix.ā. Cecilia famula tua dn̄e
quaſi apis tibi argumētoſa
deſeruit. ¶ In.ij.veſ. ſr pos.
ā. Cecilia ꝟgo. an. Expāſis

manibꝰ. ā. Ciliſcio cecilia. ā.
Dñe ieſu xp̄e. Ad mag. ān.
Btā es cecilia q̄ duos fr̄es
ꝯuertiſti ⁊ almachiū iudicē
ſupaſti: vꝛbanū ep̄m in vultu
āgelico demōſtraſti. ¶ Cle-
mētis pape ⁊ mar. xij. l. Oia
ſuant̄ de cōi vni martyris mar. exce-
ptis ſubſcriptis. In .j. veſpe.
Cō. cū ſeq̄nti ā. Oꝛemꝰ oēs
ad dn̄m ieſū xp̄m / vt ꝯfeſſoꝛi
bus ſuis fontis venas apiat.
¶ Eodē die Felicitatꝫ mar.
Cō. de ſancta non vgine. V.
Diffuſa eſt gratia. Oꝛatio.
Preſta q̄s op̄s deus vt
btē felicitatis ſolēnia
recēſentes meritꝫ ipius pte-
gamur ⁊ p̄cibꝰ. p xp̄z. Lect.
Seruꝰ q̇ geminata. Reqre i
cōi cōfeſſoꝝ. f. xxxiiij ¶ In
iij. noc. ā. Oꝛemꝰ oēs ad dn̄z
ieſum xp̄z: vt on̄dat nobꝫ mar
tyꝛis ſui coꝛpꝰ. Cāt. Btūs
vir. fol. lviij. Vꝰ Magna eſt.
Euāg. Homo q̇dā peregre.
⁊c. reqre in cōi cōfeſ. f. xxxix
R. ix Oꝛante ſctō clemente
apparuit ei agnꝰ dei de ſub
cuius pede fons viuꝰ ema-
nat. Flumis impetꝰ letificat
ciuitatē dei. Vꝰ. Vidi ſupꝛa
montē agnū ſtātē de ſub cu-
ius pede fons viuꝰ emanat.
Fluminis ipetꝰ letificat ci.
R. x. Oꝛa pꝛo nobis btē cle
mēs. Ut digni efficiamur p-
miſſione xp̄i. Vꝰ Oꝛemꝰ oēs
ad dn̄m ieſuz xp̄z. Ut digni.
R. xi Dediſti dn̄e habitacu
lū martyꝛi tuo clemēti: i ma
ri i modū templi marmoꝛei
āgelicis manibꝰ p̄paratum /
iter pꝛebens pplo terre. Ut
enarrāt mirabilia tua. V. Ve
niētes aūt veniēt cū exulta-
tiōe poꝛtātes manipulos ſu
os. Ut e. R. xij. Febꝰ ⁊ coꝛne
lius diſcipuli btī clementis
dixerūt ad pplm oꝛemꝰ oēs
ad dn̄m. Ut on̄dat nobꝫ mar
tyꝛis ſui coꝛpꝰ. V. Venite et
videte opa dei: tribilis i cōſi
liis ſup filios hoiz q̇ ꝯuertit
mare i aridā. Ut oſtē. ¶ Ad
l. ān. Oꝛāte ſctō clemēte ap
paruit ei agnus dei. p. xcij.
Dn̄s reg̃. f. xxxij. Ad bn̄ꝰ ā.
Dediſti dn̄e hitaculuz mar-
tyꝛi tuo clemēti i mari i mo-
dū tēpli marmoꝛei āgelicis
manibꝰ p̄paratū / iter p̄bens
pplo tre vt enarrent mirabi
lia tua. ¶ Ad. j. ān. Vidi ſu-
pꝛa mōtē agnū ſtātē de ſub
cuiꝰ pede fons viuꝰ emanat.
¶ Ad. iij. ā. De ſub cuiꝰ pe-
de fōs viuꝰ emanat fluminis
ipetus letificat ciuitatē dei.
¶ Ad. vj. ā. Nō meis meritꝫ
ad vos me miſit dn̄s vr̄is co
ronis participem me fieri.

¶ Ad.ix.ã. Oẽs gẽtes p̱ gi
rũ crediderĩt xp̃o dño. ¶ In
ij.veſ.ſr p̃os ã. Juſtũ dedu=
xit. cũ reſ. Ad mag.ã. Jnue
nerũt ĩ modũ tẽpli marmo=
rei hitaculũ a deo paratum.
¶ Criſogoni mar. Cõ. Or̃.
Adeſto dñe ſupplica=
tiõib⁹ nr̃is vt q ex ini=
quitate nr̃a reos nos eſſe co
gnoſcim⁹: btĩ criſogoni mar
tyris tui intceſſione libere=
mur. p̱ xp̃z. ¶ Katherine vir
ginis ꝛ m. xij. l. Hãc parabo
lã. f. xlvij. Euã. de theſauro
Cũ home. bti gregorij. Ce=
lorum regnũ. f. liij. ¶ Satur
nini mauri criſanti et darie
marty. Comme. Oratio.
DEus q̃ nos btõꝝ mar
tyꝝ tuorũ ſaturnini
criſanti mauri ꝛ darie cõce=
dis natalicio perfrui: eorũ
nos tribue meritꝭ adiuuari.
p̱ xp̃m. ¶ Andree apl̃i. Ad
vel. Cp̃m. Ad Romanos. x.
COrde credit ad iu
ſtitiã: ore aũt ↄfeſ=
ſio fit ad ſalutẽ: di
citei ſcriptura oĩs
q̃ credit ĩ illũ nõ cõfundetur
Deo g̃. R. Hõ dei. vt infra.
iiij. hy⁹. V. et oro vt in cõi de
vno aplo. Ad mag. ã. Am=
bulãs ieſ⁹ iuxta mare gali=
lee vidit petrũ ꝛ ãdreã frẽm
ei⁹: ꝛ ait illis venite poſt me
faciam vos fieri piſcatores
hoĩm: at illi relictꝭ rhetib⁹ et
naui ſecuti ſũt eũ. ¶ Inuita.
Adorem⁹ victorioſiſſimũ re
gẽ xp̃z. Qui victorẽ p̱ crucis
tropheũ coronauit btm̃ an=
dreã aplz. p̃s. Venite ex. hy⁹.
Etna xp̃i. f. lxiij. ¶ In. j. no.
ã. Vidit dñs petrũ ꝛ ãdreã:
ꝛ vocauit eos. p̃s. xviij. Celi
enar. f. vj. ã. Venite p⁹ me di
cit dñs: faciã vos fieri piſca=
tores hoĩm. p̃. xxiij. Dñi eſt
ter. f. vij. ã. Relictis rhetib⁹
ſecuti ſũt dñm: redẽptorẽ. p̃.
xxxij. Exultate. f. xj. ã. Un⁹
ex duob⁹ q̃ ſecuti ſunt dñm:
erat ãdreas frater ſymonis
petri all'. p̃. xxxiij. Bñdicã. f.
xj. ã. Xp̃s me miſit ad iſtã p̱=
uinciã vbi nõ paruũ ppl'z ac=
quiſiui. p̃. xliiij. Eructauit. f.
xv. ã. Ego ſi patibulũ crucꝭ
expaueſcerẽ: crucis gl'iam
nõ predicarẽ. p̃. xlvj. Oĩes
gẽtes. f. xvj. V⁹. In oẽm ter.
Lect. Mirũ quibuſdã videt.
ꝛc. fo. vj. R. j. Dum deambu
laret dñs iuxta mare ſecus
littus galilee/ vidit petrum
et andream rhetia mittẽtes
in mare/ vocauit eos dicens
Venite poſt me faciam vos
piſcatores hominum. Vſus.
Erãt enĩ piſcatores: et ait il

lis. Uenite. ℞. ii. Uenite pꝰ me faciam vos fieri piſcatores hoim̄. At illi ꝯtinuo relictis retibꝰ ſuis ſecuti ſūt xp̄z redemptorē. ℣. Dū deambularet dn̄s iuxta mare ſecꝰ littus galilee: vidit petrū ⁊ andream ⁊ vocauit eos. At illi. ℞. iii. Mox vt vocē dn̄i predicātis audiuit beatus andreas/ relictis retibꝰ quorū vſu actuq̧ viuebat/ et nevite ſecutꝰ eſt. Premia largientez ℣ꝰ. Advnius iuſſiōis vocem petrus ⁊ andreas relictis retibus ſecuti ſūt redēptorem Premia. ℞. iiii. Ho dei ducebat vt crucifigeret: pplꝰs autē clamabat voce magna dicēs. Innocens ⁊ iuſtꝰ ſine cauſa dānat. ℣ꝰ. Factus eſt concurſus pplꝰorū clamātiū ⁊ dicētiū. Innocēs. ¶ In. ii. nock. an̄. Uidēs ādreas crucem cū gaudio clamabat/ q2 amator tuus ſemp fui/ ⁊ deſideraui amplecti te o bona crux. p̄. lx. Exaudi deꝰ dep̄. f. xxi. ā. Salue crux q̄ in corpore xp̄i dedicata es / et ex mēbris eiꝰ tāq̄ margaritis ornata. p̄. lxiii. Exaudi deus ora. fol. xxi. ā. Recipe me ab hoībus/ et redde me magr̄o meo: vt p te me recipiat: q̇ p te redemit me alla. ps. lxiiii.

Te decet. f. xxi. ā. Andreas xp̄i famulꝰ: dignꝰ deo apl̄us germanꝰ petri et in paſſiōe ſociꝰ. p̄. lxxiiii. Cōfitebimur. f. xxvi. ā. Beatꝰ andreas orabat dicens: dn̄e rex eterne glorie ſuſcipe me pendentē in patibulo. p̄. xcvi. Dn̄s regnauit exul. fo. xxxiiii. ā. Dilexit andream dn̄s in odorē ſuauitatꝭ all'a. p̄. xcviii. Dn̄s regnauit iraſ. fo. xxxiiii. ℣ꝰ. Conſtitues eos. ℞. v. Doctor bonus ⁊ amicus dei andreas ducitur ad crucē: aſpiciens a longe vidit crucem. Salue crux ſuſcipe diſcipulum eius qui pependit in te magiſter meus xp̄s. ℣ꝰ. Cū vero perueniſſet ad locū vbi crux parata erat / exclamauit dicēs. Salue. ℞. vi. Cū perueniſſet beatus andreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit et dixit/ o bona crux diu deſiderata/ et iā cōcupiſcenti aīo preparata: ſecurꝰ et gaudēs venio ad te. Ita vt ⁊ tu exultans ſuſcipias me diſcipulū eiꝰ q̇ pepēdit ī te. ℣. Amator tuꝰ ſemp fui: et deſideraui te āplecti. Ita. ℞. vii. Salue crux q̄ in corpe xp̄i dedicata es: et ex mēbris eiꝰ tanq̄ margaritis ornata. Suſcipe diſcipuluz

ei⁹ q̄ pependit in te. ℣. O bo
na crux diu deſiderata et iā
concupiſcenti aīo p̄parata
Suſci. ℟. viij. O bona crux
q̄ decorē et pulchritudinem
de mēbris dn̄i ſuſcepiſti. Ac
cipe me ab hoib⁹ ⁊ redde me
magiſtro meo / vt ꝑ te me re
cipiat / q̄ ꝑ te me redemit. ℣.
Salue crux q̄ i corꝑe xp̄i de
dicata es ⁊ ex mēbris ei⁹ tā
q̄ margaritis ornata. Acci=
pe. ¶ In. iij. noc. ā Dignū ſi
bi dn̄s cōputauit martyrem
quē vocauit apl'z dū eſſet in
mari all'a. Cātica Vos ſcti. fo.
lviij. ℣⁹ Dediſti hereditatē.
L. ix. ſc. ſcti euā : ſ. mat. cp. iiij.

In illo tp'e : Ambulās
ieſus iuxta mare gali
lee vidit duos fr̄es : ſymonē
q̄ vocat petr⁹ : et andreā fr̄ez
ei⁹ mittētes rhete i mare. Et
rel'. Home. bti gre. pa : d e. l.

Audiſtis fr̄es chariſſimi:
q꞉ ad vnius iuſſionis vocem
petr⁹ ⁊ andreas relictis rhe=
tibus ſecuti ſunt redēptorē.
Nulla ꝟo hūc facere adhuc
miracula viderant : nihil ab
eo de p̄mio etne retributio=
nis audierant : et tn̄ ad vnuz
dn̄i p̄ceptū / hoc qd̄ poſſide=
re videbāt obliti ſūt. ¶ Quā
ta nos ei⁹ miracula videm⁹:
quot flagell' affligimur : quā

tis minarū aſperitatib⁹ de=
terremur : ⁊ tn̄ vocantem ſeq̄
ɔtēnim⁹. ℟. Orauit ſanctus
ādreas dū reſpiceret celos
voce magna clamauit et di
xit : tu es deus me⁹ quē vidi
in quo cōplacui ⁊ dilexi. Ne
me patiaris ab ipio iudice
deponi : quia virtutē ſctē cru
cis agnoui. ℣⁹ Tu es magi
ſter me⁹ xp̄e quē dilexi quez
cognoui quē ɔfeſſus ſum tm̄
modo in iſta voce me exaudi
Ne me patiaris. Lectio. x.

In celo iam ſedet q̄ de
ɔuerſione nos admo=
net : iā iugo fidei gētiū colla
ſubdidit : iā mūdi gloriā ſtra
uit : iam ruinis ei⁹ crebreſcē=
tib⁹ diſtricti iudicij ſui diem
propinquātē denūciat : et tn̄
ſuꝑba mens nr̄a nō vult hoc
ſponte deſerere qd̄ quotidie
ꝑdit i vita. ¶ Quid ergo fra
tres chariſſimi q̄d in ei⁹ iudi
cio dicturi ſum⁹ : q̄ ab amo=
re p̄ntis ſeculi nec p̄ceptis
flectimur : nec ꝟberib⁹ emen
damur ? Sed fortaſſe aliq̄s
tacitis ſecū cogitatiōib⁹ di
cat. Ad vocē dn̄icam vterq̄
iſte piſcator q̄d aut quātum
dimiſit : q̄ pene nihil habuit?
℟. Expandi man⁹ meas to=
ta die in cruce ad pp'l'm non
credentem ſz contradicētem

mihi. Qui ābulant vias non
bonas: ſed poſt peccata ſua
℣. Exaltare q̄ iudicas terrā
redde retributionē ſupbis.
Qui ambulant. Lectio. xi.
SEd hac in re fr̄es cha
riſſimi affectū poti⁹ pē
ſare debem⁹ q̄ cenſū. Mul
tū reliq̄t: q̄ ſibi nihil retinuit
Multum reliq̄t: q̄ quantūli
bet parū totū deſeruit. Cer
te nos et habita cum amore
poſſidemus: et ea q̄ minime
habem⁹ ex deſiderio q̄rim⁹.
Multū ergo petr⁹ et andre-
as dimiſit: q̄ñ vterq; etiā ha
bendi deſideria dereliquit.
Mltū dimiſit: q̄ cum re poſ
ſeſſa etiā ꝯcupiſcētijs renū-
ciauit. A ſeq̄ntib⁹ ergo tāta
dimiſſa ſūt quāta a nō ſequē
tib⁹ ꝯcupiſci potuerūt. Tu.
℟. Vir iſte in ppl'o ſuo mitiſ
ſim⁹ apparuit: ſctītate autē
ꝛ gr̄a plen⁹: iſte eſt q̄ aſſidue
orat Pro populo ꝛ ciuitate
iſta. ℣. Pro eo vt me dilige-
rent detrahebant mihi ego
aūt orabā. Pro po. Lec. xij.
NEmo ergo cū quoſdā
ꝯſpicit multa reliq̄ſſe
apud ſeipm dicat. Imitari
hui⁹ mūdi cōtēptores volo:
ſed q̄d relinquam nō habeo
Multa fr̄es mei reliq̄tis: ſi
deſiderijs terrenis renūcia
tis. Exteriora eniz vr̄a dn̄o
quātalibet parua ſufficiunt.
Cor nāq; ꝛ nō ſubſtantiā pē
ſat: nec ppendit quātū i ei⁹
ſacrificio/ ſed ex quāto pfe-
rat. Nam ſi exteriorē ſubſtā-
tiā ppendim⁹: ecce ſcti nego
ciatores nr̄i ppetuā angelo
rū vitaz datis rhetib⁹ ꝛ naui
mercati ſūt. Eſtimationē q̄p
pe p̄cij non habet: ſed tn̄ re-
gnū dei tanti valet quantuz
habes. Tu. ℟. Dilexit ādre
am dn̄s in odorē ſuauitatis
dū pēderet in cruce dignuz
ſibi ꝯputauit martyrē. Quē
vocauit apl'm dū eſſet in ma
ri et ideo amic⁹ dei appella-
tus ē. ℣. Elegit eū dn̄s ꝛ ex-
celſū fecit illū. Quē S. mat.
IN illo tpe: (cp̄. vbi ſ.
Ambulās ieſus iuxta
mare galilee: vidit duos fra
tres ſimonē q̄ vocat petr⁹ et
ādreā fr̄ez ei⁹: mittētes rhe-
te i mare. Erāt eñ piſcatores
Et ait illis. Venite poſt me:
faciam vos fieri piſcatores
hoim. At illi cōtinuo relictꝭ
rhetib⁹: ſecuti ſūt eū. Et pce
dens inde vidit alios duos
fr̄es iacobū zebedei ꝛ iohan
nē fr̄em eius in naui cū zebe
deo pr̄e eoꝝ reficientes rhe-
tia ſua: et vocauit eos. Illi
aūt ſtati relictis rhetib⁹ ꝛ pa

tre:ſecuti ſunt eum. Amen.
Oro vt infra. ¶ Ad lau. ā.
Salue crux p̄cioſa ſuſcipe
diſcipulū eius q̇ pependit i
te magiſter meus xp̄s. p̄. xcij
Dn̄s regnauit. fo. xxxij. Cp̄.
hy⁹. et ℣. vt ſ̄ i. j. veſ. ℟. bre.
Cōſtitues eos. Ad bn̄⁹ ān.
Cōcede nobis hoīem iuſtuz
redde nobis hoīem: ſctm̄ ne
inficias hoīem deo charum
iuſtū māſuetū et pium. oro.
Maieſtatē tuā dn̄e ſup
plices exoram⁹: vt ſi=
cut eccleſie tue beat⁹ andre,
as apl's extitit p̄dicator ⁊ re
ctor ita ſit ap̄d te pro nobis
perpetu⁹ interceſſor. Et fac.
Per dn̄z. ¶ Ad. j. ā. Biduo
viuens pendebat in cruce p
xp̄i noīe beatus andreas et
docebat populū. ¶ Ad. iij.
ān. Non me permittas dn̄e
famulū tuū a te ſeparari: tē
pus eſt vt ꝯmēdes terre cor
pus meū. Cp̄. ⁊ oro vt i lau.
℣⁹. In oēm ter. ¶ Ad. vj. ān.
Qui perſequebantur iuſtuz
demerſiſti eos dn̄e in infer=
nū: et in ligno crucis dux iu
ſti fuiſti. Cap̄. ℣. ⁊ oro etiam
ad. ix. vt in cōi de vno aplo.
¶ Ad. ix. ā. Maximilla chri
ſto amabilis tulit corp⁹ apl'i
optimo loco cuz aromatib⁹
ſepeliuit. ¶ In. ij. veſ. ſr p̄os
āe. j. iiij. de. j. noc. Cp̄. ℟. hy⁹
℣. ⁊ oro vt i l'. Ad mḡt ā. Cū
p̄ueniſſet btūs ādreas ad lo
cum vbi crux parata erat ex
clamauit ⁊ dixit o bona crux
diu deſiderata ⁊ iā ꝯcupiſcē
ti aīo p̄parata/ſecur⁹ ⁊ gau=
dens venio ad te: ita vt et tu
exultans ſuſcipias me diſci
pulū eius qui pependit i te.

¶ Regiſtrum huius partis
Eſtiualis Et primo ✠. A.
B. C. D. E. F. G. H. I
Oēs ſūt q̄terni/p̄ter ✠. ⁊ I
qui ſūt quinterni Scdo. A.
B. C. D. E. F. G. H. J. K.
L. M. N. O. P. ſunt etiam
q̄terni/ p̄ter P. q̇ ē tern⁹ Ter
tio. AA. BB. CC. DD.
EE. FF. GG. HH. JJ.
KK. oēs ſūt q̄terni p̄ter KK.
q̇ eſt q̄nternus. Ultimo. A.
B. C. D. E. F. G. H.
oēs ſūt etiam quaterni præ
ter H qui eſt duernus.

¶ Finit pars Eſtiualis bre=
uiarij reuerēdoꝝ patrū ordi
nis diui Bn̄dicti de obſuā=
tia p Germaniam / vnionis
Burſfeldeñ. Pariſi⁹ impſſa
p Deſideriū maheu induſtri
um calcographū: ſumptib⁹
Godefridi hectoris. Anno
dn̄i. 1519. Die. 23. Februarij